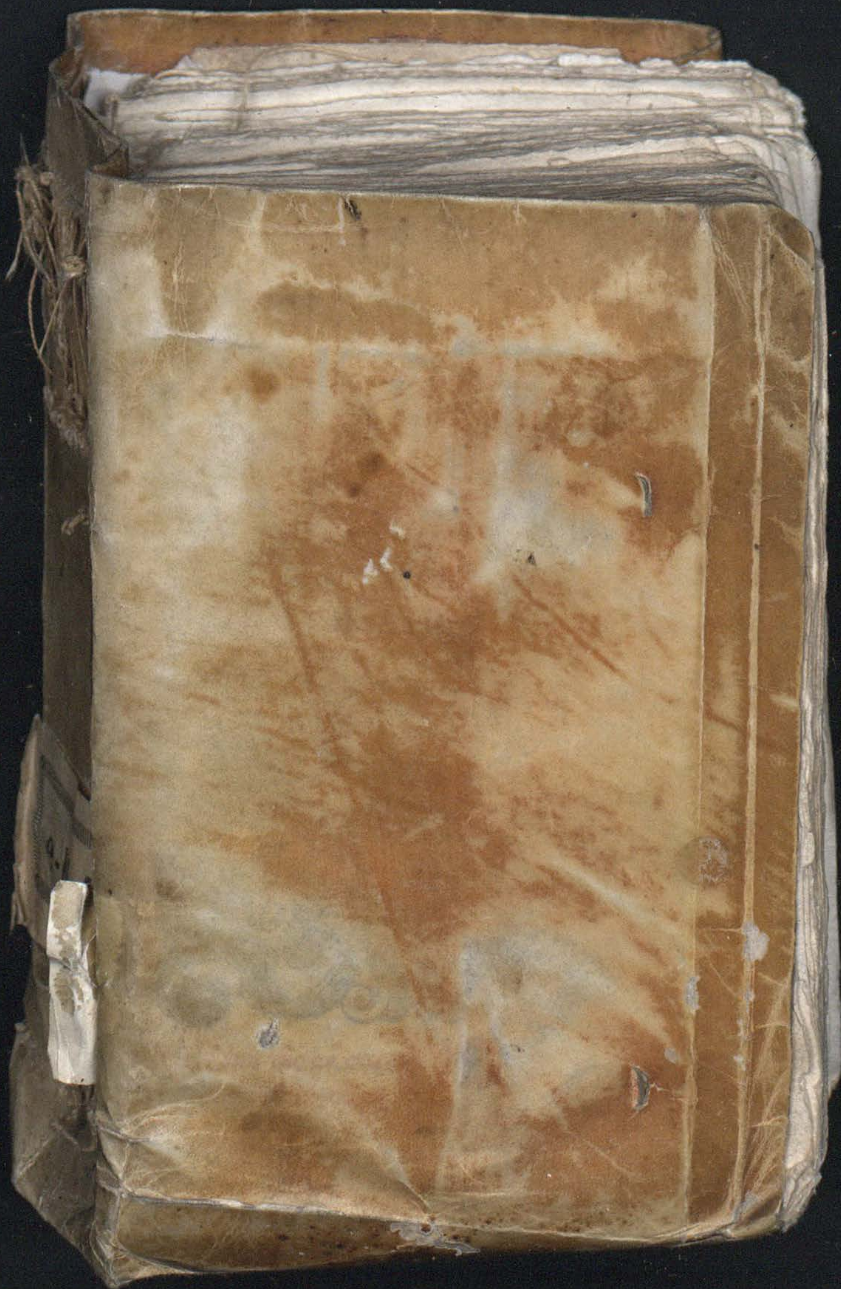

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

Ἔτει ἀπὸ τῆς ἐν σάρκου οἰκονομίας, τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ. αχβ´.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

σὺν θεῷ ἁγίῳ.

περιέχοντα κάτωθεν γεγραμμένα.

Τὸ κατὰ ἰωάννην εὐαγγέλιον τῆς λαμπρᾶς κυριακῆς.

Σταύρωσις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου.

Αἱ μετὰ τὸ ἐγερθῆναι εὐχαριστήριοι εὐχαί.

Τὸ καθ' ἡμέραν μεσονυκτικόν.

Τὸ τοῦ σαββάτου μεσονυκτικόν.

Τὸ τῆς κυριακῆς μεσονυκτικόν.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου.

Οἱ κατ' ἦχον τριαδικοὶ ὕμνοι.

Αἱ ἐννέα ᾠδαί. Τὰ κατ' ἦχον φωταγωγικά.

Ἐξαποστειλάρια τῆς ὅλης ἑβδομάδος καὶ οἱ αἶνοι. Ἡ πρώτη τρίτη τε, καὶ ἕκτη ὥρα, σὺν τοῖς μεσωρίοις αὐτῶν.

Τὰ τυπικά, μετὰ τῆς προσηκούσης αὐτῶν ἑρμηνείας. Ἡ εὐλογία τῆς τραπέζης.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ὑψώσεως τῆς παναγίας, καὶ πῶς δεῖ ὑψοῦσθαι αὐτήν, καὶ διὰ τί γέγονεν.

Η ἐννάτη ὥρα, μετὰ τοῦ μεσωρίου αὐτῆς.
Η ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ
Η μετὰ τὸν ἑσπερινὸν, εὐλογία τῆς τραπέζης, καὶ πῶς δεῖ ποιεῖν.
Η ἀκολουθία, τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου.
Τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Τὸ μηνολόγιον, τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ πλουσιώτατον.
Απολυτίκια καὶ κοντάκια τοῦ τριωδίου καὶ ὑζοπαχίου, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου, μέχρι τῆς κυριακῆς τῶν ἁγίων πάντων.
Τὰ τῶν ὀκτὼ ἤχων ἀπολυτίκια, σὺν τοῖς θεοτοκίοις καὶ ταῖς ὑπακοαῖς αὐτῶν.
Τὰ ἐν ταῖς κυριακαῖς ψαλλόμενα, μετὰ τὸν ἄμωμον ἀναστάσιμα τροπάρια.
Ομοίως τὰ ἐν τῷ σαββάτῳ ψαλλόμενα, νεκρώσιμα τροπάρια μετὰ τὸν ἄμωμον.
Θεῖα ἀπολυτίκια, ψαλλόμενα ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ, ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ, καὶ εἰς τὸ θεὸς κύριος ἐν τῷ ὄρθρῳ, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.
Τὰ ἀπολυτίκια, τῆς ὅλης ἑβδομάδος.

ἀκο-

Η ἀκολουθία, τοῦ εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον, ἀκαθίστου ὕμνου, σὺν τοῖς οἴκοις αὐτῆς.
Στιχηρὰ, καὶ κανὼν κατανυκτικὸς, εἰς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν, ἤγουν τὸ, ἰησοῦ γλυκύτατε.
Ὁ εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον, παρακλητικὸς καὶ κατανυκτικὸς κανὼν. ἤγουν τὸ, Πολλαῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς.
Κανὼν παρακλητικὸς, εἰς τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς ἄγγελον, ὁμοίως τροπάρια προσόμοια. καὶ εὐχὴ εἰς τὸν αὐτόν.
Η ἀκολουθία, τῆς ἁγίας μεταλήψεως, πλουσιάτε καὶ σεβασμιωτάτη.
Τοῦ ἁγίου κυρίλλου λόγος, περὶ ἐξόδου ψυχῆς, καὶ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας.
Προσόμοια, κατ' ἐπιτομὴν. περιέχοντα κατ' ὄνομα τοὺς ἁγίους ἅπαντας, τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ. ποίημα χριστοφόρου πατρικίου καὶ ἀνθυπάτου, τοῦ μιτυληναίου.
Κανὼν ἱκετήριος, ψαλλόμενος εἰς τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις, καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, κατ' ἀλφάβητον. ποίημα ἰωσὴφ τοῦ ὑμνογράφου.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ λαμπρᾶς καὶ μεγάλης κυριακῆς τοῦ πάσχα, κατὰ ἰωάννην.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς
τὸν θν, καὶ θς ἦν ὁ λόγος, οὗτος ἦν ἐν
ἀρχῇ πρὸς τὸν θν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγέ-
νετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν, ὃ
γέγονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν
τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ
σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κα-
τέλαβεν. ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλ-
μένος παρὰ θυ, ὄνομα αὐτῷ ἰωάννης. οὗ-
τος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρή-
σῃ περὶ τοῦ φωτὸς, ἵνα πάντες πιστεύσω-
σι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ'
ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ
φῶς τὸ ἀληθινὸν, ὃ φωτίζει πάντα ἄν-
θρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ἐν

τῷ

τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγέ-
νετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς
τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλα-
βον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐ-
τοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς
πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. οἳ οὐκ
ἐξ αἱμάτων. οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρ-
κὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ
θεοῦ ἐγεννήθησαν. καὶ ὁ λόγος σὰρξ
ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. Καὶ
ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ. δόξαν
ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρὸς, πλήρης χά-
ριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυ-
ρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων.
οὗτος ἦν ὃν εἶπον, ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμε-
νος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός
μου ἦν. καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ,
ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ
χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος, διὰ μωσέως ἐδό-
θη. ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια, διὰ Ιυ Χυ
ἐγένετο.

ΣΤΑΥ-

ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ἡμῶν ἰῦ χῦ, ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ ἰησοῦς, ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάῤῥου τῶν κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἤδει δὲ καὶ ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον. ὅτι πολλάκις συνήχθη καὶ ὁ ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὁ οὖν ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν, καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθὼν, εἶπεν αὐτοῖς. τίνα ζητεῖτε, ἀπεκρίθησαν αὐτῷ. Ἰν τὸν ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς. ἐγώ εἰμι. εἱστήκει δὲ καὶ ἰούδας ὁ

παρα-

παραδιδοὺς, αὐτὸν μετ' αὐτῶν. ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί. Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε, τίνα ζητεῖτε. οἱ δὲ εἶπον. ἰν τὸν ναζωραῖον. ἀπεκρίθη ὁ ἰς. εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι. Εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν. Ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. Σίμων οὖν πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἵλκυσεν αὐτὴν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ μάλχος. εἶπεν οὖν ὁ ἰς τῷ πέτρῳ. βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην αὐτῆς. Τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατὴρ, οὐ μὴ πίω αὐτό; ἡ οὖν σπεῖρα, καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν ἰουδαίων, συνέλαβον τὸν ἰν, καὶ ἔδησαν αὐτὸν, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς ἄνναν πρῶτον. ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, ἦν δὲ καϊάφας ὁ

συμ-

συμβουλεύσας τοῖς ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. ἠκολούθει δὲ τῷ ἰησοῦ σίμων πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ ἰησοῦ, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως. ὁ δὲ πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν πέτρον. λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ πέτρῳ. μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος, οὐκ εἰμί. εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι, καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν καὶ ἐθερμαίνοντο. ἦν δὲ μετ᾽ αὐτῶν ὁ πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα, τῷ κόσμῳ. Ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ, καὶ

ἐν

ἐν τῷ ἱερῷ ὅπου πάντοτε οἱ ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. Τί με ἐπερωτᾷς. ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς. Ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς, ἔδωκε ῥάπισμα τῷ ἰησοῦ. εἰπὼν, οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ, εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις. Ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ ἄννας δεδεμένον πρὸς καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. Ἦν δὲ σίμων πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ. μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρνήσατο οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, οὐκ εἰμί. Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχϊερέως, συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε πέτρος τὸ ὠτίον. οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ᾽ αὐτοῦ; πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Ἄγουσι τὸν ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ καϊάφα εἰς τὸ

πραι-

πραιτώριον, ἦν δὲ πρωΐ, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα. ἐξῆλθεν οὖν ὁ πιλάτος πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν. τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ. εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ πιλάτος. Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι. Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα, ἵνα ὁ λόγος τοῦ ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπεν, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν. εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ πιλάτος καὶ ἐφώνησε τὸν ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. Ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ. Ἀπεκρίθη ὁ πιλάτος. Μήτι ἐγὼ ἰουδαῖός εἰμι; Τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί,

ἐμοί, τί ἐποίησας. Ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς. Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς ἰουδαίοις. Νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος. οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς. Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ. εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς. Λέγει αὐτῷ ὁ πιλάτος, τί ἐστιν ἀλήθεια. καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς, ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ. ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα. Βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν ἰουδαίων; ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες, μὴ τοῦτον,

ἀλλὰ

ἀλλὰ τὸν βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ βαραββᾶς
λῃστής. Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ πιλάτος τὸν
ἰν̄, καὶ ἐμαστίγωσε. καὶ οἱ στρατιῶται πλέ-
ξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθη-
καν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορ-
φυροῦν περιέβαλον αὐτόν, καὶ ἔλεγον.
Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. καὶ ἐδί-
δουν αὐτῷ ῥαπίσματα. ἐξῆλθεν οὖν
πάλιν ἔξω ὁ πιλάτος καὶ λέγει αὐτοῖς.
Ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε, ὅτι
ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω. ἐ-
ξῆλθεν οὖν ὁ ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάν
θινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμά-
τιον, καὶ λέγει αὐτοῖς. Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. ὅτε
οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπη-
ρέται ἐκραύγασαν λέγοντες. ἆρον ἆρον
σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος.
λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε, ἐγὼ
γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπε-
κρίθησαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι. Ἡμεῖς νόμον
ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφεί-
λει

λει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν θεοῦ ἐ-
ποίησεν. ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ πιλάτος τοῦ-
τον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη. καὶ εἰ-
σῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέ-
γει τῷ ἰν̄. πόθεν εἶ σύ. ὁ δὲ ἰς̄ ἀπόκρισιν
οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ πι-
λάτος. Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι
ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω
ἀπολῦσαί σε; ἀπεκρίθη ἰς̄. οὐκ εἶχες
ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι
δεδομένον ἄνωθεν. διὰ τοῦτο ὁ παρα-
διδούς με σοί, μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. ἐκ
τούτου ἐζήτει ὁ πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν.
οἱ δὲ ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες. Ἐὰν
τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ καί-
σαρος. πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν,
ἀντιλέγει τῷ καίσαρι. Ὁ οὖν πιλάτος
ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω
τὸν ἰν̄, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς
τόπον λεγόμενον λιθόστρωτον, ἑβραϊ-
στὶ δὲ γαββαθᾶ, ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ
πάσχα.

πάσχα. ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη. καὶ λέγει τοῖς
ἰουδαίοις. ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. οἱ δὲ ἐ-
κραύγασαν ἆρον ἆρον σταύρωσον αὐτόν.
λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος. τὸν βασιλέα
ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιε-
ρεῖς. οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰμὴ καίσα-
ρα. τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς,
ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν ἰν̄ καὶ ἀ-
πήγαγον, καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξῆλ-
θεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον. ὃς λέ-
γεται ἑβραϊστὶ γολγοθᾶ, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρω-
σαν. καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ
ἐντεῦθεν. μέσον δὲ τὸν ἰν̄. ἔγραψε δὲ
καὶ τίτλον ὁ πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ
σταυροῦ. ἦν δὲ γεγραμμένον, ἰς̄ ὁ ναζωραῖος
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν
τίτλον, πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν ἰουδαίων,
ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος, ὅπου
ἐσταυρώθη ὁ ἰς̄. καὶ ἦν γεγραμμένον ἑ-
βραϊστὶ. ἑλληνιστὶ, ῥωμαϊστὶ. ἔλεγον οὖν
τῷ πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν ἰουδαίων. μὴ
γράφε

γράφε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι ἐ-
κεῖνος εἶπεν, βασιλεύς εἰμι τῶν ἰουδαί-
ων. ἀπεκρίθη ὁ πιλάτος. ὃ γέγραφα, γέ-
γραφα. οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐσταύρωσαν
τὸν ἰν̄, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐ-
ποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώ-
τῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. Ἦν δὲ ὁ χι-
τὼν ἄραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι'
ὅλου. Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους. Μὴ
σχίσωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ
αὐτοῦ τίνι ἔσται. Ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ
ἡ λέγουσα. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου
ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβα-
λον κλῆρον. οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐ-
ποίησαν. Εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ
τοῦ ἰῡ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μρς̄
αὐτοῦ, μαρία ἡ τοῦ κλωπᾶ. καὶ μαρία ἡ
μαγδαληνή. Ἰς̄ οὖν ἰδὼν τὴν μρᾱ καὶ τὸν
μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ
μρὶ αὐτοῦ. Γύναι. ἴδε ὁ υἱός σου. εἶτα λέ-
γει τῷ μαθητῇ. ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐ-
 κείνης

κείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐ-
τὴν εἰς τὰ ἴδια. μετὰ ταῦτα ἰδὼν ὁ ἰς, ὅτι
πάντα ἤδη τετέλεσται περὶ αὐτοῦ, ἵνα τε-
λειωθῇ ἡ γραφή, λέγει, διψῶ. σκεῦος οὖν
ἔκειτο ὄξους μεστόν. οἱ δὲ πλήσαντες
σπόγγον ὄξους καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες, προ-
σήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. ὅτε οὖν ἔλα-
βε τὸ ὄξος ὁ ἰς, εἶπεν. Τετέλεσται. καὶ κλί-
νας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνα. οἱ
οὖν ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώ-
ματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ
ἦν. Ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ
σαββάτου. Ἠρώτησαν τὸν πιλάτον, ἵνα
κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶ-
σιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν
πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου
τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. ἐπὶ δὲ τὸν ἰν ἐλ-
θόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κα-
τέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ᾽ εἷς τῶν στρα-
τιωτῶν, λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε.
καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ

ἑωρακὼς, μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐ-
τοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία. κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι
ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐ-
γένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ,
ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἑ-
τέρα γραφὴ λέγει. ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέν-
τησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν πι-
λάτον, ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας ὢν μα-
θητὴς τοῦ ἰυ, κεκρυμμένος δὲ, διὰ τὸν φό-
βον τῶν ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα αὐτοῦ,
καὶ ἐπέτρεψεν ὁ πιλάτος. Ἦλθεν οὖν καὶ
ἦρε τὸ σῶμα τοῦ ἰυ. ἦλθε δὲ καὶ νικόδημος,
ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν ἰν νυκτὸς τὸ πρῶτον,
φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης, ὡσεὶ
λίτρας ἑκατόν. ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ ἰυ,
καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν
ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς ἰουδαίοις
ἐνταφιάζειν. ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐ-
σταυρώθη, κῆπος. καὶ ἐν τῷ κήπῳ, μνημεῖον
καινόν. ἐν ᾧ οὐδέπω, οὐδεὶς ἐτέθη. Ἐκεῖ
οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν ἰουδαίων, ὅτι

ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν ἰησοῦν.
Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, μαρία ἡ μαγ-
δαληνὴ ἔρχεται πρωῒ, σκοτίας ἔτι οὔσης
εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρ-
μένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρ-
χεται πρὸς σίμωνα πέτρον, καὶ πρὸς τὸν
ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ ἰς, καὶ λέγει αὐ-
τοῖς. ἦραν τὸν κν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ
οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. ἐξῆλθεν οὖν ὁ
πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἤρχοντο
εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ
ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ
πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖ-
ον. καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ
ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. ἔρχεται
οὖν σίμων πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ. καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ
ὀθόνια κείμενα. καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονί-
ων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγ-
μένον εἰς ἕνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλ-
θε

θε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος
εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν. οὐ-
δέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφήν, ὅτι δεῖ αὐ-
τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. ἀπῆλθον οὖν
πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί. Μα-
ρία δὲ εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίου-
σα ἔξω. ὡς οὖν ἔκλαιεν, παρέκυψεν εἰς
τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν
λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κε-
φαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔθη-
καν τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ. καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐ-
κεῖνοι. Γύναι, τί κλαίεις. λέγει αὐτοῖς,
ὅτι ἦραν τὸν κν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθη-
καν αὐτόν. καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς
τὰ ὀπίσω. καὶ θεωρεῖ τὸν ἰν ἑστῶτα. καὶ οὐκ
ᾔδει ὅτι ὁ ἰς ἐστιν. λέγει αὐτῇ ὁ ἰς. Γύναι,
τί κλαίεις, τίνα ζητεῖς. Ἐκείνη δοκοῦσα
ὅτι ὁ κηπουρός ἐστιν, λέγει αὐτῷ. Κύριε, εἰ
σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθη-
κας αὐτόν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. λέγει αὐτῇ
ὁ ἰς. Μαρία. στραφεῖσα ἐκείνη, λέγει αὐ-
 τῷ.

τῷ ῥαββουνί. ὃ λέγεται διδάσκαλε. λέ-
γει αὐτῇ ὁ ἰς̄. Μή μου ἅπτου. οὔπω γὰρ
ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου. πορεύου
δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐ-
τοῖς. Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ
πατέρα ὑμῶν. καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν. ἔρχεται μα
ρία ἡ μαγδαληνὴ, ἀναγγέλλουσα τοῖς
μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τὸν κν̄. καὶ ταῦτα
εἶπεν αὐτοῖς. Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρα
ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυ-
ρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθη-
ταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν ἰου-
δαίων, ἦλθεν ὁ ἰς̄, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ
λέγει αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν,
ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευ-
ρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ, ἰ-
δόντες τὸν κν̄. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς̄ πά-
λιν. εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ
με ὁ πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο
εἰπὼν ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς. λά-
βετε πνεῦμα ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς

ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς. ἄν τινων κρα-
τῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ
τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος δίδυμος, οὐκ ἦν
μετ᾽ αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ ἰς̄. ἔλεγον οὖν αὐ-
τῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ, ἑωράκαμεν τὸν κν̄.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βά-
λω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν
ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν
πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ᾽ ἡ-
μέρας ὀκτὼ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, καὶ θωμᾶς μετ᾽ αὐτῶν. Ἔρχε-
ται ὁ ἰς̄ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη
εἰς τὸ μέσον. καὶ εἶπεν. εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέ
γει τῷ θωμᾷ. φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε,
καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρα
σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ
γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. καὶ ἀπεκρίθη
θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὁ κύριός μου καὶ
ὁ θεός μου. λέγει αὐτῷ ὁ ἰς̄. ὅτι ἑώρακάς
με πεπίστευκας, μακάριοι, οἱ μὴ ἰδόντες

καὶ πιστεύσαντες. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα
σημεῖα ἐποίησεν ὁ ἰς ἐνώπιον τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν
τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται,
ἵνα πιστεύσητε ὅτι ἰς ἐστὶν ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
θῦ. καὶ ἵνα πιστεύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα ἐφα-
νέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ ἰς τοῖς μαθη-
ταῖς, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς τιβεριάδος.
ἐφανέρωσε δὲ οὕτως, ἦσαν ὁμοῦ σίμων
πέτρος καὶ θωμᾶς ὁ λεγόμενος δίδυμος.
καὶ ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ κανὰ τῆς γαλιλαίας,
καὶ οἱ τοῦ ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς σίμων πέ-
τρος, ὑπάγω ἁλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ,
ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον καὶ
ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθὺς, καὶ ἐν ἐκείνῃ
τῇ νυκτὶ, ἐπίασαν οὐδέν. πρωΐας δὲ ἤδη
γινομένης, ἔστη ὁ ἰς εἰς τὸν αἰγιαλὸν, οὐ
Λ μέντοι ᾔδεισαν οἱ μαθηταὶ, ὅτι ἰς ἐστιν.
λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. παιδία, μήτι προσφά-
γιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ. οὔ. ὁ δὲ εἶ-

πεν αὐτοῖς. Βάλλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη
τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. ἔβαλον
οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν, ἀπὸ
τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ μαθη-
τὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ ἰς τῷ πέτρῳ, ὁ κς
ἐστί. Σίμων οὖν πέτρος ἀκούσας, ὅτι ὁ
κς ἐστὶ, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ
γυμνὸς, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θά-
λασσαν. οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοι-
αρίῳ ἦλθον. οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς
γῆς, ἀλλ᾽ ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύ-
ροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. ὡς οὖν ἀ-
πέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρα-
κιὰν κειμένην. καὶ ὀψάριον ἐπικείμε-
νον καὶ ἄρτον. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἐνέγ-
κατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε
νῦν. ἀνέβη σίμων πέτρος, καὶ εἵλκυσε τὸ
δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων με-
γάλων, ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν. καὶ το-
σούτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέ-
γει αὐτοῖς ὁ ἰς. δεῦτε ἀριστήσατε. οὐδεὶς δὲ
ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν, σὺ

τίς εἶ. εἰδότες ὅτι ὁ κ͞ς ἐστίν. ἔρχεται οὖν ὁ
ἰ͞ς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐ-
τοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη
τρίτον, ἐφανερώθη ὁ ἰησοῦς τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. Ὅτε
οὖν ἠρίστησαν, λέγει τῷ σίμωνι πέτρῳ ὁ
ἰ͞ς. Σίμων ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με πλεῖον τού-
των, λέγει αὐτῷ. Ναὶ κ͞ε, σὺ οἶδας ὅτι φι-
λῶ σε. λέλει αὐτῷ. Βόσκε τὰ ἀρνία μου.
λέγει αὐτῷ πάλιν, δεύτερον. Σίμων ἰω-
νᾶ ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ. Ναὶ κ͞ε, σὺ
οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ. ποίμαινε
τὰ πρόβατά μου. λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον.
Σίμων ἰωνᾶ φιλεῖς με. Ἐλυπήθη ὁ πέ-
τρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον φιλεῖς με.
Καὶ εἶπεν αὐτῷ. κ͞ε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ
γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ὁ ἰ͞ς.
Βόσκε τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυ-
τόν, καὶ περιεπάτεις, ὅπου ἤθελες. ὅ-
ταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου,
καὶ ἄλλους σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέ-

λεις. τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θα-
νάτῳ δοξάσει τὸν θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπών,
λέγει αὐτῷ, ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς
δὲ ὁ πέτρος, βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠ-
γάπα ὁ ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀ-
νέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐ-
τοῦ, καὶ εἶπε. κ͞ε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε.
Τοῦτον ἰδὼν ὁ πέτρος, λέγει τῷ ἰ͞υ. κύριε,
οὗτος δὲ τί, λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. ἐὰν αὐ-
τὸν θέλω μένειν, ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ,
σὺ ἀκολούθει μοι. ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος
εἰς τοὺς ἀδελφούς. ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖ-
νος, οὐκ ἀποθνήσκει, καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ
ἰ͞ς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει. Ἀλλ᾽ ἐὰν αὐτὸν
θέλω μένειν, ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ οὗ-
τός ἐστιν ὁ μαθητής, ὁ μαρτυρῶν περὶ τού-
των, καὶ γράψας ταῦτα. καὶ οἴδαμεν, ὅτι ἀ-
ληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. ἔστι δὲ καὶ ἄλ-
λα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ ἰ͞ς. ἅτινα ἐὰν γρά-
φηται καθ᾽ ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον
χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία, ἀμήν.

ΩΡΟΛΟ-

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

περιέχον τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν,

κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἁγίων ἱεροσολύμων, καὶ τῶν εὐαγῶν μοναστηρίων.

Ἐξεγειρόμενος τοῦ ὕπνου, ἀναχώρησον τῆς κλίνης καὶ εἰπὲ. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν. εἶτα, τρισάγιον. παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν. καὶ τὰ παρόντα τροπάρια. ἦχος, α'.

Αἱ μετὰ τὸ ἐγερθῆναι εὐχαριστήριοι εὐχαί.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι ἀγαθὲ. καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι δυνατὲ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς, διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με κύριε. καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον καὶ τὴν καρδίαν, καὶ τὰ χείλη μου ἄνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε ἁγία τριὰς, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς, διὰ

τῆς

τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν.

Ἀθρόον ὁ κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἑκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται. ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ Κύριε ἐλέησον, ιβʹ. καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην.

Ἐκ τοῦ ὕπνου ἐξανιστάμενος εὐχαριστῶ σοι ἁγία Τριάς. ὅτι διὰ τὴν πολλήν σου ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν, οὐκ ὠργίσθης μοι τῷ ῥαθύμῳ καὶ ἁμαρτωλῷ, οὐδὲ συναπώλεσάς με ταῖς ἀνομίαις μου. ἀλλ' ἐφιλανθρωπεύσω συνήθως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κείμενον ἤγειράς με, εἰς τὸ ὀρθρίσαι καὶ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σου, καὶ νῦν φώτισόν μου τὰ ὄμματα τῆς διανοίας. ἄνοιξόν μου τὸ στόμα, τοῦ μελετᾷν τὰ λόγιά σου, καὶ συνιέναι τὰς ἐντολάς σου, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, καὶ ψάλλειν σοι ἐν ἐξομολογήσει καρδίας, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου. τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,

νῦν

νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Εὐχὴ ἑτέρα.

Δόξα σοι βασιλεῦ Θεὲ παντοκράτορ. ὁ τῇ θείᾳ σου καὶ φιλανθρώπῳ προνοίᾳ, ἀξιώσας με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον ἐξ ὕπνου ἀναστῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τοῦ ἁγίου σου οἴκου. δέξαι Κύριε καὶ τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου, ὡς τῶν ἁγίων καὶ νοερῶν σου δυνάμεων. καὶ εὐδόκησον ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσενεχθῆναί σοι, τὴν ἐκ τῶν ῥυπαρῶν χειλέων μου αἴνεσιν. ὅπως κἀγὼ κοινωνὸς γένωμαι τῶν φρονίμων παρθένων, ἐν φαιδρᾷ λαμπηδόνι τῆς ψυχῆς μου. καὶ δοξάζω σε τὸν ἐν Πατρὶ, καὶ Πνεύματι, δοξαζόμενον Θεὸν Λόγον, ἀμήν.

Ἀρχὴ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Τὸ καθ' ἡμέραν μεσονυκτικόν.

Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας. ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός. ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος.

καὶ

καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τρισάγιον, μετανοίας, γ΄.

Εἶτ' εἶπεν ἀλληλούϊα, δόξα καὶ νῦν, παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν, τὸ κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Δόξα πατρί. καὶ νῦν, καὶ ἀεί. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ γ΄ μετανοίας, γ΄.

Καὶ εὐθὺς, τὸν ν.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας. τὰ ἄδηλα, καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι. πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην. ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου, τὸ ἅγιον, μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν. ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ θεῷ, πνεῦμα συν-

συντετριμμένον. καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην, ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώ-
σει. Ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη ἱερουσα-
λήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύ-
νης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. τότε
ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα τὸν ἄμωμον. Στάσις, πρώτη.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμε-
νοι ἐν νόμῳ κυρίου. Μακάριοι οἱ ἐξερευ-
νῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρ-
δίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. οὐ γὰρ οἱ ἐργα-
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν. ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐ-
τοῦ ἐπορεύθησαν. Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐν-
τολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα. Ὄφε-
λον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυ-
λάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. Τότε οὐ
μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ
πάσας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολογή-
σομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ με-
μαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιο-

σύνης

σύνης σου. Τὰ δικαιώματά σου φυλά-
ξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.
Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ, ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.
Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώ-
σῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ἐν τῇ καρ-
δίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ
ἁμάρτω σοι. Εὐλογητὸς εἶ κύριε. δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου. Ἐν τοῖς χείλεσί μου
ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στό-
ματός σου. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου
ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. Ἐν
ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κα-
τανοήσω τὰς ὁδούς σου. Ἐν τοῖς δικαιώ-
μασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν
λόγων σου. Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου,
ζῆσόν με καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ
κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου
σου. Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ
ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

 Ἐπε-

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου, τοῦ ἐπιθυμῆ-
σαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. Ἐπε-
τίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρατοι οἱ
ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Πε-
ρίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν,
ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα. Καὶ γὰρ ἐ-
κάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατε-
λάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου
μελέτη μου ἐστί, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ
δικαιώματά σου. Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει
ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς
μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ὁδὸν
δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδο-
λεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. Ἐνύστα-
ξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίω-
σόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. Ὁδὸν ἀδικίας
ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐ-
λέησόν με. Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην,
καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐκολλή-

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου κύριε, μή
με καταισχύνῃς. Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδρα-
μον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. Νο-
μοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων
σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός. Συνέ-
τισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ
φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ὁδή-
γησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι
αὐτὴν ἠθέλησα. Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς
τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ
ἰδεῖν ματαιότητα. Ἐν τῇ ὁδῷ σου, ζῆ-
σόν με. Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν
σου εἰς τὸν φόβον σου. Περίελε τὸν ὀνει-
δισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρί-
ματά σου χρηστά. Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς
ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆ-
σόν με. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου
κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.
Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι
λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου λό-
γον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς
κρίμασίσου ἐπήλπισα. καὶ φυλάξω τὸν
νόμόνσου διαπαντὸς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπορευό-
μην ἐνπλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάςσου
ἐξεζήτησα. Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυ
ρίοιςσου, ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ἠσχυ-
νόμην. Καὶ ἐμελέτων ἐνταῖς ἐντολαῖς
σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα. καὶ ἦρα τὰς χεῖ-
ράς μου πρὸς τὰς ἐντολάςσου ἃς ἠγάπη-
σα. καὶ ἠδολέσχουν ἐντοῖς δικαιώμασίσου.
Μνήσθητι τῶν λόγωνσου τῷ δούλῳσου, ὧν
ἐπήλπισάςμε. αὕτημε παρεκάλεσεν ἐν
τῇ ταπεινώσειμου, ὅτι τὸ λόγιόνσου ἔζησέ-
με. Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφό-
δρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα. Ἐμ-
νήσθην τῶν κριμάτωνσου ἀπ' αἰῶνος κε,
καὶ παρεκλήθην. Ἀθυμία κατέσχεμε
ἀπὸ ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπα-
νόντων τὸν νόμονσου. Ψαλτὰ ἦσάνμοι
τὰ

τὰ δικαιώματάσου, ἐντόπῳ παροικίας-
μου. Ἐμνήσθην ἐννυκτὶ τοῦ ὀνόματόςσου κε,
καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμονσου, αὕτη ἐγενή-
θημοι, ὅτι τὰ δικαιώματάσου ἐξεζήτησα.
Μερίςμου εἶ κε, εἶπα, τοῦ φυλάξασθαι τὸν
νόμονσου. Ἐδεήθην τοῦ προσώπουσου
ἐν ὅλῃ καρδίαμου, ἐλέησόνμε κατὰ τὸ λό-
γιόνσου. Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἐπέστρεψα τοὺς πόδαςμου εἰς τὰ μαρτύ
ριάσου. Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην,
τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάςσου. χοινία
ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάνμοι. καὶ τοῦ
νόμουσου οὐκ ἐπελαθόμην. Μεσονύκ-
τιον ἐξηγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαίσοι,
ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβου-
μένωνσε, καὶ τῶν φυλασσόντων, τὰς ἐντο-
λάςσου. Τοῦ ἐλέουςσου κε πλήρης ἡ γῆ.
τὰ δικαιώματάσου δίδαξόνμε. Χρη-
στότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλουσου κε,
κατὰ τὸν λόγονσου. χρηστότητα, καὶ παι-

δείαν

δείαν, καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐν-
τολαῖς σου ἐπίστευσα. πρὸ τοῦ με ταπει-
νωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα. διὰ τοῦτο,
τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα. χρηστὸς εἶ σὺ κε,
καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δι-
καιώματά σου. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀ-
δικία ὑπερηφάνων. ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρ-
δίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. ἐ-
τυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ
δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα. Ἀγαθόν
μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω
τὰ δικαιώματά σου. Ἀγαθός μοι ὁ νό-
μος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυ-
σίου, καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. ἀλληλούϊα, ἐκ τρίτου.
μετάνοιαι, γ'. Στάσις, β'.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με.
συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντο-
λάς σου. οἱ φοβούμενοί σε, ὄψονταί με καὶ
εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου
ἐπήλπισα. Ἔγνων κε ὅτι δικαιοσύνη τὰ

κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνω-
σάς με. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου, τοῦ
παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου, τῷ
δούλῳ σου. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί
σου καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη
μου ἐστίν. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι,
ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ. Ἐγὼ δὲ
ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Ἐπι-
στρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ
γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. Γενηθή-
τω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώ-
μασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ. ἐκλεί-
πει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς
τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐξέλιπον
οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγον-
τες πότε παρακαλέσεις με. ὅτι ἐγενή-
θην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώμα-
τά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Πόσαι εἰσὶν
αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου πότε ποιήσεις
μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν.
Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας

ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κύριε. πᾶσαι αἱ ἐντο-
λαί σου ἀλήθεια. ἀδίκως κατεδίωξάν
με, βοήθησόν μοι. παρὰ βραχὺ συνετέλε-
σάν με ἐν τῇ γῇ. Ἐγὼ δὲ, οὐκ ἐγκατέλι-
πον τὰς ἐντολάς σου. κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν
με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός
σου. Εἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου διαμέ-
νει ἐν τῷ οὐρανῷ, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ
ἀλήθειά σου. ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ
διαμένει. τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα
ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. εἰ μὴ ὅτι ὁ νό-
μος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπολώ-
μην ἐν τῇ ταπεινώσει μου. εἰς τὸν αἰῶνα
οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου,
ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με. Μέση.
Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με ὅτι τὰ δικαιώματά
σου ἐξεζήτησα. ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτω-
λοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συ-
νῆκα. πάσης συντελείας, εἶδον πέρας.
πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα. Ὡς ἠ-
γάπησα τὸν νόμον σου κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν
με-

μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐ-
σόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
να ἐμή ἐστιν. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδά-
σκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου
μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συ-
νῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. ἐκ
πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας
μου ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀπὸ
τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνο-
μοθέτησάς με. Ὡς γλυκία τῷ λάρυγγί
μου, τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.
ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο
ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. Λύχνος
τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις
μου. Ὤμοσα καὶ ἔστησα, τοῦ φυλάξασθαι τὰ
κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐταπεινώ-
θην ἕως σφόδρα, κύριε ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον
σου. Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου, εὐδόκησον
δὴ κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με. Ἡ ψυ-
χή μου ἐν ταῖς χερσί σου διὰ παντὸς, καὶ τοῦ νόμου
σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἔθεντο ἁμαρτω-
λοὶ

λοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ
ἐπλανήθην. ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύ-
ριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρ-
δίας μου εἰσίν. Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου
τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου, εἰς τὸν
αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. παρανόμους ἐμίση-
σα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Βοηθός μου
καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου
ἐπήλπισα. ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονη-
ρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς
τοῦ Θεοῦ μου. Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν
σου καὶ ζήσομαι, καὶ μὴ καταισχύνῃς με
ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι καὶ
σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώ-
μασί σου διὰ παντός. Ἐξουδένωσας πάν-
τας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιω-
μάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐ-
τῶν. παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάν-
τας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγά-
πησα τὰ μαρτύριά σου. Καθήλωσον ἐκ
τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν

κρι-

κριμάτων σου ἐφοβήθην. Ἐποίησα κρί-
μα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς
ἀδικοῦσί με. Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀ-
γαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερή-
φανοι. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ
σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιο-
σύνης σου. ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου, κατὰ
τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδα-
ξόν με. Δοῦλός σού εἰμι ἐγώ, συνέτισόν
με καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου. Καιρὸς
τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον
σου. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου,
ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον. διὰ τοῦτο πρὸς
πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην. πᾶ-
σαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα. Θαυμαστὰ τὰ
μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ
ἡ ψυχή μου. ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου, φω-
τιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους. Τὸ στόμα μου ἤνοι-
ξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου
ἐπεπόθουν. Δόξα, καὶ νῦν. ἀλληλούϊα,
ἐκ τρίτου. μετανοίας, γ΄. Στάσις, γ΄.

Ἐπι-

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ
κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Τὰ
διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγι-
όν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα
ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας
ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.
Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦ-
λόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου. Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφ-
θαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νό-
μόν σου. Δίκαιος εἶ κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρί-
σεις σου. Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρ-
τύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἐξέτη-
ξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λό-
γων σου οἱ ἐχθροί μου. Πεπορωμένον τὸ
λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπη-
σεν αὐτό. Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδε-
νωμένος. Τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελα-
θόμην. Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. Θλίψεις
καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με, αἱ ἐντολαί σου
με-

μελέτη μου. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με καὶ ζήσο-
μαι. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐ-
πάκουσόν μου κύριε. Τὰ δικαιώματά σου ἐκ
ζητήσω. Ἐκέκραξά σοι σῶσόν με, καὶ φυλά-
ξω τὰ μαρτύριά σου. Προέφθασα ἐν
ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου
ἐπήλπισα. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί
μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου.
Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός
σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Προσήγ-
γισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίαν, ἀ-
πὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν. Ἐγ-
γὺς εἶ σὺ κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.
Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά. Ἴδε τὴν
ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου
σου οὐκ ἐπελαθόμην. Κρῖνον τὴν κρίσιν
μου καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν
με. Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτη-
ρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτη-
σαν

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί κε, κατὰ τὸ κρίμα
σου ζῆσόν με. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με,
καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ
ἐξέκλινα. Εἶδον ἀσυνετοῦντας, καὶ ἐξε-
τηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαν-
το. Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα κε,
ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων
σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ
κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἄρχοντες
κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων
σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου. Ἀγαλλιά-
σομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων
σκῦλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα, καὶ ἐβ-
δελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε ἐπὶ τὰ κρί-
ματα τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνη πολ-
λὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς σκάνδαλον. Προσεδόκων τὸ σωτή-
ριόν σου κε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.
Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου,
καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. Ἐφύλαξα-

τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι
πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου κε. Ἐγγι-
σάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κε, κατὰ τὸ
λόγιόν σου συνέτισόν με. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίω-
μά μου ἐνώπιόν σου κε, κατὰ τὸ λόγιόν σου
ῥῦσαί με. Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕ-
μνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά
σου. Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά
σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.
Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς
ἐντολάς σου ᾑρετισάμην. Ἐπεπόθησα τὸ
σωτήριόν σου κε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.
Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ
κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην
ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν
δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπε-
λαθόμην. Δόξα, καὶ νῦν, καὶ [illegible]
Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων
καὶ ἀοράτων, Καὶ εἰς ἕνα κν ιν χν, τὸν υἱὸν
τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτὸς, θεὸν ἀληθινὸν, ἐκ θεοῦ ἀ-
ληθινοῦ. Γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα,
ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέ-
ραν σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ
σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ μαρίας τῆς
παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυ-
ρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν, ἐπὶ ποντίου πι-
λάτου. καὶ παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ
ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γρα-
φάς. καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς, καὶ
πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶν-
τας καὶ νεκροὺς, οὗ τῆς βασιλείας, οὐκ
ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγι-
ον, τὸ κύριον τὸ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκ-
πορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ. καὶ υἱῷ συμπρο-
σκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λα-
λῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Καὶ μίαν ἁγίαν,
καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν.

Ὁμο-

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα, εἰς ἄφεσιν ἁ-
μαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν,
καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, ἀμήν.
Τρισάγιον. μετανοίας, τρεῖς. παναγία
τριάς, πάτερ ἡμῶν. καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς
ἐκφωνεῖ. εἶτα τὰ τροπάρια ταῦτα, πρὸς,
ἦχον πλ. δ'.

Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς
νυκτός. καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὑρήσει γρη-
γοροῦντα. ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὑρήσει
ῥαθυμοῦντα. βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ
τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς, ἵνα μὴ τῷ θανά-
τῳ παραδοθῇς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω
κλεισθῇς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα, ἅ-
γιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς, διὰ τῆς θεο-
τόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν ἐννοοῦσα
ψυχή μου γρηγόρησον. ἀνάπτουσα λαμ-
πάδας σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα. οὐ
γὰρ οἶδας πότε πρὸς σὲ ἐπελεύσεται ἡ
φωνὴ ἡ λέγουσα, ἰδοὺ ὁ νυμφίος. βλέπε οὖν

ψυχή μου, μὴ νυστάξῃς καὶ μείνῃς ἔξωθεν κρούσασα, ὡς αἱ πέντε παρθένοι· ἀλλ᾽ ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῷ ἐν ἐλαίῳ πίονι. καὶ δώσῃ σοι τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἀπόρθητον τεῖχος, τὸ τῆς σείας ὀχύρωμα, θεοτόκε παρθένε ἱκετεύομεν, τὰς τῶν ἐναντίων βουλὰς διασκέδασον. τοῦ λαοῦ σου τὴν λύπην, εἰς χαρὰν μετάβαλε. τὴν πόλιν σου περιτείχισον, τῷ βασιλεῖ συμμάχησον, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε, ὅτι σὺ εἶ θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν.

Εἶτα τό, κύριε ἐλέησον, μ΄.

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος, καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ θεὸς, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος ὁ πολυεύσπλαγχνος. ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν. ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν, διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. αὐτὸς

κύριε

κύριε πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἅγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις ἀγγέλοις σου. ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι, καὶ ὁδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης. ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τό, κύριε ἐλέησον, γ΄. δόξα, καὶ νῦν, τὴν τιμιωτέραν. ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλόγησον πάτερ. ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. καὶ [illegible] ἀλληλούϊα, ποιοῦμεν μετανοίας. γ΄. μεγάλας. εἶθ᾽ οὕτω λέγομεν τὴν εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

τοῦ ἁγίου ἐφραίμ.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας

μή-

μήμοι δός. πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. Ναὶ κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου. ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Λέγε δὲ ταύτην ἐκ γ΄. ποιῶν μετανοίας μεγάλας μὲν, γ΄. μικρὰς δὲ, ιβ΄. λέγων καθ' ἑκάστην τό, ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. καὶ πάλιν ὕστερον τὴν εὐχὴν, καὶ μετάνοιαν μίαν μεγάλην. εἶτα, τὴν εὐχὴν ταύτην.

Δέσποτα θεὲ πάτερ παντοκράτορ, κύριε υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ καὶ ἅγιον πνεῦμα. μία θεότης μία δύναμις ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν. καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου. ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εἰ δ' οὐκ ἔστιν ἀλληλούϊα, καταλιμπάνεται τό, κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, καὶ αἱ μετάνοιαι. καὶ λέγομεν μόνον τό, δέ-

απο-

σποτα θεὲ πάτερ. καὶ τὰς εὐχὰς ταύτας. Ἰστέον ὅτι ἡ εὐχὴ αὕτη λέγεται ἀπὸ τῆς κβ΄. τοῦ σεπτεβρίου μηνὸς, μέχρι τῆς κυριακῆς τῶν βαΐων.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων καὶ πάσης σαρκός. ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν. καρδίας τε καὶ νεφροὺς ὁ ἐτάζων. καὶ τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων σαφῶς ἐπιστάμενος. τὸ ἄναρχον καὶ ἀΐδιον φῶς. παρ' ᾧ οὐκ ἔστι παραλλαγὴ ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. αὐτὸς ἀθάνατε βασιλεῦ, πρόσδεξαι τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ἃς κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τῷ πλήθει τῶν σῶν οἰκτιρμῶν θαῤῥοῦντες, ἐκ ῥυπαρῶν πρὸς σὲ χειλέων ποιούμεθα. καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ διανοίᾳ, γνώσεως ἢ ἀγνωσίας πλημμεληθέντα ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. καὶ δώρησαι ἡμῖν ἐν ἀγρύπνῳ

καὶ

καὶ νηφούσῃ διανοίᾳ, πᾶσαν τοῦ παρόν-
τος βίου τὴν νύκτα ἡμᾶς διελθεῖν. ἀπεκ-
δεχομένους τὴν παρουσίαν τῆς λαμπρᾶς
καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ μονογενοῦς σου
υἱοῦ, τοῦ κῦ καὶ θῦ καὶ σρς ἡμῶν ἰῦ χῦ. ἐν
ᾗ μετὰ δόξης, κριτὴς τῶν ἁπάντων ἐλεύ-
σεται, ἑκάστῳ ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ. ἵνα μὴ ἀναπεπτωκότες καὶ διοκνοῦν-
τες, ἀλλ' ἐγρηγορότες καὶ διεγηγερμένοι
ἐν τῇ ἐργασίᾳ, εὑρεθείημεν ἕτοιμοι εἰς
τὴν χαρὰν. καὶ εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα τῆς
δόξης αὐτοῦ συνεισέλθωμεν, ἔνθα ὁ τῶν
ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ
ἀνέκφραστος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ
σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. σὺ
γὰρ εἶ τὸ ἀληθινὸν φῶς, καὶ φωτίζον καὶ ἁγιά-
ζον τὰ σύμπαντα, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ
κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εἶτα ὑψοῖ ὁ ἱερεὺς τὰς χεῖρας, λέ-
γων. τοῦ αὐτοῦ.

Σ εὐλογοῦμεν ὕψιστε θεέ, καὶ κε τοῦ ἐλέους
τὸν

τὸν ποιοῦντα, ἀεὶ μεθ' ἡμῶν μεγάλα τε
καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν
οὐκ ἔστιν ἀριθμός. τὸν παρασχόντα ἡμῖν
τὸν ὕπνον εἰς ἀνάπαυσιν τῆς ἀσθενείας ἡ-
μῶν, καὶ ἄνεσιν τῶν κόπων τῆς πολυμόχθου
σαρκός. εὐχαριστοῦμέν σοι ὅτι οὐ συναπώ-
λεσας ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν. ἀλλ' ἐφι-
λανθρωπεύσω συνήθως, καὶ πρὸς ἀπό-
γνωσιν κειμένους ἡμᾶς ἤγειρας, εἰς τὸ δο-
ξολογῆσαι τὸ κράτος σου. διὸ δυσωποῦ-
μεν τὴν ἀνείκαστόν σου ἀγαθότητα, φώ-
τισον ἡμῶν τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλ-
μούς, καὶ τὸν νοῦν ἡμῶν ἐκ τοῦ βαρέος
ὕπνου τῆς ῥαθυμίας ἀνάστησον. ἄνοιξον
ἡμῶν τὸ στόμα, καὶ πλήρωσον αὐτὸ τῆς σῆς
αἰνέσεως, ὅπως ἂν δυνηθῶμεν ἀπερι-
σπάστως ᾄδειν τε καὶ ψάλλειν καὶ ἐξο-
μολογεῖσθαί σοι τῷ ἐν πᾶσι καὶ ὑπὸ πάν-
των δοξαζομένῳ θεῷ, τῷ ἀνάρχῳ πατρί,
σὺν τῷ μονογενεῖ σου υἱῷ, καὶ τῷ πανα-
γίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνι,
νῦν

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων, ἀμήν.

Εἶτα. δεῦτε προσκυνήσωμεν.
ἐκ τρίτου. μετανοίας, γʹ.
καὶ τοὺς ψαλμούς.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη. ὅ-
θεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου,
παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν. Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα
σου. μὴ δὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοὺ
οὐ νυστάξῃ, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν
Ἰσραήλ. Κύριος φυλάξει σε. κύριος σκέπη σοι,
ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος
οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.
Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ. φυ-
λάξει τὴν ψυχήν σου ὁ κύριος. Κύριος φυλάξει
τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον, πάντες οἱ δοῦ-
λοι κυρίου. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐ-
λαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπά-
ρατε

ρατε τὰς χεῖρας ἡμῶν, εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐ-
λογεῖτε τὸν κύριον. Εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιών,
ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα καὶ νῦν. Τρισάγιον, μετανοίας, γʹ.
τὸ παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν. καὶ τὰ
τροπάρια ταῦτα·

Μνήσθητι κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅ-
σα ἐν βίῳ ἥμαρτον, συγχώρησον. οὐδεὶς
γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος,
καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ὁ βάθει σοφίας, φιλανθρώπως πάντα
οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέ-
μων, μόνε δημιουργέ. ἀνάπαυσον κύριε
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. ἐν σοὶ γὰρ τὴν
ἐλπίδα ἀνέθεντο. τῷ ποιητῇ καὶ πλά-
στῃ καὶ θεῷ ἡμῶν. Δόξα.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον χριστὲ τὰς ψυ-
χὰς τῶν δούλων σου. ἔνθα οὐκ ἔστι πό-
νος. οὐ λύπη. οὐ στεναγμός. ἀλλὰ ζωὴ
ἀτελεύτητος. Καὶ νῦν, θεοτ[οκίον].

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ θεοτόκε.
παρ-

παρθένε. ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος χριστὸς
ὁ θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ηὐδόκησε. μακά-
ριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχον-
τες. ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις
ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλεί-
ας. ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται. διὸ
ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι. χαῖρε κεχαριτω-
μένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ.

Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Καὶ ἡ εὐχὴ αὕτη.

Μνήσθητι κύριε τῶν ἐπ᾽ ἐλπίδι ἀναστάσεως ζω-
ῆς αἰωνίου, κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀ-
δελφῶν ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν ἐν εὐσε-
βείᾳ καὶ πίστει τελειωθέντων. καὶ συγχώ-
ρησον αὐτοῖς, πᾶν πλημμέλημα ἑκούσι-
όν τε καὶ ἀκούσιον, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ
διάνοιαν πλημμεληθὲν ὑπ᾽ αὐτῶν. Καὶ
κατασκήνωσον αὐτοὺς ἐν τόποις φωτει-
νοῖς, ἐν τόποις χλοεροῖς, ἐν τόποις ἀνα-
ψύξεως. ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύ-
πη καὶ στεναγμός. ὅπου ἡ ἐπισκοπὴ τοῦ
προσώπου σου, εὐφραίνει πάντας τοὺς ἀ-

π᾽ αἰῶ-

π᾽ αἰῶνος ἁγίους σου. χάρισαι αὐτοῖς, καὶ ἡ-
μῖν τὴν βασιλείαν σου, καὶ τὴν μέθεξιν τῶν
ἀφράστων καὶ αἰωνίων σου ἀγαθῶν, καὶ τῆς
σῆς ἀπεράντου καὶ μακαρίας ζωῆς τὴν ἀ-
πόλαυσιν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ζωὴ ἡ ἀνάστασις, καὶ
ἡ ἀνάπαυσις, τῶν κεκοιμημένων δούλων σου
χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
πομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ, καὶ τῷ πα-
ναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι. Νῦν
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε μῆτερ χριστοῦ τοῦ θεοῦ,
προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν,
τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ ἡμῶν, ἵνα σώσῃ διὰ
σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ πατήρ. καταφυγή μου ὁ
υἱός. σκέπη μου τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. τριὰς ἁ-
γία δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν. κύριε ἐλέησον, εὐλόγησον. Ὁ
ἱερεὺς. χριστὸς ὁ ἀληθινὸς καὶ γίνεται ἀ-
πόλυσις. καὶ λαμβάνομεν συγχώρησιν
τὴν συνήθη. Ὁ ἱερεὺς λέγει.

Εὐξώ-

Εὐξώμεθα ὑπὲρ τῶν κραταιῶν καὶ ἁγίων βασιλέων ἡμῶν.

Καὶ ἡμεῖς τό, κύριε ἐλέησον συνεχῶς.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐλεούντων καὶ διακονούντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσσῃ πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων.

Μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς.

Τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς, καὶ κτήτορας τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης.

Τοὺς γονεῖς ἡμῶν, καὶ πάντας τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, τοὺς ἐνθάδε κειμένους καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξους.

Ὁ προεστώς. Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τό, κύριε ἐλέησον.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς, ἀμήν.

Πρόσχες, ὅτι οὕτως ὀφείλει ψάλλεσθαι ὅλῃ τῇ ἑβδομάδι τὸ μεσονυκτικόν.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ μεσονυκτικοῦ τοῦ σαββάτου. Μετὰ τὸν εὐλογητόν, τό, βασιλεῦ οὐράνιε, τρισάγιον, παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν, τὸ κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. εἶτα ὁ ν΄. ἐλεήσόν με

Τὸ τοῦ σαββάτου μεσονυκτικόν.

σῶσόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Μεσονύκτιος εὐχή, ἡ τῶν σαββάτων.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν ἱερουσαλήμ. εἰσάκουσον προσευχῆς μου. πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει. λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ. Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου. ἅγιος ὁ ναός σου. θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν. Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ. περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ. Ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης. ἦχος κυμάτων αὐτῆς, τίς ὑποστήσεται. Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη καὶ φοβηθήσονται, οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου. ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις. ἐπε-

ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν. ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων. Ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία. τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον. πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς. ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς, εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος. πιανθήσονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται. ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων. καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον. κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ, εἴπατε τῷ θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου, ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ

ψαλλάτωσάν σοι. ψαλλάτωσαν δὴ τῷ ὀ-
νόματί σου ὕψιστε. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ
ἔργα τοῦ θεοῦ, ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑ-
πὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. ὁ μεταστρέφων
τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν. ἐν ποταμῷ
διελεύσονται ποδί. ἐκεῖ εὐφρανθησόμε-
θα ἐπ' αὐτῷ. τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυνα-
στείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐ-
τοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν. οἱ παραπι-
κραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς.
Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε
τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ. Τοῦ θεμένου
τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν, καὶ μὴ δόντος εἰς σά-
λον τοὺς πόδας μου. ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς
ὁ θεός. ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀρ-
γύριον, εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα. ἔ-
θου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν. ἐπεβίβα-
σας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Διήλ-
θομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες
ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν. Ἀποδώσω
σοι

σοι τὰς εὐχάς μου ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου,
καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.
ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω
σοι, μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν ἀνοίσω-
σοι βόας μετὰ χιμάρρων. Δεῦτε ἀκού-
σατε καὶ διηγήσομαι ὑμῖν πάντες οἱ φοβού-
μενοι τὸν θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.
πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ
ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου. Ἀδικίαν εἰ
ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω
μου κύριος. διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θεός. προ-
σέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. εὐλογη-
τὸς ὁ θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευ-
χήν μου. καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.
ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ
τὴν ὁδόν σου. ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτή-
ριόν σου. ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ
θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάν-
τες. εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν

ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔ-
θνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. ἐξομολογησά-
σθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, ἐξομολογησάσθω-
σάν σοι λαοὶ πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν
αὐτῆς. εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός, ὁ θεὸς ἡμῶν. εὐ-
λογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός, καὶ φοβηθήτωσαν
αὐτόν, πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια. ἐκ γ΄.

Ἀναστήτω ὁ θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ
ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώ-
που αὐτοῦ, οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλεί-
πει καπνὸς ἐκλειπέτωσαν. ὡς τήκεται
κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. οὕτως ἀ-
πολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου
τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.
Ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. τερ-
φθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. Ἄσατε τῷ θεῷ,
ψάλλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσα-
τε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν. κύριος ὄνο-
μα αὐτῷ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ.
Ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐ-

τοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κρι-
τοῦ τῶν χηρῶν. ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.
ὁ θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, ἐ-
ξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ. ὁ-
μοίως τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κα-
τοικοῦντας ἐν τάφοις. Ὁ θεὸς ἐν τῷ ἐκπο-
ρεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου. ἐν τῷ
διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Γῆ ἐσείσθη,
καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου
τοῦ θεοῦ τοῦ σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ
ἰσραήλ. Βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ θεὸς
τῇ κληρονομίᾳ σου καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ
κατηρτίσω αὐτήν. Τὰ ζῶά σου κατοι-
κοῦσιν ἐν αὐτῇ. ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστό-
τητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θεός. Κύριος δώσει ῥῆ-
μα τοῖς εὐαγγελιζομένοις, δυνάμει πολ-
λῇ. ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπη-
τοῦ. τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.
ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλήρων,
πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι.
καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρό-

τητι χρυσίου. ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουρά-
νιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται
ἐν σελμών. Ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον, ὄρος
τετυρωμένον, ὄρος πῖον. Ἱνατί ὑπο-
λαμβάνετε ὄρη τε τυρωμένα, τὸ ὄρος ὃ
εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. καὶ
γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. τὸ ἅρ-
μα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐ-
θηνούντων. κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν σιναΐν,
ἐν τῷ ἁγίῳ. ἀνέβης εἰς ὕψος, ᾐχμαλώ-
τευσας αἰχμαλωσίαν. ἔλαβες δόμα-
τα ἐν ἀνθρώποις. καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ
κατασκηνῶσαι κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός, εὐλο-
γητὸς κύριος, ἡμέραν καθ' ἡμέραν. Κατευο-
δώσαι ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. ὁ θεὸς ἡμῶν,
ὁ θεὸς τοῦ σώζειν. Καὶ τοῦ κυρίου κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ
θανάτου. πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς
ἐχθρῶν αὐτοῦ. κορυφὴν τριχὸς διαπο-
ρευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν. Εἶπε
κύριος ἐκ βασὰν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέ-
ψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης. Ὅπως ἂν

βαφῆ ὁ ποῦς σου ἐν αἵματι. ἡ γλῶσσα
τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ. Ἐθε-
ωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ θεός, αἱ πορεῖαι
τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.
προέφθασαν ἄρχοντες, ἐχόμενα ψαλ-
λόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστρι-
ῶν. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν,
κύριον ἐκ πηγῶν ἰσραήλ. Ἐκεῖ βενιαμὶν νεώ-
τερος ἐν ἐκστάσει. ἄρχοντες ἰούδα, ἡγε-
μόνες αὐτῶν. ἄρχοντες ζαβουλών, ἄρ-
χοντες νεφθαλήμ. Ἔντειλαι ὁ θεὸς τῇ
δυνάμει σου. δυνάμωσον ὁ θεὸς τοῦτο,
ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου
ἐπὶ ἱερουσαλήμ. Σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.
ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου. Ἡ συ-
ναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν
λαῶν. τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασ-
μένους τῷ ἀργυρίῳ. διασκόρπισον ἔθνη τὰ
τοὺς πολέμους θέλοντα. ἥξουσι πρέσβεις
ἐξ αἰγύπτου, αἰθιοπία προφθάσει χεῖ-
ρα αὐτῆς τῷ θεῷ. Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς,

ᾄσατε τῷ θεῷ, ψάλλατε τῷ κυρίῳ, τῷ ἐπιβε-
βηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνα-
τολάς. Ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φω-
νὴν δυνάμεως. δότε δόξαν τῷ θεῷ. ἐπὶ τὸν
ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ. καὶ ἡ
δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. Θαυ-
μαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ θεὸς
ἰσραήλ. αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κρα-
ταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ θεός.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια ἐκ τρίτου.
Σῶσόν με ὁ θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως
ψυχῆς μου, ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ
οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς
θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.
ἐκοπίασα κράζων. ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ
μου. ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ
ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν θεόν μου. ἐπληθύνθησαν
ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, οἱ μισοῦν-
τές με δωρεάν. ἐκραταιώθησαν οἱ ἐ-
χθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως, ἃ
οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννυον. ὁ θεός, σὺ

ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου. καὶ αἱ πλημ-
μέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν.
Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ᾽ ἐμέ, οἱ ὑπομένον-
τές σε κύριε, κύριε τῶν δυνάμεων. Μὴ δὲ ἐν-
τραπείησαν ἐπ᾽ ἐμέ, οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς
τοῦ ἰσραήλ, ὅτι ἕνεκα σοῦ ὑπήνεγκα ὀνει-
δισμόν. ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσω-
πόν μου, Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην
τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς
μητρός μου. ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφα-
γέ με. Καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε,
ἐπέπεσον ἐπ᾽ ἐμέ. καὶ συνεκάλυψα ἐν
νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐγενήθην εἰς ὀ-
νειδισμοὺς ἐμοί, καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου
σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβο-
λήν. κατ᾽ ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι
ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνον-
τες οἶνον. ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς
σὲ κύριε, καιρὸς εὐδοκίας. ὁ θεὸς ἐν τῷ πλήθει
τοῦ ἐλέους σου, ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀλη-
θείᾳ τῆς σωτηρίας σου. σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ,

να μὴ ἐμπαγῶ. Ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούν-
των με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.
Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδα-
τος. μηδὲ καταπιέτω με βυθός. μηδὲ
συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. εἰ-
σάκουσόν μου κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου. κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐπίβλεψον
ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν
σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου. ὅτι θλίβομαι τα-
χὺ ἐπάκουσόν μου. πρόσχες τῇ ψυχῇ μου
καὶ λύτρωσαι αὐτήν. ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου
ῥῦσαί με. σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδι-
σμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν
ἐντροπήν μου. ἐναντίον σου πάντες οἱ
θλίβοντές με. ὀνειδισμὸν προσεδόκη-
σεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑ-
πέμεινα συλλυπούμενον καὶ οὐχ ὑπῆρξε.
Καὶ παρακαλοῦντας καὶ οὐχ εὗρον. Καὶ
ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς
τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. Γενη-
θήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν,
εἰς

εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς
σκάνδαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλ-
μοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον
αὐτῶν, διὰ παντὸς σύγκαμψον. ἔκχεον
ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀρ-
γῆς σου καταλάβοι αὐτούς. Γενηθήτω ἡ
ἔπαυλις αὐτῶν, ἠρημωμένη. Καὶ ἐν τοῖς
σκηνώμασιν αὐτῶν, μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.
ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν.
καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου, προ-
σέθηκαν. πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀ-
νομίᾳ αὐτῶν. καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν
δικαιοσύνῃ σου. ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βί-
βλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γρα-
φήτωσαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμὶ ἐγώ.
ἡ σωτηρία σου ὁ θεὸς ἀντιλάβοιτό μου. Αἰνέσω
τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς. Με-
γαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. καὶ ἀρέσει τῷ
θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα
καὶ ὁπλάς. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφραν-
θήτωσαν. Ἐκζητήσατε τὸν θεόν, καὶ ζή-
σε-

σεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοί, καὶ ἡ γῆ. θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς ἰουδαίας. καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν, καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες, τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι. οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός. καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός.

Μεγα-

Μεγαλυνθήτω ὁ θεός, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης. ὁ θεὸς βοήθησόν μοι. βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ κύριε, μὴ χρονίσῃς. Δόξα καὶ νῦν.

Καὶ εὐθὺς τό, Πιστεύω εἰς ἕνα θεόν. Εἶτα, τρισάγιον. παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν. καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα. ἦχος, β'.

Ἄκτιστε φύσις ἡ τῶν ὅλων δημιουργός. τὰ χείλη ἡμῶν ἄνοιξον, ὅπως ἀναγγέλωμεν τὴν αἴνεσίν σου βοῶντες. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Τὰς ἄνω δυνάμεις μιμούμενοι ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι ἀγαθέ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν. καὶ τὰ χείλη μου ἄνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε ἁγία τριάς. ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ

Τὸ, κε ἐλέησον, μ'. ὁ ἐν παντὶ καιρῷ,
καὶ πάσῃ ὥρᾳ. Δόξα καὶ νῦν. τὴν τι-
μιωτέραν, ἐν ὀνόματι κυ, εὐλόγησον πάτερ.
ὁ ἱερεὺς. ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.
Δέσποτα θεὲ πάτερ, καὶ ἡ παροῦσα εὐχὴ,
τοῦ ἁγίου εὐστρατίου.

Μεγαλύνων μεγαλύνω σε κε, ὅτι ἐπεῖδες
ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ οὐ συνέκλεισάς
με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἀλλ᾽ ἔσωσας ἐκ τῶν
ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου. καὶ νῦν δέσπο-
τα, σκεπασάτω με ἡ χείρ σου. καὶ ἔλθοι
ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, ὅτι τετάρακται ἡ ψυ-
χή μου, καὶ κατώδυνός ἐστιν ἐν τῷ ἐκπο-
ρεύεσθαι αὐτὴν ἐκ τοῦ ἀθλίου μου καὶ ῥυ-
παροῦ σώματος τούτου. μήποτε ἡ πονη-
ρὰ τοῦ ἀντικειμένου βουλὴ, συναντήσῃ
αὐτῇ καὶ παρεμποδίσῃ ἐν σκότει, διὰ τὰς
ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει ἐν τῷ βίῳ τούτῳ γε-
νομένας μοι ἁμαρτίας. Ἵλεως γενοῦ μοι
δέσποτα, καὶ μὴ ἰδέτω ἡ ψυχή μου τὴν
ζεζοφωμένην ὄψιν, τῶν πονηρῶν δαι-
μό

μόνων. ἀλλὰ παραλαβέτωσαν αὐτὴν,
ἄγγελοί σου φαιδροὶ καὶ φωτεινοί. Δὸς
δόξαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ τῇ σῇ
δυνάμει ἀνάγαγέ με εἰς τὸ θεῖόν σου βῆ-
μα. Ἐν τῷ κρίνεσθαί με, μὴ καταλάβοι-
με ἡ χεὶρ τοῦ ἄρχοντος τοῦ κόσμου τού-
του, εἰς τὸ κατασπᾶσαί με τὸν ἁμαρτωλὸν
εἰς βυθὸν ᾅδου, ἀλλὰ παράστηθί μοι, καὶ
γενοῦ μοι σωτὴρ καὶ ἀντιλήπτωρ. Αἱ γὰρ σω-
ματικαὶ αὗται τιμωρίαι, εὐφροσύναι εἰ-
σὶ τοῖς δούλοις σου. ἐλέησον κε τὴν ῥυπω-
θεῖσαν τοῖς πάθεσι τοῦ βίου ψυχήν μου,
καὶ καθαρὰν αὐτὴν διὰ μετανοίας καὶ ἐξο-
μολογήσεως πρόσδεξαι. ὅτι εὐλογητὸς
εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εἶτα τὸ δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Ἦρα
τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη. τὸ, ἰδοὺ
δὴ εὐλογεῖτε τὸν κν. Δόξα, καὶ νῦν.
Τρισάγιον, παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν.
καὶ τὰ τροπάρια. Μνήσθητι κε ὡς ἀγα-
θός. Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως. δόξα,
Μετὰ

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ. Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί. Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐπ' ἐλπίδι. Ἅπερ πάντα προεγράφησαν, εἰς τὸ ἕτερον μεσονυκτικόν. Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ ἡ συγχώρησις.

Τὸ τῆς κυριακῆς μεσονυκτικόν.

Ἕτερον μεσονυκτικὸν τῆς κυριακῆς. Μετὰ τὸν εὐλογητὸν τό, Βασιλεῦ οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δόξα καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. ὁ ν'. Καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἐνεστῶτος ἤχου. Καὶ μετὰ τὸν κανόνα, ψάλλομεν τὰ τριαδικὰ ταῦτα.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν λόγον. ὃν φρίττει καὶ τρέμει τὰ χερουβίμ. καὶ δοξολογοῦσιν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν. τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. Χριστὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ δοξάσωμεν.

Ὑμνή-

Ὑμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς. ἄσμασιν ἐνθέοις, τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. καὶ πνεῦμα τὸ θεῖον, τρισυπόστατον κράτος. τὴν μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα.

Ἣν ὑμνοῦσι πάντες οἱ γηγενεῖς. καὶ δοξολογοῦσιν, αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὴν ὑπὸ τῶν πάντων, πιστῶς προσκυνουμένην. μονάδα κατ' οὐσίαν τὴν τρισυπόστατον.

Τὴν κυριαρχίαν τῶν χερουβίμ. καὶ τὴν θεαρχίαν. ἀσυγχύτως τῶν σεραφίμ. τὴν ἀδιαιρέτως τριάδα ἐν μονάδι. τὴν ὄντως θεαρχίαν σε μεγαλύνομεν.

Πατέρα τὸν ἄναρχον καὶ θεόν. Συνάναρχον λόγον σὺν τῷ πνεύματι προσκυνῶ. ἀχώριστον μίαν ἑνουμένην οὐσίαν. τρισάριθμον μονάδα ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου

Τὰς ἀκτινοβόλους σου ἀστραπάς. λάμψον μοι θεέ μου, τρισυπόστατε παντουργέ. καὶ οἶκόν με δεῖξον, τῆς ἀπροσίτου δόξης. φαιδρὸν καὶ φωτοφόρον καὶ ἀναλλοίωτον.

Ὃν φρίσσει καὶ τρέμει τὰ χερουβίμ, καὶ δοξο-

λο-

λογοῦσι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί. τὸν ἐκ
τῆς παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα.
χν τὸν ζωοδότην φόβῳ δοξάσωμεν.
Τρισάγιον. παναγία τριάς, πρὸ ἡμῶν, καὶ
ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἢ τὸ ἐλέησον ἡμᾶς κε.
καὶ τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλυσις. Ἱστέον ὅτι ἐν τῷ
ἁγίῳ ὄρει τοῦ ἄθω, μετὰ τὸν τριαδικὸν κα-
νόνα. ψάλλουσι τὴν τιμιωτέραν, διχορόν.
εἶθ' οὕτω τρισάγιον. παναγία τριάς. πρὸ
ἡμῶν. ὅτι σοῦ ἐστιν. τὴν ὑπακοὴν τοῦ ἤχου.
τό, κε ἐλέησον, μ'. δόξα καὶ νῦν, τὴν τιμιω-
τέραν, καὶ τὰ λοιπά, καὶ ἀπόλυσις.

Τέλος τῶν μεσονυκτικῶν.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

εἰ μὲν ἐστὶ μεγάλη τεσσαρακοστή, πρῶτον
τρισάγιον. κε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσ-
κυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς β'. ψαλμούς.
εἰ δ' οὖν, μετὰ τὸν εὐλογητόν, δεῦτε προσ-
κυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς ψαλμούς.

Ἐπα-

Ἐπακούσαι σου κς, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως. ὑ-
περασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θυ ἰακώβ.
Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου. καὶ
ἐκ σιὼν ἀντιλάβοιτό σου. Μνησθείη πά-
σης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πια-
νάτω. Δῴη σοι κς κατὰ τὴν καρδίαν σου,
καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. ἀγαλ-
λιασώμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνό-
ματι κυ θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
πληρώσαι κς πάντα τὰ αἰτήματά σου.
νῦν ἔγνων, ὅτι ἔσωσε κς τὸν χν αὐτοῦ.
Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου
αὐτοῦ. ἐν δυναστείαις, ἡ σωτηρία τῆς
δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἅρμασι, καὶ οὗτοι
ἐν ἵπποις. ἡμεῖς δέ, ἐν ὀνόματι κυ θυ
ἡμῶν ἐπικαλεσώμεθα, αὐτοὶ συνεπο-
δίσθησαν καὶ ἔπεσον. ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ
ἀνωρθώθημεν. κύριε σῶσον τὸν βασιλέα
καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπι-
καλεσώμεθά σε.
Κε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ

βα-

βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ, ἔδωκας αὐτῷ. καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ, οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος. ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν ᾐτήσατό σε. καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ, ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. ὅτι δώσεις αὐτῷ, εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον. καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου, οὐ μὴ σαλευθῇ. εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου. ἡ δεξιά σου, εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου. κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, συνταράξει αὐτούς. καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ. Τὸν καρ-

καρπὸν αὐτῶν, ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν, ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά. διελογίσαντο βουλὰς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι. ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου. ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα, καὶ νῦν, εἶτα, τρισάγιον. παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος. καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι χριστὲ ὁ θεός. εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχουσι τὴν σὴν,

ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε. μὴ
παρίδῃς ἀγαθὴ τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πα-
νύμνητε θεοτόκε. στήριξον ὀρθοδόξων πο-
λιτείαν. σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν.
καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην.
διότι ἔτεκες θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεύς.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου. δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐκφώνησις.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρ-
χεις. Ὁ λαός.

Ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλόγησον πάτερ. Ὁ ἱερεύς.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμουσίῳ, καὶ ζωο-
ποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ τριάδι πάντοτε.
νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων, ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ ἑξαψάλμου, πάσῃ
σιωπῇ, καὶ κατανύξει ἀκροώμενοι. ὁ
δὲ

δὲ ταχθεὶς ἀδελφὸς. μετὰ εὐλαβείας
καὶ φόβου θεοῦ λέγει.

Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ἐκ τρίτου.

Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. ἐκ β'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με.
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ. πολλοὶ λέ-
γουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ
θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ,
δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου. Φωνῇ
μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου
ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ
ὕπνωσα. ἐξηγέρθην, ὅτι κύριος ἀντιλήψε-
ταί μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων
λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα κύριε, σῶσόν με ὁ θεός μου. Ὅτι σὺ ἐ-
πάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι
ματαίως. Ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέ-
τριψας. τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐ-
λογία σου. Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα. ἐ-

Κ γέρθην ὅτι κς ἀντιλήψεταί μου. ἰκ β.
ε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. μὴ δὲ
τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Ὅτι τὰ βέλη-
σου ἐνέπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐ-
μὲ τὴν χεῖρά σου. οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί
μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου. Οὐκ ἔ-
στιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου, ἀπὸ προσώ-
που τῶν ἁμαρτιῶν μου. ὅτι αἱ ἀνομίαι μου
ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου. Ὡσεὶ φορ-
τίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προ-
σώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου,
ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐ ταλ-
λαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέ-
λους. Ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐ-
πορευόμην. Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην
ἕως σφόδρα. ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς
καρδίας μου. κε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐ-
πιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου. ἀπὸ
σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη ἡ καρδία μου ἐταράχθη
ἐγκα-

ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου. καὶ τὸ φῶς τῶν ὀ-
φθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου, ἐξ ἐναντίας
μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν. καὶ οἱ ἔγγιστά μου
ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. καὶ οἱ ζητοῦντες
τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαιότητας,
καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέ-
τησαν. ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον,
καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐ-
τοῦ, καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκού-
ων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐ-
λεγμούς, ὅτι ἐπὶ σοὶ κε ἤλπισα, σὺ εἰσα-
κούσῃ κε ὁ θεός μου. ὅτι εἶπον μήποτε ἐπι-
χαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆ-
ναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνη-
σαν. ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος. καὶ ἡ ἀλ-
γηδών μου ἐνώπιόν μου διαπαντός. ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμ-
νήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. οἱ δὲ ἐ-
χθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ
ἐμέ.

ἐμέ. καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με
ἀδίκως. Οἱ ἀνταποδιδόντές μοι κα-
κὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ
κατεδίωκον ἀγαθωσύνην. Μὴ ἐγκα-
ταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ'
ἐμοῦ. πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου,
κύριε τῆς σωτηρίας μου. Πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀ-
ποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. πρόσχες εἰς τὴν βοή-
θειάν μου, κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω. ἐδίψησέ
σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου,
ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ, οὕτως
ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύνα-
μίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός
σου ὑπὲρ ζωάς. τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί
σε. Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ
ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου. Ὡς
ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυ-
χή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου. εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς

στρω-

στρωμνῆς μου. Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων
εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέ-
πῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι. ἐκολ-
λήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, Ἐμοῦ δὲ ἀν-
τελάβετο ἡ δεξιά σου. αὐτοὶ δὲ εἰς μά-
την ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου. εἰσελεύσονται
εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς. παραδοθήσον-
ται εἰς χεῖρας ῥομφαίας. μερίδες ἀλω-
πέκων ἔσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφραν-
θήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ. ἐπαινεθήσεται
πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη
στόμα λαλούντων ἄδικα. Δίς.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενή-
θης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν
πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι. ἐκολλήθη
ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου. ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο
ἡ δεξιά σου. Δόξα.

Καὶ νῦν. ἀλληλούϊα, γ΄. ἀπὸ μετανοιῶν,
Καὶ ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ βήματος,
καὶ λέγει τὰς ἑωθινὰς ἀρχὰς ἔμπροσθεν
τῆς εἰκόνος τοῦ δεσπότου Χριστοῦ μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου. Κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε. προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι. καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ. ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμέ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ. ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν. διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια,

ἢ

ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι; Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ; κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε. Ἱνατί Κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ. Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου. ὑψωθεὶς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου. οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με, ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ. Ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα. ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας, Δίς.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα. καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Εὐλό-

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κν̄, καὶ πάντα τὰ
ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐ-
λόγει ἡ ψυχή μου τὸν κν̄, καὶ μὴ ἐπιλαν-
θάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου. τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν
λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου. τὸν
στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα, ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυ-
μίαν σου. ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεό-
της σου. ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κς̄, ϗ κρί-
μα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. ἐγνώρισε
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς ἰσλ
τὰ θελήματα αὐτοῦ. οἰκτίρμων ϗ ἐλεή-
μων ὁ κς̄. μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ. οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡ-
μῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρ-
τίας ἡμῶν. ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. ὅτι κατὰ
τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. ἐκρα-
ταίωσε κς̄ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φο-
βου-

βουμένους αὐτόν. καθ᾽ ὅσον ἀπέχουσιν
ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽
ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. καθὼς οἰκτείρει
πατὴρ υἱούς. ᾤκτείρησε κύριος τοὺς φοβου-
μένους αὐτὸν ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα
ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν. ἄνθρω-
πος ὡσεὶ χόρτος, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ. ὡσεὶ
ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει. ὅτι πνεῦ-
μα διῆλθεν ἐν αὐτῷ ϗ οὐχ ὑπάρξει, ϗ οὐκ ἐ-
πιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ
ἔλεος τοῦ κῡ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, ϗ ἕως τοῦ αἰῶ-
νος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. ϗ ἡ δικαιο-
σύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι
τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ϗ μεμνημένοις τῶν ἐντο-
λῶν αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κς̄ ἐν τῷ
οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ. καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐ-
λογεῖτε τὸν κν̄ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.
δυνατοὶ, ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐ-
τοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων
αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν κν̄ πᾶσαι αἱ δυνά-
μεις

μεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦν-
τες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν κύ-
ριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐν παντὶ τό-
πῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυ-
χή μου τὸν κύριον. Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσπο-
τείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ἐνώ-
πισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. εἰ-
σάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου.
ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου.
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Ἐκάθι-
σέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ
ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου. ἐν ἐμοὶ
ἐταράχθη ἡ καρδία μου. ἐμνήσθην ἡμερῶν
ἀρχαίων. ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου. ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέ-
των. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς
μου. ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ
εἰσάκουσόν μου κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐ-
μοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν
εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ
τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρι-
σόν μοι κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐ-
χθρῶν μου. Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον, δί-
δαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
σὺ εἶ ὁ θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁ-
δηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνό-
ματός σου κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύ-
νῃ σου, ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου. καὶ
ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβον-
τας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.
Εἰσάκουσόν μου κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου.
Εἰσάκουσόν μου κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν, ὁδηγήσει με ἐν γῇ
εὐθείᾳ. Δόξα καὶ νῦν. ἀλληλούια, γʹ.

εἶτα συναπτὴ ὑπὸ τοῦ ἱερέως. καὶ εὐθὺς λέγεται τὸ, Θεὸς κύριος. κατὰ τὸν ἦχον τοῦ τροπαρίου τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου.

στίχος, πρῶτος.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. στίχος δεύτερος.

Καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. στίχ. γ.

Παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα, λέγομεν τὸ τροπάριον τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ ἁγίου, ἢ τὸ ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος ἤχου. Τῇ δὲ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὴν μικρὰν συναπτήν, ψάλλομεν τό, ἀλληλούϊα ἐκ γ΄. κατ' ἦχον. εἶτα. στίχος α΄.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου. πρὸς σὲ ὁ θεός. στίχος δεύτερος.

Δικαιοσύνην μάθετε. οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. στίχος, γ΄.

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον. στίχος δ΄.

Πρόσθες αὐτοῖς κακά. κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά.

Καὶ

Καὶ μετὰ τὸ ἀλληλούϊα ψάλλομεν τὰ τριαδικὰ τοῦ ἤχου καθ' ἓν ἅπαξ.

οἱ κατ' ἦχον τριαδικοὶ ὕμνοι

Ὕμνοι τριαδικοί. ἦχος πρῶτος.

Σωματικαῖς μορφώσεσι τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων, πρὸς νοερὰν καὶ ἄϋλον ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγίῳ μελῳδήματι τρισυποστάτου θεότητος δεχόμενοι ἔλλαμψιν. χερουβικῶς βοήσωμεν, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς διὰ τῆς θεοτόκου. Δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων δυνάμεων, χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν τρισάγιον ἀναμέλποντες ὕμνον. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ. Καὶ νῦν.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι ἀγαθέ, καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι δυνατέ, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός, διὰ τῆς θεοτόκου.

Ὕμνοι τριαδικοί. ἦχος β΄.

Ἄκτιστε φύσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργός.

 τὰ

τὰ χείλη ἡμῶν ἄνοιξον, ὅπως ἀναγγέλωμεν τὴν αἴνεσίν σου βοῶντες, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ. Δόξα.

Τὰς ἄνω δυνάμεις μιμούμενοι ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι ἀγαθέ, ἅγιος. Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον καὶ τὴν καρδίαν, καὶ τὰ χείλη μου ἄνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε ἁγία τριάς, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ.

Ὕμνοι τριαδικοί, ἦχος, γ΄.

Πατέρα ἄναρχον υἱόν συνάναρχον, πνεῦμα συναΐδιον, θεότητα μίαν χερουβικῶς δοξάσωμεν, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεός. Δόξα.

Τριάδα ὁμοούσιον ἀδιαίρετε. μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναΐδιε, σοὶ ὡς θεῷ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον κραυγάζομεν, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. Καὶ νῦν.

Ἀθρόον ὁ κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἑκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται. ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός,

τός, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος.

Ὕμνοι τριαδικοί. ἦχος, δ΄.

Τὸν ἄναρχόν σου πατέρα καὶ σὲ χριστὲ ὁ θεός. καὶ τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα. χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες λέγομεν, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. Δόξα.

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, ἐν στάσει φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι ἀγαθέ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεός. Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν προσφέρειν οἱ θνητοί, τὸν ὕμνον τολμῶντες λέγομεν, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ.

Ὕμνοι τριαδικοί. ἦχος πλάγιος, α΄.

Ὑμνῳδίας ὁ καιρός, καὶ δεήσεως ὥρα, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι τῷ μόνῳ θεῷ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. Δόξα.

Εἰκονίζειν τολμῶντες, τὰ νοεράσου στρατεύματα τριὰς ἄναρχε, στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεὶς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ πατρὸς μὴ χωρισθεὶς, σὺν ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι Χριστὲ ὁ θεὸς βοῶντάς σοι. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ.

Ὕμνοι τριαδικοί. ἦχος, πλα. β.

Ἀσωμάτοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις, τὰ ἑξαπτέρυγα ᾄδουσί σοι τὸν τρισάγιον ὕμνον ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ἀναξίοις χείλεσιν αἶνον ἀναπέμπομεν, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. Δόξα.

Παρεστάμενα φόβῳ τὰ χερουβὶμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ σεραφὶμ, τὸν τρισάγιον ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς μονάδος θεότητα, ἀσυγχύτῳ ἑνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. ἦχος βαρύς.

Ὁ ὑψίστῳ δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ τῇ δόξῃ, ἀγγελικῶς προσκυ-

νούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. Δόξα.

Τῇ ἀπροσίτῳ θεότητι τῇ ἐν μονάδι τριάδι τῶν σεραφὶμ, τὸν τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. Καὶ νῦν.

Ὡς ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχὴ, διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ κριτῇ. καὶ ἐν φόβῳ βόησον, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός.

Ὕμνοι τριαδικοί. ἦχος, πλα. τετάρτου.

Ὁρᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ χερουβὶμ, ἱπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ, τὸ ἔνθεον μέλος τῆς τρισαγίας φωνῆς. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. Δόξα

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν, καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακράζοντες ὕμνον, ἅγιος, ἅγι-

ος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετὰ ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός, διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τέλος τῶν τριαδικῶν ὕμνων.

Εἶτα ἡ στιχολογία τοῦ ψαλτηρίου καὶ τὰ καθίσματα, εἰς τάξιν αὐτῶν, καὶ μετὰ τούτων λέγομεν τὸν πεντηκοστὸν ψαλμόν, καὶ εὐθὺς ἀρχόμεθα τῶν ᾠδῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι εἰ μὲν οὐκ ἔστι κυριακή, ἢ ἑορταζόμενος ἅγιος, οὐ στιχολογοῦμεν τὰς ᾠδάς, ἀλλ' εὐθέως ἀρχόμεθα τοῦ εἱρμοῦ τοῦ κανόνος, καὶ λέγομεν ἐν στιχηρόν, ἂν οὐ στίχου εἰ ἔστι κυριακή. εἰ δὲ δεσποτικὴ ἑορτή, μετὰ τὸν εἱρμόν, εὐθὺς τὴν ᾠδήν, ᾄσωμεν τῷ κυρίῳ, καὶ λέγομεν τὰ τροπάρια, καὶ ψάλλομεν στίχους ιβ΄. εἰ δὲ εἰς ιδ΄. στίχους, ὀφείλεις ψάλλειν, ἄρξου τῆς στιχολογίας, οὕτως.

Τῷ

Αἱ ἐννέα ᾠδαί.

Τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. ᾠδή, α΄.

Ἀρδὴν βυθίσας φαραὼ μωσῆς λέγει.

Τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται, ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν. θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος συντρίβων πολέμους, κύριος ὄνομα αὐτῷ. Ἅρματα φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος. Ἡ δεξιά σου κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ. ἡ δεξιά σου χεὶρ κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς, καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους. Ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην, καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου, διέστη τὸ ὕδωρ. ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα. ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θα-

λά-

λάσσης. Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς διώξας καταλή-
ψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχήν
μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ
χείρ μου, ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυ-
ψεν αὐτοὺς θάλασσα. ἔδυσαν ὡσεὶ μό-
λιβδος ἐν ὕδατι σφοδρῷ. Τίς ὅμοιός σοι
ἐν θεοῖς κύριε, τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος
ἐν ἁγίοις, θαυμαστὸς ἐν δόξαις ποιῶν
τέρατα. ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέ-
πιεν αὐτοὺς γῆ. Ὡδήγησας τῇ δικαιο-
σύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον ὃν ἐλυτρώσω. πα-
ρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου, εἰς κατάλυμα ἅγι-
όν σου. ἤκουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν, ὠδῖνες
ἔλαβον κατοικοῦντας φιλιστιείμ. Εἰς η.
Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες ἐδώμ, καὶ ἄρχον-
τες μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος. ἐτά-
κησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες χαναάν.
Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος,
μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθή-
τωσαν. Εἰς ς.
Ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου κύριε, ἕως ἂν
πα-

παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος ὃν ἐκτήσω.
Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς, εἰς ὄ-
ρος κληρονομίας σου εἰς ἕτοιμον κατοι-
κητήριόν σου. ὃ κατειργάσω κύριε ἁγίασμα,
ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου. Εἰς δ.
Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ
ἔτι, ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος φαραὼ σὺν ἅρ-
μασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν.
Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς κύριος τὸ ὕδωρ τῆς
θαλάσσης. οἱ δὲ υἱοὶ ἰσραήλ, ἐπορεύθησαν
διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν. ᾠδὴ, δευτέρα.

Ἰστέον ὅτι ἡ β. ᾠδὴ, οὐδέποτε στιχολογεῖ-
ται εἰ μὴ ἐν μόνῃ τῇ μεγάλῃ μ. κατὰ τὴν
γ. στιχολογοῦμεν δὲ αὐτὴν ἕως τέλους
εἰς δὲ τὰ τροπάρια λέγομεν. Δόξα σοι
ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ.

Νόμου γραφέντος αὖθις, ᾠδὴ μωσέως.

ᾠδὴ μωσέως ἐν τῷ δευτερονομίῳ.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω
γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου, προσδοκάτω
ὡς

ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου καταβήτω
ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου ὡς ὄμβρος ἐ-
πὰ ἄγρωστιν καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον, ὅτι
ὄνομα κυ ἐκάλεσα, Δότε μεγαλωσύ-
νην τῷ θῷ ἡμῶν, Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις, Θεὸς
πιστὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. δίκαιος
καὶ ὅσιος ὁ κς, ἡμάρτωσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα
μωμητά, γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη
ταῦτα κῷ ἀνταποδίδοτε; οὕτος λαὸς μω-
ρὸς καὶ οὐχὶ σοφός, οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατὴρ ἐκ-
τήσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔπλασέ σε;
Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος. σύνετε δὴ ἔτη
γενεᾶς γενεῶν. Ἐπερώτησον τὸν πρα σου
καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ
ἐροῦσί σοι. ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη,
ὡς διέσπειρεν υἱοὺς ἀδάμ. ἔστησεν ὅρια ἐ-
θνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θῦ, καὶ ἐγενή-
θη μερὶς κυ λαὸς αὐτοῦ ἰακὼβ, σχοίνισμα
κληρονομίας αὐτοῦ ἰηλ. αὐτάρκησεν αὐτὸν
ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν
ἀνύ-

ἀνύδρῳ, ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευ-
σεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην
ὀφθαλμοῦ, ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν
ἑαυτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπό-
θησε. Διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο
αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μετα-
φρένων αὐτοῦ. Θεὸς μόνος ἦγεν αὐτοὺς,
καὶ οὐκ ἦν μετ᾽ αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος. Ἀνεβί-
βασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς, ἐψώμισεν
αὐτοὺς, γενήματα ἀγρῶν, ἐθήλασαν μέ-
λι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας,
βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων,
μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν. αἷμα ταύ-
ρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυ-
ροῦ. καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπινον οἶνον. Καὶ ἔφα-
γεν ἰακὼβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν
ὁ ἠγαπημένος. ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐ-
πλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε θεὸν τὸν ποιήσαν-
τα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ θῦ σρς αὐτοῦ.
Παρώξυνάν με ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις. ἐν βδε-
λύγμασιν αὐτῶν, ἐξεπίκρανάν με. ἔ-
θυ-

θυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ θῷ. θεοῖς οἷς οὐκ
ᾔδεισαν. καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἥκασιν, οὓς
οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν, θν τὸν γεννή-
σαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου θῦ
τοῦ τρέφοντός σε; Καὶ εἶδε κς καὶ ἐζή-
λωσε, καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐ-
τῶν καὶ θυγατέρων. Καὶ εἶπεν, ἀποστρέ-
ψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δεί-
ξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων, ὅτι γε-
νεὰ ἐξεστραμμένη ἐστὶν. υἱοὶ οἷς οὐ πίστις
ἐν αὐτοῖς. αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ'
οὐ θῷ. παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν. κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ'
οὐκ ἔθνει. ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ
αὐτούς, ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυ-
μοῦ μου. καυθήσεται ἕως ᾅδου κατωτά-
του. καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γεννή-
ματα αὐτῆς. φλέξει θεμέλια ὀρέων.
συνάξω εἰς αὐτοὺς κακά, καὶ τὰ βέλη μου
συντελέσω εἰς αὐτούς. τηκόμενοι λιμῷ,
καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνία-
τος,

τος. ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐ-
τούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.
Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα.
καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος. Νεανίσκος
σὺν παρθένῳ. θηλάζων μετὰ καθεστηκό-
τος πρεσβύτου. Εἶπον διασπερῶ αὐ-
τούς. παύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐ-
τῶν. Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μα-
κροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ
ὑπεναντίοι. μὴ εἴποιεν ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑ-
ψηλή, καὶ οὐχὶ κς ἐποίησε ταῦτα πάντα.
ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ
ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη. οὐκ ἐφρόνησαν
συνιέναι ταῦτα πάντα. καταδεξάσθωσαν
εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον. πῶς διώξεται
εἷς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριά-
δας, εἰ μὴ ὁ θς ἀπέδοτο αὐτούς, καὶ ὁ κς πα-
ρέδωκεν αὐτούς. οὐ γὰρ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν ὡς
ὁ θς ἡμῶν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι. ἐκ
γὰρ ἀμπέλου σοδόμων, ἡ ἄμπελος αὐτῶν.
καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν, ἐκ γομόρρας. ἡ σταφυ-
λὴ

λὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς. βότρυς πικρί-
ας αὐτῶν. θυμὸς δρακόντων, ὁ οἶνος αὐ-
τῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος. οὐκ ἰδοὺ
ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοὶ, καὶ ἐ-
σφράγισαι ἐν τοῖς θησαυροῖς μου; ἐν ἡμέ-
ρα ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω. ἐν καιρῷ
ὅταν σφαλῇ ὁ πούς αὐτῶν, ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέ-
ρα ἀπωλείας αὐτῶν. καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑ-
μῖν, ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ
τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. εἶ-
δε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλε-
λοιπότας ἐν ἀπαγωγῇ, καὶ παρειμένους.
Καὶ εἶπε κύριος ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς
ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς. ὧν τὸ στέαρ τῶν
θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶ-
νον τῶν σπονδῶν αὐτῶν. Ἀναστήτωσαν,
καὶ βοηθήτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑ-
μῶν σκεπασταί. Ἴδετε, ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰ-
μι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ. Ἐγὼ ἀ-
ποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω. πατάξω, κἀ-
γὼ ἰάσομαι. καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ
τῶν

τῶν χειρῶν μου. Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖ-
ρά μου, καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου. καὶ ἐρῶ, ζῶ
ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα. ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστρα-
πὴν τὴν μάχαιράν μου. καὶ ἀνθέξεται κρίμα-
τος ἡ χείρ μου. καὶ ἀνταποδώσω δίκην
τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώ-
σω. μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ
ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα. ἀφ' αἵματος
τραυματιῶν, καὶ αἰχμαλωσίας. ἀπὸ κεφα-
λῆς ἀρχόντων ἐθνῶν. Εὐφράνθητε οὐ-
ρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν
αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ. Εὐφράνθητε
ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτω-
σαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ. ὅτι τὸ αἷμα τῶν
υἱῶν αὐτοῦ, ἐκδικεῖται. καὶ ἐκδικήσει, καὶ
ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς
μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει. Καὶ ἐκκα-
θαριεῖ κύριος, τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ.

Ἄννης τῆς μητρὸς σαμουὴλ τοῦ προφήτου.
Θεὸν γεραίρει στεῖρα τίκτουσα ξενίως.

Ἅγιος

Ἅγιος εἶ κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ, ὑψώθη κέ-
ρας μου ἐν θεῷ μου. Ἐπλατύνθη στόμα μου
ἐπ᾽ ἐχθρούς μου, ηὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου.
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δί-
καιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν
σοῦ. Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ
εἰς ὑπεροχήν, μὴ δὲ ἐξελθέτω μεγαλορ-
ρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Ὅτι θεὸς
γνώσεων κύριος, καὶ θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύ-
ματα αὐτοῦ. τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ
οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.
Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πει-
νῶντες παρῆκαν γῆν. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν
ἑπτά. καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.
Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ. κατάγει εἰς ᾅ-
δου καὶ ἀνάγει. Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει.
ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ. Ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένη-
τα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν. Τοῦ κα-
θίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ. καὶ θρόνον
δόξης κατακληρονομῶν αὐτόν. εἰς η.

Διδοὺς

Διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ καὶ εὐλόγησεν
ἔτη δικαίου. ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀ-
νὴρ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ. κύριος ἀσθενῆ ποιήσει
τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ κύριος ἅγιος. εἰς ϛ.

Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς, ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ,
καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνά-
μει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν
τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἀλλ᾽ ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος,
ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν κύριον. καὶ ποιεῖν
κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς. εἰς δ.

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν. αὐτὸς
κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὤν. καὶ δώσει
ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει
κέρας χριστῶν αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Τὴν τοῦ λόγου κένωσιν Ἀββακοὺμ φράζει.

Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,
κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην.
Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ. ἐν τῷ ἐγγί-

θ ιι ζειν

ζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ. ἐν τῷ παρεῖναι
τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. ἐν τῷ ταραχθῆναι
τὴν ψυχήν μου ἐν ὀργῇ, ἐλέους μνησθήσῃ.
Ὁ θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἥξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους
κατασκίου δασέος. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς
ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ
πλήρης ἡ γῆ. καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς
ἔσται, κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ. Καὶ ἔθε-
το ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ. πρὸ
προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος. Καὶ
ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐ-
τοῦ. ἔστη καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. ἐπέβλεψε καὶ
ἐτάκη ἔθνη. διετρίβη τὰ ὄρη βίᾳ. ἐ-
τάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι. πορείας αἰωνί-
ους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον. σκηνώμα-
τα αἰθιόπων πτοηθήσονται, καὶ σκη-
ναὶ γῆς μαδιάμ. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργί-
σθης κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου,
ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σου, ὅτι ἐπι-
βήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἱππασία σου
σωτηρία. Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου,

ἐπὶ σκῆπτρα λέγει κύριος. ποταμῶν ῥαγή-
σεται γῆ. ὄψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί.
σκορπίζων ὕδατα πορείας. ἔδωκεν ἡ ἄ-
βυσσος φωνὴν αὐτῆς. ὕψος φαντασίας αὐ-
τῆς. Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ
τάξει αὐτῆς. εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσον-
ται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σου. ἐν ἀ-
πειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατά-
ξεις ἔθνη. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου
τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας. ἔβα-
λες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον. ἐξή-
γειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.
διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν.
σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς. διανοίξουσι χα-
λινοὺς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λά-
θρα. καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς
ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά.
ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου
ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου.
καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μου, καὶ
ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου. ἀναπαύ-

σομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου. τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου. εἰς η΄.

Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν. εἰς ς΄.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου. εἰς δ΄.

Κύριος ὁ θεός μου δύναμίς μου. καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Ἡσαΐου πρόῤῥησις, ἀρχὴ τὸ πλέον.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής, οὐ μὴ

μά-

μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσει. Ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου. Κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ᾔδεισαν. γνόντες δέ, αἰσχυνθήτωσαν. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον. καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν. πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς. Κύριε ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν. τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν. οὐδὲ ἰατροί, οὐ μὴ ἀναστήσουσι. διὰ τοῦτο ἐπήγαγες. καὶ ἀπώλεσας. καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν. εἰς η΄.

Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ κύριε, πρόσθες κακὰ, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν. εἰς ς΄.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Διὰ τὸν φόβον σου κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν,

καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σω-
τηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοι-
κοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. εἰς δʹ.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται
οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσον-
ται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ, ἴαμα αὐτοῖς ἐστι.
ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Βάδιζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖον
σου. ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου.

Ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν πα-
ρέλθῃ ἡ ὀργὴ κυρίου. Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΚΤΗ.

Ὡς τὸν προφήτην ἰωνᾶν σῶσον ἡμᾶς κύριε.

Προσευχὴ ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

Ἐκ θηρὸς ἐκραύγασεν, ἰωνᾶς λέγων.

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεόν μου,
καὶ εἰσήκουσέ μου. Ἐκ κοιλίας ᾅδου κραυ-
γῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. Ἀπέῤῥιψάς με
εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποτα-
μοὶ

μοί ἐκύκλωσάν με. Πάντες οἱ μετεω-
ρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ᾽ ἐμὲ
διῆλθον. κἀγὼ εἶπον, ἀπῶσμαι ἐξ ὀφ-
θαλμῶν σου. ἆρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέ-
ψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. εἰς ηʹ.

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄ-
βυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη.

Ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων. κα-
τέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κά-
τοχοι αἰώνιοι. εἰς ϛʹ.

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου, πρὸς
σὲ κύριε ὁ θεός μου.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου, τοῦ
κυρίου ἐμνήσθην. καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευ-
χή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. εἰς δʹ.

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐ-
τοῖς ἐγκατέλιπον.

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολο-
γήσεως θύσω σοι.

Ὅσα ηὐξάμην, ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν
μου τῷ κυρίῳ. Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Αἶνος φλόγα σβεννύουσι τῶν τριῶν νέων.

Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων.

Τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς. καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας. κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν ἱλῆμ. Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν. Οὐδὲ συνετηρήσαμεν. οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπή-

πή-

πήγαγες ἐν ἡμῖν, ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας. καὶ παρέδωκας ἡμᾶς, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων ἐχθίστων, ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν, οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα. αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου. καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου. Οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι δέσποτα ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προ-

προ-

προφήτης, καὶ ἡγούμενος. οὐδὲ ὁλοκαύ-
τωσις. Οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐ-
δὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐ-
νώπιόν σου καὶ εὑρεῖν ἔλεος. ἀλλ᾿ ἐν ψυ-
χῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως
προσδεχθείημεν, ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι
κριῶν καὶ ταύρων, ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν
πιόνων. οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐ-
πρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον. καὶ
ἐκτελείσθω ὄπισθέν σου, ὅτι οὐκ ἔστιν αἰ-
σχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ. καὶ νῦν ἐξακο-
λουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά
σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου, μὴ κα-
ταισχύνῃς ἡμᾶς. ἀλλὰ ποίησον μεθ᾿ ἡ-
μῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου. καὶ κατὰ τὸ πλῆ-
θος τοῦ ἐλέους σου, ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ
θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόμα-
τί σου κύριε. καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ
ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά.
καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυνα-
στείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν, συντριβείη.

καὶ

καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς μόνος, καὶ
ἔνδοξος ἐφ᾿ ὅλην τὴν οἰκουμένην. καὶ οὐ-
διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπη-
ρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν κά-
μινον, νάφθῃ, καὶ πίσσῃ, καὶ στυππίῳ, καὶ
κληματίδι, καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς
καμίνου, ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐν-
νέα. καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗ-
ρε περὶ τὴν κάμινον τῶν χαλδαίων. ὁ δὲ
ἄγγελος κυρίου, συγκατέβη ἅμα τοῖς πε-
ρὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον. καὶ ἐξε-
τίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς κα-
μίνου. καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου,
ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον, καὶ οὐχ ἥψατο
αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ. οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐ-
δὲ παρηνώχλησεν αὐτούς. Τότε οἱ τρεῖς
ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν καὶ εὐλόγουν, καὶ
ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες.
Δρόσῳ καμίνου, τῶν τριῶν ἠχὸς νέων. εἰς ἤ.
Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύ-
μνητος καὶ ὑπερυψούμενος, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. εἰς ϛ.

Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου. ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ, ὁ βλέπων ἀβύσσους καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος, εἰς τοὺς αἰῶνας. εἰς δ.

Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ περυψούμενος. εἰς τοὺς αἰῶνας. Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΟΓΔΩΗ.

Τὸν δεσπότην ὕμνησον, ἡ κτίσις ὧν φύσις. Τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἄγγελοι κυρίου, οὐρανοὶ κυρίου τὸν κύριον. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις κυρίου, τὸν κύριον. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἥλιος, καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος, καὶ δρόσος. πάντα τὰ πνεύματα τὸν κύριον. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα, ψύχος καὶ καύσων, τὸν κύριον. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν κύριον. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν κύριον. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν

εἰς

εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε γῆ, ὄρη καὶ βου-
νοὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν κν. ὑ-
μνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν, εἰς τοὺς αἰῶ-
νας. Εὐλογεῖτε πηγαὶ, θάλασσαι καὶ πο-
ταμοὶ. κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν
τοῖς ὕδασι, τὸν κν. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάντα
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία, καὶ πάντα
τὰ κτήνη, τὸν κν. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων, εὐλογείτω ἰηλ, τὸν κν. ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας.
Εὐλογεῖτε ἱερεῖς κυ, δοῦλοι κυ, τὸν κν.
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν, εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δι-
καίων, ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ,
τὸν κν. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐ-
τὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἀνα-
νία, Ἀζαρία, Μισαὴλ, τὸν κν. ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν, εἰς τοὺς αἰῶ-
νας. Εὐλογεῖτε ἀπόστολοι, προφῆται
καὶ

καὶ μάρτυρες κυ, τὸν κν. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε αὐτὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλο-
γοῦμεν πατέρα υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα τὸν κν.
ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας. Αἰνοῦμεν,
Εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν κν.
Ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν,
εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ ΕΝΝΑΤΗ

ᾠδὴ τῆς θεοτόκου, ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν
ἁγίου εὐαγγελίου.

Τὸν υἱὸν ὕμνει καὶ θν, μήτηρ κόρη,
Τὴν θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κν, καὶ ἠγαλλίασε
τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου, Ὅτι ἐπέ-
βλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης
αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦ-
σί με, πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι
μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν
καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Ἐποίη-
σε

σε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. διεσκόρ-
πισεν ὑπερηφάνους, διανοίᾳ καρδίας αὐ-
τῶν. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὕψωσε ταπεινούς. πεινῶντας, ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κε-
νούς. Ἀντελάβετο ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνη-
σθῆναι ἐλέους. καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ ἀβραὰμ, καὶ τῷ σπέρ-
ματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Ὁ ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκον, προ-
σευχὴ ζαχαρίου, τοῦ πρὸς τοῦ προδρόμου.

Ε ὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ ἰσραήλ. ὅτι ἐπεσκέψα-
το, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. καὶ
ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ δαβὶδ
τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ
στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπὸ αἰῶνος προ-
φητῶν αὐτοῦ. σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ
ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.
Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ
μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ. εἰς η.

Ο ρκον ὃν ὤμοσε πρὸς ἀβραὰμ τὸν πατέρα
ἡμῶν,

ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς
τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Λ ατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ
ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς ἡμῶν. εἰς ς.

Κ αὶ σὺ παιδίον, προφήτης ὑψίστου κλη-
θήσῃ. προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου
κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τ οῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐ-
τοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν. εἰς δ.

Ε ν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕ-
ψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις.

Τ οῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν, εἰς
ὁδὸν εἰρήνης, δόξα, καὶ νῦν. Εἰ μὲν
οὐκ ἔστι κυριακή, τὸ Ἄξιον ἐστίν. εἰ δὲ ἐστὶ
κυριακή, μετὰ τὸν εἱρμὸν, σιωπῇ. τὸ,
Ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ ἑωθινὸν ἐξαπο-
στειλάριον. εἰ δὲ ἐστὶ τεσσαρακοστή, λέγομεν
τὰ φωταγωγικά, εἰς τὸν τυχόντα ἦχον.

Τὰ κατ᾽ ἦχον φωταγωγικά.

εἰς γοῦν τὴν συμπλήρωσιν τοῦ φωταγωγικοῦ, λεγόμενον οὕτως. Τῇ β΄, ϛ.

Προστασίαις τῶν ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με.

Τῇ δὲ τρίτῃ.

Πρεσβείαις κύριε τοῦ προδρόμου καὶ σῶσόν με.

Τῇ τετάρτῃ, καὶ τῇ παρασκευῇ.

Δυνάμει κύριε τοῦ σταυροῦ σου καὶ σῶσόν με.

Τῇ πέμπτῃ.

Πρεσβείαις κύριε τῶν ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με. Τῷ σαββάτῳ, λεγόμενον αὐτὸ δίς. ἐν μὲν τῷ α΄.

Πρεσβείαις κύριε τῶν ἁγίων καὶ σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ.

Πρεσβείαις κύριε τῆς θεοτόκου καὶ σῶσόν με.

Καὶ τὰ φωταγωγικὰ ὁμοίως κατ᾽ ἦχον, ἐκ τρίτου. φωταγωγικά. ἦχος, α΄.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων κύριε, τὴν ψυχήν μου καθάρισον, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με. Ἦχος, β΄.

Τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον ἐξαπόστειλον κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με. ἦχος, γ΄.

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου χριστὲ ὁ θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με. ἦχος, δ΄.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχήν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν ἀσωμάτων. καὶ σῶσόν με. ἦχος. α΄.

Φωτοδότα κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με. ἦχος, β΄.

Προστασίαις κύριε τῶν ἀσωμάτων, κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον. ἦχος, βαρύς.

Προστασίαις κύριε τῶν ἀσωμάτων, φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. ἦχος, πλ. δ΄.

Φῶς ὑπάρχων χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, προστασίαις τῶν ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με.

Ἐξαποστειλάρια τῆς ὅλης ἑβδομάδος· καὶ οἱ αἶνοι.

αὐτόμελον. τῇ δευτέρα.

Ο ὑψῶν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς θεός. καὶ διὰ τῶν στρατιῶν ἀγγέλων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε. θεοτόκιον.

Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, χριστιανῶν ἡ προστάτις. παρθένε μήτηρ κυρίου. ἀντιλαβοῦ, ἡμᾶς ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων. τῇ τρίτῃ.

Τὸν πρόδρομον ἰωάννην, καὶ βαπτιστὴν τοῦ σωτῆρος. τὸν ἐν προφήταις προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα. τῆς ἐλισάβετ τὸν γόνον, εὐφημήσωμεν πάντες. θεοτόκιον.

Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων. ζήτει ἐν τῇ β'. Τῇ τετάρτῃ, καὶ τῇ παρασκευῇ.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης, σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς ἐκκλησίας, σταυρὸς βασιλέων τὸ κραταίωμα. σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα. σταυρὸς ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα. σταυροθεοτόκιον.

Εν τῷ σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦ-

σα

σα. καὶ θρηνῳδοῦσα ἐβόα, οἴμοι γλυκύτατον τέκνον. πῶς ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου, πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης.

Τῇ ε'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφ' ἥλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε. τὴν τοῦ χριστοῦ ἐκ παρθένου, ἁγίαν σάρκωσιν ὄντως. ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες. καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, τριάδα σέβειν ἁγίαν, ἀπόστολοι τοῦ σωτῆρος. ὅμοιον.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες. τὸν πρόεδρον τῶν μυρέων, νικόλαον εὐφημοῦμεν. πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας. καὶ βασιλεῖ ὀπτάνεται. σὺν ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἄδικον ψῆφον. θεοτόκιον.

Μαρία καθαρώτατον χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου τριάδος, δοχεῖον γεγενημένον, ἐν ᾧ πατὴρ ηὐδόκησεν. ὁ δὲ υἱὸς ἐσκήνωσε καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον. ἐπισκιάσαν σοι κόρη, ἀνέδειξε θεοτόκον.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς θεός. καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν. δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα θεέ, καὶ εἰς τὴν σὲ ἔχομεν προστασίαν. ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ ἁγίου.

Καὶ εὐθὺς οἱ αἶνοι. εἰ μὲν οὖν ἐστι κυριακὴ, ἢ δεσποτικὴ ἑορτὴ, ἢ ἅγιον ἔχων μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλεται οὕτως τὸ πᾶσα πνοὴ, εἰς τὸν τυχόντα ἦχον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον. αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ.

Εἰ δὲ ἄλλη ἡμέρα, οὕτως.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ. Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις,

σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος σελήνη. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου. Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι. Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ, καὶ πετεινὰ πτερωτά. Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί. Ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι.

πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου. Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ. Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν. ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω ἰσραήλ, ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐν χορῷ. ἐν τυμπάνῳ, καὶ ψαλτηρίῳ, ψαλλάτωσαν αὐτῷ. Ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ, ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς. Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν, ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Τοῦ

ποι-

ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὐτὴ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης του. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν, ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν, ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον.

Εἰ ἔστι κυριακή, Δόξα, τὸ ἑωθινόν· καὶ νῦν, τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε. διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ᾅδης ᾐχμαλώτισται, ὁ ἀδὰμ ἀνακέκληται. ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ εὔα ἠλευθέρωται. ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. εὐλο-

γη-

γητὸς χς ὁ θς ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δόξα τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν
σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν. Κε βασιλεῦ ἐπουράνιε. θὲ πὲρ
παντοκράτορ. Κε υἱὲ μονογενὲς, Ἰυ χε,
καὶ ἅγιον πνα. Κε ὁ θς, ὁ ἀμνὸς τοῦ θυ, ὁ
υἱὸς τοῦ πρς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κό-
σμου, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρ-
τίας τοῦ κόσμου, πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν.
Ὁ καθήμενος ἐκ δεξιᾶ τοῦ πατρὸς, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μό-
νος κς, Ἰς Χς, εἰς δόξαν θυ πατρὸς. ἀμήν,
Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε. καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον κε ἐν τῇ ἡμέρα ταύτῃ ἀνα-
μαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ κε ὁ θς τῶν πρων ἡμῶν, καὶ
αἰνε-

αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γένοιτο κε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ,

Εὐλογητὸς εἶ κε δίδαξόν με, τὰ δικαιώ-
ματά σου. **Ἐκ τρίτου.**

Κε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ
γενεᾷ. ἐγὼ εἶπα κε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν
ψυχήν μου ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κε πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θς μου,
ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου
ὀψόμεθα φῶς, **Παράτεινον τὸ
ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.**

Ἅγιος ὁ θς. Ἅγιος ἰσχυρός. Ἅγιος ἀθά-
νατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα γεγωνοτέρα φωνῇ.

Ἅγιος ὁ θς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνα-
τος ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰ δ' ἐστὶ τεσσαρακοστὴ, ἢ ἄλλη ἡμέρα,

μὲ

μὴ ἔχουσα δοξολογίαν μεγάλην, μετὰ
τὸ εἰς τοὺς αἴνους· δόξα, καὶ νῦν, λέγει
ὁ ταχθεὶς μοναχὸς, οὗτος.

Σοὶ δόξα πρέπει κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ.
καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. Νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν
ὑψίστοις θεῷ. ἕως τοῦ Καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά-
σου, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος. Εἶτα ὑπερβῆθι, εἰς τό.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν. ἕως τοῦ,
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκου-
σί σε. Εἶτα τὸ, Καταξίωσον κύριε ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ ταύτῃ. μέχρι τέλους, ὁ ἱερεὺς, τὸ
Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ κυρίῳ.
Εἶτα τὰ τῆς ὀκτωήχου στιχηρὰ, εἰ οὐκ
ἔστι δεσποτικὴ ἑορτή. στίχος πρῶτος.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου κύριε. καὶ
ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν. ἐν πά-
σαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν.
ἀν-

ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν
ὧν εἴδομεν κακά. καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους
σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν. στίχος δεύτερος.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου, τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν, κατεύ-
θυνον ἐφ' ἡμᾶς. καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον. Δόξα καὶ νῦν.
τὸ ἰδιόμελον, εἰ ἔχει. εἶτα τό.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ καὶ ψάλ-
λειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. τοῦ ἀναγγέλ-
λειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου. καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου κατὰ νύκτα. ἐκ β.

ἄνευ μετανοιῶν. Μεθ' ὃ, τρισάγιον, σὺν
τῷ πάτερ ἡμῶν. ὁ ἱερεύς. ὅτι σοῦ ἐστιν. τροπά-
ριον τῆς ἡμέρας. δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὁ ἱε-
ρεὺς, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλε-
ός σου, καὶ τὰ λοιπά. καὶ μετὰ τὴν ἐκφώ-
νησιν, σοφία. καὶ ἡμεῖς, στερεοῦμεν τοὺς
βασιλεῖς. τὸ, Δεῦτε προσκυνήσω-
μεν, γ'. καὶ τὴν πρώτην ὥραν. εἰ δὲ ἐστὶ
τεσσα-

παρακοῇ, μετὰ, τὸ, ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ. καὶ τὸ τρισάγιον, ὁ ἱερεύς. ὅτι σοῦ ἐστιν, τὸ κύριε ἐλέησον. μ΄. Τινὲς ἐνταῦθα, λέγουσιν ἀπολυτίκιον.

Ἐν τῷ ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἑστάναι νομίζομεν. θεοτόκε πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Εἶτα τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄. τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβίμ. ἐν ὀνόματι κυρίου, εὐλόγησον πάτερ. ὁ ἱερεύς. ὁ ὢν εὐλογητὸς χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί. καὶ ἡμεῖς λέγομεν. τό,

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον. τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράϋνον. τὸν κόσμον εἰρήνευσον. τὴν ἁγίαν μονὴν ταύτην, καλῶς διαφύλαξον. τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, ἐν σκηναῖς δικαίων, τάξον. καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ. καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἶθ᾽ οὕτω, μετανοίας, γ΄. λέγοντες·

καθ᾽ ἑαυτοὺς ἐν ἑκάστῃ μετανοίᾳ, τὴν εὐχὴν τοῦ ὁσίου ἐφραίμ. Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου. Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς, ιά. Εἶτ᾽ αὖθις, ἑτέραν μετάνοιαν μεγάλην μίαν. Λέγοντες καὶ ἐν ταύτῃ τὴν προγραφεῖσαν εὐχήν. Μετὰ δὲ τὸ ἀναστῆναι ἡμᾶς, ἄρχεται ὁ προεστώς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. μετανοίας, γ΄. καὶ ψάλλομεν τὴν πρώτην ὥραν.

Εἰ δὲ ἔστι κυριακὴ, μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας καὶ τοῦ τρισαγίου, λέγομεν τροπάρια ἀναστάσιμα. εἰς μὲν τὸν α΄. ἦχον, β΄, γ΄, καὶ δ΄, λέγομεν τὸ παρὸν ἀναστάσιμον τροπάριον. ἦχος, δ΄.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν. καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκε ἡμῖν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α΄, ἦχον, καὶ πλ. β΄, βαρύν. καὶ πλ. δ΄. λέγομεν τόδε, ἦχος, πλ. δ΄.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρ-

ῥήξας τοῦ ᾅδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου κύριε. πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος. ἐμφανίσας ἑαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα. καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέσχου τῇ οἰκουμένῃ μόνε πολυέλεε.

Ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις.

Τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ἡ πρώτη, τρίτη τε, καὶ ἕκτη ὥρα, σὺν τοῖς μεσωρίοις αὐτῶν.

ΩΡΑΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ,

ἐν κατανύξει ἀρχή.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε. σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου. ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε. τὸ πρωῒ, εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με. ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι, παράνομοι κατέναντι

τῶν

τῶν ὀφθαλμῶν σου. ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον. ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, ἀλήθεια. ἡ καρδία αὐτῶν, ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν. ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν. κρῖνον αὐτοὺς ὁ θεός. Ἀποπεσέτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν. κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ. Εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

 Ὅτι

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον κύριε. Ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας, ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ, καὶ γενεᾷ. πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν, καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν. καὶ εἶπας, ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε. ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς, ἥτις διῆλθε καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται. τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθη τὸ πρωῒ ἀνθήσαι, καὶ παρέλθοι. Τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, τὴν σκληρυνθείη, καὶ ξηρανθείη. ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου. Ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου. ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν, ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων. αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν

ἡμῶν ἐν αὐτοῖς, ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν, κόπος καὶ πόνος. ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου, τὸν θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι. Τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπίστρεψον κύριε ἕως πότε, καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου κύριε. καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν. ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά. καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι κύριε, ψαλῶ καὶ
συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ. πότε ἥξεις πρός
με. Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας
μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. οὐ προετιθέμην
πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνο-
μον. ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα. οὐκ
ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή. ἐκκλίνον-
τος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον. Τὸν
καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐ-
τοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον. Ὑπερηφάνῳ ὀφ-
θαλμῷ, καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ
συνήσθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πι-
στοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐ-
μοῦ. Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗ-
τός μοι ἐλειτούργει. οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ
τῆς οἰκίας μου, ποιῶν ὑπερηφανίαν. Λα-
λῶν ἄδικα, οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν
ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκ-
τεννον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς.
Τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρίου πάν-
τας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα

Δόξα, καὶ νῦν ἀλληλούϊα ἐκ γ'. μετανοί-
ας, γ'. καὶ εἰ μὲν θεὸς κύριος ἐψάλη, λέγομεν,
δόξα, τὸ ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας καὶ νῦν,
Τίνα σε καλέσωμεν ὦ κεχαριτωμένη.
Εἰ δ' ἀλληλούϊα, λέγομεν ἐξαποστειλάριον,
εἰς ἦχον, πλαγίου, β'.

Τὸ πρωῒ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ βασι-
λεύς μου καὶ ὁ θεός μου. στίχος α'.
Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε. στίχος β'.
Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε. Δόξα.
καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Τίνα σε καλέσωμεν ὦ κεχαριτωμένη. οὐρα-
νόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύ-
νης. παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄν-
θος τῆς ἀφθαρσίας. παρθένον, ὅτι ἔμει-
νας ἄφθορος. ἁγνὴν μητέρα, ὅτι ἔσχες
ταῖς ἁγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων θεόν.
αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λό-
γιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα
ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας

ἀνθρώπων,

αἰώνων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ
πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου,
καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Πληρωθήτω τὸ στόμα μου, αἰνέσεώς σου κύριε,
ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου. ὅλην τὴν ἡ-
μέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου. εἰς γ΄.
Τρισάγιον, παναγία τριάς, σὺν τὸ πάτερ ἡ-
μῶν, ὅτι σοῦ ἐστίν. καὶ εἰ οὐκ ἔστι τεσσαρα-
κοστή, λέγε τὸ τοῦ ἁγίου κοντάκιον εἰ ἔχει ἢ
τῆς τυχούσης ἑορτῆς. καὶ τῇ μὲν δευτέ-
ρα, τῇ τρίτῃ, καὶ τῇ ε΄, λέγε τὸ παρὸν, θεοτοκίον.
Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ θεοῦ μητέρα, καὶ τῶν ἁ-
γίων ἀγγέλων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμ-
νήσωμεν. καρδίᾳ καὶ στόματι θεοτόκον αὐτὴν
ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν, θεὸν
σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύ-
στως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τῇ δὲ τε-
τάρτῃ καὶ παρασκευῇ, λέγε τοῦτο.
Τάχυ προκατάλαβε πρὶν δουλωθῆναι
ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦ-
σιν ἡμῖν χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἄνελε τῷ σταυρῷ
σου,

σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. γνώτωσαν
πῶς ἰσχύει ὀρθοδόξων ἡ πίστις. πρεσβεί-
αις τῆς θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Τῷ σαββάτῳ τοῦτο.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ
τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι
κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. ταῖς αὐτῶν ἱκεσί-
αις ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν ἐκκλησίαν σου,
διὰ τῆς θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.
Τῇ δὲ κυριακῇ, λέγομεν τὴν ὑπακοὴν τοῦ
τυχόντος ἤχου, τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄. ὁ ἐν
παντὶ καιρῷ. τὸ κύριε ἐλέησον, γ΄. δόξα καὶ
νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. ἐν ὀνόματι κυρίου εὐ-
λόγησον πάτερ. ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ, ὁ θεὸς οἰκτει-
ρήσαι ἡμᾶς. καὶ εἰ ἔστι τεσσαρακοστή, ποιοῦ-
μεν τὰς γ΄, μεγάλας μετανοίας λέγον-
τες τὴν προγραφεῖσαν εὐχήν. Κύριε καὶ δέ-
σποτα τῆς ζωῆς μου. ὁμοίως καὶ τὰς ἑτέ-
ρας μικρὰς, ιά. εἶτα, καὶ τὴν τελευταίαν,
γινόμεναι ὁμοῦ, ιέ. εἶτα, τρισάγιον παναγί-
α τριὰς, πάτερ ἡμῶν, τὸ κύριε ἐλέησον, ιβ.
καὶ

καὶ τὴν παροῦσαν εὐχήν.

Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν τὸ φωτίζον, καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον. καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν, πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων, Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Τέλος τῆς πρώτης ὥρας.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ

τῆς αὐτῆς ὥρας.

Μετὰ τὸ εὐλογητὸν, τρισάγιον, παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς ψαλμούς.

Ο θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις. βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσε-

ράσσε-

ράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη, ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν. ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ. ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. Ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται. βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς, τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ. ἐταράχθησαν ἔθνη ἔκλιναν βασιλεῖαι. ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ. ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνταναιρῶν πολέμους, μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὅπλον. καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί. Σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς, Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν, ὁ θεὸς Ἰακώβ.

Α γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ, καὶ

ψάλ-

ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ᾽ ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ. Ὅτι εὔφρανάς με κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε, σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου. Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι. Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου. καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ᾽ ἐμὲ πονη-

ρευ-

ρευομένοις, ἀκούσεται τὸ οὖς μου. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν. Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι. καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι, ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. Ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε. ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης. Θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τρισάγιον

μετὰ

μετανοίας, γ΄. παναγία τριὰς, περὶ ἡμῶν. καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα. εἰ ἦχον, πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς. *Δόξα.*

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μὴ δὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. ἀλλ᾽ ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. *Καὶ νῦν, θεοτόκιον.*

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη θεοτόκε. ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσωμεν. ῥυσθείημεν διὰ σοῦ, τῶν περιστάσεων. σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Τὸ κύριε ἐλέησον μ΄. δόξα, καὶ νῦν, Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβείμ. ἐν ὀνόματι [illegible]

κυρίου εὐλόγησον πάτερ. καὶ ποιοῦμεν μετανοίας μεγάλας, γ΄. μετὰ καὶ τῆς εὐχῆς ὡς δεδήλωται. εἶτα λέγομεν τὴν παροῦσαν εὐχὴν, τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Ὁ θεὸς ὁ αἰώνιος, τὸ ἄναρχον καὶ ἀΐδιον φῶς. ὁ πάσης κτίσεως δημιουργός. ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, τὸ τῆς ἀγαθότητος πέλαγος, καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, ἐπίφανον ἐφ᾽ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε. λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, νοητὲ ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς σῆς εὐφροσύνης, τὰς ψυχὰς ἡμῶν πλήρωσον. καὶ δίδαξον ἡμᾶς τὰ σὰ μελετᾶν ἀεὶ, καὶ φθέγγεσθαι κρίματα. καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι διηνεκῶς, ἐπὶ ἡμετέρῳ δεσπότῃ καὶ εὐεργέτῃ. Τὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἔργα, πρὸς τὸ σὸν κατεύθυνον θέλημα, καὶ πράττειν ἡμᾶς τὰ σοὶ εὐάρεστα καὶ φίλα εὐόδωσον. Ἵνα καὶ διὰ τῶν ἀναξίων ἡμῶν, δοξάζηταί σου τὸ πανάγιον ὄνομα. τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου

πνεύματος τῆς μιᾶς θεότητος τε καὶ βασιλείας. ᾗ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Εἶτα ἐπισυνάπτομεν καὶ ταύτην, τῆς αὐτῆς.

Ὁ ἐξαποστέλλων τὸ φῶς, καὶ πορεύεται, ὁ ἀνατέλλων τὸν ἥλιον ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, πονηρούς τε, καὶ ἀγαθοὺς, ὁ ποιῶν ὄρθρον καὶ φωτίζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας δέσποτα τῶν ἁπάντων. Χάρισαι ἡμῖν ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ εὐαρεστῆσαί σοι, διαφυλάττων ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ πάσης πονηρᾶς πράξεως. ῥυόμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου. τῶν ἀΰλων σου λειτουργῶν, καὶ ἐπουρανίων δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ

σοὶ

σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. Νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

ΩΡΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΛΟΙΓΟΝ ἀρχοῦ τῆς τρίτης.

Ω Ρ Α Τ Ρ Ι Τ Η.

Βασιλεῦ οὐράνιε, τρισάγιον, μετανοίας γ΄. παναγία τριὰς, πάτερ ἡμῶν, ὅτι σοῦ. τὸ κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ τρίτου, Εἶτα τοὺς ψαλμούς.

Εἰσάκουσον κύριε δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου. Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι. οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός. ἐπύρω-

σάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία, ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου, τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων. διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου, ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. Καταρτίσαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ θεός. Κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου. Φύλαξόν με κύριε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον, τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν. τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν, ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με. τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ. ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

Ἀνάστηθι κύριε πρόφθασον αὐτούς. καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς. ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου, ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου. Κύριε ἀπὸ ὀλίγον ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν. καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν. ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου. Χορτασθήσομαι, ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

Πρὸς σὲ κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου, ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα. μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, Μὴ δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου. καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν. αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδούς σου κύριε γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με. ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με. ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου. καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου κε. καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν. ἁμαρτίας νεότητός μου, καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς. κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου κε. Χρηστὸς καὶ εὐθὴς ὁ κς, διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει. διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυ, ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ. καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κε. καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κν; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ᾗ ᾑρετίσατο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα κς τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν κν, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς, καὶ

πτω-

πτωχός εἰμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας ἐπληθύνθησαν. ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι ἐπληθύνθησαν καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε κε. Λύτρωσαι ὁ θεὸς τὸν ἰηλ, ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Καὶ εὐθὺς τὸ Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα ἐκ τρίτου. Καὶ εἰ μὲν θεὸς κς λέγεται, λέγε τὸ τῆς ἡμέρας τροπάριον. καὶ νῦν, θεοτοκίον τό, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. εἰ δὲ ἀλληλούϊα, λέγε τὸ παρὸν τροπάριον, πρὸς ἦχον πλ. β'.

Κε ὁ τὸ πανάγιόν σου πνα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο ἀγαθὲ μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν δεομένοις σου.

εἶχε

στίχος, πρῶτος.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός.

στίχος, β'.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Θκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε δέσποινα μετὰ τῶν ἀποστόλων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κς ὁ θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς κς ἡμέραν καθ' ἡμέραν. κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ θεὸς τοῦ σώζειν.

Τρισάγιον παναγία τριὰς. πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ, καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Εὐλογητὸς εἶ χε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς. τὸ πνα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα.

Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν δίδου παραμυθίαν, τοῖς δούλοις σου ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ

πνα

πνατα ἡμῶν. μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλ' ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. ἔγγισον ἡμῖν ἔγγισον ὁ πανταχοῦ, ὥσπερ καὶ τοῖς ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἕνωσον σαυτὸν οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σε ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου πνα. καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ἡ ἐλπὶς καὶ προστασία, καὶ καταφυγὴ τῶν χριστιανῶν. τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος τῶν καταπονουμένων. ὁ λιμὴν ὁ ἀχείμαστος, σὺ εἶ θκε ἄχραντε. ἀλλ' ὡς τὸν κόσμον σῴζουσα τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου. μνήσθητι καὶ ἡμῶν παρθένε πανύμνητε.

Τὸ κε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. καὶ πάσῃ ὥρᾳ. μετὰ τὸ, κε ἐλέησον, γ'. δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβίμ. ἐν ὀνόματι κυ, εὐλόγησον, πάτερ. Καὶ εἰ ἔστι τεσσαρακοστή, ποιοῦμεν τὰς μετανοίας ὡς προεγράφη. Μετὰ δὲ τὴν τελευ-

ταί

ταύτην μετάνοιαν, λέγομεν τὴν εὐχὴν τοῦ
ἁγίου μαρδαρίου. Δέσποτα θεέ, πάτερ παν-
τοκράτωρ. ἥτις προσεγράφη.

Τέλος τῆς τρίτης ὥρας.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ,

τῆς αὐτῆς ὥρας.

Μετὰ τὸ εὐλογητόν, τρισάγιον, παναγία
τριάς, πάτερ ἡμῶν. Δεῦτε προσκυνή-
σωμεν, γ΄. καὶ τοὺς ψαλμούς.

Υψώσω σε κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὔ-
φρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ᾽ ἐμέ. κύριε ὁ θεός μου
ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με. κύριε ἀνήγα-
γες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου. Ἔσωσάς με ἀπὸ
τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ψάλλα-
τε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖ-
σθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ. ὅτι
ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θε-
λήματι αὐτοῦ. Τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται
κλαυθμός, καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις.

Ἐγὼ

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου, οὐ μὴ
σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. κύριε ἐν τῷ θε-
λήματί σου, παρέσχου τῷ κάλλει μου δύνα-
μιν. Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου
καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος. Πρὸς σὲ
κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν θεόν
μου δεηθήσομαι. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ
αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με, εἰς
διαφθοράν; Μὴ ἐξομολογήσεταί σοι
χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;
Ἤκουσε κύριος καὶ ἠλέησέ με. κύριος ἐγενήθη βοη-
θός μου. Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χα-
ρὰν ἐμοί. διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ
περιέζωσάς με εὐφροσύνην. Ὅπως ἂν
ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυ-
γῶ. κύριε ὁ θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομο-
λογήσομαί σοι.

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν
ἀπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. Μακά-
ριος ἀνήρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρ-
τίαν, οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ

δό

δόλος. ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ-
μου ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.
Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐβαρύνθη ἐπ'
ἐμὲ ἡ χείρ σου. Ἐστράφην εἰς ταλαιπω-
ρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν.
Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα. καὶ τὴν ἁμαρ-
τίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα ἐξαγορεύσω
κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ, καὶ σὺ
ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.
Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς
ὅσιος. ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. πλὴν ἐν κατα-
κλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν
οὐκ ἐγγιοῦσι. Σύ μου εἶ καταφυγὴ, ἀπὸ
θλίψεως τῆς περιεχούσης με. Τὸ ἀγαλ-
λίαμά μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλω-
σάντων με. Συνετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε
ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ. ἐπιστηριῶ ἐπὶ
σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵπ-
πος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις. ἐν κη-
μῷ καὶ χαλινῷ, τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγ-
ξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. πολλαὶ
αἱ μά-

αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Τὸν δὲ ἐλπίζον-
τα ἐπὶ κύριον, ἔλεος κυκλώσει. Εὐφράνθητε
ἐπὶ τὸν κύριον. καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ
καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου, πρόσ-
χες τῇ προσευχῇ μου. ἀπὸ τῶν περάτων
τῆς γῆς, πρὸς σὲ ἐκέκραξα. ἐν τῷ ἀκη-
διάσαι τὴν καρδίαν μου. ἐν πέτρᾳ ὕψω-
σάς με. ὡδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλ-
πίς μου. Πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου
ἐχθροῦ. Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί
σου εἰς τοὺς αἰῶνας. σκεπασθήσομαι ἐν
τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Ὅτι σὺ ὁ θεὸς
εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου. Ἔδωκας κλη-
ρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.
ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθή-
σεις. Τὰ ἔτη αὐτοῦ, ἕως ἡμέρας γενεᾶς,
καὶ γενεᾶς. Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώ-
πιον τοῦ θεοῦ. ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐ-
τοῦ τίς ἐκζητήσει. Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνό-
ματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας. τοῦ ἀποδοῦ-
ναί

ναί μετὰ εὐχαρισμοῦ, ἡμέραν ιβ ἡμέρας.

Δόξα, καὶ νῦν· τρισάγιον, παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν. καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἔχοντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον. ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν χριστιανῶν ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε. πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγοντες ἄτρωτοι διαμένομεν. καὶ πάλιν ἁμαρτάνοντες, ἔχομεν σὲ πρεσβεύουσαν, διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμέν σοι·

χαῖρε

χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κύριε ἐλέησον, ιβ. Δόξα, καὶ νῦν, Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβίμ. ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ. ὁ ἱερεύς, Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων. Τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. μετὰ καὶ τῆς εὐχῆς, τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ. εἶθ' οὕτως, Τὴν παροῦσαν εὐχήν, τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις. καὶ τὴν τοῦ παναγίου πνεύματος δωρεάν, τοῖς σοῖς μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις καταπέμψας. καὶ τὰ τούτων χείλη ἐκ πυρίνων γλωσσῶν, διανοίξας δυνάμει σου, Διάνοιξον καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰ χείλη, καὶ δίδαξον ἡμᾶς πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. Κυβέρνησον ἡμῶν τὴν ζωήν, ὁ εὔδιος τῶν χειμαζομένων λιμήν, καὶ γνώρισον ἡμῖν ὁδὸν ἐν ᾗ πορευσόμεθα. Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ, τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν, στήριξον ὀλισθηρόν. Ἵνα

καθ'

καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενοι, καταξιωθῶμεν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν τοῖς αὐτοῖς παρουσίας. καὶ μὴ τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου συναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐν ἰσχυρῷ σου θησαυρῶν. Ὅτι εὐλογητὸς, καὶ αἰνετὸς ὑπάρχεις ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἑξῆς δὲ θείας ὥρας ἄρχου τῆς ἕκτης.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ὁ ἱερεὺς, Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ γ'. μετανοίας τρεῖς. καὶ ἀρχόμεθα τῆς ἕκτης ὥρας.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ἐνώτισαι τὰ ῥήματα

τοῦ στόματός μου, ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος, ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου. Ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. ἑκουσίως θύσω σοι. Ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με. καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου. πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην, ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ. ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι. ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος, καὶ εἶπα, Τίς δώσει μοι

πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω. Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσεδεχόμην τὸν θεὸν τὸν σῴζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταιγίδος. Καταπόντισον κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν· ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν, ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς. ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν. καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου, ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα. ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ, ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ. Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες. Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ἐγὼ

Ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέ μου. ἑσπέρας καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίας, διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου. Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί. εἰσακούσεται ὁ θεὸς, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν. ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι. ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ. διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. Ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον. καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες. Ἐπίρριψον ἐπὶ κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει. Οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ. Σὺ δὲ ὁ θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς. Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος, οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν.

 Ἐγὼ

Ἐγὼ δὲ κύριε, ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ κυρίῳ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου. ὁ θεός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι. καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου. πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις. καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν. σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ. Μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει. ἐξελοῦμαι αὐτὸν καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια, ἐκ γ΄. καὶ εὐθὺς ψάλλεται τὸ θεὸς κς, λέγε μὲν τὸ τῆς ἡμέρας τροπάριον, εἰ δὲ ἀλληλούια, τὸ παρὸν τροπάριον, ἦχος, β΄.

Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, τῷ σταυρῷ προσηλώσας τὴν ἐν τῷ παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον, διάρρηξον χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς. στίχος, α΄.

Ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχήν μου. καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου. Στίχος β'.

Ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέ μου. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα. σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, δυσώπησον θεοτόκε παρθένε. πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις μητρὸς, πρὸς εὐμένειαν δεσπότου, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ καὶ σώζειν βουλόμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου κύριε ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον. παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν.

Εἶτα τὰ τροπάρια ταῦτα, εἰς ἦχον δεύτερον.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς χριστὲ ὁ θεός.

ἐπὶ

ἐπὶ σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας. ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα, κύριε δόξα σοι. Δόξα.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν χριστὲ ὁ θεός. βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι, χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς θεοτόκε. βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα. δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου. εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ γαβριὴλ ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Ταῦτα λέγονται, τῇ δευτέρᾳ, τῇ τετάρτῃ, καὶ τῇ πέμπτῃ ἐὰν οὐκ ἔχει ἡ ἡμέρα κοντάκιον, τὸ δὲ ὑποτεταγμένον, λέγεται

γεται τῇ τετράδι, καὶ τῇ παρασκευῇ. ἦχος, β΄. σταυροθεοτόκιον.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε ὑμνοῦμέν σε. διὰ γὰρ τοῦ σταυροῦ τοῦ υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ᾅδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε. νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν. τὸν παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. διὸ εὐχαριστοῦντες, δοξολογοῦμεν ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Τό, κύριε ἐλέησον, μ΄. ἡ εὐχή. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ. μετὰ τήν, κύριε ἐλέησον, γ΄. δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. μετανοίας, ὡς εἴρηται εἰ ἔςι μ΄, καὶ ἀπόλυσις.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ

τῆς αὐτῆς ὥρας.

Τὸ δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ τρίτου. καὶ τοὺς ψαλμούς.

Ελέησόν με ὁ θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος. ὅλην τὴν ἡμέραν, πολεμῶν, ἔθλιψέ με. κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν. ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους. Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι. Ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ. ἐν τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου. ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ. Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο. κατ᾽ ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν. παροικήσουσι. καὶ κατακρύψουσιν. αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι. Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου, ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς, ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις. Ὁ θεὸς τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι. ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε. ἰδοὺ ἔγνων, ὅτι θεός μου εἶ σύ. Ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα. ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον. ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθή-

σομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς
εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου, ὅτι ἐρ-
ρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου. τοὺς
ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς
πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐαρεστή-
σω ἐνώπιον κυρίου. ἐν φωτὶ ζώντων.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ
πέποιθεν ἡ ψυχή μου. καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν
πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλθοι ἡ
ἀνομία. Κεκράξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὕψι-
στον, τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. Ἐξαπέ-
στειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς
ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με. Ἐξα-
πέστειλεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν
ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν
μου ἐκ μέσου σκύμνων. ἐκοιμήθην τετα-
ραγμένος. υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν, ὅ-
πλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μά-
χαιρα ὀξεῖα. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρα-
νοὺς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δό-
ξα σου. Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί
μου,

μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου.
Ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον,
καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν. Ἑτοίμη ἡ καρ-
δία μου ὁ θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου. ᾄσο-
μαι, καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. Ἐξεγέρθητι
ἡ δόξα μου. ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κι-
θάρα. ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομο-
λογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοι ἐν
ἔθνεσιν, Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν
τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν, ἡ ἀλήθειά
σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός,
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου, πρόσχες, κύριε εἰς
τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτω-
σαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν
ψυχήν μου. ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀ-
πίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλό-
μενοί μοι κακά. ἀποστραφήτωσαν πα-
ραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι
εὖγε εὖγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφραν-
θήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε
ὁ θεός.

ὁ θεός. καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός. Μεγα-
λυνθήτω ὁ θεός, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν
σου ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης. Ὁ θεὸς
βοήθησόν μοι. βοηθός μου καὶ ῥύστης μου
εἶ σύ, κύριε μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον παναγία τριάς.
πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ παρόντα τροπάρια.

Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν
κληρονομίαν σου. νίκας τοῖς βασιλεῦσι,
κατὰ βαρβάρων δωρούμενος. καὶ τὸ σὸν
φυλάττων, διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπα-
θον, δυσωπήθητι κύριε. καὶ πάσας ἡμῶν τὰς
ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ κύριε, πάντων τῶν ἁγίων. καὶ
τῆς θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Τό, κύριε ἐλέησον, μ´. δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τι-
μιωτέραν. Ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλόγησον

πάτερ

πάτερ. ὁ ἱερεύς. Δι' εὐχῶν. εἶτα ποιοῦμεν τὰς
μεγάλας τρεῖς μετανοίας, μετὰ καὶ τῆς εὐ-
χῆς τοῦ ὁσίου ἐφραίμ. καὶ εὐθὺς τὴν παροῦ-
σαν εὐχήν. Τοῦ μεγάλου βασιλείου.

Θεὲ καὶ κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτί-
σεως δημιουργέ, Ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικ-
άστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου υἱόν, Τὸν
κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν καταπέμψας ἐπὶ
σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν. Καὶ διὰ τοῦ τιμίου
αὐτοῦ σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν
ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐ-
τῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους.
αὐτὸς δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδε-
ξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὰς εὐχα-
ριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύ-
ξεις. καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ παντὸς ὀλε-
θρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ
πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων,
ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. καθήλω-
σον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν,
καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς

λόγους,

λόγους, ἢ ἐν λογισμοῖς πονηρίας. ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου ζωῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς, ἵνα πρὸς σὲ διὰ παντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον, καὶ ἀΐδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι. νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Καὶ εἰ μὲν θεὸς κύριος ἔψαλτο, τὰ τυπικὰ λέγομεν ὧδε. εἰ δὲ ἀλληλούϊα, ὑπέρθες αὐτά, μετὰ τὴν ἐνάτην ὥραν.

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ

λέγε οὕτως.

τὰ τυπικά, μετὰ τῆς προσηκούσης αὐτῶν ἑρμηνείας.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ πάντα τὰ

ἐν

ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐιλατεύοντα, πάσας τὰς ἀνομίας σου. Τὸν ἰώμενον, πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου. Τὸν στεφανοῦντά σε, ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου. Ἀνακαινισθήσεται, ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, τῷ μωϋσῇ τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ, τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος. μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους. αὐτόν. Καθ' ὅσον

ἀπέ-

ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐ-
μάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε
κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν. ὅτι αὐτὸς ἔ-
γνω τὸ πλάσμα ἡμῶν. ἐμνήσθη, ὅτι χοῦς
ἐσμέν. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ,
ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρ-
ξει. καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι, τὸν τόπον
αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου, ἀπὸ τοῦ αἰῶ-
νος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβου-
μένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, ἐπὶ
υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ,
τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ, ἡ-
τοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασι-
λεία αὐτοῦ, πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖ-
τε τὸν κύριον, πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ. δυνα-
τοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ
ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ

αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλη-
μα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔρ-
γα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Δόξα τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ
ἁγίῳ πνεύματι.

Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, αἰνέσω κύριον ἐν
τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρ-
χω. Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ
υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία. ἐξελεύ-
σεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει
εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐ-
τοῦ. Μακάριος οὗ ὁ θεὸς ἰακὼβ, βοη-
θὸς αὐτοῦ. ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ, ἐπὶ κύριον τὸν
θεὸν αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς
τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμέ-
νοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι. Κύριος
λύει πεπεδημένους, καὶ σοφοῖ τυφλούς,
καὶ

κς ἀνορθοῖ κατερραγμένους, κς ἀγαπᾷ δικαίους, κς φυλάσσει τοὺς προσηλύτους. Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ. Βασιλεύσει κς εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ θεός σου σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ θῦ ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι, ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε χριστὲ ὁ θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας. εἷς ὢν τῆς ἁγίας τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνι, σῶσον ἡμᾶς.

Εἰδέναι χρὴ, ὅτι τῇ μεγάλῃ μ΄. οὐ λέγομεν τοὺς τῶν τυπικῶν ψαλμούς. ἀλλὰ μετὰ τὴν εὐχὴν τήν, Δέσποτα κε ἰησοῦ χε ὁ θεὸς ἡμῶν, ἄρχεταί ὁ τεταγμένος χορὸς οὕτως. Μνήσθητι ἡμῶν κε μετὰ μέλους, εἰς ἦχον πλ. δ΄, καὶ εὐθύς. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνι. μετὰ δὲ τὸ τέλος τῶν στίχων, ἑνουμένων τῶν δύο χορῶν, λέγουσιν οὕτως. Μνήσθητι ἡμῶν κε. ἐκφώνως. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν κε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν, Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ, τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλᾶσθε. ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν, πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

καὶ εἰ μὲν ἔστι, μ. ἐνέμενοι οἱ δύο χοροὶ ψάλλουσι μετὰ μέλους τό, Μνήσθητι ἡμῶν. καὶ μετάνοιαν α', εἰς τὸ καθ' ἓν, εἰδ' οὖν χύμα. δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν κε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κς σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. στίχος.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε. καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν. οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κς σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. δόξα.

Χορὸς ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων, ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος

κς

κς σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἕνα θεόν, πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα κύριον ἰησοῦν χν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, θεὸν ἀληθινὸν, ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ. Γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν, ἐπὶ ποντίου πιλάτου. καὶ παθόντα καὶ ταφέντα, Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρός, καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ

 ἔσται

ἔσαι τέλος. Καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ, συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Καὶ μίαν ἁγίαν, καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον ὁ θεὸς τὰ παραπτώματα ἡμῶν. τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια. τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ. τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ. τὰ ἐν νυκτὶ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ. τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν. τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ. καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον, δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν

τὰ

τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Καὶ εἰ μὲν ἔστι δεσποτικὴ ἑορτὴ, λέγομεν, τὸ ταύτης κοντάκιον. εἰ δὲ τύχοι ὁ ἅγιος ἑορταζόμενος ἐν ταύτῃ, λέγεται πρῶτον τὸ τοῦ ἁγίου, δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς. εἰ δ᾽ ἀλληλούϊα ἔψαλτο, ἢ οὐκ ἔστι δεσποτικὴ ἑορτὴ, λέγε πρῶτον, τὸ τῆς μεταμορφώσεως. εἶτα, τὸ τῆς ἡμέρας, τῇ δευτέρᾳ, τῶν ἀσωμάτων. δόξα, Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον χριστέ. καὶ νῦν, προστασία τῶν χριστιανῶν. ὡσαύτως, τῇ τρίτῃ, τοῦ προδρόμου, καὶ καθεξῆς.

Τὸ τῆς μεταμορφώσεως.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ μαθηταί σου, τὴν δόξαν σου χριστὲ ὁ θεὸς ἐθεάσαντο. ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἑκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις

 ἀλη-

ἀληθῶς, τοῦ πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῇ β΄. κοντάκιον τῶν ἀσωμάτων.
ἦχος, β΄.

Ἀρχιστράτηγοι θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης τῶν ἀγγέλων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι. Τῇ τρίτῃ, τοῦ προδρόμου, κοντάκιον. ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα θεοῦ, καὶ πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν κάραν τὴν σήν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον ἐκ τῆς γῆς εὑράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν. καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῇ τετράδι καὶ τῇ παρασκευῇ,
τοῦτο. ἦχος, δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστὲ ὁ θεός. εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν. νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων.

τὴν

τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Τῇ πέμπτῃ, τῶν ἁγίων ἀποστόλων.
ἦχος, β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν μαθητῶν σου κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν. τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου νικολάου. ἦχος, γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς μύροις ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης. τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ εὐαγγέλιον πληρώσας. ἔθηκας τὴν ψυχήν σου, ὑπὲρ λαοῦ σου. ἔσωσας τοὺς ἀθώους, ἐκ τοῦ θανάτου. διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης θεοῦ τῆς χάριτος. Τῷ σαββάτῳ, ὅταν λέγομεν δόξα μετὰ τῶν ἁγίων. καὶ τὸ παρὸν μαρτυρικὸν τροπάριον. ἦχος, πλαγίου δ΄.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως τῷ φυτουργῷ τῆς

κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι κε,
τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. ταῖς αὐτῶν ἱκε-
σίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν ἐκκλησίαν σου
διὰ τῆς θκου συντήρησον πολυέλεε.

Τοῦτο δὲ λέγεται καθ' ἑκάστην,
ἐκτὸς σαββάτου.

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε.
μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθε-
τε, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων
φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς
τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγα-
ζόντων σοι. τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ
σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα
ἀεὶ θκε τῶν τιμώντων σε.

Τὸ κε ἐλέησον, μ'. καὶ εἰ ἔστι τεσσαρακοστή,
Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβίμ. ἐν ὀνόμα-
τι κυ, εὐλόγησον πάτερ. ὁ ἱερεύς. Ὁ θς οἰκ-
τειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς καὶ τὰς
πεπυρωμένας μετανοίας εἶτα, τρισά-
γιον. παναγία τριάς. Πάτερ ἡμῶν. κε ἐλέη-
σον, ιβ'. Εἴη τὸ ὄνομα κυ εὐλογημένον
καὶ

καὶ τὸν ψαλμὸν, εἰ δ' οὐκ ἔστι τεσσαρακο-
στή, μετὰ τὸ κε ἐλέησον, μ'. εὐθὺς. τὸ εἴη
τὸ ὄνομα κυ, ἐκ τρίτου. δόξα, καὶ νῦν.

Εὐλογήσω τὸν κν ἐν παντὶ καιρῷ. διαπαν-
τὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. ἐν
τῷ κῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου. Ἀκου-
σάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν.
Μεγαλύνατε τὸν κν σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσω-
μεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. ἐξεζήτη-
σα τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πα-
σῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. προσ-
έλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ
τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.
οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ κς εἰσή-
κουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
αὐτοῦ, ἔσωσεν αὐτόν. παρεμβαλεῖ
ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων
αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ
ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κς. Μακάριος ἀνὴρ
ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν κν
πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέ-
ρημα

ρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν. οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κν, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον κυ διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν, ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν. ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ κυ ἐπὶ δικαίους. καὶ ὦτα αὐτοῦ, εἰς δέησιν αὐτῶν. πρόσωπον δὲ κυ ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ κς εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν, ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς κς τοῖς συντετριμμένοις τῇ καρδίᾳ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν, ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κς. Φυλάσσει κς πάν-

τα

τα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται κς ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα καὶ νῦν, καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Πρὸ τῆς τροφῆς, ὕμνησον δὲ αὖθις τὸν κτίστην. Ἡ Εὐλογία τῆς τραπέζης.

Ἐρχόμενοι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν, λέγομεν.

Ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας κς καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ, οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ, καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου, ἀπαγγελοῦσι, Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυ-

μά-

μάσιάσου διηγήσονται, καὶ τὴν δύναμιν
τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην
σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς
χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιο-
σύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ
ἐλεήμων ὁ κς, μακρόθυμος καὶ πολυέ-
λεος. Χρηστὸς κς τοῖς σύμπασι. Καὶ οἱ οἰκ-
τιρμοὶ αὐτοῦ, ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κε, πάντα τὰ ἔρ-
γα σου. Καὶ οἱ ὅσιοί σου, εὐλογησάτωσάν σε.
Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν
δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνων τὴν δυναστείαν σου,
καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς
βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου, βασι-
λεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία
σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς κς
ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει κς
πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορ-
θοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. Οἱ
ὀφθαλ-

ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ
σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.
Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπι-
πλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος κς
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς κς πᾶσι
τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς
ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.
Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει,
καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ
σώσει αὐτούς. Φυλάσσει κς πάντας τοὺς
ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁ-
μαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἴνεσιν κυ
λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶ-
σα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Δόξα, καὶ νῦν. κε ἐλέησον, ἐκ γ΄. καὶ ὁ ἱε-
ρεὺς, εὐλογεῖ τὰ παρατεθειμένα, καὶ λέ-
γει τὴν εὐχήν. τῆς τραπέζης.
Χε ὁ θεὸς, εὐλόγησον τὴν βρῶσιν, καὶ τὴν
πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι ἅγιος εἶ παν-
τοτε

τοτε. νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ γεύσασθαι, ποιοῦντος τοῦ διακόνου τοῦ στίχον, ἀνιστάμενοι λέγομεν.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ νεότητος ἡμῶν. ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, ἵνα πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύωμεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν μεθ' οὗ σοι δόξα πρέπει. κράτος, τιμή, καὶ προσκύνησις, σὺν ἁγίῳ πνεύματι. εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. Δόξα σοι Κύριε. Δόξα σοι ἅγιε. Δόξα σοι βασιλεῦ, ὅτι ἔδωκας ἡμῖν βρώματα εἰς εὐφροσύνην. πλήρωσον ἡμᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου, ἵνα εὑρεθῶμεν ἐνώπιόν σου εὐάρεστοι, καὶ μὴ αἰσχυνόμενοι, ὅταν ἀποδώσῃς ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Δόξα καὶ νῦν, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Κύριε εὐλόγησον. καὶ βαλὼν μετάνοιαν ὁ-

μέλλων

ἡ ἀκολουθία τῆς ὑψώσεως τῆς παναγίας. καὶ πῶς δεῖ ὑψῶσαι αὐτήν, καὶ διατί γέγονεν.

μέλλων ὑψῶσαι τὴν παναγίαν, λέγει οὕτως, Εὐλογεῖτε πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ ἡμεῖς. Ὁ Θεὸς συγχωρήσοι καὶ ἐλεήσοι σε, καὶ λαβὼν τὴν παναγίαν ἄκροις δακτύλοις τῶν χειρῶν, ὑψοῖ αὐτὴν μικρόν. λέγων, μεγαλοφώνως, Μέγα τὸ ὄνομα. καὶ ἡμεῖς. Τῆς ἁγίας τριάδος. καὶ αὐτὸς σταυροειδῶς. Παναγία Θεοτόκε βοήθει ἡμῖν. καὶ ἡμεῖς. Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Εἶτα, τό.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε παρθένε. ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ηὐδόκησε. μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς προστασίαν σε ἔχοντες. ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται. διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εἶτα ψάλλομεν, τό.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε

τὴν

τὴν θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν σεραφίμ. τὴν ἀδιαφθόρως θεὸν λόγον τεκοῦσαν. τὴν ὄντως θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν. καὶ μετὰ τὸ μεταλαβεῖν πάντας, λέγει ὁ ἱερεύς.

Εἰς τὰς πολλὰς πρεσβείας τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

εἶτα, τό.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον κυρίου πορευσώμεθα. ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις. ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί.

λαί.

φυλαὶ κυρίου μαρτύριον τοῦ ἰσραήλ. Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθησαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον δαυίδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου. καὶ εὐθηνία ἐν τοῖς πυργοβάρεσί σου. Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίων μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Τρισάγιον. παναγία τριάς, σὺν τῷ πάτερ ἡμῶν. καὶ εἰ μὲν ἐστὶ δεσποτικὴ ἑορτή, λέγεται τὸ κοντάκιον. εἰ δ' οὖν ταῦτα.

Ὁ ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου παραγενόμενος σωτήρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς. ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Δόξα,

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ κύριε πάντων τῶν ἁγίων.

ὡς προεγράφησαν, κύριε ἐλέησον, κύριε ἐλέησον, κύριε ἐλέησον, κύριε εὐλόγησον. ὁ ἱερεύς.

Εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς, ἐκ τῶν αὐτοῦ πλουσίων δωρεῶν, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς παναγίας, ὅπως γέγονε. καὶ διὰ τί.

Μετὰ τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φρικτὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος κάθοδον, καὶ ἕως τοῦ μερισμοῦ τῶν ἁγίων ἀποστόλων διὰ τὸ κήρυγμα, ἦσαν πάντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδόν, καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν ἐν τῷ ἀρίστῳ ἀνακεκλιμένοι, ἀφιέντες κενὸν τόπον, ἐν τούτῳ προσκεφάλαιον ἐτίθεσαν. καὶ ἐπὶ τῷ προσκεφαλαίῳ, τμῆμα ἄρτου. ἐξ οὗ ἤσθιον εἰς μοῖραν Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὸ ἄριστον ἀνιστάμενοι καὶ εὐχόμενοι καὶ εὐχαριστοῦντες, ἐλάμβανον τὸ τμῆμα τοῦ ἄρτου, ὃ εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἐπεκέκλητο μοῖραν. Τοῦτο δὲ ὑψοῦντες, ἔλεγον. Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι. καὶ ἀντὶ τοῦ, μέγα τὸ ὄνομα,

τὸ

τό, Χριστὸς ἀνέστη, ἕως τῆς ἀναλήψεως. ἐκτοτε δέ, μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας τριάδος. Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ βοήθει ἡμῖν. καὶ ταῦτα μὲν ἐτελεῖτο οὕτως. ἐποίει δὲ καὶ τοῦτο ἕκαστος αὐτῶν ἔνθα ἔτυχε, μέχρι τῆς κοιμήσεως τῆς θεοτόκου. Ὅτε δὲ τὴν παγκόσμιον σύναξιν διὰ νεφελῶν ἐποιήσαντο. διὰ τὴν τῆς θεοτόκου δεσποίνης μετάστασιν, τὰ εἰκότα τελέσαντες. μετὰ τὴν ταφὴν αὐτῆς δηλονότι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ παραμυθίαν ποιούμενοι, καὶ μετὰ τὸ ἄριστον ἀναστάντες, τὸ τμῆμα τοῦ ἄρτου τοῦ εἰς ὄνομα κειμένου Χριστοῦ κατὰ τὸ εἰωθὸς ἀνυψώσαντες, καὶ τό, μέγα τὸ ὄνομα, προσειπόντες, ὢ θαύματος παραδόξου, ἡ νεκρὰ ὥσπερ ζῶσα μετὰ νεφέλης καὶ φωτοποιῶν ἀγγέλων παρισταμένων αὐτῇ, ἐπὶ τῷ ἀέρι ἐπιφαίνεται. χαίρετε λέγουσα, ὅτι μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας. τοῦτο ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ χαροποιὸν αὐτοῖς ἐπιδιδοῦσα. οἱ δὲ μαθηταὶ τοῦ θαύματος

ἐκπλαγέντες, αὐτῇ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μῆτερ, Παναγία θεοτόκε βοήθει ἡμῖν, ἀνεκραύγασαν. εἶτα τῷ τάφῳ προσελθόντες, καὶ μὴ εὑρόντες τὸ πανάγιον αὐτῆς σῶμα, ἐπείσθησαν ἀληθῶς, ὅτι σύσσωμος ζῶσα τριήμερος ὡς ὁ υἱὸς αὐτῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστᾶσα, καὶ μεταστᾶσα, εἰς οὐρανοὺς μεταβέβηκεν σὺν Χριστῷ βασιλεύουσα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἡ τῆς ἐννάτης τάξις ὥρας, ὧδέ πως ἔχει.

Ἡ ἐννάτη ὥρα, μετὰ τὴν [illegible] αὐτῆς.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Μετὰ τὸν εὐλογητόν, βασιλεῦ οὐράνιε. τρισάγιον. παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν, κύριε ἐλέησον, ιβʹ. τὸ δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ γʹ. εἶτα τοὺς ψαλμούς.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων, ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου. Ἡ καρδία μου

καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα. καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου. εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. Μακάριος ἀνήρ, ᾧ ἐστιν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοί. Ἀναβάσεις, ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο. εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο. καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν. Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν σιών. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ἐνώτισαι ὁ θεὸς ἰακώβ. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας. ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν

ἁμαρτωλῶν, ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγα-
πᾷ κς. Ὁ θς χάριν καὶ δόξαν δώσει. Κς
οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις
ἐν ἀκακίᾳ. Κε ὁ θς τῶν δυνάμεων, μακά-
ριος ἄνθρωπος, ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Εὐδόκησας κε τὴν γῆν σου. ἀπέστρεψας τὴν
αἰχμαλωσίαν ἰακώβ. Ἀφῆκας τὰς ἀνο-
μίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν. κατέπαυσας πᾶσαν τὴν
ὀργήν σου. ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ
σου. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡ-
μῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡ-
μῶν. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν; ἢ
διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γε-
νεάν; Ὁ θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡ-
μᾶς. καὶ ὁ λαός σου, εὐφρανθήσεται ἐπὶ
σοί. Δεῖξον ἡμῖν κε τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν
σου δῴης ἡμῖν. Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν
ἡμῖν κς ὁ θεός. Ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ
τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ
ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

Πλὴν

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν, τὸ σωτήριον
αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ
ἡμῶν. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.
δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη, κατεφίλησαν. Ἀ-
λήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιο-
σύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε. Καὶ γὰρ ὁ κς
δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν, δώσει
τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἐνώπιον
αὐτοῦ προπορεύσεται. καὶ θήσει εἰς ὁδὸν,
τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Κλῖνον κε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτω-
χὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν
ψυχήν μου. ὅτι ὅσιος εἰμί. Σῶσον τὸν δοῦ-
λόν σου ὁ θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ,
ἐλέησόν με κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι
ὅλην τὴν ἡμέραν. Εὔφρανον τὴν ψυχὴν
τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν
μου. ὅτι σὺ κε χρηστὸς, καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πο-
λυέλεος, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
Ἐνώτισαι κε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσ-
χες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. ἐν ἡμέρᾳ

 θλί-

θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ. ὅτι ἐπή-
κουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς
κ͞ε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη
ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν
ἐνώπιόν σου κ͞ε. καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου,
ὅτι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμάσια. Σὺ
εἶ θεὸς μόνος, ὁδήγησόν με κ͞ε ἐν τῇ ὁδῷ σου,
καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. εὐφραν-
θήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά
σου. ἐξομολογήσομαί σοι κ͞ε ὁ θεός μου, ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα. ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ
ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτά-
του. Ὁ θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ'
ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν
τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώ-
πιον αὐτῶν. Καὶ σὺ κ͞ε ὁ θεός μου, οἰκτίρ-
μων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος. καὶ πολυέ-
λεος, καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ
καὶ ἐλέησόν με. Δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί
σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίη-
σον

σον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέ-
τωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν,
ὅτι σὺ κ͞ε ἐβοήθησάς μοι. καὶ παρεκά-
λεσάς με. Πάλιν. Ποίησον μετ' ἐμοῦ.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἐκ γ'. Κ͞ε ἐ-
λέησον, γ'. καὶ εἰ μὲν θ͞ς κ͞ς ἔψαλτο, ἐπά-
σεις τὸ τῆς ἡμέρας τροπάριον. εἰ δ' ἀλ-
ληλούϊα, τὸ παρόν, εἰς ἦχον, πλ. δ'.

Ὁ ἐν τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς σαρκὶ θανά-
του γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν
τὸ φρόνημα χριστὲ ὁ θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς. στίχος, α'.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου, ἐνώπιόν σου κ͞ε. κα-
τὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με. στίχος, β'.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κ͞ε,
κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου, καὶ σταύρω-
σιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θά-
νατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς
θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου.
δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον,
δέξαι

δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν. διὰ ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου. Τρισάγιον, παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν. Καὶ εἰ μὲν ἔστιν ἑορτή, λέγε τὸ κοντάκιον αὐτῆς. εἰ δ' οὖν, ταῦτα.

Βλέπων ὁ λῃστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν. εἰ μὴ θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν. οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Δόξα.

Ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὑρέθη ὁ σταυρός σου. τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ᾅδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας. τοῦ δὲ

κου-

κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας. χ͞ε ὁ θ͞ς δόξα σοι. Καὶ νῦν.

Τὸν ἀμνόν, καὶ ποιμένα, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ υἱὸς καὶ θεός μου.

Κ͞ε ἐλέησον, μ'. ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ. κ͞ε ἐλέησον, γ'. δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. ἐν ὀνόματι κ͞υ, εὐλόγησον πάτερ. ὁ ἱερεύς. Ὁ θ͞ς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. καὶ εἰ ἔστι τεσσαρακοστή, τὰς τετυπωμένας, ιε'. μετανοίας, ἤγουν, τῶν χ͞υ γονύων, καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, διὰ τὸ ψάλλειν τὰ μεσώρια. Τῇ δὲ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ, μόνας τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας ποιητέον, καὶ εὐθὺς τὴν εὐχήν. Εἰ δ' οὖν μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὴν εὐχήν, ἤγουν, Δέσποτα κ͞ε ἰ͞υ χ͞ε. ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας.

Τέλος τῆς ἐννάτης ὥρας.

ΜΕ-

ΜΕΣΩΡΙΩΝ,

τῆς αὐτῆς ὥρας.

Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ τοὺς ψαλμούς.

Αἰνεῖτε παῖδες κν̄, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου. Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα κυ̃. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς κς ὁ θς ἡμῶν. ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν. καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα. Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ. Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν ἤκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

Ἐξομολογήσομαί σοι κε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι

ἤκου-

ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου. καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου. ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ᾠδαῖς κυ̃, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυ̃. ὅτι ὑψηλὸς κς, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει. Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με, ἐπ᾽ ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖρά σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου. Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρείδης.

Ἐξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ. ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με, οἵτινες ἐλογίσαν-

το

το ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ. Ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως. ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν. Φύλαξόν με κύριε, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ. ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου. Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβους σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ κυρίῳ, θεός μου εἶ σύ. ἐνώτισαι κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. κύριε κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου. ἐπεσκίασας τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῷς με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ. Διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν, καλύψει αὐτούς. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες ἐν πυρί. Καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν ταλαιπωρίαις,

πωρίαις,

πωρίαις, καὶ μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνὴρ γλωσσώδης, οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἔγνων ὅτι ποιήσει κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς, σὺν τῷ προσώπῳ σου. Δόξα, καὶ νῦν.

Τρισάγιον, παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλούς, μὴ χωρίσῃς με τῆς ποίμνης σου, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ ζήτησόν με δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ συναρίθμησον, ὡς μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος. Δόξα.

Ὡς ὁ λῃστὴς ὁμολογῶ, ἀναβοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε. καὶ σὺν αὐτῷ με ἀρίθμησον, ὁ ἑκουσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος. Καὶ νῦν.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσω-

νήσω-

νήσωμεν. αὐτὸν γὰρ κατεῖδε μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν. εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ υἱὸς καὶ θεός μου.

Τὸ κύριε ἐλέησον, μ. δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. καὶ τὰς τρεῖς μετανοίας. εἶτα λέγομεν τὴν εὐχὴν ταύτην, τοῦ μεγάλου βασιλείου.

Δέσποτα κύριε ἰησοῦ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς. ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι λῃστῇ τὴν εἰς τὸν παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμματα ἡμῶν καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ᾽ ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκα-

στον ἀγαθότητα, φεῖσαι ἡμῶν κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα. Ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ συζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι. καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη, καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι. Νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τέλος τοῦ τῆς ἐνάτης μεσωρίου.

ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ.

ΑΡΧΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Ποιεῖ ὁ ἱερεὺς εὐλογητὸν, καὶ ἄρχεται ὁ ταχθεὶς ἀναγινώσκειν τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, λέγων οὕτως.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ θεῷ ἡμῶν.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω. Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ. ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θε-

μελιῶν τὴν γῆν, ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς. οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ. ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν. ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ. προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει. ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ. Ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου, χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι. καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου

τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι. τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις. πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς. ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι, τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος. ἐκεῖ ἑρπετὰ, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται.

ρεύονται.

ρεύονται. Δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας, ἐμπαίζειν αὐτῷ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος. ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἤτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν. ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου. ψαλῶ τῷ θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ. ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν

αὐτοῦ.

αὐτοῦ. ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κε̄, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα, καὶ νῦν. ἀλληλούϊα, ἐκ γ΄. Μετὰ δὲ τὸ κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου, τὸ κε̄ ἐκέκραξα, εἰς τὸν τυχόντα ἦχον.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου. πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου κε̄. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου. ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου κε̄. Θοῦ κε̄ φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις. Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με. ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ, μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου. Ὅτι ἔτι

καὶ

καὶ ἡ προσευχή μου, ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν. κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν. Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν. ὡσεὶ πάχος γῆς, ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς. διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην. Ὅτι πρὸς σὲ κε̄, κε̄ οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί. κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω. Φωνῇ μου πρὸς κν̄ ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς κν̄ ἐδεήθην. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου. ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽

ἐμοῦ

ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ κε, εἶπα σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων. Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου. ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. εἰς στίχ. ι.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι. εἰς, η.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι κε, κε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. εἰς ς.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κε, κε τίς ὑποστήσεται, ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὑπέμεινά σε κε. ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν κν. εἰς δ.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω ιηλ ἐπὶ τὸν κν.

Ὅτι

Ὅτι παρὰ τῷ κῷ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις. καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν ιηλ, ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν κν πάντα τὰ ἔθνη. ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα, καὶ νῦν. ποίημα Σωφρονίου, πατριάρχου ἱεροσολύμων.

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου πρς, οὐρανίου ἁγίου μάκαρος ιυ χε, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν. ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν πρα, υἱόν, καὶ ἅγιον πνα θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, υἱὲ θυ. ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει. Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ μία τῶν τεσσαρακοστῶν, καὶ ἔστιν ἀλληλούϊα, ἀντὶ τῶν προκειμένων τῆς ἑβδομάδος, ψάλλομεν ταῦτα. Τῇ β', ἑσπέρας, ἀλληλούϊα ἐκ γ'. εἰς ἦχον, πλ. β'.

στίχος. Χε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ἀλλη

Ἀλληλούϊα.

στίχος Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούϊα.

Τῇ τρίτῃ καὶ τῇ πέμπτῃ. Ἀλληλούϊα.

στίχος Ὑψοῦτε κῦ τὸν θῦ ἡμῶν. Ἀλληλούϊα.

στίχος Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούϊα.

Τῇ τετράδι. Ἀλληλούϊα.

στίχος Καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης.

Ἀλληλούϊα.

στίχος Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούϊα.

Τῇ παρασκευῇ. ἀλληλούϊα.

στίχος Ὁ θς ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Ἀλληλούϊα.

στίχος Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούϊα.

Εἰ δὲ οὐ θέλεις, ψάλλονται τὰ προκείμενα ταῦτα.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. ἦχος, πλ. δ′.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι κῦ.

στίχος Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου θῦ ἡμῶν. Τῇ δευτέρα ἑσπέρας, ἦχος, στ′.

Κς εἰσακούσεταί μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με.

στίχος Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέ μου.

Τῇ τρίτῃ ἑσπέρας, ἦχος, α′.

Τὸ ἔλεός σου κε καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

στίχος Κς ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει. εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσε.

Τῇ τετάρτῃ ἑσπέρας, ἦχος, πλ. α′.

Ὁ θς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με.

στίχος Ὁ θς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τῇ πέμπτῃ ἑσπέρας, ἦχος, πλ. β′.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ κῦ, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

στίχος Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας, ἦχος, βαρύς.

Ὁ θς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσαι με.

στίχος Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός.

Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας. ἦχος, πλ. β'.

Ὁ κς ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

στίχος Ἐνεδύσατο κς δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

στίχος Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Καὶ μετὰ τὰ προκείμενα λέγε, τό.

Καταξίωσον κε ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. εὐλογητὸς εἶ κε ὁ θς τῶν πρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. Γένοιτο κε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. εὐλογητὸς εἶ κε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. εὐλογητὸς εἶ δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. εὐλογητὸς εἶ ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος. σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ πρὶ καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνι. Νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Εἶτα,

Εἶτα, τὰ στιχηρὰ τοῦ στίχου. ἐν οἷς λέγομεν, τοὺς παρόντας στίχους διόλου, εἰ οὐκ ἔστι τεσσαρακοστὴ, ἢ δεσποτικὴ ἑορτή. στίχ. α'.

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων, εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν. ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης, εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς. οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, πρὸς κν τὸν θεὸν ἡμῶν. ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. στίχος, β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς κε ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Εἰ μὲν ἐστὶ σάββατον, λέγομεν, τό, ὁ κς ἐβασίλευσεν, ὡς προεγράφη. εἰ δὲ δεσποτικὴ ἑορτή, τοὺς αὐτῆς στίχους. Ὡσαύτως καὶ ἐὰν τύχῃ ἅγιος ἑορταζόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλ-

μοί μου

μίου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ
πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. Φῶς εἰς ἀ-
ποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.
Τρισάγιον, παναγία τριάς, σὺν τῷ πάτερ
ἡμῶν. τὸ, τροπάριον τῆς τυχούσης ἑορ-
τῆς, ἢ τοῦ ἁγίου, ἢ τῆς ἡμέρας. δόξα
καὶ νῦν, θεοτοκίον. καὶ ἀπόλυσις. Εἰ δὲ ἐστι τεσ-
σαρακοστή, λέγομεν τὰ τροπάρια ταῦ-
τα, εἰς ἦχον, τέταρτον.
Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μα-
ρία ὁ κύριος μετὰ σοῦ. εὐλογημένη σὺ ἐν γυ-
ναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοι-
λίας σου, ὅτι σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν
ἡμῶν. Μετάνοια α'.
Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πάντων ἡμῶν, μνήσθητι
ἵνα ρυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, σοὶ γὰρ
ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.
Μετάνοια, α'. Δόξα.
Ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἅγιοι ἀπόστολοι,
καὶ ἅγιοι πάντες, ἵνα ρυσθῶμεν κινδύ-
νων καὶ θλίψεων, ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς προ-
στάτας,

στάτας, πρὸς τὸν σωτῆρα κεκτήμεθα.
Μετάνοια, α'. καὶ νῦν.
Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγο-
μεν θεοτόκε, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς
ἐν περιστάσει. Ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρω-
σαι ἡμᾶς μόνη ἁγνή, μόνη εὐλογημένη.
Κύριε ἐλέησον, μ'. δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν χερουβίμ. καὶ ὁ ἱερεύς, ὁ ὢν εὐ-
λογητὸς Χριστός, ὁ θεὸς ἡμῶν.
Καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς βασιλεῖς.
Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς
ἡμῶν στερέωσον. τὴν πίστιν στήριξον, τὰ
ἔθνη πράϋνον. τὸν κόσμον εἰρήνευσον. τὴν
ἁγίαν μονὴν ταύτην, καλῶς διαφύλα-
ξον. τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελ-
φοὺς ἡμῶν, ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον. καὶ
ἡμᾶς ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει καὶ μετανοίᾳ πα-
ράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Καὶ εὐθὺς τὰς ιε'. μετανοίας. εἶτα τρι-
σάγιον, κύριε ἐλέησον, ιβ'. δόξα, καὶ νῦν.
Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ
νῦν

νυῦ καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ἐκ γ'. καὶ μετανοίας γ'.

Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ. καὶ τό, Ὑψώσω σε ὁ θεός μου. καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις. Ταῦτα δὲ γίνονται, ὅταν ἐστὶ νηστεία. εἰ δὲ ἐστὶ θεὸς κύριος, μετὰ τὸ τρισάγιον. τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις. Εἰ δὲ βούλει μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἑσπερινοῦ, λέγε τὴν εὐχὴν ταύτην, τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Εὐλογητὸς εἶ δέσποτα παντοκράτωρ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας, ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός. ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσαι ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας, καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν

οἰκτιρ-

οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις. ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης, περιχαράκωσον ἡμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου. ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτί, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῆς ἁγίας θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν, καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Τέλος τοῦ ἑσπερινοῦ.

Ἐρχόμενοι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν λέγομεν·

Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται. καὶ αἰνέσουσι κύριον, οἱ ζητοῦντες αὐτόν. ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν, εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Δόξα., καὶ νῦν. Καὶ εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς

Ἡ μετὰ τὸ ἑσπερινὸν εὐλογία τραπέζης καὶ πῶς δεῖ ποιεῖν.

τὴν

τὴν τράπεζαν. Μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν, δόξα καὶ νῦν καὶ ὕψοι τὴν παναγίαν.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἁγία τράπεζα, ἔχουσα τὸν οὐράνιον ἄρτον χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν ὁ τοῦ παντὸς θεογλυνῆτορ τροφεύς.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον θεοῦ παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι, τὴν εὐλογίαν σου ἄχραντε. Καὶ ψάλλομεν, τό,

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Εἶτα, τό.

Εὔφρανας ἡμᾶς κύριε ἐν τοῖς ποιήμασί σου. καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἠγαλλιασάμεθα. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε, ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν. ἀπὸ καρποῦ σίτου οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω. ὅτι

σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με. Δόξα, καὶ νῦν, ὁ ἱερεύς.

Μεθ' ἡμῶν ὁ θεὸς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ΑΡΧΗ ΣΥΝ ΘΕΩ

τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου.

Ἡ ἀκολουθία, τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου.

Λέγει ὁ ἱερεύς, εὐλογητός. εἶδ' οὖν λέγε στίχον.

Διὰ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν: καὶ ἄρχονται οἱ ἀδελφοί. Βασιλεῦ οὐράνιε, τρισάγιον, παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν. κύριε ἐλέησον, ιβ'. τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ γ'. καὶ εὐθὺς, εἰ ἔστιν ἡ πρώτη ἑβδομὰς τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς, ἀρχόμεθα τοῦ, Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. καὶ πληρουμένου τούτου, ψάλλομεν τὸν μέγαν κανόνα. εἰδ' οὖν, ἀρχόμεθα οὕτως.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσέ μου ὁ θεὸς

τῆς δικαιοσύνης μου. Ἐν θλίψει ἐπλάτυ-
νάς με. οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου. υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυ-
κάρδιοι. ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ
ζητεῖτε ψεῦδος. καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμά-
στωσε κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταί μου
ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. ὀργίζε-
σθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε. Ἃ λέγετε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν, κα-
τανύγητε. θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης,
καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον. πολλοὶ λέγουσι, τίς
δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά. Ἐσημειώθη ἐφ᾽
ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε. ἔδωκας
εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. ἀπὸ
καρποῦ σίτου οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν, ἐπλη-
θύνθησαν. ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κοιμη-
θήσομαι καὶ ὑπνώσω. Ὅτι σὺ κύριε κατὰ μό-
νας, ἐπ᾽ ἐλπίδι κατῴκισάς με.

K Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μὴ δὲ τῇ ὀρ-
γῇ σου παιδεύσῃς με. Ἐλέησόν με κύριε, ὅτι
ἀσθενής εἰμι. ἴασαί με κύριε, ὅτι ἐταρά-
χθη

χθη τὰ ὀστᾶ μου, καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη
σφόδρα, καὶ σὺ κύριε ἕως πότε. Ἐπίστρεψον
κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου. Σῶσόν με ἕνε-
κεν τοῦ ἐλέους σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανά-
τῳ ὁ μνημονεύων σου. ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ, τίς
ἐξομολογήσεταί σοι; Ἐκοπίασα ἐν τῷ
στεναγμῷ μου, λούσω καθ᾽ ἑκάστην νύκτα
τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρω-
μνήν μου βρέξω. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ
ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι
τοῖς ἐχθροῖς μου. Ἀπόστητε ἀπ᾽ ἐμοῦ πάν-
τες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσή-
κουσε κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου. Ἤκουσε
κύριος τῆς δεήσεώς μου. κύριος τὴν προσευχήν μου
προσεδέξατο. Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείη-
σαν πάντες οἱ ἐχθροί μου. Ἀποστραφείησαν,
καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Β Ἕως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως
πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽
ἐμοῦ. Ἕως τίνος, θήσομαι βουλὰς ἐν ψυ-
χῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ
νυκτός.

νυκτός. Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός
μου ἐπ᾽ ἐμέ. Ἐπίβλεψον εἰσάκουσόν μου
κε ὁ θς μου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου,
μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον. μήποτε
εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, ἴσχυσα πρὸς αὐτόν. οἱ
θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σα-
λευθῶ. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.
Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ
σου. Ἄσω τῷ κῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, ϗ
ψαλῶ τῷ ὀνόματι κῦ τοῦ ὑψίστου. Ἐπίβλε-
ψον εἰσάκουσόν μου κε ὁ θεός μου. Φώτισον
τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς
θάνατον. μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, ἴ-
σχυσα πρὸς αὐτόν. Δόξα, καὶ νῦν.
Ἀλληλούϊα, ἐκ τρίτου, ϗ μετανοίας γʹ.
κε ἐλέησον, γʹ. δόξα, καὶ νῦν.

Πρὸς σὲ κε ἦρα τὴν ψυχήν μου· ὁ θς μου ἐπὶ
σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν
αἰῶνα. μὴ δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ
ἐχθροί μου. Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένον-
τές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν. αἰσχυνθή-

τωσαν

τωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁ-
δούς σου κε γνώρισόν μοι, ϗ τὰς τρίβους σου
δίδαξόν με. ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν
σου. καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ θς ὁ σωτήρ μου,
ϗ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθη-
τι τῶν οἰκτιρμῶν σου κε, καὶ τὰ ἐλέη σου ὅτι
ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν. Ἁμαρτίας νεότητός
μου ϗ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς. Κατὰ τὸ
ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ ἕνεκεν τῆς χρη-
στότητός σου κε. Χρηστὸς ϗ εὐθὺς ὁ κς. διὰ
τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας, ἐν ὁ-
δῷ. ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει. διδάξει
πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κῦ,
ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν
διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐ-
τοῦ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε, καὶ
ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι.
Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κν. νομο-
θετήσει αὐτῷ, ἐν ὁδῷ ᾗ ᾑρετίσατο. Ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, ϗ
τὸ σπέρμα αὐτοῦ, κληρονομήσει γῆν. κρα-

π IIII ταίωμα

ταίωμα κύριος τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ἡ δια-
θήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλ-
μοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν κύριον, ὅτι αὐτὸς
ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.
Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι
μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ. Αἱ θλί-
ψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν. ἐκ τῶν
ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπεί-
νωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας
τὰς ἁμαρτίας μου, Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου
ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμί-
σησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ ῥῦ-
σαί με. Μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἤλπισα
ἐπὶ σέ. Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς, ἐκολλῶντό μοι.
ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε. Λύτρωσαι ὁ θεὸς τὸν
Ἰσραήλ, ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς
τὸν αἰῶνα. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με
καὶ ἐξελοῦ με. κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου. τά-
χυνον τοῦ ἐξελέσθαι με. Γενοῦ μοι εἰς θεὸν
ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς

τοῦ

τοῦ σῶσαί με. Ὅτι κραταίωμά μου καὶ κα-
ταφυγή μου εἶ σύ. καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὁδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με. Ἐξά-
ξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν
μοι. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε, εἰς
χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου.
Ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας.
Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας μα-
ταιότητας διακενῆς. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κυρίῳ
ἤλπισα. ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσο-
μαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου, ὅτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν
ταπείνωσίν μου. Ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν
τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς
χεῖρας ἐχθρῶν. Ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς
πόδας μου. Ἐλέησόν με κύριε, ὅτι θλίβομαι.
ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου. ἡ ψυ-
χή μου καὶ ἡ γαστήρ μου. ὅτι ἐξέλιπεν ἐν
ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγ-
μοῖς. Ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου,
καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν. παρὰ πάν-
τας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος,

καὶ

καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος
τοῖς γνωστοῖς μου. οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔ-
φυγον ἀπ᾽ ἐμοῦ. ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς
ἀπὸ καρδίας. Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος
ἀπολωλός. ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν
παροικούντων κυκλόθεν. ἐν τῷ ἐπισυνα-
χθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ᾽ ἐμὲ, τοῦ λαβεῖν τὴν
ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ
κε ἤλπισα. εἶπα σὺ εἶ ὁ θς μου, ἐν ταῖς χερ-
σίν σου οἱ κλῆροί μου. Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχ-
θρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.
Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦ-
λόν σου. σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου. Κε μὴ
καταισχυνθείην ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε.
αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς καὶ καταχθείησαν
εἰς ᾅδου. Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη
τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου
ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.
Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου
κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.
ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ, ἐναν-

τίον

τίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνων. κατακρύψεις αὐ-
τοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ
ταραχῆς ἀνων. Σκεπάσεις αὐτοὺς, ἐν
σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. Εὐλο-
γητὸς κς, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ ἐν πόλει περιοχῆς. ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ
ἐκστάσει μου, ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου
τῶν ὀφθαλμῶν σου. Διὰ τοῦτο εἰσήκου-
σας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε τὸν
κν πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ. ὅτι ἀληθείας
ἐκζητεῖ κς, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισ-
σῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν. Ἀνδρίζεσθε
καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες
οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κν.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέ-
πῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ
τῷ κῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή
μου. Ὁ θς μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ᾽ αὐ-
τόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος
θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ἐν

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ, ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσο-

μαι

μαι αὐτόν. σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμὶ ἐν θλίψει. Ἐξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν, ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἐκ γ'. κύριε ἐλέησον, γ'. δόξα, καὶ νῦν. εἰ ἔστι νηστεία, μετανοίας, γ'. εἶτα ἀρχόμεθα λέγειν τοὺς στίχους, οὐ μετὰ μέλους, ἀλλὰ χύμα, ἀργῶς καὶ μεγάλῃ φωνῇ. ὁ πρῶτος χορὸς, ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. ὁ δεύτερος, ἰσχυκότες ἡττᾶσθε. καὶ καθεξῆς ἕκαστος χορὸς, τὸν ἴδιον στίχον.

Μεθ' ἡμῶν ὁ θεὸς, γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. Ὁ δεύτερος χορὸς, τὸ αὐτὸ, εἶτα, ὁ πρῶτος χορὸς τὸν πρῶτον, στίχον.

Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Ἰσχυκότες ἡττᾶσθε. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε.

σεσθε. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε διασκεδάσει κύριος. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, οὐδ' οὐ μὴ ταραχθῶμεν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Κύριον δὲ τὸν θεὸν ἡμῶν αὐτὸν ἁγιάσωμεν. καὶ αὐτὸς ἔσαι ἡμῖν φόβος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ὦ, ἔσται μοι εἰς ἁγιασμόν. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ θεός.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει ἴδε φῶς μέγα. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ἡμᾶς.

Ὅτι

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱός, καὶ ἐδόθη ἡμῖν. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ, οὐκ ἔστιν ὅριον.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μεγάλης βουλῆς ἄγγελος. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Θαυμαστὸς, σύμβουλος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Πατήρ, τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Πληρωθέντων δὲ τῶν στίχων ὡς προείρηται, λέγεται τὸ, Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός πάλιν ἅπαξ παρ' ἑκατέρου. δόξα ὁ πρῶτος χορὸς, τὸ, Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. καὶ νῦν, ὁ ἕτερος, τὸ αὐτό. Εἶτα οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ. ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. καὶ εὐθὺς, τὰ παρόντα τρία τροπάρια.

ἐπὶ θ

Ὁ πρῶτος χορός.

Τὴν ἡμέραν διελθὼν, εὐχαριστῶ σοι κύριε·
τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀνα-
μάρτητον. παράσχου μοι σῶτερ, καὶ σῶσόν με.

Ὁ δεύτερος χορὸς, δόξα.

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν, δοξολογῶ σε δέ-
σποτα. τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυ-
κτὶ ἀσκανδάλιστον. παράσχου μοι σωτὴρ,
καὶ σῶσόν με. Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ δύο χοροί.

Τὴν ἡμέραν διαβὰς, ὑμνολογῶ σε ἅγιε.
τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀνε-
πιβούλευτον. παράσχου μοι σῶτερ, καὶ σῶσόν
με. Θεὸς κύριος οἱ δύο χοροί.

Ἡ ἀσώματος φύσις τὰ χερουβὶμ, ἀσιγήτοις
σε ὕμνοις δοξολογεῖ.

Ἑξαπτέρυγα ζῶα τὰ σεραφὶμ, ταῖς ἀ-
παύστοις φωναῖς, σὲ ὑπερυψοῖ.

Τῶν ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιὰ, τρισα-
γίοις σε ᾄσμασιν εὐφημεῖ.

Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις ὁ ὢν πατὴρ, καὶ
συνά-

συνάναρχον ἔχεις τὸν σὸν υἱόν.

Καὶ ἰσότιμον φέρον πνεῦμα ζωῆς, τῆς τριάδος
δεικνύεις τὸ ἀμερές.

Παναγία παρθένε μῆτερ θεοῦ, οἱ τοῦ λόγου
αὐτόπται καὶ ὑπουργοί.

Προφητῶν καὶ μαρτύρων πάντες χοροὶ, ὡς
ἀθάνατον ἔχοντες τὴν ζωήν.

Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, ὅτι
πάντες ὑπάρχομεν ἐν δεινοῖς.

Ἵνα πλάνης ῥυσθέντες τοῦ πονηροῦ, τῶν
ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν ᾠδήν.

Ἅγιε, ἅγιε, ἅγιε, . ἅγιος κύριε.

ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς χθαμαλῇ τῇ φωνῇ τὸ,

Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν, πατέρα παντοκράτορα
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάν-
των καὶ ἀοράτων.

ἅπαντα λέγονται ἐκ δευτέρου, πλὴν τοῦ πα-
ναγία δέσποινα, ὅπερ λέγεται, ἐκ γ΄.

Παναγία δέσποινα θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Πᾶσαι αἱ οὐράνιαι δυνάμεις τῶν ἁγίων ἀγ-
γέλων καὶ ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἅγιε ἰωάννη προφῆτα καὶ πρόδρομε, καὶ βα-
πτιστὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, πρέσ-
βευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἅγιοι ἔνδοξοι ἀπόστολοι προφῆται καὶ μάρ-
τυρες, καὶ πάντες ἅγιοι, πρεσβεύσατε ὑ-
πὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ὅσιοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν, ποιμένες
καὶ διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἡ ἀήττητος καὶ ἀκατάληπτος, καὶ θεία δυνά-
μις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, μὴ ἐγκα-
ταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὁ θεὸς ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

Ὁ θεὸς ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς. Εἶτα, τριςάγιον.
παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν. καὶ ψάλλο-
μεν τὰ τροπάρια ταῦτα, εἰς ἦχον, β'. ἂν
δὲ τύχῃ ἑορτή, ψάλλομεν τὰ τῆς ἑορτῆς.

Φώτισον

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου χριστὲ ὁ θεός, μή-
ποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἴπῃ
ὁ ἐχθρός μου ἴσχυσα πρὸς αὐτόν. Δόξα.

Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου γενοῦ ὁ θεός, ὅτι
μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν. ῥῦ-
σαί με ἐξ αὐτῶν καὶ σῶσόν με ἀγαθὲ ὡς
φιλάνθρωπος. Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἁμαρτήματα. σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννη-
θέντα δυσώπησον θεοτόκε παρθένε. πολ-
λὰ γὰρ ἰσχύει δέησις μητρὸς, πρὸς εὐμένειαν
δεσπότου. μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκε-
σίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ
σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος.

Ἕτερα τροπάρια. ψαλλόμενα ἡμέραν
παρ' ἡμέραν. εἰς ἦχον, πλ δ'.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ ἄϋπνον ἐπίστα-
σαι κύριε. καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου τὸ ἄτονον
ἔγνως ὁ πλάσας με. διὸ εἰς χεῖράς σου πα-
ραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. σκέπασόν με πτέρυξι

τῆς

τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς
θάνατον. καὶ τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμούς μου
φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου.
καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτω πρὸς
τὴν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φι-
λάνθρωπος.

Ὡς φοβερὰ ἡ κρίσις σου κύριε, τῶν ἀγγέλων πα-
ρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βί-
βλων ἀνεῳγμένων, τῶν ἔργων ἐρευνωμέ-
νων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομένων. ποία κρί-
σις ἔσται ἐν ἐμοί, τῷ συλληφθέντι ἐν ἁ-
μαρτίαις; τίς μου τὴν φλόγα κατασβέσει;
τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει; εἰ μὴ σὺ
κύριε ἐλεήσεις με ὡς φιλάνθρωπος. Δόξα.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ θεὸς, ὥς ποτε τῇ γυναικὶ
τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν
τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλά-
νης ἐλευθερώσαντας. καὶ μύρον εὐωδίας
σοι προσφέρειν. βίον καθαρὸν ἐν μετα-
νοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω κἀγὼ τῆς
εὐκταίας σου φωνῆς, ἡ πίστις σου σέσωκέ-

σε, πορεύου εἰς εἰρήνην. Καὶ νῦν, θεοτόκιον.

Τὴν ἀκαταίσχυντον θεοτόκε ἐλπίδα σου ἔχων,
σωθήσομαι. τὴν προστασίαν σου κεκτημέ-
νος πανάχραντε, οὐ φοβηθήσομαι. κατα-
διώξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ τροπώσομαι αὐ-
τούς. μόνην ἀμπεχόμενος ὡς θώρακα
τὴν σκέπην σου, καὶ τὴν παντοδύναμον βοή-
θειάν σου, καθικετεύων βοῶ σοι, δέσποι-
να σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου. καὶ ἀνάστη-
σόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου πρὸς τὴν δοξο-
λογίαν, δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος
υἱοῦ τοῦ θεοῦ. Τὸ κύριε ἐλέησον, μ.
Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι κυρίου. ὁ ἱερεύς.
Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, καὶ τὴν εὐ-
χὴν ταύτην, τοῦ μεγάλου βασιλείου.

Κύριε κύριε ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέ-
λους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ
ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει δια-
πορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἑσπερι-
νὴν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Κα-
ταξίωσον δὲ ἡμᾶς, καὶ τὸ νυκτερινὸν στά-

λου ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν. Καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν. καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ᾽ ὕπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρείᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ᾽ ἡμῶν, πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου. Εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ. μεθ᾽ οὗ, εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Καὶ εὐθύς, Δεῦτε προσκυνήσωμεν

ἦχ. γ΄. καὶ μετανοίας γ΄. εἶτα τὸν ν΄.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου, καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου, ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου, ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδε γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας. Τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι. Πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι, ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην. Ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου

ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν, κτίσον
ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς, ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
ἀπὸ τοῦ προσώπου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον,
μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν
ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς
σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦ-
σαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου,
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιο-
σύνην σου. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ
τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν. ὁλο-
καυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ
θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον. καρδίαν συν-
τετριμμένην, καὶ τεταπεινωμένην, ὁ θεὸς
οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδο-
κίᾳ σου τὴν σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύ-
νης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε
ἀνοίσουσιν, ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κύριε

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. καὶ ἡ
κραυγή μου, πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μὴ ἀπο-
στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, ἐν ᾗ
ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρός με τὸ
οὖς σου. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε,
ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ
καπνὸς αἱ ἡμέραι μου. καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡ-
σεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν. Ἐπλήγην ὡ-
σεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι
ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη
τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου. Ὡμοιώθην πελε-
κάνι ἐρημικῷ. ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικό-
ραξ ἐν οἰκοπέδῳ. Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενό-
μην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.
Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχ-
θροί μου. καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με, κατ' ἐμοῦ
ὤμνυον. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφα-
γον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρ-
νων, ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυ-
μοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με. Αἱ

ἡμέ-

λόγῳ τοῦ προστάγματός σου. ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν, τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου. Ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου. ὅτι ἄστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς ἀπειλῆς σου. Ἀμέτρητόν τε, καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ γὰρ εἶ κύριος ὕψιστος, εὔσπλαγχνος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σὺ κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, ἐπηγγείλω μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσιν, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὥρισας μετάνοιαν ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, διότι ἥμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης.

Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου κύριε ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλήν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις, Διότι παρώργισα τὸν θυμόν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου. Καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος. Ἡμάρτηκα κύριε ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου, ἐγὼ γινώσκω, ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος. Ἄνες μοι κύριε ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσῃς με ταῖς ἀνομίαις μου. μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίσας, τηρήσῃς τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσῃς με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, Διότι σὺ εἶ θεὸς, θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθοσύνην σου. Ὅτι ἀνάξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔ-

λαός σου. Καὶ αἰνέσωμέ σε διὰ παντὸς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τρισάγιον, μετανοίας, γ΄. παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα, εἰς ἦχον πλ. β΄. χύμα.

Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀπορούντες, ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν ὡς δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μὴ δὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. ἀλλ᾽ ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου. πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἄνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη θεοτόκε. ἐλπίζοντες εἰς

σὲ

σὲ, μὴ ἀστοχήσωμεν. ῥυσθείημεν διὰ σοῦ, τῶν περιστάσεων. σὺ γὰρ ἡ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν. Τὸ, κύριε ἐλέησον, μ΄. δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλόγησον πάτερ. ὁ ἱερεύς. Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων. καὶ ἡ παροῦσα εὐχή.

Δέσποτα θεὲ, πάτερ παντοκράτορ, κύριε υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ καὶ ἅγιον πνεῦμα. μία θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν. καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι. σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου. ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ γ΄. καὶ εὐθύς.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν, οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι

εὖγε,

εὖγε, εὖγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθή-
τωσαν, ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ
θεός. καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς, Μεγα-
λυνθήτω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτή-
ριόν σου. ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης.
Ὁ θεὸς βοήθησόν μοι. βοηθός μου καὶ
ῥύστης μου εἶ σὺ, κύριε μὴ χρονίσῃς.
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ἐνώτι-
σαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. εἰ-
σάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου.
ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς
ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυ-
χήν μου. ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν
μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νε-
κροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ
πνεῦμά μου. ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία
μου. ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων. ἐμε-
λέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου. ἐν ποιή-
μασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διε-
πέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου. ἡ ψυ-
χή μου

χή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκου-
σόν μου κύριε. ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. μὴ ἀποστρέ-
ψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιω-
θήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκ-
κον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι κύριε
ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν
ψυχήν μου. ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου.
κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον, Δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου,
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν, ὁδηγήσει με ἐν
γῇ εὐθείᾳ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε
ζήσεις με. ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. ἐξάξεις
ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου. καὶ ἐν τῷ ἐ-
λέει σου, ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ
ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυ-
χήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.
Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλο-
γοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦ-
μέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην

σου δόξαν. Κύριε βασιλεῦ ἐπουράνιε, Θεὲ
πάτερ παντοκράτορ. Κύριε υἱὲ μονογενὲς
Ἰυ̃ Χε̃ καὶ ἅγιον πν̃α. Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ ἀ-
μνὸς τοῦ θυ̃, ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς,
ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, πρόσδε-
ξαι τὴν δέησιν ἡμῶν. Ὁ καθήμενος ἐν δε-
ξιᾷ τοῦ πρς̃, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μό-
νος ἅγιος. σὺ εἶ, μόνος κς̃. Ἰς̃ Χς̃ εἰς δό-
ξαν θυ̃ πρς̃, ἀμήν. Καθ' ἑκάστην ἡμέ-
ραν, εὐλογήσωσε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου
εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κε̃ καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ
γενεᾷ. ἐγὼ εἶπα κε̃ ἐλέησόν με. ἴασαι τὴν
ψυχήν μου, ὅτι ἡμάρτόν σοι. Κε̃ πρὸς σὲ
κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέ-
λημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ
πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου, ὀψόμεθα
φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου, τοῖς γινώ-
σκουσί σε.

Καταξίωσον κε̃ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀνα-

μαρ-

μαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογη-
τὸς εἶ κε̃ ὁ θεὸς τῶν πρων̃ ἡμῶν, καὶ αἰνε-
τὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας, ἀμήν. Γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου
ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σε.
Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ δι-
καιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ δέσποτα
συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλο-
γητὸς εἶ ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώ-
μασί σου. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶ-
να, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος. Σοὶ
δόξα πρέπει τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ, καὶ
τῷ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν κανόνα τῆς ἡμέ-
ρας, ἢ τῆς θεοτόκου. καὶ μετὰ τὴν συμ-
πλήρωσιν τοῦ κανόνος καὶ τῶν ἐξαπα-
ρίων, Τρισάγιον, παναγία τριάς, πά-
τερ ἡμῶν. καὶ τὸ ἐξαπάριον, τὸ, Κύριε
τῶν δυνάμεων, ἐκ β΄. μετὰ τῶν στίχων
αὐτῶν.

αὐτοῦ. Τροπάριον. ἦχος, πλ. β'.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ. ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθὸν, ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. κύριε τῶν δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

στίχος.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ. στίχος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ. στίχος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ. στίχος.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ, πᾶσα πνοὴ, αἰνεσάτω τὸν κύριον.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

εἶτα ὁ μὲν, α'. χορὸς.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὁ δὲ β'. χορὸς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Καὶ πάλιν οἱ δύο χοροὶ, ὁμοῦ.

Δόξα τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Καὶ εἰ μὴ τοὺς ἁγίους σου εἴχομεν πρεσβεύοντας, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου, συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν σωτὴρ ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως ἄγγελοι. καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν θεοτόκε πταισμάτων. πρὸς σὲ κατέφυγον ἁγνὴ σωτηρίας δεόμενος. ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσαν μου ψυχὴν. καὶ πρέσβευε τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν μόνη εὐλογημένη.

Παναγία θεοτόκε τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με. ἀνθρωπίνῃ προσα-

στία, μὴ καταπισδύσῃς με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ καὶ ἐλέησόν με.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι μῆτερ τοῦ θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου. Τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ. ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ θεὸς, ὁ μακρόθυμος ὁ πολυέλεος ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν. ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν, διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτὸς κύριε πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις. καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἅγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον. τὰς ἐννοίας κάθαρον. καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως κακῶν, καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς, ἁγίοις σου ἀγγέλοις. Ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι, καὶ ὁδηγούμενοι

κατα-

καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, γ΄. δόξα, καὶ νῦν, Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβὶμ. Ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλόγησον πάτερ. ὁ ἱερεύς. Ὁ θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. καὶ ἡμεῖς ἱστάμενοι μικρὸν, λέγομεν καθ' ἑαυτοὺς τὴν εὐχὴν ταύτην. τοῦ ὁσίου ἐφραίμ.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου. πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας, μή μοι δῷς. Μετάνοια, α΄. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης. ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. Μετάνοια, α΄ Ναὶ κύριε βασιλεῦ. δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα. καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου. ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μετάνοια α΄. Ποιοῦμεν καὶ τὰς ιβ΄. καὶ πάλιν τὴν αὐτὴν εὐχὴν, καὶ μετάνοιαν, α΄.

Τὸ

Τὸ τρισάγιον, τὸ, παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν. ὁ ἱερεὺς. ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία. τὸ κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Καὶ ἡ εὐχὴ ἱκέσιος εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον.

Παύλου μοναχοῦ, μονῆς τῆς εὐεργέτιδος.

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἁγνὴ, παρθένε θεόνυμφε δέσποινα. Ἡ θεὸν λόγον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἑνώσασα. Καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, τοῖς οὐρανίοις συνάψασα. Ἡ τῶν ἀπελπισμένων μόνη ἐλπὶς, καὶ τῶν πολεμουμένων, βοήθεια. Ἡ ἑτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν χριστιανῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλὸν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν, ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα. καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ, γνώμῃ δοῦλον γενόμενον. Ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ, τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ,

καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων, προσφερομένην σοι δέησιν. Καὶ τὸν σὸν υἱὸν, καὶ ἡμῶν δεσπότην καὶ κύριον, τῇ μητρικῇ σου παῤῥησίᾳ χρωμένη, δυσώπησον. ἵνα ἀνοίξῃ κἀμοὶ, τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος, καὶ παριδών μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος. Ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προστάτις καὶ βοηθὸς, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με. καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων, πόῤῥω αὐτῆς ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως. καὶ τῆς ἀποῤῥήτου δόξης τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον

μεν ἀποδεικνύουσα. Ἧς καὶ τύχοιμι δέ-
σποινάμου ὑπεραγία θκε, διὰ τῆς σῆς
μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως. Χάριτι καὶ
φιλανθρωπίᾳ, τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, τοῦ
κυρίου καὶ θῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰῦ Χῦ.
Ὧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύ-
νησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ πατρὶ, καὶ
τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ
αὐτοῦ πνι. Νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ἐπικοίτιος, εἰς τὸν κν ἡμῶν ἰν χν. ἀντιόχου μοναχοῦ τοῦ πανδέκτου.

Καὶ δὸς ἡμῖν δέσποτα πρὸς ὕπνον ἀπιοῦ-
σιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς. Καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕ-
πνου τῆς ἁμαρτίας. Καὶ ἀπὸ πάσης σκο-
τεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦ-
σον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πε-
πυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν
δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν
ἐπαναστάσεις κατάστειλον. Καὶ πᾶν γεώ-

δες

δες καὶ ὑλικὸν, ἡμῶν φρόνημα κοίμισον.
Καὶ δώρησαι ἡμῖν ὁ θς, γρήγορον νοῦν, σώ-
φρονα λογισμὸν, καρδίαν νήφουσαν. ὕ-
πνον ἐλαφρὸν, καὶ πάσης σατανικῆς φαν-
τασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ
ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστη-
ριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Καὶ τὴν
μνήμην τῶν σῶν κριμάτων, ἐν ἑαυτοῖς
ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν
τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑ-
μνεῖν, καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν, Τὸ πάντι-
μον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ πρς
καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνς. Νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἔνδοξε ἀειπάρθενε εὐλογημένη θκε προ-
σάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν, τῷ
υἱῷ σου καὶ θῷ ἡμῶν, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ ἁγίου ἰωαννικίου.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ πατὴρ, καταφυγή μου, ὁ υἱὸς
σκέπη μου. τὸ πνα τὸ ἅγιον. τριὰς ἁγία

δόξα-

δόξα σοι. Δόξα καὶ νῦν, Κύριε ἐλέησον γ΄. καὶ εἰ ἔστιν ἱερεὺς, ἐκφωνεῖ, ἡμῶν ἐπὶ ἐδάφους κεκλιμένων.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας. Δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. Προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων. Τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων ἰωακεὶμ καὶ ἄννης. καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Εὐπρόσδεκτον, ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν. Δώρησαι ἡμῖν, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν. Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Ἀπόδιωξον ἀφ' ἡμῶν. πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν. Κύριε ἐλέη-

σον

σον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου. καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἶθ' οὕτω ποιήσας ὁ προεστὼς μετάνοιαν ἐπὶ γῆς, λέγει τοῖς ἀδελφοῖς, Εὐλογεῖτε πατέρες ἅγιοι συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ οἱ ἀδελφοί. ὁ θεὸς συγχωρήσει σοι πάτερ ἅγιε.

Καὶ ἄρχονται οἱ ἀδελφοὶ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἀριστεροῦ χοροῦ κατὰ τάξιν εἷς καὶ εἷς ποιεῖν ὁμοίως, καὶ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις οὗ πληρωθῶσιν ἅπαντες. ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει.

Εὐξώμεθα ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Καὶ ἡμεῖς συνεχῶς τό, Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως, τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ. Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν. Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς. Ὑπὲρ

τῶν

τῶν ἀντειλαμμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Ὑπὲρ ἀναῤῥύσεως τῶν αἰχμαλώτων. Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσσῃ πλεόντων. Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων. Ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς. Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τό, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ προεστώς. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν. **Καὶ λαμβανόμεν οἱ πάντες συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ προεστῶτος. Καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, λέγοντες τὴν εὐχὴν ταύτην ἥτις καὶ ὑπὸ ἰδιώτου λέγεται.**

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς, συγχώρησον Κύριε. Τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν, ἀγαθοποίησον. Τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἰδίοις ἡμῶν, χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκε-

ψαι

ψαι, καὶ ἴασιν δώρησαι. Τοὺς ἐν θαλάσσῃ, κυβέρνησον. Τοῖς ἐν ὁδοιπορίαις, συνόδευσον. Τῷ βασιλεῖ, συμμάχησον. Τοῖς διακονοῦσι καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν δώρησαι. Τοὺς ἐντειλαμένους ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Μνήσθητι Κύριε τῶν προκοιμηθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι Κύριε τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου ἐκκλησίαις. καὶ δὸς αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου. καὶ φώτισον ἡμῶν τὸν νοῦν, τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου. καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου. Πρε-

Πρεσβείαις

πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Τέλος, τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου.

ΑΡΧΗ ΣΥΝ ΘΕΩ, τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου.

τὸ σμικρὸν ἀπόδειπνον.

Ποιοῦντες στίχον. λέγομεν, Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγὸς. ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν. καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ τρισάγιον, τὸ παναγία τριὰς τὸ, πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ ἐστιν. τὸ κύριε ἐλέησον, ιβ΄. τὸ, δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ τὸν ν΄.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ

τὸ

τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου, καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου, ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου, ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε, Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας. Τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι. Πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι, ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην. Ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν, κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς, ἐγκαίνισον

 ἐν

ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον,
μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν
ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς
σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦ-
σαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεός, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου,
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιο-
σύνην σου. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ
τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν. ὁλο-
καυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ
θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον. καρδίαν συν-
τετριμμένην, καὶ τεταπεινωμένην, ὁ θεὸς
οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδο-
κίᾳ σου τὴν σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύ-
νης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε
ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, κύριε εἰς
τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. αἰσχυνθήτω-

σαν, καὶ ἐντραπήτωσαν, οἱ ζητοῦντες τὴν
ψυχήν μου. ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπί-
σω, καὶ καταισχυνθήτωσαν, οἱ βουλό-
μενοί μοι κακά. ἀποστραφήτωσαν πα-
ραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι
εὖγε, εὖγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθή-
τωσαν, ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ
θεός. καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγα-
λυνθήτω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτή-
ριόν σου, ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης.
Ὁ θεὸς βοήθησόν μοι. βοηθός μου καὶ
ῥύστης μου εἶ σύ, κύριε μὴ χρονίσῃς.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ἐνώ-
τισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου.
ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς
ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυ-
χήν μου. ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν
μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νε-
κροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ

πνεῦμάμου. ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία
μου. ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων. ἐμε-
λέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου. ἐν ποιή-
μασι τῶν χειρῶνσου ἐμελέτων. Διε-
πέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράςμου. ἡ ψυ-
χήμου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκου-
σόνμου κύριε. ἐξέλιπε τὸ πνεῦμάμου. μὴ ἀπο-
στρέψῃς τὸ πρόσωπόνσου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁ-
μοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόνμοι τὸ πρωὶ τὸ
ἔλεόςσου, ὅτι σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόνμοι κύριε
ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν
ψυχήνμου. ἐξελοῦμε ἐκ τῶν ἐχθρῶνμου κύριε,
πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόνμε τοῦ ποι-
εῖν τὸ θέλημάσου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεόςμου, Τὸ
πνεῦμάσου τὸ ἀγαθὸν, ὁδηγήσειμε ἐν
γῇ εὐθείᾳ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματόςσου κύριε
ζήσειςμε. ἐν τῇ δικαιοσύνῃσου, ἐξάξεις
ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήνμου. καὶ ἐν τῷ
ἐλέησου, ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας

τὴν ψυχήνμου. ὅτι ἐγὼ δοῦλόςσου εἰμί.
Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία. ὑμνοῦμένσε, εὐλογοῦμένσε,
προσκυνοῦμένσε, δοξολογοῦμένσε, εὐχαρι-
στοῦμένσοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.
Κύριε βασιλεῦ ἐπουράνιε, θεὲ πάτερ παντοκρά-
τορ. Κύριε υἱὲ μονογενὲς Ἰησοῦ Χριστὲ καὶ ἅγιον πνεῦμα.
Κύριε ὁ θεὸς, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς, ὁ αἴ-
ρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς,
ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, πρόσδε-
ξαι τὴν δέησιν ἡμῶν. Ὁ καθήμενος ἐν δε-
ξιᾷ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ, μό-
νος ἅγιος. σὺ εἶ, μόνος κύριος. Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δό-
ξαν θεοῦ πατρὸς, ἀμήν. Καθ' ἑκάστην ἡμέ-
ραν, εὐλογήσωσε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομάσου
εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ
γενεᾷ. ἐγὼ εἶπα κύριε ἐλέησόνμε. ἴασαι τὴν
ψυχήνμου, ὅτι ἥμαρτόνσοι. Κύριε πρὸς σὲ
κατέφυγον, δίδαξόνμε τοῦ ποιεῖν τὸ θέ-
λημάσου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεόςμου, ὅτι παρὰ σοὶ

πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου, τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον κύριε ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εἶθ' οὕτως λεγομένου τὸ.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Τὴν τιμιωτέραν εἶτα, τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα θεόν.

Τὸ τρισάγιον, τὸ παναγία τριὰς, τὸ πάτερ ἡμῶν, τροπάριον, Τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου. ἢ τὰ παρόντα.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν. ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι χριστὲ ὁ θεός. τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι. καὶ

ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον χριστὲ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ κύριε πάντων τῶν ἁγίων, καὶ τῆς θεοτόκου. τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄. εἶτα καὶ τὴν εὐχήν.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ.

Τὸ κύριε ἐλέησον, γ΄. δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλόγησον πάτερ. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν.

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἁγνὴ, παρθένε, θεόνυμφε δέσποινα. Ἡ θεὸν λόγον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἑνώσασα. Καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, τοῖς οὐρανίοις συνάψασα. Ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπὶς, καὶ τῶν πολεμουμένων, βοήθεια. Ἡ ἑτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων,

τῶν, καὶ πάντων τῶν χριστιανῶν τὸ καταφύ-
γιον. Μὴ βδελύξῃς με τὸν ἁμαρτωλὸν, τὸν
ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις,
καὶ πράξεσιν, ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαν-
τα. καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ,
γνώμῃ δοῦλον γενόμενον. Ἀλλ' ὡς τοῦ φι-
λανθρώπου θῦ μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι
ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ. καὶ
δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων, προσ-
φερομένην σοι δέησιν. Καὶ τὸν σὸν υἱὸν, καὶ
ἡμῶν δεσπότην καὶ κν̃, τῇ μητρικῇ σου
παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον. Ἵνα ἀ-
νοίξῃ κἀμοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγ-
χνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος, καὶ παριδών
μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέ-
ψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντο-
λῶν, ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ
πάρεσό μοι ἀεὶ, ὡς ἐλεήμων καὶ συμπα-
θὴς καὶ φιλάγαθος. Ἐν μὲν τῷ παρόντι
βίῳ, θερμὴ προστάτις καὶ βοηθὸς, τὰς
τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα.
καὶ

καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με. Καὶ
ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν
μου ψυχὴν περιέπουσα. καὶ τὰς σκοτει-
νὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων, πόρ-
ρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβε-
ρᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυο-
μένη κολάσεως. καὶ τῆς ἀπορρήτου δό-
ξης, τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ θῦ ἡμῶν, κληρονό-
μον με ἀποδεικνύουσα. Ἧς καὶ τύχοι-
μι δέσποινά μου ὑπεραγία θκε, διὰ τῆς
σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως. Χάριτι
καὶ φιλανθρωπίᾳ, τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ,
τοῦ κῦ καὶ θῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ιῦ Χῦ.
Ὧι πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προ-
σκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ πατρὶ,
καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
αὐτοῦ πνι. Νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Καὶ δὸς ἡμῖν δέσποτα πρὸς ὕπνον ἀπιοῦ-
σιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς. Καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ
ὕπνου

ὕπνου τῆς ἁμαρτίας. Καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν· σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις, κατάστειλον. Καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν ὁ θεὸς, γρηγοροῦντα νοῦν, σώφρονα λογισμόν. καρδίαν νήφουσαν. ὕπνον ἐλαφρὸν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων, ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν, τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Καὶ

Σεπτεμβρίου α΄.

Καὶ γίνεται ἀπόλυσις, καὶ ἡ συγχώρησις παρὰ τοῦ ἱερέως. ταῦτα πάντα ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου.

ΤΟ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ,

τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ πλησιώτατον.

Μὴν Σεπτέμβριος, ἔχων ἡμέρας τριάκοντα, ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιβ΄, καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιβ΄.

α΄. Εἰς τὴν πρώτην, ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτου. ἤτοι, τοῦ νέου ἔτους. καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, συμεὼν τοῦ στυλίτου. καὶ ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῶν μιασηνῶν, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀειθαλᾶ. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων, μ΄, γυναικῶν, καὶ ἀμμοῦν διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων, καλλίστης, εὐόδου, καὶ ἑρμογένους τῶν αὐταδέλφων. καὶ μνήμη τοῦ δικαίου ἰησοῦ, υἱοῦ τοῦ ναυῆ. καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου ἐμπρησμοῦ,

Nouus Annus apud Graecos: fuit apud Hebr. [illegible] Antonij.

ἀρχία.

ἀργία, καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἰνδίκτου, ἦχος, β'.

Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου. πρεσβείαις τῆς θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, τοῦ ὁσίου, ἦχος, α'.

Ὑπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας ὅσιε. τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι. τὸν Ἰωσὴφ, ἐν τοῖς πειρασμοῖς. καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεὼν πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς θεοτόκου. ἦχος, α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη θεοτόκε παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. μόνη γὰρ ὑπάρχεις μήτηρ καὶ παρθένος, ἀεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη, πρέ-

σβευε

σβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Κοντάκιον τοῦ ὁσίου, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος. καὶ ἅρμα πυρὸς, τὸν στῦλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος τῶν ἀγγέλων γέγονας ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ θεῷ πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

β'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μάμαντος, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ. τροπάριον. τοῦ μάρτυρος. ἦχος, δ'.

Ὁ μάρτυς σου κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν. ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ ὁσίου. ἦχος, δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος. ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια.

τοῦ

Σεπτεμβρίου γ' καὶ δ'.

τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά,
τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. πάτερ Ἰωάννη πρέ-
σβευε χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν. Κοντάκιον. Τοῦ μάρτυρος,
ἦχος, γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.
Ἐν τῇ ῥάβδῳ ἅγιε, τῇ ἐκ θεοῦ σοι δοθείσῃ.
τὸν λαόν σου ποίμανον, ἐπὶ νομὰς ζωηφό-
ρους. θῆρας δὲ τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους,
σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σε ὑμνούν-
των. ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προσά-
την μάμα, θερμόν σε κέκτηνται.
γ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἀνθίμου, ἐπισκό-
που νικομηδείας. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ μεγάλου εὐ-
θυμίου. Τροπάριον, ἦχος, δ'.
Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος
τῶν ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν
εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβα-
σιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθο-
τομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵ-
ματος, ἱερομάρτυς ἄνθιμε πρέσβευε,
χριστῷ

χριστῷ τῷ θεῷ. σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Τοῦ ὁσίου, ἦχος, πλ. δ'.
Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
ἄγονον ἐγεώργησας. καὶ τοῖς ἐκ βάθους
στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρ-
ποφόρησας. καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκου-
μένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι. θεόκτιστε
πάτερ ἡμῶν, πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Κοντάκιον. Τοῦ ἱερομάρτυρος, ἦχος, δ'.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.
Ἐν ἱερεῦσιν ἀκριβῶς διαπρέψας, καὶ μαρ-
τυρίου τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδώλων ἔ-
σβεσας σεβάσματα, πρόμαχος γενόμε-
νος τῆς σῆς ποίμνης θεόφρον. διό σε καὶ γε-
ραίρει νῦν, μυστικῶς ἐκβοῶσα. ἐκ τῶν κιν-
δύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ταῖς σαῖς πρεσβεί-
αις, ἀοίδιμε ἄνθιμε. δ'. Τοῦ ἁγίου ἱερο- δ'
μάρτυρος βαβύλα ἀντιοχείας. καὶ τοῦ ἁ-
γίου καὶ θεόπτου μωϋσέως τοῦ προφήτου,
τροπάριον, τοῦ ἱερομάρτυρος. ἦχος, δ'.
Καὶ

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος.

Τοῦ προφήτου. ἦχος, β΄.

Τοῦ προφήτου σου μωϋσέως τὴν μνήμην κύριε ἑορτάζοντες, δι᾽ αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ ἱερομάρτυρος. ἦχος, δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Μεγαλεῖα πίστεως ἐν τῇ καρδίᾳ, πεισθεὶς ἐφύλαξας ἱερομάρτυς βαβύλα, μὴ δειλιάσας τὸν τύραννον. χριστοῦ θεράπων, διὸ ἡμᾶς φύλαττε.

ε΄. Τοῦ ἁγίου προφήτου ζαχαρίου, τοῦ πατρὸς τοῦ τιμίου προδρόμου. τροπάριον, ἦχος, β΄.

Ἱερωσύνης στολισμὸν περιβαλλόμενος σοφέ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ θεοῦ ὁλοκαυτώματα δεκτὰ, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας ζαχαρία. καὶ γέγονας φωστὴρ, καὶ θεατὴς μυστικῶν. τὰ σύμβολα ἐν σοὶ τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλως πάνσοφε. καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ. χριστοῦ προφῆτα σὺν τῷ προδρόμῳ πρέσβευε,

σωθῆναι

σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος, γ΄.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὁ προφήτης σήμερον, καὶ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου. ζαχαρίας προέθηκεν ὁ τοῦ προδρόμου γενέτης, τράπεζαν τῆς αὐτοῦ μνήμης πιστοὺς ἐκτρέφων. πόμα γὰρ δικαιοσύνης πᾶσι κεράσας, διὰ τοῦτο τελειοῦται, ὡς θεῖος μύστης θεοῦ τῆς χάριτος.

ς΄. Ἡ ἀνάμνησις, τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν κολάσσαις. ἤτοι, ἐν χώναις, παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου μιχαήλ. κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου. τροπάριον, ἦχος, δ΄.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε ἀεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς. σκέπῃ τῶν πτερύγων τῆς ἀΰλου σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας ἐκτενῶς καὶ βοῶντας. ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς.

ὡς ταξιάρχης τῶν ἄνω δυνάμεων.

Κοντάκιον. ἦχος, β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὁ τῇ τριάδι παρεστὼς ὁλόφωτος, μετὰ πασῶν ἐπουρανίων τάξεων. καὶ τὸ ἔνθεον μελώδημα, σὺν αὐταῖς ἀναφωνῶν σοφὲ μιχαὴλ, καὶ τὴν γῆν θείᾳ νεύσει διερχόμενος, καὶ τέρασι μεγίστοις θαυμαζόμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ἕτερον. ἦχος, β'.

Ἀρχιστράτηγε θεοῦ, λειτουργὲ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγὲ, καὶ ἀρχηγὲ ἀσωμάτων. τὸ συμφέρον ἡμῖν πρέσβευε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

ζ'. Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος, σώζοντος. Τροπάριον, προεόρτιον, ἦχος, δ'.

Ἐκ τῆς ῥίζης ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ δαυΐδ. ἡ θεόπαις μαριὰμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν. διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καινουργουμένη. συγχαίρετε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. αἰνοῦσι δὲ αὐτὴν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν.

ἰωακεὶμ εὐφραίνεται, καὶ ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα, ἡ στεῖρα τίκτει τὴν θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κοντάκιον, τῆς θεοτόκου. ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ σεπτῇ γεννήσει σου ἡ οἰκουμένη. τῷ ἀΰλῳ πνεύματι πεποικιλμένη νοερῶς. ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι. χαῖρε παρθένε, χριστιανῶν τὸ καύχημα. Καὶ τοῦ μάρτυρος. Ὁ μάρτυς σου κύριε. Κοντάκιον, τοῦ αὐτοῦ, ἦχος, β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀληθῆ καὶ θεοφόρον μάρτυρα, καὶ ἀθλητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον. συνελθόντες σήμερον, μεγαλοφώνως βοήσωμεν σώζοντα τὸν μύστην τῆς χάριτος. ἰάσεων δοτῆρα πλουσιώτατον. πρεσβεύει γὰρ χριστῷ τῷ θεῷ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

η'. Τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου. ἀρχὴ καὶ ἐχθρύος κατάλυσις.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ἡ γέννησίς σου θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ
τῇ οἰκουμένῃ. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥ-
λιος τῆς δικαιοσύνης χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν.
καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλο-
γίαν. καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐ-
δωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον. ἦχος, δ'.

Ἰωακεὶμ καὶ ἄννα, ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ
ἀδὰμ καὶ εὔα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου
ἠλευθερώθησαν ἄχραντε, ἐν τῇ ἁγίᾳ γεν-
νήσει σου. αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου.
ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν
τῷ κράζειν σοι, ἡ στεῖρα τίκτει τὴν θεοτό-
κον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Θ'. Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων, ἰωα-
κεὶμ καὶ ἄννης. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος σε-
βηριανοῦ. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τρο-
πάριον τῆς ἑορτῆς.

Εἰ βούλει καὶ τῶν ἁγίων, ἦχος, β'.

Τῶν δικαίων σου κε τὴν μνήμην ἑορτά-

ζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν, σῶσον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ ἄννα τῆς στειρώσεως. λυ-
θεῖσα δεσμῶν. καὶ τρέφει τὴν πανάχραντον.
συγκαλέσασα ἅπαντας ἀνυμνῆσαι τὸν δω-
ρησάμενον. ἐκ νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς,
τὴν μόνην μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Ι'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, μηνοδώρας, μη-
τροδώρας, καὶ νυμφοδώρας. ἀπολυτίκιον
τῆς ἑορτῆς. κοντάκιον. Τῶν ἁγίων, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Τῇ ὑπὲρ τριάδος καρτερῶς ἐναθλοῦσαι. τὸν
πολυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελ-
φικῶς συνδούμεναι τῷ πνι. ὅθεν εἰσοι-
κίσθητε, σὺν ταῖς πέντε παρθένοις.
πρὸς τὸν ἐπουράνιον ἀθλοφόροι νυμφῶ-
να. καὶ σὺν ἀγγέλοις τῷ παμβασιλεῖ,
ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

ΙΑ'. Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν θεοδώρας, τῆς
ἐν ἀλεξανδρείᾳ. τροπάριον, τῆς ἑορ-

τῆς, καὶ τῆς ἁγίας, ἦχος, πλ. δ΄.

Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ᾽ εἰκόνα. λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ. καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ. ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσία Θεοδώρα τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστείαις κατατήξασα· ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν κτίστην καθικετεύσασα, διὰ τὴν ἁμαρτίαν σου, ὅπως λάβῃς τελείαν συγχώρησιν. καὶ ἐδέξω τὴν ἄφεσιν, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

ιβ. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου. ἡ τούτου ἀκολουθία, ψάλλεται εἰς τὰς ια. διὰ τὸ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν, τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφὲ, ἀμέμπτως ἐμυσταγώγησας. θυσία δεκτὴ, ἐγένου θεομακάριστε. τοῦ

Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον ἔνδοξε. φωστὴρ παγκόσμιε. πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ιγ΄. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ, τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως. καὶ προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κορνηλίου, τοῦ ἑκατοντάρχου. κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τροπάριον. ἦχος, δ΄.

Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὡραιότητα, τοῦ ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου κύριε, στερέωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Τοῦ σταυροῦ. ἦχος, δ΄.

Τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις κύριε, σοὶ

προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, σῶζε τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, ἱκετεύοντας διὰ τῆς θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ οὐρανὸς πολύφωτος, ἡ ἐκκλησία. ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστούς. ἐν ᾧ ἑστῶτες κραυγάζομεν, τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον κύριε. Ὅμοιον τῷ ἁγίῳ.

Ἀπαρχὴν ἁγίασε, ἡ ἐκκλησία. τῶν ἐθνῶν ἐδέξατο, καταφωτίζουσα αὐτήν. ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσιν. ἱερομύστα θεόφρον κορνήλιε.

ιδ'. Ἡ παγκόσμιος ὕψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. ἀργία, καὶ νηστεία.

Τροπάριον, ἦχος, α'.

Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος. καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντά-

Κοντάκιον. ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι χριστὲ ὁ θεός. εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν. νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

ιε'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος νικήτα. τροπάριον, τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου.

Ὁ μάρτυς σου κύριε. Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς πλάνης τεμὼν, τὸ κράτος τῇ ἐν στάσει σου. καὶ νίκης λαβὼν, τὸ στέφος ἐν τοῖς ἄθλοις σου, τοῖς ἀγγέλοις ἐνδόξως συναγάλλῃ, νικῆτα φερώνυμε. σὺν αὐτοῖς χριστῷ τῷ θεῷ πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ιϛ'. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος εὐφημίας τῆς πανευφήμου. τροπάριον. Τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἁγίας, ἦχος, δ'.

Ἡ ἀμνάς

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ. σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ. καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου. καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί. καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω σὺν σοί. ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκιον, ἦχος, δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἠγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἁγιάζεις, ταῖς τῶν θαυμάτων βλύσεσι πανεύφημε. ὅθεν σου τὴν κοίμησιν τὴν ἁγίαν τιμῶμεν, πίστει παρεστάμενοι, τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Ἕτερον κοντάκιον. τῆς αὐτῆς, ἦχος, β΄.

Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει. ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει κατεβάλου θερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου. ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἱρέσεις, καὶ τὴν ἐχ

θρῶν

θρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων ὑποταγῆναι ποιήσασα, πρέσβευε διὰ τῆς θεοτόκου, ἡ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων πατέρων ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.

ιζ΄. Τῆς ἁγίας μάρτυρος σοφίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, πίστεως, ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης. τροπάριον τῆς ἑορτῆς.

Κοντάκιον. τῶν ἁγίων. ἦχος, α΄.

Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Σοφίας τῆς σεμνῆς ἱερώτατοι κλάδοι. ἡ πίστις καὶ ἐλπίς, καὶ ἀγάπη δειχθεῖσαι. σοφίαν ἀπεμώραναν, τῶν ἑλλήνων ἐν χάριτι. καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι. στέφος ἄφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων δεσπότου Χριστοῦ ἀνεδύσαντο.

ιη΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν εὐμενίου, ἐπισκόπου γορτύνης, τοῦ θαυματουργοῦ. τροπάριον. καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

ιθ΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων. τροφίμου, σαββατίου, καὶ δορυμέδοντος. τροπάριον.

τῆς

τῆς ἑορτῆς. κοντάκιον τῶν ἁγίων. ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ποταμοὺς πληρούμενος τῶν χαρισμάτων. τοῦ ἁγίου πνς. ἀποδειχθέντες ἀθληταί. τὴν οἰκουμένην ἀρδεύσατε, ταῖς τῶν θαυμάτων καλαῖς ἀναβλύσεσιν.

κ΄. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος, εὐσταθίου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ· κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων.

Οἱ μάρτυρές σου κε. ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, τὸ στέφος ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ θῦ ἡμῶν. ἔχοντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον. ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ πάθη χῦ, παμμάκαρ μιμησάμενος καὶ τούτου πιὼν, προθύμως τὸ ποτήριον, κοινωνὸς εὐστάθιε καὶ τῆς δόξης σύγκληρος

ρος γέγονας. παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων θῦ, λαμβάνων θαυμάτων θείαν δύναμιν.

κα΄. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου κοδράτου, τοῦ ἐν μαγνησίᾳ. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς. ἡ δὲ τοῦ ἀποστόλου, ψάλλεται τῇ κβ΄.

κβ΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, φωκᾶ. κοντάκιον. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου κοδράτου.

Ἀπόστολε ἅγιε. Τοῦ ἱερομάρτυρος.

Καὶ ξόπων μέτοχος.

Κοντάκιον. τοῦ ἀποστόλου. ἦχος πλ. δ΄.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερρότατον, ἡ οἰκουμένη προσάγει σοι κε, κοδράτον τὸν ἀπόστολον. καὶ τοῖς ὕμνοις γεραίρει τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰτοῦσα πάντοτε πταισμάτων ἄφεσιν, δι' αὐτοῦ δωρηθῆναι, τοῖς μέλπουσι τοῦτον εὐσπλαγχνε.

κγ'. Ἡ σύλληψις, τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου. κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος τέταρτος.

Ἡ πρώτην οὐ τίκτουσα στεῖρα εὐφράνθητι. ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψίᾳ νοσοῦσαν. χόρευε ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρησίᾳ. προφήτης ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Κοντάκιον, ἦχος, α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, ζαχαρίας ὁ μέγας. σὺν τῇ πανευκλεεῖ, ἐλισάβετ συζύγῳ. ἀξίως συλλαμβάνοντες ἰωάννην τὸν πρόδρομον. ὃν ἀρχάγγελος εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

κδ'. Τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος, καὶ ἰσαποστόλου, θέκλης. τροπάριον.

Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ.

Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ'.

Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, καὶ μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστευθῆ παρθένε ὡς ἔνδοξος. καὶ τοῦ πυρὸς μὲν τὴν φλόγα, εἰς δρόσον μετέβαλες. τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμὸν προσευχῇ σου ἡμέρωσας ὡς πρωτάθλος.

κε'. Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν εὐφροσύνης. τροπάριον. ἦχος, πλ. δ'.

Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς. διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα.

Κοντάκιον. ἦχος, β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ἄνω ζωήν, ποθοῦσα ἐπιτεύξασθαι. τὴν κάτω τρυφήν, σπουδαίως καταλέλοιπας. καὶ σαυτὴν κατέμιξας, ἀναμέσον ἀνδρῶν παναοίδιμε. διὰ γὰρ χει-

σῶν

στὸν τὸν νυμφίον σου, μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόνησας.

κϛʹ. Ἡ μετάστασις, τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελιστοῦ, ἰωάννου τοῦ θεολόγου, κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος, βʹ.

Ἀπόστολε, χῷ τῷ θῷ ἠγαπημένε. ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον. δέχεταί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος. ὃν ἱκέτευε θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Κοντάκιον. ἦχος, βʹ.

Τὰ μεγαλεῖά σου παρθένε, τίς διηγήσεται. βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς θεολόγος καὶ φίλος χῦ.

κζʹ. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος καλλιστράτου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. τροπάριον.

Οἱ μάρ-

Οἱ μάρτυρές σου κέ. Κοντάκιον, ἦχος δʹ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Παντὰ πόνον σήμερον ἡ ἐκκλησία. νῦν τελοῦσα ἅγιοι, ἀνευφημοῦσι μυστικῶς. ὡς ὑπὲρ ταύτης ἀθλήσαντας. μάρτυρες θεῖοι, καλλίνικοι πάνσοφοι.

κηʹ. Τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ χαρίτωνος. τροπάριον, ἦχος, πλ. δʹ.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας. καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμοὺς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας. καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι. χαρίτων πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε χῷ τῷ θῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκιον, ἦχος, βʹ. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον θεοτόκον.

Κατατρυφήσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, καὶ τῆς σαρκός σου τὰς ὀρέξεις χαλινώσας, ὤφθης τῇ πίστει αὐξανόμενος. καὶ ὡς ζωῆς ξύλον, ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου ἐξηνθήσας, χαρίτων παμμάκαρ ἱερώτατε.

κθʹ.

κθ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ, τοῦ ἀναχωρητοῦ. τροπάριον, ἦχος, α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πάτερ ἡμῶν Κυριακέ. νηστείαν, ἀγρυπνίαν. προσευχήν. οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ στεφανώσαντι. δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα. κοντάκ. ἦχος, πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ὑπερμάχῳ κραταιῷ, καὶ ἀντιλήπτορι, ἡ σὲ τιμῶσα ἱερὰ, λαύρα ἑκάστοτε, ἑορτάζει ἐτήσια τὰ μνημόσυνα. ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν κν̄, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων ἡμᾶς φρούρησον, ἵνα κράζωμεν, χαίροις πάτερ τρισόλβιε.

λ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου, τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, τροπάριον. ἦχος, δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος. κοντάκιον, ἦχος, β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν

Τὸν εὐκλεῆ καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, ὡς ἀθλητὴν τῆς ἀληθείας σήμερον οἱ πιστοὶ, ἐν ᾠδαῖς καὶ ὑμνῳδίαις εὐφημήσωμεν, Γρηγόριον ποιμένα καὶ διδάσκαλον. τὸν ἔκλαμπρον φωστῆρα, καὶ ὑπέρμαχον, Χριστῷ γὰρ πρεσβεύει, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας, λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ἕνδεκα. καὶ ἡ νὺξ, ὥρας δεκατρεῖς.

α'. Εἰς τὴν πρώτην, τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνανίου ἑνὸς τῶν ἑβδομήκοντα. καὶ τοῦ ὁσίου Ῥωμανοῦ, τοῦ μελῳδοῦ. τροπάριον.

Τοῦ ἀποστόλου, ἦχος, γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι θεῷ. ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ ὁσίου. τροπάριον. ἦχος, πλ. δ'.

Ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα. Ζήτει σεπτεμβρίῳ, ια'.

Κοντάκιον, τοῦ ἀποστόλου, ἦχος, β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον θεοτόκον.

Ὁ ἐν πρεσβείαις θερμότατος ἀντιλήπτωρ, καὶ τοῖς αἰτοῦσι ταχύτατα εἰσακούων. δέξαι τὴν δέησιν ἀνανία ἡμῶν. καὶ τὸν Χριστὸν δυσώπει, τοῦ σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τὸν μόνον ὑπάρχοντα φιλάνθρωπον.

β΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος κυπριανοῦ. καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος ἰουστίνης. τροπάριον. Καὶ τρόπων μέτοχος. κοντάκιον, ἦχος, α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Ἐκ τέχνης μαγικῆς, ἐπιστρέψας, θεόφρον πρὸς γνῶσιν θεϊκήν, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, ἀκέστωρ σοφώτατος, τὰς ἰάσεις δωρούμενος, τοῖς τιμῶσί σε, κυπριανὲ σὺν ἰουστίνῃ. μεθ᾽ ἧς πρέσβευε τῷ φιλανθρώπῳ δεσπότῃ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

γ΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, διονυσίου, τοῦ ἀρεοπαγίτου. τροπάριον. ἦχος, δ΄.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν. ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσά

μενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα. καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον ἐτέλεσας ἱερομάρτυς διονύσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τὰς οὐρανίους διαβὰς πύλας ἐν πνεύματι, ὡς μαθητὴς τοῦ ὑπὲρ τρεῖς οὐρανοὺς φθάσαντος ἀποστόλου, διονύσιε. τῶν ἀρρήτων ἐπλουτίσθης, πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας καθεύδοντας. διὸ κράζομεν, χαίροις πάτερ παγκόσμιε.

δ΄. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, ἱεροθέου, ἐπισκόπου ἀθηνῶν. τροπάριον. ἦχος, β΄.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς.

Ζήτει εἰς τὰς, γ΄. κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τὸν ἱεράρχην ἀθηνῶν, ἀνευφημοῦμέν σε, ὡς μυηθέντες διὰ σοῦ ξένα καὶ ἄρρητα. ἀνεδείχθης γὰρ θεόληπτος ὑμνολόγος· ἀλλὰ πρέσβευε παμμάκαρ ἱερόθεε, ἐκ

παντοίων συμπτωμάτων ἡμᾶς ῥύσασθαι, ἵνα κράζωμεν, χαίροις πάτερ θεόσοφε.

ε. Τῆς ἁγίας μάρτυρος χαριτίνης. τροπάριον, ἦχος τέταρτος.

Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ.

ς'. Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου θωμᾶ καταλύσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος, γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε θωμᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι θεῷ. ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Κοντάκιον. ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ σοφίας χάριτος πεπληρωμένος. τοῦ χριστοῦ ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθής. ἐν μετανοίᾳ ἐβόα σοι, σύ μου ὑπάρχεις, θεός τε καὶ κύριος.

ζ. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, σεργίου, καὶ βάκχου. Τροπάριον. ἦχος τέταρτος.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε. Κοντάκιον. ἦχος, γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους μάρτυρας καὶ ἀδελφοὺς ἐν τῇ πίστει. συνελθόντες στέψωμεν, ἐν ἱεραῖς εὐφημίαις. σέργιον τὸν τῆς τριάδος στεῤῥὸν ὁπλίτην. βάκχον τε τὸν ἐν βασάνοις ἐγκαρτεροῦντα, καὶ χριστὸν ὁμολογοῦντα, τὸν ἀθλοθέτην καὶ ποιητὴν τοῦ παντός.

η. Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν πελαγίας. τροπάριον. Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστείαις κατατήξασα. ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν κτίστην καθικέτευες, διὰ τὰς πράξεις τὰς σὰς, ὅπως λάβῃς τελείαν ἄφεσιν. ἣν καὶ εὗρες μῆτερ σαφῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

θ. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἰακώβου τοῦ ἀλφαίου, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀνδρονίκου. τροπάριον τοῦ ἀποστόλου. Ἀπόστολε ἅγιε. Τοῦ ὁσίου. Τῆς ἐρήμου πολίτης. Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Ὁ τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴς ὑπερθαύμαστος,

καὶ μαθητῶν ἀναδειχθεὶς τιμιώτατος, τῶν ἀποστόλων σύσκηνος Ἰάκωβος. κόσμῳ τῶν ἰάσεων, διανέμει τὸν πλοῦτον. σκέπει περιστάσεων, τοὺς αὐτὸν εὐφημοῦντας. διὸ συμφώνως κράζομεν αὐτῷ, σῶζε τοὺς πάντας, πρεσβείαις σου ἀπόστολε.

Ἕτερον. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῆς παντουργοῦ σοφίας εἰς δεδεγμένος χάριτος ἰσχύν, τὰ ἔθνη Θεῷ προσῆξας. καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων κατηδάφισας. αἰκισμοὺς δὲ καθυπήνεγκας πολυτρόπους εὐθυμότατα, καὶ ἐβόας παναοίδιμε. Χριστός ἐστιν, ὁ ἐλθὼν σῶσαι γένος βροτῶν.

ι. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας. Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε. Κοντάκιον. ἦχος τρίτος. Ἡ παρθένος σήμερον.

Τοὺς γυναίζες μάρτυρας, καὶ ἀδελφοὺς κατὰ σάρκα τὸν σοφὸν Εὐλάμπιον καὶ Εὐλαμπίαν τιμῶμεν. οὗτοι γὰρ τῶν παρανόμων μηχανουργίας. ἤχυναν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ

σταυρωθέντος. διὰ τοῦτο ἀνεδείχθησαν, μαρτύρων δόξα, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

ια. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς, τῶν ἑπτὰ διακόνων. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ γραπτοῦ, καὶ ποιητοῦ ἐπισκόπου νικαίας. Τροπάριον τοῦ ἀποστόλου.

Ἀπόστολε ἅγιε.

Τοῦ ὁσίου, ἦχος, πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ. ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, θεόφανες σοφὲ. ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ πνεύματος. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ ἀποστόλου, ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωτισθεὶς ἐν πνεύματι τῷ παναγίῳ. τὰ τῆς γῆς πληρώματα, ταῖς σαῖς φωτίζεις διδαχαῖς, καὶ τῶν θαυμάτων λαμπρότησιν. ἱερομύστα ἀπόστολε Φίλιππε.

[illegible]

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι μετὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος μηνὸς, τῇ ἐρχομένῃ κυριακῇ, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία, τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἑβδόμης συνόδου, τῆς ἐν νικαίᾳ συνελθούσης τὸ δεύτερον, ἐπὶ καθαιρέσει καὶ ἀνατροπῇ τῶν ἀθέων δογμάτων, τῶν μισοχρίστων, καὶ χριστιανοκατηγόρων εἰκονομάχων, τοῦ τε κοπρωνύμου, καὶ τῶν αὐτῷ συμφρονούντων ἀθλίων ἐπισκόπων, καὶ ἀνιέρων ἀρχιερέων. καὶ τοῦ αὐτῶν ἀθέσμου, καὶ ἐξαγίστου συνεδρίου.

Τροπάριον. ἦχος, πλαγίου τετάρτου.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι. Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ΄.

Τῶν ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν πατέρων τὰ δόγματα, τῇ ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισεν. ἣ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς

ἄνω-

ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

ιβ΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, πρόβου, ταράχου, καὶ ἀνδρονίκου. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ. Τροπάριον, τῶν μαρτύρων, ἦχος, πλ. α΄.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν. ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως, καὶ πρεσβεύουσι τῷ κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον, τοῦ ὁσίου. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

Κοντάκιον τῶν μαρτύρων. ἦχος, β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τριάδος ἡμῖν, τὴν δόξαν ἐφανέρωσαν, γενναῖοι Χριστοῦ, ὁπλῖται καὶ μάρτυρες. σὺν ταράχῳ, πρόβος τε. καὶ ἀνδρόνικος. ἤλεγξαν γὰρ ἅπασαν, τῶν τυράννων τὴν ἀθεότητα, τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντες.

ιγ΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, κάρπου, καὶ

πα-

-να πύλου. τροπάριον. ἦχος, τέταρτος
Οἱ μάρτυρές σου κύριε. Κοντάκιον. ἦχος, δ'.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς θησαυρὸν πολυτελῆ ὁ δεσπότης. καὶ κρήνην βρύουσαν κρουνοὺς ἰαμάτων, τοῖς ἐπὶ γῆς παρέσχετο τὰ λείψανα ὑμῶν. νόσους μὲν καθαίροντα, παθημάτων ποικίλας. χάριν δὲ βραβεύοντα, ταῖς ψυχαῖς ἀενάως. διὸ συμφώνως, πόθῳ τὴν ὑμῶν, μάρτυρες θεῖοι, τελοῦμεν πανήγυριν.

ιδ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, ναζαρίου, γερβασίου, προτασίου, καὶ κελσίου. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, κοσμᾶ τοῦ ἁγιοπολίτου καὶ ποιητοῦ, ἐπισκόπου μαϊουμᾶ. τροπάριον.

Ὁ μάρτυς σου κύριε.

τοῦ ὁσίου. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

Κοντάκιον τῶν μαρτύρων. ἦχος, β'.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Λαμπτῆρες φαιδροί, φανέντες θεῖοι μάρτυρες, τὴν κτίσιν φωτὶ θαυμάτων καταυγάζετε, νοσημάτων λύοντες τὴν βαθεῖαν νύκτα

νύκτα ἑκάστοτε. καὶ χριστῷ μόνῳ θεῷ πρεσβεύοντες, δοῦναι ἡμῖν ἔλεος.

Ἕτερον τοῦ ὁσίου. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Κεκοσμημένος ἀρεταῖς, κοσμᾶ θεόπνευστε, τῆς ἐκκλησίας τοῦ χριστοῦ, κόσμος γεγένησαι. τοῖς γὰρ ᾄσμασιν ἐκόσμησας ταύτην μάκαρ. ἀλλὰ πρέσβευε πρὸς κύριον, ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων μηχανῶν τοῦ πολεμήτορος, τοὺς σοὶ κραυγάζοντας, χαίροις πάτερ τρισόλβιε.

ιε'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος λουκιανοῦ, πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης ἀντιοχείας. τροπάριον.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

ιϛ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου. τροπάριον. Ὁ μάρτυς σου κύριε.
Κοντάκιον. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνως γέγηθεν ἡ ἐκκλησία, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τοῦ ἀοιδίμου ἀθλητοῦ, λογγίνου ἀνακραυγάζουσα, σύ μου τὸ κράτος χριστὲ καὶ στερέωμα.

ιζ'. Τοῦ ἁγίου προφήτου ὠσηέ. καὶ τοῦ ἁγίου

γίου ὁσιομάρτυρος ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ κρίσει. Τροπάριον. ἦχος, δ΄.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ σταυροῦ. αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω. κτείνας τὸν κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει. καὶ δι᾽ ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ θεοῦ, ὁσιομάρτυς ἀνδρέα ἀοίδιμε.

Κοντάκιον πρὸς τό,
Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ βασιλεύουσα πόλις, ἑορτὴν ὑπέρλαμπρον, τῇ φωτοφόρῳ σου μνήμῃ. ἅπασαν προσκαλουμένη πόλιν καὶ χώραν. χαίρει γὰρ ὡς κεκτημένη θησαυρὸν μέγαν, τὸ πολύαθλόν σου σῶμα ἀνδρέα μάρτυς, ὀρθοδοξίας φωστήρ.

ιη΄. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελιστοῦ λουκᾶ, κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τρο-

Τροπάριον. ἦχος, γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε, καὶ εὐαγγελιστὰ λουκᾶ. πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος, δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μαθητὴς γενόμενος τοῦ θείου λόγου. σὺν τῷ παύλῳ ἅπασαν ἐφωταγώγησας τὴν γῆν. καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, τὸ θεῖον γράψας χριστοῦ εὐαγγέλιον.

Ἕτερον, ἦχος, β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀληθῆ τῆς εὐσεβείας κήρυκα, καὶ μυστικὸν τῶν ἀπορρήτων ῥήτορα. τὸν ἀστέρα τῆς ἐκκλησίας, λουκᾶν τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν. ὁ λόγος γὰρ αὐτὸν ἐξελέξατο, σὺν παύλῳ τῶν σοφῶν ἐθνικῶν διδάσκαλον, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

ιθ΄. Τοῦ ἁγίου προφήτου ἰωὴλ, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος οὐάρου. Τροπάριον, ἦχος, δ΄. Ὁ μάρτυς σου κύριε.

κ΄. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος ἀρτεμίου.

Τροπά-

Τροπάριον. Ὁ μάρτυς σου κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ. Κοντάκιον.
ἦχος, β'. πρὸς τὸ, τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τ ὸν εὐσεβῆ καὶ στεφηφόρον μάρτυρα, τὸν κατ' ἐχθρῶν νίκης ἀράμενον τρόπαια. συνελθόντες ἐπαξίως ὑμνῳδίαις εὐφημήσωμεν, ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν μάρτυσι. θαυμάτων τε δοτῆρα πλουσιώτατον. πρεσβεύει γὰρ κυρίῳ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

κα'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἱλαρίωνος, τοῦ μεγάλου. Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ'.

Τ αῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Κοντάκιον, πρὸς τὸ, Ἡ παρθένος σήμερ.

Ὡ ς φωστῆρα ἄδυτον τὸν νοητὸν σε ἡλίου. συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις. ἔλαμψας γὰρ τοῖς ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας. ἅπαντας ἀναβιβάζων πρὸς θεῖον ὕψος. ἱλαρίων διὸ βοῶμεν, ὦ χαίροις πάτερ, τῶν ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

κβ'. Τοῦ ἁγίου ἰσαποστόλου ἀβερκίου, ἐπισκόπου ἱεροπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ

γοῦ καὶ τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων τῶν ἐν ἐφέσῳ. Τροπάριον. ἦχος, δ'. Κανόνα πίστεως. καὶ τὸ, Ὁ ἱ μάρτυρές σου κύριε.

Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡ ς. ἱερέα μέγιστον, καὶ ἀποστόλων σύσκηνον, ἡ ἐκκλησία γεραίρει σε ἅπασα, ἡ τῶν πιστῶν ἀβέρκιε. ἣν ταῖς σαῖς ἱκεσίαις πεφύλαττε μάκαρ, ἀκαταγώνιστον, καὶ ἀκλυδώνιστον, ἐξ αἱρέσεως πάσης καὶ ἄσπιλον, ὡς ἀοίδιμος.

κγ'. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Τροπάριον, ἦχος, β'.

Ὡ ς τοῦ κυρίου μαθητὴς, ἀνεδέξω δίκαιε τὸ εὐαγγέλιον. ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον. τὴν παρρησίαν ὡς ἀδελφόθεος. τὸ πρεσβεύειν ὡς ἱεράρχης. ἱκέτευε χριστὸν τὸν θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Ὁ τοῦ πατρὸς μονογενὴς θεὸς λόγος. ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, Ἰάκωβε θεσπέσιε. πρῶτον σε ἀνέδειξε τῶν ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν. ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν ἀπόστολε.

κδ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀρέθα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. τροπάριον. ἦχος, α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον δυσωπήθητι κύριε. καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ.

Εὐφροσύνης πρόξενος ἡμῖν ἐπέστη. ἡ φωσφόρος σήμερον, τῶν ἀθλοφόρων ἑορτή. ἣν ἐκτελοῦντες δοξάζομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα κύριον.

κε'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ νοταρίων. μαρκιανοῦ, καὶ μαρτυρίου, τροπάριον. ἦχος, δ'. Οἱ

Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Ἀγωνισάμενοι καλῶς ἀπὸ βρέφους, μαρκιανὲ σὺν τῷ σοφῷ μαρτυρίῳ, τὸν ἀποστάτην ἄρειον καθείλετε. ἄσβεστον φυλάξαντες τὴν ὀρθόδοξον πίστιν. παύλῳ ἐφεπόμενοι, τῷ σοφῷ διδασκάλῳ. ὅθεν σὺν τούτῳ εὕρατε ζωήν, ὡς τῆς τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

κς'. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος δημητρίου, καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου σεισμοῦ. κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ ἀργία.

Τροπάριον. ἦχος τρίτος.

Μέγαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ οἰκουμένη, ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. ὡς οὖν λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν νέστορα, οὕτως ἅγιε, χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δω-

δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον τοῦ σεισμοῦ, ἦχος, πλ. δʹ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν. ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, καὶ κατάπεμψον ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη σου. πρεσβείαις τῆς θεοτόκου καὶ σῶσον ἡμᾶς. Κοντάκιον. ἦχος, βʹ.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις Δημήτριε, τὴν ἐκκλησίαν θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁ δούς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον. αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

κζʹ. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νέστορος. τροπάριον.

Ὁ μάρτυς σου κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ.

καὶ τὸ, Μέγαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδύνοις.

Κοντάκιον, ἦχος, βʹ. τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀθλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὔκλειαν. κεκλήρωσαι νῦν, ὡς στρατιώτης ἄριστος. τῷ δεσπότῃ γέγονας, ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου τοῦ μάρτυρος τὸν αὐτῷ ἐχθρὸν Νέστορ σοφὲ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

κηʹ. Τῶν ἁγίων μαρτύρων. τερεντίου, καὶ

νεονίλλης, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν στεφάνου τοῦ σαββαΐτου, καὶ ποιητοῦ.

τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Τοῦ ὁσίου ἦχος, πλ. δʹ. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

κθʹ. Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος ἀναστασίας τῆς ῥωμαίας, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀβραμίου, τροπάριον

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. καὶ τοῦ ὁσίου.

Ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς. Κοντάκιον.

τῆς ἁγίας, ἦχος, γʹ Ἡ παρθένος σήμερον.

Παρθενίας νάμασι, καθηγνισμένη ὁσία μάρτυς ἐν αἵμασιν, ἀναστασία στεφθεῖσα. παρέχοις τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν καὶ σωτηρίαν, τοῖς προσιοῦσιν ἐκ καρδίας. ἰσχὺν σοι νέμοι χριστὸς ὁ βρύων χάριν ἀένναον.

Κοντάκιον, τοῦ ὁσίου, ἦχος, δʹ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν σαρκὶ ὡς ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεδείχθης, καὶ ἀσκήσει γέγονας, πεφυτευμένον ὡς ξύλον. ὕδασι τῆς ἐγκρατείας κατατρυφήσας. ῥεύμασι τῶν σῶν δα-

κρύων ῥύπον ἐκπλύνων. διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, δοχεῖον θεῖον θεοῦ ἀβράμιε.

λ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, ζηνοβίου καὶ ζηνοβίας. τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τοὺς ἀληθείας μάρτυρας, καὶ εὐσεβείας κήρυκας, τὴν δυάδα ἀξίως τιμήσωμεν, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι. τὸν ζηνόβιον, ἅμα σὺν τῇ σοφῇ ζηνοβίᾳ. ὁμοῦ βιώσαντας, καὶ ἐκδημήσαντας, καὶ διὰ μαρτυρίου δεξαμένους στέφος ἄφθαρτον.

λα'. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων, στάχυος ἀμπλίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἐπιμάχου, τροπάριον.

Ἀπόστολοι ἅγιοι. Καὶ τοῦ μάρτυρος.

Ὁ μάρτυς σου κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ.

Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἱερὰ κειμήλια τοῦ παναγίου πνεύματος, καὶ τοῦ ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τοὺς σοφοὺς ἀποστόλους. ἀ-

πελλῆν,

πελλῆν, ἐρβανόν τε, καὶ ἀριστόβουλον. ἀμπλίαν, νάρκισσον, καὶ στάχυν. οὓς ἡ χάρις συνήγαγε τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

ΝΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιδ'.

α'. Εἰς τὴν πρώτην, τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων, κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ, τῶν ἐξ ἀσίας. κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον, ἦχος πλαγίου τετάρτου.

Ἅγιοι ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, τῶν πολεμίων τὰ θράση κατευνάσατε, τὸν κό-

σμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

β'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀκινδύνου, πη-
γασίου, ἀφθονίου, ἐλπιδηφόρου, καὶ ἀνεμπο-
δίστου. τροπάριον. ἦχος, α'.

Ἀθλοφόροι κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα
τοῖς αἵμασιν ὑμῶν. καὶ ἅγιαι αἱ σκηναί, αἱ
δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν. ἐν σταδίῳ
γάρ, τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε. καὶ χριστὸν μετὰ
παρρησίας ἐκηρύξατε. αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν
ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν. Κοντάκιον. ἦχος, β'.

Χορὸς ἀγγελικός.

Ὡς ἄστρα ἀπλανῆ, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης. ἀνέ-
λαμψαν τῇ γῇ, οἱ χριστοῦ στρατιῶται. τὸν ζό-
φον διώκοντες, τῶν παθῶν καὶ πηγάζον-
τες. χάριν ἄφθονον, ἀνεμποδίστως τοῖς
πᾶσι. καὶ ἀκίνδυνον, τὴν σωτηρίαν δω-
ροῦνται, ἐλπίδι τῆς πίστεως.

Ἕτερον, ἦχος, β'. Τοὺς ἀσφαλεῖν.

Τοὺς εὐσεβεῖς καὶ θεοφόρους μάρτυρας, ὡς
ἐπὶ γῆς καταλιπόντας ἅπαντα. προσ-

δέξω εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀ-
νάπαυσιν. ἀκίνδυνον πηγάσιον, ἀνεμπό-
διστον, σὺν τούτοις ἀφθόνιον ἐλπιδηφόρον
τε, ὁ μόνος ὑπάρχων ὑπεράγαθος.

γ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀκεψιμᾶ, ἰωσήφ,
καὶ ἀειθαλᾶ. καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ θείου
ναοῦ, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος γεωρ-
γίου, τοῦ ἐν λύδῃ. ἤτοι, ἡ κατάθεσις τοῦ ἁ-
γίου σώματος αὐτοῦ. τροπάριον. ἦχος, δ'.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφέ, ἀμέμπτως ἐμυσταγώγησας
θυσία δεκτή, ἐγένου θεομακάριστε. τοῦ χριστοῦ
γὰρ ἔπιες τὸ ποτήριον, ἐνδόξως ἅγιε ἀκε-
ψιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρεσβεύ-
ων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἕτερον ἀπὸ γ'. ᾠδῆς. κοντάκιον τῶν ἁ-
γίων, ἦχος πρῶτος.

Χορὸς ἀγγελικός.

Φωτὶ τῷ νοητῷ, τὰς ψυχὰς ἐλλαμφθέντες, πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, ἀθλοφόροι κυρίου. τὸ σέβας κατεπτύσατε καὶ θεοὺς ἐλαξεύσατε. ὅθεν λάμποντες, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι, θεραπεύετε, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους, ὡς χάριν δεξάμενοι.

Ἕτερον ἀφ' ἑκτης ἦχος πλαγίου, δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχείᾳ ἀντιλήψει σου. προσαπερειδότες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι παρὰ τοῦ Χριστοῦ ἀθλοφόρε. τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε. καὶ παντοίων ἐκκινδύνων, καὶ κακώσεων. ἵνα κράζωμεν, χαίροις μάρτυς γεώργιε.

δ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος νικάνδρου, ἐπισκόπου μύρων. τροπάριον. ἦχος, πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

καὶ τό, Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Κοντάκιον, πρὸς τό, Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τῇ ἱερᾷ σου. συνελθόντες ἅπαντες, ἐκδυσωποῦμεν οἱ πιστοί, ἰωαννίκιε ὅσιε, παρὰ κυρίου, εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος. Ἕτερον, ἦχος, πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἀστὴρ ἐφάνης παμφαής, ἐν κόσμῳ λάμπων. καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν περιαστράπτων ἰατρὸς δὲ ἀρρωγότατος ἀπεφάνθης. ἀλλ' ὡς ἔλαβες τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, τοῖς αἰτοῦσι παράσχου τὴν ἴασιν. ἵνα κράζωμεν, χαίροις πάτερ ἰωαννίκιε.

ε'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, γαλακτίωνος, καὶ ἐπιστήμης. τροπάριον.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

ς'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν παύλου, ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ, τροπάριον, ἦχος, γ'.

Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ, ἄλλον παῦλον σε ἡ ἐκκλησία, ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε. συνεκβοᾷ σοι καὶ ἄβελ πρὸς κύριον, καὶ ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. πάτερ ὅσιε Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀ στράψας ἐν γῇ, ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον,
τὴν καθολικὴν, φωτίζεις ἐκκλησίαν νῦν.
ὑπὲρ ἧς, καὶ ἤθλησας. τὴν ψυχὴν σου παῦ-
λε προθέμενος, καὶ ὡς ζαχαρίου καὶ ἄβελ,
ζῶντως βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς κύριον.

ζ. Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα τριῶν μαρτύρων,
τῶν ἐν μελιτινῇ. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν, καὶ θαυματουργοῦ λαζάρου, τοῦ
ἐν τῷ γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος. τροπά-
ριον, Οἱ μάρτυρές σου κύριε.
καὶ τοῦ ὁσίου, ἦχος πλαγίου τετάρτου.
Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς, ἐν ὀχετοῖς
δακρύων τὸν στῦλον κατέβρεχες. καὶ τοῖς
ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς
πόνους ἐκαρποφόρησας. καὶ γέγονας ποι-
μὴν, τοῖς πᾶσι νέμων συγχώρησιν, ὅσιε
πατὴρ ἡμῶν λάζαρε. πρέσβευε χριστῷ τῷ
θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς φωστῆρα μέγιστον ἡ ἐκκλησία, τοῦ χριστοῦ
δοξάζει σε, μετ' εὐφροσύνης ψαλμικῶς.
διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων χριστῷ, δοθῆναι
πᾶσι, πταισμάτων συγχώρησιν.

η. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχιστρατήγου μιχαὴλ,
καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.
κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ἀργία.
τροπάριον, ἦχος, δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι, δυσω-
ποῦμεν ὑμᾶς οἱ ἀνάξιοι. ἵνα ταῖς ὑμῶν
δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτε-
ρύγων τῆς ἀΰλου ὑμῶν δόξης. φρουροῦντες ἡ-
μᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶν-
τας, ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσατε ἡμᾶς,
ὡς ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Ἀρχιστράτηγοι θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης.
τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων. τὸ

συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι.

θ΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, ὀνησιφόρου, καὶ πορφυρίου, καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν ματρώνας. τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε. καὶ τῆς ὁσίας. Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ᾽ εἰκόνα.

ι΄. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἐράστου, ὀλυμπᾶ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. τροπάριον.

Ἀπόστολοι ἅγιοι πρεσβεύσατε.

Κοντάκιον. ἦχος, τέταρτος.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνη σήμερον τῶν ἀποστόλων, ἡ σεπτὴ πανήγυρις, παρεχομένη ἐμφανῶς, πταισμάτων πᾶσι τὴν ἄφεσιν, τοῖς ἐκτελοῦσιν αὐτῶν τὸ μνημόσυνον.

ια΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, μηνᾶ, βίκτορος, καὶ βικεντίου. καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος στεφανίδος, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ, θεοδώρου τοῦ στουδίτου.

τροπά-

ριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

τοῦ ὁσίου, ἦχος, πλ. δ΄. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

Κοντάκιον, τῶν μαρτύρων, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς εὐσεβείας μάρτυρας, καὶ ἀθλητὰς θεόφρονας, ἡ ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα, τοὺς θείους ἄθλους σήμερον, μηνᾶ τοῦ ἀθλοφόρου, βίκτορος τοῦ γενναίου, καὶ βικεντίου, τοῦ γενναιόφρονος, καὶ ποθοῦσα κραυγάζει, δοξάζουσα τὸν φιλάνθρωπον.

Ἕτερον, ἦχος, πλ. δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἥρπασε τῆς ἐπικήρου. καὶ ἀξίας ἔδειξεν ἐπουρανίου κοινωνόν. σὲ ἀθλοφόρε, πάτερ μηνᾶ, ὁ τῶν μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος. Κοντάκιον τοῦ ὁσίου, ἦχος, δεύτερος. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἀσκητικόν, ἰσάγγελόν τε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς, ἐφαίδρυνας παλαίσμασι, καὶ ἀγγέλοις σύσκηνος, θεομάκαρ ὤφθης θεόδωρε. σὺν αὐτοῖς χριστῷ τῷ θεῷ πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ιβ΄.

ιβ΄. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, ἰωάννου, πατριάρχου ἀλεξανδρείας, τοῦ ἐλεήμονος, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νείλου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τροπάριον. ἦχος. πλ. δ΄.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου πάτερ ὅσιε. ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. ἀλλὰ πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, ἰωάννη ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τοῦ ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Κοντάκιον, ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σόν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι. καὶ τῶν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπείληφας, ἰωάννη πάνσοφε. διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς ἐλεημοσύνης ὦ ἐπώνυμε.

Κοντάκιον. τοῦ ὁσίου, ἦχος, πλ. δ΄.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν, τῶν ἐκ τοῦ σώματος. ἐπαναστάσεις, τμητικῶς νεῖλε μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἱκεσίᾳ. ἀλλ᾽ ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον. ἵνα κράζω σοι χαίροις πάτερ παγκόσμιε.

ιγ΄. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν. ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως, τοῦ χρυσοστόμου. κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ἀργία. Τροπάριον. ἦχος, πλ. δ΄.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν. ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο. τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων πάτερ ἰωάννη χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ λόγῳ χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν. καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν τριάδι τὸν ἕνα θεόν, ἰωάννη χρυσόστομε παμμάκαρ ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε. ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

ιδ΄. Τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου, ἀποστόλου, φιλίππου. ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις, τροπάριον, ἦχος, γ΄. Ἀπόστολε ἅγιε. κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὁ μαθητὴς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένῃ θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος φίλιππος. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν ἐκκλησίαν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν σου, διὰ τῆς θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

ιε΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, καὶ ὁμολογητῶν, γουρία, σαμωνᾶ, καὶ ἀβίβου. τροπά. ἦχ. πλ. α΄.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου μαρτύρων τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ θεός. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κοντάκιον. ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι, τοῖς ἐν πειρασμοῖς, προΐστασθε πανεύφημοι. διὸ κόρην ἅγιοι ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσασθε. ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε ἐδέσσης ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

ις΄. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ ματθαίου. κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τροπάριον. ἦχος, γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε. Κοντάκιον, ἦχος, δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας. δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ

ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος. πλοῦτον
κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν. ὅθεν
ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον. καὶ τῶν
ῥαθύμων ἤγειρας ψυχάς, καθυπογρά-
ψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

ιζ΄. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, Γρηγορίου ἐπισκό-
που Νεοκαισαρείας, τοῦ θαυματουργοῦ.
Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ΄.

Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυ-
μάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυ-
μίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. ἀλλὰ
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ πάτερ Γρηγόριε,
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώ-
σωμεν εἰς θάνατον.

Κοντάκιον, ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργει-
αν. σημείοις φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐ-
πτόησας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας τῶν ἀνθρώπων,
πάνσοφε Γρηγόριε. οὕτω δὲ ὀνομάζῃ, τὴν
κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

ιη΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Πλάτωνος, καὶ
Ῥωμα-

ῥωμανοῦ. εἰ οὐκ ἔστιν ἀλληλούϊα.
Τροπάριον, ἦχος, δ΄. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

ιθ΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαρλαάμ. καὶ τοῦ
ἁγίου προφήτου Ἀβδιοῦ. ἀλληλούϊα.

κ΄. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ ναῷ εἰσόδου, τῆς ὑπε-
ραγίας Θεοτόκου. καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
Πρόκλου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπό-
λεως. καὶ τοῦ ὁσίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολί-
του. Τροπάριον τῶν ἁγίων, ἦχος, δ΄.

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ᾽
ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀπο-
στήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ᾽ ἡμῶν. ἀλλὰ ταῖς
αὐτῶν ἱκεσίαις. ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν
ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, προεόρτιον, ἦχος, δ΄.

Χαρὰν προμνηστεύεται πᾶσιν ἡ Ἄννα νῦ-
ν, τῆς λύπης ἀντίθετον. καρπὸν βλαστή-
σασα, τὴν μόνην ἀειπάρθενον. ἣν περ δὴ
καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμε-
ρον γηθομένη, τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου ὡς ὄντως
ναὸν τοῦ Θεοῦ λόγου, καὶ μητέρα ἁγνήν.

Ἀπὸ γ΄, ᾠδῆς, κοντάκιον, ἦχος, δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπαξίως σήμερον πανηγυρίζει, ἡ πασῶν τῶν πόλεων, τιμιωτέρα ἀληθῶς. ἐν τῇ σεπτῇ μεταστάσει σου, πάτερ πατέρων, παμμάκαρ Πρόκλε σοφέ.

Ἀφ᾽ ἕκτης, προεόρτιον, τῆς θεοτόκου. ὅμοιον.

Εὐφροσύνης σήμερον οἰκουμένη. ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμῳ ἑορτῇ, τῆς θεοτόκου κραυγάζουσα. αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

κα΄. Ἡ ἐν τῷ ναῷ εἴσοδος, τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου. ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις. τροπάριον. ἦχος, δ΄.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας θεοῦ τὸ προοίμιον. καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. ἐν ναῷ τοῦ θεοῦ, τρανῶς ἡ παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. αὐτῇ καὶ ἡμεῖς, μεγαλο-

φώνως

φώνως βοήσωμεν, χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις. Κοντάκιον. ἦχος, δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστάς, καὶ παρθένος. τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν πνεύματι θείῳ. ἣν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι θεοῦ. αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

κβ΄. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. τροπάριον. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

κγ΄. Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου, ἐπισκόπου ἀκραγαντίνων, καὶ ἀμφιλοχίου, ἐπισκόπου ἰκονίου. τροπάριον.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς. κοντάκιον. πρὸς τό,

Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωτοβόλοις λάμψεσιν ἡ ἐκκλησία, τοῦ ἁγίου πνεύματος. φωταγωγεῖ τοὺς τὴν φαιδράν,

ἐπιτελοῦντα σου κοίμησιν, ὅσιε πάτερ, παμμάκαρ Γρηγόριε. Ἀφ' ἕκτης

ἦχος. α'. πρὸς τό. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Ὡς λίαν ἐκλεκτὸς, καὶ θεῷ ἐγνωσμένος. τῇ θείᾳ ἀληθῶς προκεχείρησαι ψήφῳ, ποίμνην ἀξίαν ἄγειν, εἰς πολλῶν περιποίησιν. ὅθεν ἄριστος, ἀρχιερεὺς δεδειγμένος, πᾶσαν αἵρεσιν, εὐσεβοφρόνως καθεῖλες, πιστῶν προϊστάμενος.

κε'. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος αἰκατερίνης καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος, μερκουρίου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ἀρχία τροπάριον, τῆς ἁγίας, ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ.

καὶ τοῦ ἁγίου; Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Κοντάκιον, τῆς ἁγίας. ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες. ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάν-

σοφον

σοφον αἰκατερίναν. αὕτη γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε. ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπαύσασα.

Τοῦ ἁγίου, ὅμοιον.

Τὰ θεῖα σοφὲ, καλῶς μυσταγωγούμενος θυσία δεκτὴ, ἐγένου παναοίδιμε. τοῦ χριστοῦ γὰρ ἔπιες προθυμότατα τὸ ποτήριον. διὰ τοῦτο μερκούριε, πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

κς'. Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ ἱερομαρτύρων, κλήμεντος πάπα ῥώμης καὶ πέτρου ἀλεξανδρείας. τροπάριον.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι. εὐσεβείας ἔνθεοι, στύλοι οἱ ὄντως κραταιοί. κλήμη σὺν πέτρῳ πανεύφημοι. ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρήσατε ἅπαντας.

Καὶ ἀποδίδοται ἡ ἑορτή.

κϛ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀλυπίου, τοῦ κιονίτου, εἰ οὐκ ἔστιν ἀλληλούϊα. τροπάριον, ἦχος πρῶτος.

Υπομονῆς στύλος γέγονας.

κζ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, ἰακώβου τοῦ πέρσου. τροπάριον. Ὁ μάρτυς σου κύριε ἐν.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ρειωθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε. καὶ τὸ φοβερὸν κριτήριον ποθούμενος, τῶν περσῶν τὸ πρόσταγμα καὶ τὸν φόβον ἰάκωβε κατέπτυσας. καὶ ἐδείχθης μάρτυς στεπτὸς, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

κη'. Τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος, στεφάνου τοῦ νέου. τροπάριον, ἦχος δ'.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει. τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ, ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ σταυροῦ. αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω. κτείνας τὸν κοπρώνυμον τῷ τῆς πίστεως ξίφει. καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ θεοῦ, ὁσιομάρτυς ἀοίδιμε στέφανε.

Κον-

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς τριάδος ἐραστὴν, καὶ θεῖον στέφανον, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς, ᾠδαῖς φιλέορτοι ἐκκαρδίας, ὡς τιμήσαντα χαρακτῆρα τὸν ὡραῖον τοῦ δεσπότου, καὶ μητρὸς αὐτοῦ, καὶ συμφώνως νῦν ἐκ πόθου ἐκβοήσωμεν τούτῳ χαίροντες, χαίροις πάτερ ἀοίδιμε.

κθ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, παραμόνου καὶ φιλουμένου. καὶ τοῦ ὁσίου ἀκακίου, τοῦ ἐν τῇ κλίμακι. ἀλληλούϊα.

λ'. Τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου, ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ἀργία.

Τροπάριον ἦχος δ'.

Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ κορυφαίου αὐτάδελφος, τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων ἀνδρέα ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυ-

χαῖς

χαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ μαθητῶν τὸν πρωτόκλητον τοῦ σωτῆρος πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν. ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ, καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγε. εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ, ἔχων ἡμέρας λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας θ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιε΄.

α΄. Εἰς τὴν πρώτην, τοῦ ἁγίου προφήτου ναούμ, εἰ οὐκ ἔστιν, ἀλληλούϊα. τροπάριον, ἦχος β΄.

Τοῦ προφήτου σου τὴν μνήμην κύριε ἑορτάζοντες.

β΄. Τοῦ ἁγίου προφήτου ἀββακούμ, ὁμοίως.

γ΄. Τοῦ ἁγίου προφήτου σοφονίου ὁμοίως.

δ΄. Τῆς

δ΄. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος βαρβάρας. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ. κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου. Τροπάριον, ἦχος πλ. δ΄.

Βαρβάραν τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν. ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε. καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν. βοηθείᾳ καὶ ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ ἡ πανσέμνος.

Τοῦ ὁσίου.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων. θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, ἰωάννη σοφέ. ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ πνεύματος. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, τῆς ἁγίας. ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Τῷ ἐν τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνὴ ἀθλοφόρε. τὰ τῶν εἰδώλων ἠμαύρωσας σεβάσματα. μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα βαρ-

άρα

βάρα τυράννων οὐ κατέπληξας, ἀπει-
λὰς ἀνδρειόφρον. μεγαλοφώνως κρά-
ζουσα σεμνή, Τριάδα σέβω τὴν μίαν θεό-
τητα. Τοῦ ὁσίου, ὅμοιον.

Τὸν ὑμνογράφον καὶ σεπτὸν θεηγόρον. τῆς
ἐκκλησίας πυρσὸν τὴν καὶ διδάσκαλον.
καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀντίπαλον, Ἰωάννην ἀνυ-
μνήσωμεν. ὅπλον γὰρ ἀράμενος, τὸν σταυρὸν
τοῦ Κυρίου πᾶσαν ἀπεκρούσατο τῶν αἱρέσεων
πλάνην. καὶ ὡς θερμὸς προστάτης εἰς
Θεόν, πᾶσι παρέχει πταισμάτων συγ-
χώρησιν. Ἕτερον.

Τοῦ αὐτοῦ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Δαμάσας πολλοῖς ἱδρῶσι τῆς ἀσκήσεως,
τὸ σῶμα τὸ σόν, εἰς ὕψος πρὸς οὐράνιον
ἀπτέρως ἀνέδραμες, ὅπου μέλη θεῖα
σοι δίδονται. ἃ ξένως ἐμελώδησας τοῖς
φίλοις Κυρίου πάτερ ὅσιε.

ε΄. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα,
τοῦ ἡγιασμένου. κατάλυσις οἴνου καὶ
ἐλαίου.

ἐλαίου, καὶ ἀργία. Τροπάριον, ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσία ἄμωμος.
προσενεχθεὶς δι' ἀρετῆς Σάββα μακά-
ριε. τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ,
ἐχρημάτισας ὁσίων ἐγκαλλώπισμα. πο-
λιστής τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος. διὸ κρά-
ζω σοι, χαίροις πάτερ ἀοίδιμε.

ς΄. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἐπι-
σκόπου Μύρων, τοῦ θαυματουργοῦ.
κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ἀργία.
Τροπάριον, ἦχος δ΄.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος. ἐγ-
κρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποί-
μνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια. διὰ
τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά,
τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. πάτερ ἱεράρχα νι-
κόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι

τὰς

τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς μύροις ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης. τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ λαοῦ σου. ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου. διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης θεοῦ τῆς χάριτος.

ζ΄. Τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου, ἐπισκόπου Μεδιολάνων, τροπάριον. Κανόνα πίστεως.

η΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παταπίου. τροπάριον.

Ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη.

θ΄. Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας καὶ θεοπρομήτορος Ἄννης. τροπάριον. ἦχος δ΄.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται. τοῦ Ἰωακεὶμ γὰρ καὶ τῆς Ἄννης εἰσακούων θεός, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς σαφῶς ὑπισχνεῖται θεόπαιδα. ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος βροτὸς γεγονώς. δι' ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ.

χαῖρε

χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον. ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἄννης σύλληψιν, γεγενημένην ἐκ θεοῦ. καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον τὸν λόγον κυήσασαν.

ι΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων. Μηνᾶ, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου. τροπάριον. ἦχος πλ. δ΄.

Διὰ ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες μορφάς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν. τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν. καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλους θαυματουργεῖν. ὄντως θαῦμα παράδοξον. ὅτι ὀστέα γυμνὰ ἐκβλύζουσιν ἰάματα. δόξα τῷ μόνῳ καὶ κτίστῃ θεῷ.

Κοντάκιον. ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Μηνᾶν τὸν θαυμαστόν, Ἑρμογένην τὸν θεῖον. καὶ Εὔγραφον ὁμοῦ, ἱεραῖς μελῳδίαις, τιμήσωμεν ἅπαντες, ὡς τιμήσαντας Χριστόν, καὶ ἀθλήσαντας, ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ

χορείαν, τὴν ἀσώματον, ἐν οὐρανοῖς πεφθακότας, καὶ θαύματα βλύζοντας.

Ἕτερον. ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατιᾶς ἥρπασε, σὲ τῆς προσκαίρου. καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, συγκληρονόμον, ὦ Μηνᾶ. σὺν τοῖς συνάθλοις σου πρέσβευε, τῷ παρασχόντι τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

ια'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Δανιὴλ τοῦ στυλίτου.

Τροπάριον. ἦχος πρῶτος.

Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας.

Ζήτει, σεπτεμβρίῳ, α'.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τοῖς κάτω μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανὸν, τὸν στῦλον τεκτηνάμενος. δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην ὅσιε, εἰσαεὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν πρέσβευε ἀπαύστως, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ιβ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ, κατάλυσις, οἴνου

καὶ

καὶ ἐλαίου καὶ ἀργία. Τροπάριον.

Κανόνα πίστεως. Ἕτερον, ἦχος, α'.

Τῆς συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος. καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε Σπυρίδων πάτερ ἡμῶν. διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσὸν μετέβαλες, καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἁγίας εὐχὰς, ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι ἱερώτατε. δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι. δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον. ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεὶς ἱερώτατε. τὸν νοῦν πτερωθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος. πρακτικῇ θεωρίᾳ, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε. θυσιαστήριον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

ιγ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὀρέ-

στου.

σου. καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος, λουκίας τῆς παρθένου. κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον, ἦχος, δ'.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. τὴν ἐν πρεσβείαις.

Φωστὴρ ἐφάνης λαμπρότατος. τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας καθημένοις ἀθλοφόρε. πίστιν ὡς δόρυ γὰρ περιθέμενος, τῶν δυσμενῶν τὰ θράση οὐκ ἐπτοήθης εὐστράτηγε. ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων προπατόρων, ἤτοι, τῇ πρὸ τῶν ἁγίων πατέρων. τροπάριον, ἦχος δεύτερος.

Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας ἐδικαίωσας. τὴν ἐξ ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος ἐκκλησίαν. καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεὴς, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις χριστὲ ὁ θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς. ἡ ὑπακοὴ, ἦχος, β'.

Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ, τὸ πῦρ μετεβάλλετο, τὸ θρῆνος εἰς χαρὰν, ταῖς γυναιξὶν ἐνηλλάττετο. ἄγγελος γὰρ ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι. τοῖς μὲν εἰς ἀνάπαυσιν, μεταποιήσας τὴν κάμινον. ταῖς δὲ, τὴν ἀνάστασιν καταμηνύσας σήμερον. ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν κύριε, δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε. ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς, ἀνυποστάτου ἱστάμενοι, θεὸν ἐπικαλεῖσθε. τάχυνον ὦ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

ιδ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, θύρσου, λευκίου, φιλήμονος, ἀπολλωνίου, καὶ ἀριανοῦ. ἀλληλούϊα ἢ τροπάριον, ἦχος, δ'.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

ιε΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἐλευθερίου, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν παύλου, τοῦ ἐν τῷ λάτρῳ. τροπάριον, ἦχος, δ΄.

Ὡς τῶν ἀσωμάτων ὁμόσκηνον, καὶ πάντων τῶν ὁσίων συμμέτοχον, πανάοιδιμε παῦλε ὑμνοῦμέν σε, καὶ δυσωποῦμέν σε, πρεσβεύειν ἑκάστοτε ὑπὲρ ἡμῶν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἀπὸ νεότητος σοφὲ τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐπιποθήσας ἀνδρικῶς κόσμου τὸν τάραχον κατέλιπες. καὶ γέγονας διὰ θείας πολιτείας, τῆς τριάδος οἰκητήριον. καὶ ἐφώτισας τοὺς πίστει προσιόντας σοι. ὅθεν κράζομεν, χαῖρε παῦλε πανόλβιε.

Ἕτερον τοῦ ἱερομάρτυρος, ἦχος, β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς καλλονὴν τῶν ἱερέων ὅσιε. καὶ προτροπὴν τῶν ἀθλοφόρων ἅπαντες εὐφημοῦμεν, καὶ αἰτοῦμέν σε, ἱερομάρτυς ἐλευθέριε, τοὺς πόθῳ σου τὴν μνήμην ἑορτάζοντας, κινδύνων

δυνῶν πολυτρόπων ἐλευθέρωσαι. πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ις΄. Τοῦ ἁγίου προφήτου ἀγγαίου. ἀλληλούϊα.

ιζ΄. Τοῦ ἁγίου προφήτου δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων ἀνανίου, ἀζαρίου, μισαὴλ. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος, β΄.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα. ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι, τρεῖς παῖδες ἠγάλλοντο. καὶ ὁ προφήτης δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις χριστὲ ὁ θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς. κοντάκιον τοῦ προφήτου,

Ἡ παρθένος σήμερον.

Φωτισθεῖσα πνεύματι, ἡ καθαρά σου καρδία. προφητείας γέγονε. φανοτάτης δοχεῖον. βλέπεις γὰρ ὡς ἐνεστῶτα, τὰ μακρὰν ὄντα. λέοντας ἀποφιμοῖς δὲ, βληθεὶς ἐν λάκκῳ. διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν,

 προ-

προφῆτα μάκαρ, Δανιὴλ ἔνδοξε.

Ἀφ' ἕκτης, τῶν ἁγίων. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τῇ κυριακῇ πρὸ τῆς χριστοῦ γεννήσεως, ἤτοι τῶν ἁγίων πατέρων, ἐξαποστειλάριον, ἦχος β'.

.Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἡ ὑπακοή, ἦχος, πλ. δ'.

Ἄγγελος παίδων ἐδρόσισε κάμινον. νυνὶ δὲ γυναικῶν κλαυθμὸν, διεκώλυσε λέγων. τί ἐπιφέρετε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη ὁ χριστὸς καὶ θεὸς, ὑπάρχει γὰρ ζωὴ καὶ σωτὴρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ἀφ' ἕκτης, κοντάκιον προεόρτιον.

ἦχος, . Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνου Βηθλεέμ, Εὐφραθᾶ ἑτοιμάζου. ἰδοὺ γὰρ ἡ ἀμνὰς, τὸν ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται. ὅνπερ βλέποντες, οἱ θεοφόροι πατέρες, ἐπαγάλλονται μετὰ ποιμένων ὑμνοῦντες, παρθένον θηλάζουσαν.

ιη'. Τοῦ

ιη'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σεβαστιανοῦ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ, ἀλληλούϊα, ἦχος.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

ιθ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, Βονιφατίου, ὁμοίως.

κ'. Προεόρτια τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου. κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου. ἀπολυτίκιον. ἦχος, τέταρτος.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. εὐτρεπίζου Εὐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς παρθένου. παράδεισος, καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γαστὴρ, ἐδείχθη νοητὸς, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Τοῦ ἁγίου, ἦχος, δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς.

Κοντάκιον προεόρτιον. ἦχος τρίτος.

Ἡ παρ-

Ἡ παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον λόγον. ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα. δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων. βουληθέντα ἐποφθῆναι· παιδίον νέον τὸν πρὸ αἰώνων θεόν.

ἀπ' ἕκτης ᾠδῆς. κοντάκιον τοῦ ἁγίου, ὅμοιον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα. προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα. τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι. ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι. διὰ τοῦτο θεοφόρος προσηγορεύθης, ἰγνάτιε ἔνδοξε.

κα'. Τῆς ἁγίας μάρτυρος, ἰουλιανῆς τῆς ἐν νικομηδίᾳ. τροπάριον προεόρτιον.

Κοντάκιον. ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐν τῇ βηθλεὲμ ὁρῶντες σπαργανούμενον, τὸν πᾶσαν τὴν γῆν, κρατοῦντα τῇ χειρὶ αὐτοῦ, προεόρτια ἄσματα, τῇ τεκούσῃ τούτου, προ-

προσενέγκωμεν. μητρικῶς γὰρ εὐφραίνεται, κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ.

κβ'. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος ἀναστασίας, τῆς φαρμακολυτρίας. τροπάριον.
Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν ναὸν προστρέχοντες, λαμβάνουσι τὰ σεπτὰ δωρήματα, τῆς ἐν σοὶ οἰκούσης θείας χάριτος ἀναστασία. σὺ γὰρ ἀεὶ τῷ κόσμῳ πηγάζεις ἰάματα.

κγ'. Τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων, τῶν ἐν κρήτῃ. τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Κοντάκιον. ἦχος, γ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑωσφόρος ἔλαμψεν ἡ τῶν μαρτύρων, σεβασμία ἄθλησις. προκαταυγάζουσα ἡμῖν, τὸν ἐν σπηλαίῳ τικτόμενον.

ὃν ἡ παρθένος, ἀσπόρως ἐκύησεν.

κδ΄. Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας. ἕτερον ἀπολ. προεόρτιον. ἦχος δ΄.

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ. ὡς ἐκ σπέρματος Δαβίδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι. ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ σπήλαιον τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

κε΄. Ἡ κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. πάσχα. ἀργία τριήμερος. καὶ κατάλυσις εἰς πάντα. ὁμοίως καὶ τὸ δωδεκαήμερον, κατάλυσις.

λυσις εἰς πάντα, καὶ ἀργία τῶν μισθω-τῶν. τροπάριον. ἦχος δ΄.

Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως. ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν, ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, ἡ ὑπακοή, ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν, ὁ οὐρανός σοι προσεκόμισε. τῷ κειμένῳ νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' ἀστέρος τοὺς μάγους καλέσας, οὓς καὶ κατέπληττεν, οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία. τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων. ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς θεότητός σου πλοῦτος, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀφ' ἕκτης ᾠδῆς, ἦχος γ΄.

Ἡ παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει. καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. ἄγγελοι μετὰ ποιμένων, δοξολογοῦσι. μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι.

πορουσι. δι᾽ ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων θεός.

κϛ'. Ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, ἤτοι, τὰ ἐπιλόχια. καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος εὐθυμίου. ἐπισκόπου σαρδέων. τροπάριον. τῆς ἑορτῆς.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. β'.

Ὁ πρὸ ἑωσφόρου ἐκ πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ. ὅθεν ἀστὴρ εὐαγγελίζεται μάγοις. ἄγγελοι δὲ μετὰ ποιμένων, ὑμνοῦσι τὸν ἄσπορον τόκον σου, ἡ κεχαριτωμένη.

Τῇ κυριακῇ μετὰ τὴν χριστοῦ γέννησιν, μνήμη τῶν ἁγίων, καὶ δικαίων, ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος, δαβὶδ τοῦ βασιλέως, καὶ ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου. τροπάριον, ἦχος, β'.

Εὐαγγελίζου ἰωσὴφ, τῷ δαβὶδ, τὰ θαύματα

τῷ θεοπάτορι. παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν. μετὰ ποιμένων ἐδοξολόγησας. μετὰ μάγων προσεκύνησας. δι᾽ ἀγγέλου χρηματισθεὶς, ἱκέτευε χριστὸν τὸν θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, γ'.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, δαβὶδ πληροῦται ὁ θεῖος. ἰωσήφ τε αἴνεσιν, σὺν ἰακώβῳ προσφέρει. στέφος γὰρ τῇ συγγενείᾳ χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν, οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

κζ'. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πρωτομάρτυρος, καὶ ἀρχιδιακόνου στεφάνου. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ θεοδώρου τοῦ γραπτοῦ, καὶ αὐταδέλφου θεοφάνους τοῦ ποιητοῦ.

Τροπάριον, ἦχος τέταρτος.

Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσω, πρωτομάρτυς τοῦ χριστοῦ καὶ ἀπόστολε. καὶ τῶν τυράννων

ἤλεγξας τὴν ἀσέβειαν. λίθοις γὰρ βαλλόμενος ὑπὸ χειρῶν ἀνόμων τὸ στέφος ἐκ τῆς ἄνωθεν, δεξιᾶς ἐκομίσω. καὶ πρὸς τὸν ἐκραύγαζες βοῶν. κύριε μὴ στήσῃς αὐτοῖς, τὴν ἁμαρτίαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερ.

Ὁ δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει. καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει. χθὲς ὁ βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη. σήμερον ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται. δι᾽ αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ πρωτομάρτυς καὶ θεῖος στέφανος.

κη΄. Τῶν ἁγίων δισμυρίων μαρτύρων, τῶν ἐν νικομηδείᾳ καέντων. Τροπάριον.

Ἀθλοφόροι κυρίου. Ζήτει [illegible] β΄.

Κοντάκιον, ἦχος [illegible].

Στρατὸς ἐν ἀριθμῷ, δισμυρίων μαρτύρων. ὡς ἄδυτος φωστήρ, ἀνατέλλει φωτίζων. καρδίας καὶ νοήματα, ἀσεβῶν διὰ πίστεως. ἐκκαυθέντες γὰρ, θείᾳ στοργῇ τῇ τοῦ δεσπότου, τέλος ἄξιον διὰ πυρὸς

οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο.

κθ΄. Τῶν ἁγίων νηπίων, τῶν ἐν Βηθλεὲμ ὑπὸ ἡρῴδου ἀναιρεθέντων. χιλιάδων ὄντων ιδ΄. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαρκέλλου, ἡγουμένου μονῆς τῶν ἀκοιμήτων. Τροπάρ.

Τὰς ἀγληδόνας τῶν ἁγίων. καὶ τοῦ ὁσίου.

Ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς. Κοντάκιον, τῶν ἁγίων. ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῇ Βηθλεὲμ τεχθέντος τοῦ βασιλέως, μάγοι ἐκ δυσμῶν σὺν δώροις ἐπιδημοῦσι, δι᾽ ἀστέρος ἐξ ὕψους ὁδηγούμενοι. ἀλλ᾽ ἡρώδης ταράττεται, σὶ καὶ τὰ νήπια, ὥσπερ θερίζει τον. ὀδυρόμενος, ὅτι τὸ κράτος αὐτοῦ καθαιρεῖται ταχύ.

Ἕτερον, ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀστὴρ μάγους ἔπεμψε πρὸς τὸν τεχθέντα. καὶ ἡρώδης ἄδικον στρατὸν ἀπέστειλε δεινῶς. φονοκτονῆσαι οἰόμενος, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ, ὡς νήπιον κείμενον.

λ΄. Τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀνυσίας, καὶ τοῦ ὁσίου ζωτικοῦ, πρεσβυτέρου τοῦ ὀρφανοτρόφου.

Συμψάλλεται δὲ καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας μελάνης, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστοῦ γεννῶν. κατὰ τὴν τριακοστὴν πρώτην.

λα'. Τῆς ὁσίας μελάνης τῆς ῥωμαίας. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀποδίδοται ἡ τῶν Χριστοῦ γεννῶν ἑορτή.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ,
ἔχων ἡμέρας, λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι.
καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιδ'.

α'. Εἰς τὴν πρώτην, ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου, καισαρείας καππαδοκίας τοῦ μεγάλου, ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις. Τροπάριον, ἦχος, α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου. δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας,

βασίλειον ἱεράτευμα. πάτερ ὅσιε πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον τροπάριον τῆς ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ὁ θρόνῳ πυρίμορφῳ, ἐν ὑψίστοις καθήμενος σὺν πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ, καὶ τῷ θείῳ σου πνεύματι, εὐδόκησας τεχθῆναι ἐπὶ γῆς, ἐκ κόρης ἀπειράνδρου σου μητρός. διὰ τοῦτο καὶ περιετμήθης ὡς ἄνθρωπος ὀκταήμερος. δόξα τῇ παναγάθῳ σου βουλῇ. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου. δόξα τῇ συγκαταβάσει σου μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, ἦχος, γ'.
Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὁ τῶν ὅλων κύριος, περιτομὴν ὑπομένει. καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει. δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ. χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ κτίστου, ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασίλειος.

Ἕτερον κοντάκιον τοῦ ἁγίου, ἦχος, δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὤφθης βάσις ἄσειστος τῇ ἐκκλησίᾳ. νέμων πᾶσιν ἄσυλον τὴν κυριότητα. βρο-

τοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, οὐρανοφάντορ βασίλειε ὅσιε.

β'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, σιλβέστρου πάπα ῥώμης. Τροπάριον. Κανόνα πίστεως. καὶ προεόρτιον. ἦχος, δ'.

Ἑτοιμάζου ζαβουλών, καὶ εὐτρεπίζου νεφθαλείμ. ἰορδάνη ποταμέ, στῆθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν δεσπότην. ἀγάλλου ὁ ἀδὰμ σὺν τῇ προμήτορι, μὴ κρύπτετε αὐτοὺς ὡς ἐν παραδείσῳ τὸ πρίν, καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι. Κοντάκιον, τοῦ ἁγίου, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Ἐν ἱερεῦσιν ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ βασιλέως καὶ θεοῦ θεοφόρε, τῶν ἀσκητῶν συνόμιλος γενόμενος. ὅθεν συναγάλλῃ νῦν, τοῖς χοροῖς τῶν ἀγγέλων. περιευφραινόμενος ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. σίλβεστρε ἔνδοξε ποιμὴν, σῶζε τοὺς πόθῳ τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Προεόρτιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον, τοῦ ἰορδάνου. γεγονὼς ὁ κύριος, πρὸς ἰωάννην ἐκβοᾷ μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με. σῶσαι γὰρ ἥκω, ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

γ'. Τοῦ ἁγίου προφήτου μαλαχίου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος γορδίου. Τροπάριον.

Ὁ μάρτυς σου κύριε. Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Οἱ σοὶ ἱδρῶτες ἔνδοξε, τὴν πᾶσαν γῆν κατήρδευσαν. καὶ τοῖς τιμίοις αἵμασι γόρδιε, τὸν κόσμον ἅπαντα ηὔφρανας. ταῖς εὐχαῖς σου θεόφρον, σῶσον πάντας τοὺς πίστει σοι ἀναμέλποντας, καὶ μακαρίζοντας. βοῶντας ὕμνον ἐπάξιον, πανεύφημε ὡς πολύαθλος.

Κοντάκιον. τοῦ προφήτου. Ἐπεφάνης.

Προφητείας χάρισμα, πλουτῶν προφῆτα. τοῦ χριστοῦ προήγγειλας, τὴν παρουσίαν ἐμφανῶς. καὶ τὸ τοῦ κόσμου σωτήριον, οὗ τῇ ἐλλάμψει ὁ κόσμος πεφώτισται.

δ'. Ἡ σύναξις τῶν ἁγίων ἑβδομήκοντα ἀποστόλων. καὶ τοῦ ὁσίου θεοκτίστου, τοῦ ἐν τῷ κουκουμῷ τῆς σικελίας ἡγουμένου. τροπάριον. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς. κοντάκιον. προεόρτιον. τό,

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον.

Ἀφ' ἕκτης, τῶν ἀποστόλων, ἦχος, β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ μαθητῶν, χορὸν τῶν ἑβδομήκοντα, ἐνθέως πιστοί, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν. δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, τριάδα σέβειν ἀμέριστον, καὶ μένουσι λύχνοι θείας πίστεως.

ε'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, θεοπέμπτου, καὶ θεωνᾶ. καὶ τῆς ὁσίας συγκλητικῆς. τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ἀπεστρέφετο ποτέ, ὁ ἰορδάνης ποταμός. τῇ μηλωτῇ ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος ἠλιοῦ. καὶ διῃρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς

τὴν ῥεῦσιν τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν ἰορδάνῃ ἁγιάσαι τὰ ὕδατα. Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὁ πάντων Χριστός, σπλαγχνικῶς ἀφαιρούμενος, πταισμάτων πληθύν, δι' ἔλεος ἀμέτρητον, ἰορδάνου τοῖς νάμασι βαπτισθῆναι ἔρχῃ ὡς ἄνθρωπος, καταστολὴν ἐπενδυόμενος, τῆς δόξης τὸν πρώην γυμνωθέντα διὰ γνῶν.

ϛ'. Τὰ ἅγια θεοφάνια, τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. κατάλυσις εἰς πάντα. Τροπάριον, ἦχος, α'.

Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε, ἡ τῆς τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις. τοῦ γὰρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε

τόν σε υἱὸν ὀνομάζουσα. καὶ τὸ πνεῦμα ἐν εἴδει
περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές.
ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτί-
σας δόξα σοι. Ἡ ὑπακοή, ἦχος β'.

Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμ-
παντα, τότε ἡ ἁλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θά-
λασσα ἔφυγε. καὶ Ἰορδάνης κάτω ῥέων
ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς. ἀλ-
λὰ τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντή-
ρησον Χριστὲ ὁ Θεός, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶ-
σον ἡμᾶς. Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον, τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ
φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπι-
γνώσει ὑμνοῦντάς σε. ἦλθες ἐφάνης, τὸ
φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

ζ. Ἡ σύναξις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου προ-
δρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. ἀργία, καὶ ἰχ-
θύος κατάλυσις. Τροπάριον, ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. σοὶ δὲ ἀρ-

κέσει

κέσει, ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου πρόδρομε. ἀνε-
δείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβα-
σμιώτερος. ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι
κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. ὅθεν τῆς
ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγ-
γελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ, Θεὸν φανερωθέντα
ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσ-
μου. καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. β'.

Τὴν σωματικήν σου παρουσίαν δεδοικὼς
ὁ Ἰορδάνης, φόβῳ ἀπεστρέφετο. τὴν προ-
φητικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάν-
νης, τρόμῳ ὑπεστέλλετο. τῶν ἀγγέλων
αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο. ὁρῶσαί σε ἐν ῥεί-
θροις σαρκὶ βαπτιζόμενον. καὶ πάντες
ἐν τῷ σκότει κατηυγάζοντο. ἀνυμνοῦν-
τές σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ
πάντα.

η. Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης, καὶ τῶν
ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Γεωργίου τοῦ Χοζε-
βίτου, καὶ Αἰμιλιανοῦ τοῦ ὁμολογη-
τοῦ.

τοῦ. Ἐξαποστειλάριον. τῆς ἑορτῆς.

θ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος πολυεύκτου. Ἐξαποστειλάριον. τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου.

Ὁ μάρτυς σου κύριε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῦ σωτῆρος κλίναντος ἐν ἰορδάνῃ κεφαλὴν, ἐθλάσθησαν αἱ τῶν δρακόντων κεφαλαί. τοῦ πολυεύκτου ἡ κάρα δὲ ἀποτμηθεῖσα, τὸν δόλιον ᾔσχυνεν.

ι'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου, ἐπισκόπου νύσσης. καὶ τοῦ ὁσίου δομετιανοῦ, ἐπισκόπου μελιτινῆς. καὶ τοῦ ὁσίου μαρκιανοῦ, πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον θεοτόκον.

Τῆς ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος ἱεράρχης. καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος μυστολέκτης, νύσσης ὁ γρη-

γόρος νοῦς γρηγόριος. σὺν ἀγγέλοις χορεύων, καὶ ἐν ζοφεροῖς τῷ θείῳ φωτὶ προσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ια'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδοσίου, τοῦ κοινοβιάρχου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Ἐξαποστειλάριον, ἦχος, πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Ζήτει σεπτεμβρίῳ, κη'. κοντάκ. ἦχ. πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ κυρίου ταὰς σὰς ὁσίας ἀρετὰς τερπνῶς ἐξηνθήσας. καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου. ἐν ἐρήμῳ. τοῖς τῶν δακρύων τοῖς ὄμβροις ἀρδευόμενα. ἀγελάρχα τῶν θείων ἐπαύλεων. ὅθεν κράζομεν. χαίροις πάτερ θεοδόσιε.

ιβ'. Τῆς ἁγίας μάρτυρος τατιανῆς.

Τὰ τῆς ἑορτῆς.

ιγ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἑρμύλου, καὶ στρατονίκου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμψάλλεται

καὶ

καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων ἀββάδων, διὰ
τὸ ἐν τῇ ιδ. ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν, τῶν
ἁγίων θεοφανίων. Τροπάριον, ἦχος, δ'.
Οἱ μάρτυρές σου κύριε. Δόξα. Ὁ θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν. Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐκ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ
πρὸς γαλήνην, κατάστασιν μετέστητε.
μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις
στεφόμενοι. ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, μαρ-
τύρων καὶ ὁσίων ὁμόσκηνοι.

ιδ'. Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν σινᾷ καὶ ῥαϊ-
θοῦ ἀναιρεθέντων. Τροπάριον.
Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

ιε'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, παύλου τοῦ θηβαίου,
καὶ ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Τροπάριον.
ἦχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ βρέφους τὸν κύριον ἐπιποθήσας θερμῶς. τὸν
κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερ-
πνὰ, καὶ ἤσκησας ἄριστα. ἔπηξας τὴν καλύ-
βην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων. ἔθραυσας
τῶν

τῶν δαιμόνων, τὰς ἐνέδρας παμμάκαρ
διόπερ ἰωάννη, χριστὸς ἀξίως ἐδόξασεν.

Κοντάκιον τοῦ καλυβίτου πρὸς τὸ,
Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες.

Ἐξέκλινας τοῦ βίου τὰς τρικυμίας. πρὸς
ὅρμον δὲ τὸν θεῖον ἴθυνας μάκαρ τὰς πο-
ρείας σου. καὶ ἀνέβλυσας πᾶσι ῥεῖθρα
ἰάσεων, τοῖς πόθῳ ἰωάννη τῇ σορῷ σου
προσψαύουσι, καὶ πίστει ἐκβοῶσι σοι, πρό-
στηθι ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης ταῖς σαῖς πρε-
σβείαις, τῶν ἐκτελούντων σου πιστῶς πά-
τερ ὁσίως τὴν κοίμησιν. Ἕτερον, τοῦ αὐτοῦ,
ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ποθήσας σοφὲ, πτωχείαν τὴν ἄσυλον. γο-
νέων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐμίσησας. καὶ τὸ
εὐαγγέλιον ἐν χερσί σου κρατῶν, ἠκολού-
θησας χριστῷ τῷ θεῷ ἰωάννη, πρεσβεύων
ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἀφ' ἐκ τῆς τοῦ θηβαίου. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν φωστῆρα ἅπαντες τὸν ἐν τῷ ὕψει, ἀρε-
τῶν ἐκλάμψαντα, ἀνευφημήσωμεν πι-
στοί,

στοι Παῦλον τὸν θεῖον κραυγάζοντες, σὺ τῶν ὁσίων Χριστὲ ἀγαλλίαμα.

ιϛʹ. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου Πέτρου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος δʹ.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπών, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίων ἁλύσεων, τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονε. ἃς ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα, ταῖς πρὸς θεὸν πρεσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πέτρα Χριστός, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει φαιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρωτόθρονον. συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας ἑορτάσαι Πέτρε τῷ θαύματι, τῆς σῆς τιμίας ἁλύσεως, καὶ νέμει πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Τὸ αὐτὸ ἀλλοτρόπως.

Τὴν πέτραν Χριστοῦ, καὶ πέτραν τῆς πίστεως, ὑμ-

νήσω-

νήσωμεν φαιδρῶς, Χριστοῦ τὸν πρωτόθρονον. συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας ἑορτάσαι τὴν μνήμην τοῦ θαύματος, τιμίας ἁλύσεως, καὶ δοθῆναι πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

ιζʹ. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν, Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου. ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος δʹ.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος. πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου. διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικοὺς θορύβους ἀπωσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον ὁσιώτατε. σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν, Ἀντώνιε πάτερ, τῶν πατέρων κρηπίς.

ιηʹ. Τῶν

ιη'. Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας. Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου. ἀργία, καὶ κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου, τροπάριον. ἦχος, δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἕτερον, ἦχος, γ'.

Ἔργοις λάμψαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε, τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες. ἀξίως εὕρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν, δωρούμενον ὑμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα. κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες. πληθύνας τὸν σπόρον τῆς πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ πνεύματος ὅσιε. διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

Ἕτερον κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἱεράρ-

Ἱεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας. καὶ γενναῖοι πρόμαχοι, τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. πάντας φρουρεῖτε τοὺς ψάλλοντας. σῶσον οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντας ὑμᾶς.

ιθ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Μακαρίου, τοῦ Αἰγυπτίου. καὶ τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου ἀρχιεπισκόπου Κερκύρας. τροπάριον. τοῦ ὁσίου.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

καὶ τοῦ ἁγίου, Κανόνα πίστεως.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ οἴκῳ Κύριος τῆς ἐγκρατείας. ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ. φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα. πάτερ πατέρων, Μακάριε ὅσιε.

κ'. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν, Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον, ἦχος, δ'.

Εὐφράνθητι ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα. ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα

αὐὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ πυρός, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας εἰς ἀρετῶν τελειότητα. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἡ κτίσις εὕρατο. καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμάτων. ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. καὶ ἀποκάθαρον ἁμαρτημάτων κηλῖδας, ὅπως ψάλλωμεν, ἀλληλούϊα.

κα΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νεοφύτου. τροπάριον. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

Κοντάκιον, τοῦ ὁσίου, ἦχος, πλ. δ΄.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστήν, καὶ μέγαν Μάξιμον. τὸν ἐκδιδάσκοντα τρανῶς, πίστιν τὴν ἔνθεον. τοῦ δοξάζειν τὸν Χριστὸν ἐν δύο φύσε-

σι,

σι, θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα. ἐπαξίοις ἐν ᾠδαῖς πιστοὶ τιμήσωμεν ἀνακράζοντες, χαῖρε κῆρυξ τῆς πίστεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων, Εὐγενίου, Κανιδίου, Οὐαλεριανοῦ, καὶ Ἀκύλα. τροπάριον, ἦχος, δ΄.

Σήμερον ἡ ἐκκλησία στολίζεται τοῖς ᾄσμασι. καὶ ἡ οἰκουμένη φαιδρύνεται τοῖς θαύμασι. ἱερὰ γὰρ τετρὰς, κατὰ τῆς πλάνης ἐνυβρίσατο. καὶ τὸν Χριστὸν ἐκ πίστεως ὡμολόγησε. διὸ οὖν αὐτοὶ ἁμαρτημάτων αἰτήσασθε λύσιν, τῶν ἀνευφημούντων ὑμῶν τὴν μνείαν ἅγιοι.

Κοντάκιον, ἦχος, β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς εὐσεβεῖς καὶ θεοφόρους μάρτυρας. τοὺς τὰ τῆς γῆς καταλιπόντας ἅπαντα. συνελθόντες εὐφημήσωμεν, ἀστέρας ὡς φαιδρούς. Εὐγένιον, Κανίδιον, Οὐαλεριανὸν. ὁμοῦ σὺν τούτοις καὶ Ἀκύλαν κατασέψωμεν, χορείαν τιμῶντες τὴν τετράριθμον.

κβʹ. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου τιμοθέου, καὶ τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος ἀναστασίου τοῦ πέρσου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον, τοῦ ἀποστόλου.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς.

Ζήτει, ὀκτωβείῳ, γʹ. Τοῦ μάρτυρος.

Ὁ μάρτυς σου κε. Κοντάκιον.

ἦχος, αʹ. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Τὸν θεῖον μαθητὴν, καὶ συνέκδημον παύλου. τιμόθεον πιστοὶ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις. σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν ἀναστάσιον. τὸν ἐκλάμψαντα, ἐκ τῆς περσίδος ἀστέρα. καὶ ἐλαύνοντας τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

κγʹ. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, κλήμεντος ἀγκύρας, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀγαθαγγέλου. τροπάριον, ἦχος, δʹ.

Κλῆμα ὁσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως. ἄνθος ἱερώτατον, καὶ κάρπωσις θεόσδοτος, τοῖς πιστοῖς πανίερε ἀειθαλλὲς δε-

δώρη-

δώρησαι. ἀλλ᾽ ὡς μαρτύρων συνάθλος, καὶ ἱεραρχῶν σύνθρονος, πρέσβευε χῶ τῷ θῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου γέγονας, τίμιον κλῆμα. τοῦ χῦ πανεύφημε, κλήμη πολύαθλος ὀφθεὶς, σὺν τῷ συνάθλῳ ἐκραύγαζες. σὺ τῶν μαρτύρων χε, φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

κδʹ. Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν ξένης. τροπάριον. ἦχος ὁ πλ. βʹ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Κοντάκιον, ἦχος, βʹ. Τοῖς τῶν αἱμάτων.

Τὸ σὸν ξένη σεβάσμιον ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν χν, τὸν ἐν ἅπασι σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων. ὃν πάντοτε δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

κεʹ. Τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ θεολόγου, [illegible], καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου, κατάλυσις. τροπάριον, ἦχος, αʹ.

 Ὁ ποι-

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας. ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθησοι. ἀλλὰ πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ πάτερ γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, γ΄. Ἡ παρθένος σήμερ.

Θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὰς συμπλοκὰς τῶν ῥητόρων. διαλύσας ἔνδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα. ἄνωθεν ἐξυφανθέντα τῇ ἐκκλησίᾳ ἐστόλισας. ὃν καὶ φοροῦσα σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις. χαίροις πάτερ, θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

κϛ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ξενοφῶντος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. Τροπάριον.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐντολαῖς ἠγρύπνησας, τοῦ δεσπότου. τοῖς πτωχοῖς σκορπίσας σου, τὸν πλοῦτον μάκαρ ἱλαρῶς, σὺν τῇ συζύγῳ καὶ τέκνοις σου. διὸ κληροῦσθε τὴν θείαν ἀπόλαυσιν.

κζ΄. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου. ἀργία. καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου κατάλυσις. Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ΄.

Ἡ τοῦ στόματός σου. Ζήτει νοεμβρίῳ, ιγ΄.

Κοντάκιον, ἦχος, γ΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ ἐκκλησία, τῇ ἀνακομιδῇ, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου. καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον. τοῖς ὑμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰωάννη χρυσόστομε.

κη΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἐφραὶμ τοῦ σύρου. Τροπάριον. Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Κοντάκιον. ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ἀεί, προβλέπων τῆς κρίσεως, ὀδυρόμενος θρηνεῖς πικρῶς, ἐφραὶμ ὡς φιλήσυχος. πρακτικὸς δὲ γέγονας ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκαλος ὅσιε. ὅθεν πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους, ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

κθ'. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων, τοῦ ἁγίου, ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου.

Τροπάριον. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐξ ἑώας σήμερον ἐξανατείλας. καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταλαμπρύνας διδαχαῖς. τῷ μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ θεοφόρος καὶ θεῖος Ἰγνάτιος.

λ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου. καὶ τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ μεγάλων ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. ἀργία, καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου κατάλυσις. Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι. τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τοὺς

Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας. τὴν κορυφὴν τῶν διδασκάλων κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν. τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου.

λα'. Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου. Τροπάρ. ἦχος, πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου.

Κοντάκιον. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων εἰληφότες ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἀπαύστως. ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουργίᾳ, τέμνοντος τῇ ἀοράτῳ Κύρου θεόφρον, σὺν Ἰωάννῃ τῷ ἀοιδίμῳ. ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

ΜΗΝ ΦΕΥΡΟΥΑΡΙΟΣ,

ἔχων ἡμέρας, κη'. κθ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας,

α. Εἰς τὴν πρώτην, προεόρτιον τῆς ὑπαπαντῆς τοῦ κυ̃ καὶ θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν, ἰυ̃ χυ̃. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος, Τρύφωνος. Τροπάριον, ἦχος, δ.

Ὁ μάρτυς σου κε. Δόξα, καὶ νῦν. προεόρτιον, ἦχος, α. Χορὸς ἀγγελικός.

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων ἀγγέλων. προκύψας ἐπὶ γῆς, ἀφικόμενον βλέπει, ὡς βρέφος βασταζόμενον, πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ μητρὸς ἀπειράνδρου. προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τριαδικῇ στερρότητι, πολυθεΐαν ἔλυσας, ἐκ τῶν περάτων ἀοίδιμε. τίμιος ἐν χῳ̃ γενόμενος, καὶ νικήσας τυράννους ἐν χῳ̃ σωτῆρι, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων ὡς ἀήττητος.

β. Ἡ

β. Ἡ ὑπαπαντὴ τοῦ κυ̃ ἡμῶν ἰυ̃ χυ̃ ἁγία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις, ἢ οὐκ ἔστι τετρὰς ἢ παρασκευή. Τροπάριον, ἦχος, α.

Χαῖρε κεχαριτωμένη θεοτόκε παρθένε. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. εὐφραίνου καὶ σὺ πρεσβύτα δίκαιε. δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν ἀνάστασιν. Κοντάκιον ἦχος, α.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε. προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς χριστὲ ὁ θεός. ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις πολίτευμα. καὶ κραταίωσον βασιλεῖς

οὓς

ὡς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

γ΄. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου, συμεὼν τοῦ θεοδόχου. τροπάριον, καὶ κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς.

δ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἰσιδώρου τοῦ πηλουσιώτου, εἰ οὐκ ἔστι τεσσαρακοστή, ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου. εἰδ' ἔν, τροπάριον, ἦχος, πλ. δ΄.

Ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς.

Κοντάκιον, ἦχος, δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑωσφόρον ἄλλον σε ἡ ἐκκλησία, εὑραμένη ἔνδοξε. ταῖς τῶν σῶν λόγων ἀστραπαῖς, λαμπρυνομένη κραυγάζει σοι. χαίροις παμμάκαρ θεόφρον ἰσίδωρε.

ε΄. Τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀγάθης. τροπάριον. Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ. Κοντάκιον, ἦχος, δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιζέτω σήμερον ἡ ἐκκλησία, πορφυρίδα ἔνδοξε κατὰ βαφεῖσα ἐξ ἁγνῶν λύθρων ἀγάθης τῆς μάρτυρος. χαῖρε βοῶσα, καταίνης τὸ καύχημα.

ϛ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν βουκόλου, ἐπισκόπου

που

που σμύρνης, ὁμοίως. τροπάριον ἦχος τέταρτος. Κανόνα πίστεως.

ζ΄. Τοῦ ἁγίου παρθενίου, ἐπισκόπου λαμψάκων. καὶ τοῦ ὁσίου λουκᾶ, τοῦ ἐν τῷ στειρίῳ τῆς ἑλλάδος. τροπάριον.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν θείαν χάριν θεόφρον. ἱερὲ παρθένιε, θαυματουργὲ θεοφόρε. ἅπαντα τῶν πιστῶν πάθη ἀποκαθαίρων. πνεύματα τῆς πονηρίας περιελαύνων. διὰ τοῦτό σε ἀνυμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην θεοῦ τῆς χάριτος.

η΄. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου, καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου ζαχαρίου. κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου. τροπάριον, ἦχος, δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρα-

νίου

νίου στρατηγὸς βασιλέως, περικαλλὴς γεγένησαι θεόδωρε. ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως. καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν δαιμόνων τὰ στίφη. ὡς νικηφόρος ὤφθης ἀθλητής, ὅθεν σε πίστει ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Α' νδρείᾳ ψυχῆς, τῇ πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας τῶν μαρτύρων μέγιστε θεόδωρε. σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ θεῷ πρεσβεύων, μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος νικηφόρου, Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ ἑορτή.

ι'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος χαραλάμπους, εἰ οὐκ ἔστι τεσσαρακοστή, συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία, τοῦ ἁγίου νικηφόρου. Τροπάριον.

Ο' ἱ μάρτυρές σου κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος, α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Α' γάπης τοῖς δεσμοῖς, συνδεθεὶς νικηφόρε. διέλυσας στερρῶς, τὴν κακίαν τοῦ μίσους.

καὶ

ὡς ξίφει τὴν κάραν σου, ἐκτμηθεὶς ἐχρημάτισας. μάρτυς ἔνθεος, τοῦ σαρκωθέντος σωτῆρος. ὃν ἱκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἔνδοξον μνήμην σου.

ια'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος βλασίου. κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου. Τροπάριον.

Κ αὶ τρόπων μέτοχος.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ω' ς ἐμπρέψαντος χάριτι, ἱεραρχίας ἔνδοξε, ἡ ἐκκλησία φαιδρῶς ἑορτάζει σου, τοὺς ἄθλους ἱερώτατε, οὓς ὑπέστεις γενναίως. καὶ ὑπήνεγκας χαίρων βλάσιε πανεύφημε, φωστὴρ παγκόσμιε, καταλάμψας τοῦ κόσμου τὰ πέρατα ὡς ἀοίδιμος.

Ἕτερον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ο' θεῖος βλάσιος, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον. ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον. θεοφόρε βλάσιε. τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου. εὐφροσύνης τῆς

σῆς

σῆς πλήρωσιν. πρεσβεύων ἀπαύστως. ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ιβ΄. Τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν μελετίου, ἀρχιεπισκόπου ἀντιοχείας τῆς μεγάλης. τροπάριον. Κανόνα πίστεως.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. β΄.

Τὴν πνευματικὴν σου παῤῥησίαν δεδοικὼς ὁ ἀποστάτης φεύγει μακεδόνιος. τὴν πρεσβυτικὴν δὲ λειτουργείαν ἐκπληροῦντές σου οἱ δοῦλοι, πόθῳ προστρέχομεν, τῶν ἀγγέλων ἐφάμιλλη μελέτιε, ἡ πύρινος ῥομφαία χυ τοῦ θυ ἡμῶν, ἡ πάντας τοὺς ἀθέους κατασφάττουσα, ὑμνοῦμέν σε τὸν φωστῆρα, τὸν φωτίσαντα τὰ πάντα.

ιγ΄. Τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν μαρτινιανοῦ. τροπάριον, ἦχος, πλ. δ΄.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρύων τοῖς ὀχετοῖς ἐναπέσβεσας μακάριε. καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὁρμήματα χαλινώσας, ἐκραύγαζες. δεδοξασμένος εἶ παντοδύναμε. πυρὸς καὶ ζάλης ὁ σώσας με.

Κοντάκιον, ἦχος, β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον. καὶ ἀθλητὴν τῇ προαιρέσει τίμιον, καὶ ἐρήμου πολίτην καὶ οἰκήτορα. ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, μαρτινιανὸν τὸν ἀεισέβαστον. αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

ιδ΄. Τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν αὐξεντίου.

Τροπάριον. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ιε΄. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, ὀνησίμου.

Τροπάριον, ἦχος, γ΄. Ἀπόστολε ἅγιε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀκτὶς ἐξέλαμψας τῇ οἰκουμένῃ. ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάκαρ παμφαοῦς, παύλου τοῦ κόσμον φωτίσαντος. διό σε τιμῶμεν ὀνήσιμε ἔνδοξε.

ιϛ΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τροπάριον.

Οἱ μάρτυρές σου κε.

Κοντάκιον. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Κολαστηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ

του κυ̃ ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ χαίροντες φρονήματι. τούτοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες. ὅθεν ἐπληρώσαντο, αἰωνίζουσαν δόξαν. ὑπερ ἡμῶν πρεσβεύοντες ἀεὶ, τῶν εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

ιζ. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ τήρωνος. κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τροπάριον, ἦχος, β.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα, ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο. πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδὺς τῇ Τριάδι προσενήνεκται. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ, ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

ιη. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν λέοντος, πάπα ῥώμης. Τροπάριον.

Κανόνα πίστεως. Κοντάκιον, ἦχος, γ'.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐπὶ θρόνου ἐνδόξε, ἱερωσύνης καθίσας. καὶ λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας. δόγμασιν ἐνθεοπνεύστοις σεπτῆς Τριάδος. ἤυγασας φῶς τῇ σῇ ποίμνῃ θεογνωσίας. διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

ιθ. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀρχίππου.

Τροπάριον, ἦχος, γ'. Ἀπόστολε ἅγιε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγαν σε, ἡ ἐκκλησία. κεκτημένη ἄρχιππε ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, φωτιζομένη κραυγάζει σοι, σῶσον τοὺς πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

κ. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν λέοντος, ἐπισκόπου κατάνης. Τροπάριον.

Κανόνα πίστεως. Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὥσπερ λαμπτῆρα μέγιστον, ἡ ἐκκλησία κέκτηται παμμάκαρ, σὲ ὑπὲρ ἥλιον λάμποντα. καὶ διὰ τοῦτο κράζει σοι, τῷ πρὸς τὸν σὸν δεσπότην εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, ἀκαταγώνιστον καὶ ἀκλυδώνιστον ἐξ αἱρέσεως πάσης, συντήρησον πολυέλεε.

κα΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ ἐν συμβόλοις. καὶ τοῦ ἁγίου εὐσταθίου ἀντιοχείας. Τροπάριον. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος γ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστὴρ πολύφωτος ἐκ τῆς ἑῴας, ἀναλάμψας ηὔγασας ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, τὰς ἀρετὰς τῶν θαυμάτων σου, θαυματοφόρε παμμάκαρ Τιμόθεε.

κβ΄. Ἡ εὕρεσις τῶν τιμίων λειψάνων, τῶν ἁγίων μαρτύρων, τῶν ἐν τοῖς εὐγενίου.

Τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

κγ΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος πολυκάρπου ἐπισκόπου σμύρνης. Τροπάριον.

Καὶ

Καὶ θρόνων μέτοχος.

Κοντάκιον, ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρποὺς τοὺς λογισμούς, τῷ κυρίῳ προσφέρον. πολύκαρπε σοφέ, ἀρετῶν δι' ἐνθέων, ἐδείχθης ἀξιόθεος ἱεράρχα μακάριε. ὅθεν σήμερον οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνοῦμέν σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, θεὸν μεγαλύνοντες.

κδ΄. Ἡ πρώτη, καὶ δευτέρα εὕρεσις, τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου. Τροπάριον. ἦχος δ΄.

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ προδρόμου κεφαλή, ἀκτῖνας ἀφίησι, τῆς ἀφθαρσίας, τοῖς πιστοῖς τῶν ἰάσεων. ἄνωθεν συναθροίζει, τὸ πλῆθος τῶν ἀγγέλων. κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι δόξαν χριστῷ τῷ θεῷ.

Κοντάκιον. ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα θεοῦ, καὶ πρόδρομε τῆς χάριτος.

τὴν

τὴν κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον. ἐκ τῆς γῆς εὑράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν. καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

κε'. Τοῦ ἁγίου Ταρασίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Τροπάριον.

Κανόνα πίστεως. Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὀρθοδόξοις δόγμασι τὴν ἐκκλησίαν φαιδρύνας, καὶ Χριστοῦ μακάριε τὴν σεβασμίαν εἰκόνα σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖσθαι πᾶσι διδάξας, ἤλεγξας εἰκονομάχων ἄθεον δόγμα. διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν, ὦ πάτερ, χαίροις σοφὲ Ταράσιε.

κϛ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, Πορφυρίου, ἀρχιεπισκόπου Γάζης.

Ἀλληλούϊα. ἤτοι, Κανόνα πίστεως.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Ἱερωτάτοις σου τρόποις κοσμούμενος, ἱερωσύνης στολῇ κατηγλαΐσαι, παμμάκαρ θεόφρον Πορφύριε. καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις ὑψώμασι. πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

κζ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου. Τροπάριον.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑωσφόρον σήμερον ἡ ἐκκλησία. κεκτημένη ἅπασαν, κακοδοξίας τὴν ἀχλὺν διασκεδάζει τιμῶσά σε, ἐρυομύσα Προκόπιε ἔνδοξε.

κη'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου.

Τροπάριον, ἦχος, α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν. ἐξῆλθες σοφὲ, ἐκ μέσου τῶν θορύβων. καὶ μονάσας ὁσίως, τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν. καὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι τῇ χά-

χάριτι, βασίλειε παμμάκαρ ἱερώτατε.

κθ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, κασιανοῦ τοῦ ῥωμαίου. ἀλληλούϊα.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ,

ἔχων ἡμέρας, λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιβ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιβ'.

α'. Εἰς τὴν πρώτην, τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος εὐδοκίας. εἰ ἔστι τεσσαρακοστή, ἀλληλούϊα. εἰ δ' οὔν, τροπάριον.

Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς.

β'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεοδότου, ἐπισκόπου κυρηνίας. ἀλληλούϊα. ἢ τό,

Καὶ τρόπων μέτοχος.

γ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, εὐτροπίου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ, κλεονίκου, καὶ βασιλίσκου. ἀλληλούια, ἢ τό, Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

δ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν γερασίμου, τοῦ ἐν ἰορδάνῃ. ἀλληλούια, ἢ τό.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ε'. Τοῦ

ε'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, κόνωνος. ἀλληλούϊα.

ς'. Τῶν ἁγίων, μβ'. μαρτύρων νεοφανῶν, τῶν ἐν τῷ ἀμμορίῳ. τροπάριον.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Οἱ ἐν τῇ γῇ διὰ χριστὸν ἐναθλοῦντες, ἀναδειχθέντες εὐσεβεῖς στεφανῖται, τοὺς οὐρανοὺς ἐλάβετε οἰκεῖν ἐν χαρᾷ. πᾶσαν γὰρ ἐπίνοιαν τοῦ ἐχθροῦ καθελόντες, τοῖς πόνοις καὶ τοῖς αἵμασι τῶν ὑμῶν αἰκισμάτων. τοῖς εὐφημοῦσιν ἄνωθεν ἀεὶ, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν βραβεύετε.

ζ'. Τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, βασιλέως, ἐφραὶμ, καπίτωνος, εὐγενίου, αἰθερίου, καὶ τῶν λοιπῶν. ἀλληλούϊα.

η'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, θεοφυλάκτου ἐπισκόπου νικομηδείας.

θ'. Τῶν ἁγίων μ'. μαρτύρων τῶν ἐν σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων. κατάλυσις.

τάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ἀργία.

Τροπάριον, ἦχος, α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι κύριε. καὶ πάσας τὰς ὀδύνας ἡμῶν, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Κοντάκιον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν.

Πᾶσαν στρατιὰν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς δεσπότῃ προσεκολλήθητε, ἀθλοφόροι κυρίου τεσσαράκοντα. διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

ι'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος κοδράτου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

ια'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν σωφρονίου, πατριάρχου ἱεροσολύμων.

ιβ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, θεοφάνους τῆς σιγριανῆς. Ἀλληλούϊα.

ιγ'. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου, τοῦ ἐν ἁγίοις νικηφόρου, πατριάρχου κωνσταν-

τινου-

τινουπόλεως. ἀλληλούϊα.

ιδ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν βενεδίκτου. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν πύδνῃ. ἀλληλούϊα.

ιε'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἓξ μαρτύρων.

ιϛ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, σαβίνου, καὶ πάπα.

ιζ'. Τοῦ ὁσίου ἀλεξίου, τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. ἀλληλούϊα.

ιη'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων. ἀλληλούϊα.

ιθ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, χρυσάνθου καὶ δαρείας. ἀλληλούϊα.

κ'. Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου σάββα ἀναιρεθέντων.

κα'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, ἰακώβου τοῦ ἐπισκόπου. ἀλληλούϊα.

κβ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος βασιλείου πρεσβυτέρου τῆς ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας. ἀλληλούϊα.

κγ'. Τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος, νίκωνος, καὶ

τῶν

τῶν διακοσίων μαθητῶν αὐτοῦ, τῶν σὺν
αὐτῷ μαρτυρησάντων.

κδ. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ζαχαρίου, καὶ προ-
εόρτια τοῦ εὐαγγελισμοῦ.

Τροπάριον. ἦχος, δ.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοί-
μια. τὴν προεόρτιον ᾆσαι προτρέπεται.
ἰδοὺ γὰρ γαβριὴλ παραγίνεται. τῇ παρθένῳ
κομίζων τὸ εὐαγγέλιον. καὶ πρὸς αὐτὴν ἐκ-
βοήσεται, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον, ἦχος, δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπελεύσει σου τῆς παναγίας. τῷ πατρὶ τὸν
σύνθρονον καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, τοῦ ἀρχαγ-
γέλου συνέλαβες, θεοκυῆτορ ἀδὰμ ἡ
ἀνάκλησις.

κε. Ὁ εὐαγγελισμὸς, τῆς ὑπεραγίας δε-
σποίνης ἡμῶν θεοτόκου. ἀργία καὶ ἰχθύος
κατάλυσις. Τροπάριον. ἦχος, δ.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον,
καὶ

καὶ τοῦ ἀπ᾽ αἰῶνος μυστηρίου ἡ φανέρωσις. ὁ
υἱὸς τοῦ θεοῦ, υἱὸς τῆς παρθένου γίνεται, καὶ
γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. διὸ
καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ θεοτόκῳ βοήσωμεν,
χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον ἰδιόμελον, ἦχος, πλ. δ.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια. ὡς
λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀνα-
γράφω σοι ἡ πόλις σου θεοτόκε. ἀλλ᾽ ὡς ἔχου-
σα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων
με κινδύνων ἐλευθέρωσον. ἵνα κράζω-
σοι, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

κϛ. Ἡ σύναξις, τοῦ ἀρχιστρατήγου γαβριὴλ.
κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου. εἰ ἔστι τεσ-
σαρακοστὴ, ἀλληλούϊα, εἰ δὲ οὖν τροπάριον,
ἦχος, δ. Τῶν οὐρανίων στρατιῶν.

κζ. Τῆς ἁγίας μητρὸς ἡμῶν ματρώνης, τῆς
ἐν θεσσαλονίκῃ.

κη. Τοῦ ὁσίου στεφάνου τοῦ θαυματουργοῦ.

καὶ

καὶ τοῦ ὁσίου Ἱλαρίωνος τοῦ νέου.

Ἀλληλούϊα.

κθ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου, ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων. καὶ Κυρίλλου διακόνου. καὶ ἑτέρων τῶν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ τυράννου ἀθλησάντων. Ἀλληλούϊα.

λ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως τῆς κλίμακος. Τροπάριον.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Κοντάκιον. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρποὺς ἀειθαλλεῖς, ἐκ σῆς βίβλου προφέρων. διδάγματα σοφὲ καθηδύνεις καρδίας, τῶν τούτοις μετὰ νήψεως, προσεχόντων μακάριε. κλίμαξ γάρ ἐστι, ψυχὰς ἀνάγουσα γῆθεν, πρὸς οὐράνιον καὶ διαμένουσαν δόξαν, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὥσπερ θείαν κλίμακα ἐφευρηκότες, Ἰωάννη ὅσιε, ταύτας τὰς ἐν θέους ἀρετὰς, πρὸς οὐρανοὺς ἀναγόμεθα. τῶν ἀρετῶν γὰρ ἐγένου προτύπωσις.

λα΄. Τοῦ ὁσίου καὶ θαυματουργοῦ Ὑπατίου, ἐπισκόπου Γαγγρῶν. Ἀλληλούϊα.

ἢ τὸ, Κανόνα πίστεως.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ,

ἔχων ἡμέρας, λ΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιγ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ια΄.

α΄. Εἰς τὴν πρώτην, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Τροπάριον.

Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς. Κοντάκιον.

Ἦχος, β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις:

Τοῖς τῶν ἀγώνων σου πόνοις θεόληπτε, τὸ τῆς ἐρήμου ταχὺ καθηγίασας. διό σου τὴν μνήμην δοξάζομεν, ἐν ὑμνῳδίαις Μαρία τιμῶντές σε, ὁσία ὁσίων ἀγλάϊσμα.

β΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ θαυματουργοῦ, Τίτου.

γ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικήτα, ἡγουμένου μονῆς τοῦ Μηδικίου.

δ΄. Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Ἰωσὴφ τοῦ ὑμνογράφου, καὶ Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαίῳ.

ε'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, θεοδούλου, καὶ ἀγαθόποδος.

ς'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν εὐτυχίου, ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως.

ζ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν γεωργίου, ἐπισκόπου μελιτινῆς.

η'. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἡρωδίωνος, ἀγάβου, ῥούφου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

θ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, εὐψυχίου.

ι'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, τερεντίου, πομπηΐου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ια'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἀντύπα, ἐπισκόπου περγάμου τῆς ἀσίας.

ιβ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ βασιλείου ἐπισκόπου παρείου. Ἀλληλούϊα.

ιγ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, ἀρτέμονος.

Ἀλληλούϊα.

ιδ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ μαρτίνου, πάπα ῥώμης.

ιε'. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἀριστάρχου, πούδη, καὶ τροφίμου.

ις'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀγάπης, εἰρήνης καὶ χιονίας.

ιζ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν συμεὼν, τοῦ ἐν περσίδι, καὶ τοῦ ὁσίου ἀκακίου, ἐπισκόπου μελιτινῆς.

ιη'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου γρηγορείου, τοῦ δεκαπολίτου.

ιθ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου, τοῦ παλαιολαυρίτου.

κ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδώρου, τοῦ τριχινᾶ.

κα'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, ἰαννουαρίου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεοδώρου τοῦ ἐν πέργη.

κβ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, θεοδώρου τοῦ συκεώτου.

Τροπάριον, ἦχος, β'.

Γνωσθεὶς ἐκ σπαργάνων ἡγιασμένος, καὶ φανεὶς τῶν χαρίτων πεπληρωμένος, τοῖς θαυμασίοις τὸν κόσμον κατηύγασας, καὶ τῶν δαιμόνων τὰ σμήνη ἀπήλασας, ἱερουργὲ θεόδωρε. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει τὸν κύριον.

κγ΄. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος, τροπαιοφόρου καὶ θαυματουργοῦ Γεωργίου ἀρχὴ, οἴνου, καὶ ἐλαίου κατάλυσις.

Τροπάριον. ἦχος, δ.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτὴς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστὴς, ἀσθενούντων ἰατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχε, τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον, τροπάριον, ἦχος, ὁ αὐτός.

Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσω, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ διὰ πίστεως, καὶ τῶν τυράννων ἤλεγξας τὴν ἀσέβειαν, θυσία δὲ εὐπρόσδεκτος, τῷ Θεῷ προσηνέχθης, ὅθεν καὶ τὸν στέφανον ἐκομίσω τῆς νίκης. καὶ ταῖς πρεσβείαις ἅγιε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ, ἀνεδείχθης τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος. τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ. σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνῃ θερίζεις. ἀθλήσας δὲ δι᾽ αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω, καὶ ταῖς πρεσβείαις ἅγιε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

κδ΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σάββα τοῦ στρατηλάτου, καὶ τῆς ὁσίας Ἐλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ. Τροπάριον.

Ὁ μάρτυς σου κύριε. Κοντάκιον. ἦχος, δ.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Ἀκαταγώνιστος ὀφθεὶς στρατηλάτης, τὰς τῶν βαρβάρων μηχανὰς ἐτροπώσω, καὶ ἐναθλήσας ἔνδοξε στερρώτατα, στῖφος κατεπάλαισας δυσμενῶν ἀοράτων. ὅθεν τὸ διάδημα ἀνεπλέξω τῆς νίκης. ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε Χριστὸν, Σάββα παμμάκαρ, τῶν πίστει τιμώντων σε.

κε΄. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, ἀρχὴ, οἴνου καὶ ἐλαίου κατάλυ-

ταλυσις. Τροπάριον, ἦχος, γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε. Κοντάκιον, ἦχος, β'.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν χάριν τὴν τοῦ πνεύματος, ῥητόρων πλοκὰς διέλυσας ἀπόστολε. καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα σαγηνεύσας μάρκε παναοίδιμε, τῷ σῷ δεσπότῃ προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας εὐαγγέλιον.

κϛ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος βασιλέως, ἐπισκόπου ἀμασείας.

κζ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος συμεών, συγγενοῦς τοῦ κυρίου. Τροπάριον, ἦχος, α'.

Χριστοῦ σε συγγενῆ συμεὼν ἱεράρχα. καὶ μάρτυρα στερρόν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν. τὴν πλάνην ὀλέσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβανόμεθα.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγιστον ἡ ἐκκλησία. κεκτημένη σήμερον, τὸν θεηγόρον συμεών. φωταγω-

ταγω-

ταγωγεῖται κραυγάζουσα. χαίροις μαρτύρων, σεπτὸν ἀκροθίνιον.

κη'. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἰάσωνος καὶ σωσιπάτρου. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων, δάδα, μαξίμου, καὶ κυντιλιανοῦ.

Τροπάριον. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

κθ'. Τῶν ἁγίων ἐννέα μαρτύρων τῶν ἐν κυζίκῳ, καὶ τοῦ ὁσίου μέμνονος τοῦ θαυματουργοῦ.

λ'. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ θεολόγου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Τροπάριον. Ἀπόστολε ἅγιε.

Κοντάκιον, τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεϊκῆς ἀκούσας προσκαλούσης σε. ἀγάπην πατρὸς παρεῖδες καὶ προσέδραμες τῷ χριστῷ. ἰάκωβε μετὰ τοῦ συγγόνου σου ἔνδοξε. μεθ' οὗ ἠξιώθης ἰδεῖν, κυρίου τὴν θείαν μεταμόρφωσιν.

ΜΗΝ ΜΑΙΟΣ

Δ iii ἔχων

ἔχων ἡμέρας, λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιδ΄.
καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ι΄.

α΄. Εἰς τὴν πρώτην, τοῦ ἁγίου προφήτου ἱερεμίου. τροπάριον. Τοῦ προφήτου σου τὴν μνήμην κε.

β΄. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου τοῦ μεγάλου.

Κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου.

τροπάριον, ἦχος, γ΄.

Στῦλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν ἐκκλησίαν ἱεράρχα ἀθανάσιε. τῷ γὰρ πατρὶ τὸν υἱὸν ὁμοούσιον ἀνακηρύξας, κατῄσχυνας ἄρειον. πάτερ ὅσιε, χν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Κοντάκιον.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας διδάγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ὑπέτεμες. πληθύνας τὸν σπόρον τῆς πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ πνς ὅσιε, διό σε ὑμνοῦμεν ἀθανάσιε.

γ΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, τιμοθέου καὶ μαύρας. τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κε.

Κοντάκιον, ἦχος, δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ θῦ εἰληφότες. ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε πρὸς κν, μνήμην τὴν πανίερον, τῶν ἡμῶν ἐκτελούντων. μέγιστε τιμόθεε, καὶ ἀοίδιμε μαῦρα, τοῦ εἰρηνεῦσαι πόλιν καὶ λαόν. αὐτὸς γὰρ ἐστὶ πιστῶν τὸ κραταίωμα.

δ΄. Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος πελαγίας.

ε΄. Τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου μάρτυρος, εἰρήνης.

τροπάριον, ἦχος, δ΄.

Ἡ ἀμνάς σου ἰῦ. Κοντάκιον, ἦχος, γ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε. τῇ ἀθλήσει γέγονας, ὡραιοτάτη εἰρήνη. αἵμασι τοῖς ἐκχυθεῖσι σου φοινιχθεῖσα. πλάνην τε καταβαλοῦσα τῆς ἀθείας. διὰ τοῦτο καὶ ἐδέξω βραβεῖα νίκης, χειρὶ τοῦ κτίσου σου.

ς΄. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου, Ἰὼβ τοῦ πολυάθλου. Τροπάριον, ἦχος, α΄.

Τὸν πλοῦτον θεωρήσας τὴν ἀρετὴν τοῦ Ἰώβ, συλῆσαι ἐμηχανᾶτο ὁ τῶν δικαίων ἐχθρός. καὶ διαῤῥήξας τὸν πύργον τοῦ σώματος, τὸν θησαυρὸν οὐκ ἐσύλησε τὸν τοῦ πνεύματος. εὗρε γὰρ ὡπλισμένην τὴν τοῦ ἀμέμπτου ψυχήν. ἐμὲ δὲ καὶ γυμνώσας ἠχμαλώτευσε. προφθάσας οὖν με πρὸ τέλους, ῥῦσαί με τοῦ δολίου σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς ἀληθὴς καὶ δίκαιος, θεοσεβὴς καὶ ἄμεμπτος, ἡγιασμένος φανείς τε πανένδοξε, θεοῦ θεράπων γνήσιε. κατεφώτισας κόσμον ἐν τῇ ὑπομονῇ σου καρτερικώτατε καὶ γενναιότατε. ὅθεν πάντες θεόφρον, ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.

ζ΄. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου σταυροῦ, ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ,

περὶ

περὶ ὥραν γ΄. τῆς ἡμέρας ἐπὶ Κωνσταντίου βασιλέως, ἀπὸ τοῦ ἁγίου κρανίου ἐκτεταμένου διὰ ἀστέρων, ἕως τοῦ ἁγίου ὄρους τῶν ἐλαιῶν. Καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀκακίου. Τροπάριον. ἦχος, πλ. δ΄.

Τοῦ σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν, ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν. ὅνπερ ἐξ ὄρους ἁγίου, τόπῳ κρανίου ἐφήπλωσας. καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σου σῶτερ ἰσχὺν ἐφανέρωσας. διὰ τούτου κρατύνας καὶ τοὺς πιστοὺς ἡμῶν βασιλεῖς. οὓς καὶ περίσωζε διαπαντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου χριστὲ ὁ θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Ὁ διανοίξας οὐρανοὺς κεκλεισμένους. ἐν οὐρανῷ ὑπερφανεῖς τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος σταυρός. ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας δεξάμενοι, πρὸς ἄδυτον ὁδηγούμεθα φέγγος, καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτόν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

η΄. Τῇ

η'. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου ἠγαπημένου. παρθένου ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀρσενίου τοῦ μεγάλου. ἀργία. καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου κατάλυσις. Τροπάριον. ἦχος, β'.

Ἀπόστολε χριστῷ τῷ θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον. δέχεταί σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος. ὃν ἱκέτευε θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Τοῦ ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Κοντάκιον, τοῦ ἀποστόλου, ἦχος, β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου παρθένε τίς διηγήσεται. βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς θεολόγος καὶ φίλος χριστοῦ.

Τοῦ ὁσίου. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν

Τὴν τῶν ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδειξάμενος ἀρσένιε θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς τιμῆς κατηξίωσαι. τῷ τοῦ δεσπότου θρόνῳ σὺν αὐτοῖς παριστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβεύων θείαν ἄφεσιν.

θ'. Τοῦ ἁγίου προφήτου ἠσαΐου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος χριστοφόρου. Τροπάριον τοῦ προφήτου, ἦχος, β'. Τοῦ προφήτου σου τὴν μνήμην κύριε. Τοῦ μάρτυρος, ἦχος, δ'.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἱμάτων ὡραϊζόμενος. καὶ παρίστασαι τῷ βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, χριστοφόρε ἀοίδιμε. ὅθεν σὺν ἀσωμάτων καὶ μαρτύρων χορείαις ᾄδεις, τῇ τρισαγίῳ καὶ φρικτῇ μελῳδίᾳ. διὸ ταῖς ἱκεσίαις σου, σῶζε τὴν ποίμνην σου.

Κοντάκιον, τοῦ προφήτου.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, προφητομάρτυς ἠσαΐα θεοκήρυξ. πᾶ-

σιν

σιν ἐξαύωσας τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ κῦ,
φωνήσας μεγαλοφώνως εἰς τὰ πέρατα.
ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

ι. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, σίμωνος τοῦ ζηλωτοῦ.

Τροπάριον. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Κοντάκιον, τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν
ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβούντων θέμενον,
ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, ὡς θεηγόρον
πάντες σίμωνα. τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης
νῦν παρίσταται, καὶ σὺν τοῖς ἀσωμάτοις
ἐπαγάλλεται, πρεσβεύων ἀπαύστως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ια. Τὰ γενέθλια τῆς κωνσταντινουπόλεως.
καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος μωκίου. τροπά-
ριον. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Ἕτερον τῶν γενεθλίων, ἦχος, δ'.

Τῆς θεοτόκου ἡ πόλις, τῇ θεοτόκῳ προσ-
φόρως, τὴν ἑαυτῆς ἀνατίθεται σύστασιν.
ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται καὶ βασιλεύει.
διαὐτῆς περισώζεται, κρατυνοῦται, καὶ
δια-

διαμένει βοῶσα πρὸς αὐτήν, χαῖρε ἡ ἐλ-
πὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Κοντάκιον. τοὺς ἀσφαλεῖς.

Καθοπλισθεὶς τῷ θυρεῷ τῆς πίστεως, τῶν
ἀσεβῶν τὰς παρατάξεις ἔτρεψας ἱερο-
μάρτυς. καὶ τὸν στέφανον παρὰ κῦ ἦρας μώ-
κιε. διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων ἀγαλλόμενος,
περίσωζε κινδύνων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, πρε-
σβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ιβ'. Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, ἐπιφανίου ἐ-
πισκόπου κύπρου. καὶ γερμανοῦ, πατριάρ-
χου κωνσταντινουπόλεως. τροπάριον.
Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. Κοντάκιον.
ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἱεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀ-
νευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν
γερμανῷ τὸν θεῖον ἐπιφάνιον. οὗτοι
γὰρ κατέφλεξαν τῶν ἀθέων τὰς γλώσ-
σας. δόγματα σοφώτατα διαθέμε-
νοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν
ἀεὶ

ἀεὶ, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

ιγ΄. Τῆς ἁγίας μάρτυρος γλυκερίας.

Τροπάριον, ἦχος, δ΄. Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ.

Κοντάκιον, ἦχος, γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Τὴν παρθενίαν στέργουσα, καὶ θκὸν μαρίαν. διετήρεις ἄφθορον, τὴν σεαυτῆς παρθενίαν. πόθῳ δὲ καρδιωθεῖσα τῷ τοῦ κυρίου. ἤθλησας ἀνδρειοφρόνως μέχρι θανάτου, διὰ τοῦτο καὶ διπλῶς σε, παρθενομάρτυς στεφάνῳ στέφει χριστὸς ὁ θεός.

ιδ΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἰσιδώρου, τοῦ ἐν τῇ χίῳ τῇ νήσῳ. Τροπάριον.

Ὁ μάρτυς σου κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος, δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Κυβερνήτης μέγιστος τῇ οἰκουμένῃ. σὺ ἐφάνης ἅγιε, ταῖς πρὸς θεὸν σου προσευχαῖς. διὸ ὑμνοῦμέν σε σήμερον. μάρτυς θεόφρον, ἰσίδωρε ἔνδοξε.

ιε΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, παχωμίου τοῦ μεγάλου.

οἴνου

οἴνου καὶ ἐλαίου κατάλυσις. Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Κοντάκιον, ἦχος, β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν τῶν ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδειξάμενος παχώμιε θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς εὐκλείας ἠξίωσαι. τῷ τοῦ δεσπότου θρόνῳ σὺν τούτοις παριστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβεύων θείαν ἄφεσιν.

ιϛ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου παχωμίου. Τροπάριον, Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ζήτει σεπτεβρίῳ, κθ΄.

ιζ΄. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀνδρονίκου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τροπάριον. Ἀπόστολε ἅγιε.

ιη΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, πέτρου, διονυσίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεοδότου, τοῦ ἐν ἀγκύρα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ζ΄. παρθένων. Ἀλληλούϊα.

ιθ΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, πατρικίου προύσης, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

κ΄. Τοῦ

κ΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος θαλαλαίου.

Τροπάριον. Ὁ μάρτυς σου κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος, γ΄. Ἡ παρθένος σήμερ.

Τῶν μαρτύρων συνάθλος ἀναδειχθεὶς καὶ ὁπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ βασιλέως τῆς δόξης. γέγονας διὰ βασάνων καὶ τιμωρείας. ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας. διὰ τοῦτο τὴν σεπτήν σου ὑμνοῦμεν μνήμην, σοφὲ θαλάλαιε.

κα΄. Τῶν ἁγίων μεγάλων βασιλέων, καὶ ἰσαποστόλων. κωνσταντίνου καὶ ἑλένης. οἴνου καὶ ἐλαίου κατάλυσις. καὶ ἀργία, τροπάριον, ἦχος, δ΄.

Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν ἀπόστολός σου κύριε, βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρί σου παρέθετο. ἣν περίσωζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντά-

Κοντάκιον, ἦχος, γ΄. Ἡ παρθένος σήμερ.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ ἑλένῃ, τὸν σταυρὸν ἐμφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον. πάντων μὲν τῶν ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὅπλον δὲ κατ' ἐναντίων πιστῶν ἀνάκτων. δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

κβ΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος βασιλίσκου.

ἀλληλούϊα.

κγ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ μιχαὴλ, ἐπισκόπου συνάδων.

κδ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν συμεὼν, τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, τροπάριον, ἦχ. α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Κοντάκιον, ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος. καὶ ὡς οὐρανὸν, τὸν στύλον τεκτηνάμενος. δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας, τῶν θαυμάτων

τῇ αἴγλῃ ἐστί. Ὃ χριστῷ τῷ πάντων θεῷ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

κε'. Ἡ τρίτη εὕρεσις, τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Τροπάριον, ἦχος δ'.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ. χριστὸς ἀπεκάλυψε τὴν κεφαλήν σου ἡμῖν, προφῆτα καὶ πρόδρομε. πάντες οὖν συνελθόντες ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, ᾄσμασι θεηγόροις τὸν σωτῆρα ὑμνοῦμεν τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου. Κοντάκιον.

Προφῆτα θεοῦ καὶ πρόδρομε τῆς χάριτος.

ἢ τὸ προσόμοιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ ἡρώδης πρόδρομε παρανομήσας. γυναικὶ παρέσχετο τὴν κεφαλήν σου τὴν σεπτήν, ἧς τῇ εὑρέσει βοῶμέν σοι, αἴτησαι πᾶσι δωρήσασθαι ἔλεος.

κϛ'. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου κάρπου, ἑνὸς τῶν ἑβδο-

ἑβδομήκοντα. Τροπάριον. ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε.

κζ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεράποντος. Ἀλληλούϊα.

κη'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νικήτα, ἐπισκόπου χαλκηδόνος, καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, ἑλλαδίου. Ἀλληλούϊα.

κθ'. Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος, θεοδοσίας. Ἀλληλούϊα.

λ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰσαακίου, μονῆς τῶν δαλμάτων. Ἀλληλούϊα.

λα'. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἑρμείου, καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἑρμαίου. Ἀλληλούϊα.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ,

ἔχων ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιε'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, θ'.

α'. Εἰς τὴν πρώτην, τοῦ ἁγίου μάρτυρος, ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου, καὶ ἑτέρου μάρτυρος ἰουστίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀλληλούϊα.

β. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ. Τροπάριον. Κανόνα πίστεως.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόθεν ἔνδοξε ὡς εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ, σῷζε τοὺς πίστει τιμῶντάς σε, ὡς ἱεράρχην Χριστοῦ καὶ διδάσκαλον.

γ. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, Λουκιλλιανοῦ.

Ἀλληλούϊα.

δ. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τροπάριον. Κανόνα πίστεως.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν πίστιν Χριστοῦ, στερεῶς συνεδογμάτισας, καὶ ταύτην τηρῶν, εἰς πλῆθος ὄντως ηὔξησας, τὸ πρὸς σοῦ ποίμνιον σὺν ἀγγέλοις, ὅθεν Μητρόφανες συναγάλλῃ νῦν τῷ Χριστῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ε. Τοῦ

ε. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Δωροθέου, ἐπισκόπου Τύρου.

ς. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βισαρίωνος, τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ τοῦ ὁσίου Ἰλαρίωνος τοῦ νέου, μονῆς τῶν Δαλμάτων.

ζ. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεοδότου ἐπισκόπου Ἀγκύρας.

η. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος, Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Τροπάριον. ἦχος δ'.

Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ ἀθλοφόρε.

Ζήτει Φεβρουαρίῳ, η'. Κοντάκιον. ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Ὡς ἀθλητὴς καὶ μιμητὴς τοῦ σταυροῦ, καὶ χορηγὸς τῶν δωρεῶν τῶν ἐκεῖθεν, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου προφθάνοις ἀεί, πάντας τοὺς προσφεύγοντας, τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ, καὶ πιστῶς προστρέχοντας, τῇ ἁγίᾳ σου σκέπῃ. διὸ βοῶμεν λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ τῶν κινδύνων παμμάκαρ Θεόδωρε.

 θ. Τοῦ

———

θ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. Τροπάριον. ἦχος, δ'. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ. Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Τὰς τῶν αἱρέσεων πλοκὰς διαῤῥήξας, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ θείοις λόγοις, τὴν ἐκκλησίαν Κύριλλε ἐπλούτισας. πάντα τὰ ζιζάνια Νεστορίου ἐκκόψας. ὅθεν καὶ παρέστασαι, σὺν ἀγγέλων χορείαις, Χριστῷ πρεσβεύων μάκαρ ἐκτενῶς, πᾶσι πταισμάτων δωρήσασθαι ἄφεσιν.

ι'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Τιμοθέου, ἐπισκόπου Προύσης.

ια'. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων, Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Τροπάριον. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Κοντάκιον ἦχος, γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Τοῦ Χριστοῦ γέγονας, πανάληθὴς ὑπηρέτης. ἀπο-

ἀποστόλων ὤφθης τε, τῶν ἑβδομήκοντα πρῶτος. ἤυγασας καὶ σὺν τῷ Παύλῳ, τὸ κήρυγμά σου. ἅπασι καταμηνύων Χριστὸν σωτῆρα. διὰ τοῦτο ὑμνῳδίαις, τὴν θείαν μνήμην Βαρνάβα τελοῦμέν σου.

Ἕτερον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὤφθης μέγας ἥλιος τῇ οἰκουμένῃ. διδαγμάτων λάμψεσι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε Χριστοῦ ἀπόστολε.

ιβ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου.

Τροπάριον. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ἢ τό, Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀστὴρ φαεινός, ἐδείχθης τοῖς μονάζουσι ὡς φέγγος νυκτί, αὐγάζει ἐν τοῖς πέρασιν, οὕτω περ ἔλαμψας ἐν ἀσκήσει, ὥσπερ ἥλιος. διὰ τοῦτο Ὀνούφριε μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἕτερον, πρὸς τό, Πίστει Χριστοῦ.

Ὡς νοητὸν καὶ οὐράνιον, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτου τριάδος δοχεῖον ὤφθης λαμπρότατον, καὶ χάριν τῶν θαυμάτων ἀπείληφας κραυγάζων, ἀλληλούϊα.

ιγ΄. Τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀκυλίνης, καὶ τοῦ ἁγίου τριφυλλίου, ἐπισκόπου λευκουσίας τῆς κύπρου. Τροπάριον.

Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ. Καὶ τὸ Κανόνα πίστεως.

ιδ΄. Τοῦ ἁγίου προφήτου ἐλισσαίου, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν μεθοδίου, πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. Τροπάριον. ἦχος δ΄.

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος τῶν προφητῶν ἡ κρηπίς. ὁ δεύτερος πρόδρομος τῆς παρουσίας χριστοῦ, ἠλίας ὁ ἔνδοξος. ἄνωθεν καταπέμψας, ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει. διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν, βρύει ἰάματα.

Ἕτερον τοῦ ἱεράρχου. Κανόνα πίστεως.

Κοντά-

Κοντάκιον, τοῦ προφήτου, ἦχος β΄.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτης θεοῦ, ἐδείχθης διπλασίονα. τὴν χάριν λαβὼν, τοῦ ὄντως ἐπαξίως σοι, ἐλισσαῖε μακάριε, ἠλιοῦ γὰρ γέγονας σύσκηνος. σὺν αὐτῷ χριστῷ τῷ θεῷ πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἕτερον τοῦ ἱεράρχου. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίσω ὡς ἄσαρκος, καὶ οὐρανοὺς ἐκληρώσω μεθόδιε, ὡς τρανώσας ἐν τοῖς πέρασι τὴν τῶν εἰκόνων προσκύνησιν. ἐν πόνοις γὰρ καὶ μόχθοις περισσοτέρως διάγων, οὐκ ἐπαύσω ἐν παρρησίᾳ, ἐλέγχων ἀθετοῦντας τὴν εἰκόνα χριστοῦ.

ιε΄. Τοῦ ἁγίου προφήτου ἀμμώς, ἀλληλούϊα.

ιϛ΄. Τοῦ ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ τύχωνος ἀμαθούντων. Τροπάριον, ἦχος δ΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Κοντάκιον, ἦχος γ΄.
Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐν ἀσκήσει ἅγιε, θεοφιλεῖ διαπρέψας. παρακλήτου δύναμιν, ἐξ ὕψους καθυ-

πεδέ-

ὑπεδέξω. ξόανα καθελεῖν πλάνης λαοὺς
δὲ σώζειν. δαίμονας ἀποδιώκειν νόσους
ἰᾶσθαι, διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν ὡς θεοῦ φίλον,
τύχων μακάριε.

ιζ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, μανουὴλ, σαβὲλ
καὶ ἰσμαὴλ. Τροπά. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῇ πίστει χριστοῦ, τρωθέντες παμμακάριστοι.
καὶ τούτου πιστῶς, πιόντες τὸ ποτήριον. τῶν
περσῶν σεβάσματα, καὶ θράσος εἰς γῆν
κατεβάλετε, τῆς τριάδος ἰσάριθμοι. πρε-
σβείαν ποιοῦντες, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ιη'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος λεοντίου. Τροπάριον.
Ὁ μάρτυς σου κύριε. Κοντάκιον.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν τυράννων ἰσχύας, τὰς πονηρὰς ἐπι-
νοίας, καὶ ἑλλήνων ἤλεγξας τὸ ἀθεώτα-
τον σέβας. ἔλαμψας θεογνωσίαν πᾶσιν
αὐτοῖς. δόγμασι τῆς εὐσεβείας θεόφρον
μάρτυς. διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην τιμῶ-
μεν πόθῳ, σοφὲ λεόντιε.

ιθ'. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἰούδα ἀδελφοῦ τοῦ
κυρίου. Τροπάριον. ἦχος, α.

Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Χριστοῦ σε συγγενῆ. ὦ ἰοῦδα εἰδότες, καὶ μάρτυ-
ρα στεῤῥὸν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν. τὴν πλά-
νην πατήσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαν-
τα. ὅθεν σήμερον, τὴν πανάγιάν σου μνή-
μην. ἑορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν
λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Κοντάκιον. ἦχος, β'. τὰ ἄνω ζητῶν.

κ'. Τοῦ παύλου δειχθεὶς, συνόμιλος ἀπόστολε.
σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸ κήρυγμα κατήγγει-
λας, τῆς ἐν θεοῦ χάριτος, μυστολέκτα ἰοῦ-
δα μακάριε διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, μὴ παύ-
σῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

κ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος μεθοδίου, ἐπι-
σκόπου πατάρων.

κα. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, ἰουλιανοῦ τοῦ ταρσέως.

κβ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος εὐσεβείου, ἐπισκό-
που σαμωσάτων.

κγ΄. Τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀγριππίνης.

κδ΄. Τὸ γενέθλιον, τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. ἀργία. καὶ ἰχθύος κατάλυσις. Τροπάριον, ἦχος, β΄.

Προφῆτα καὶ πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ. ἀξίως εὐφημῆσαί σε, οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε. στείρωσις γὰρ τεκούσης καὶ πατρὸς ἀφωνία. λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει. καὶ σάρκωσις υἱοῦ τοῦ θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Κοντάκιον. ἦχος, γ΄. Ἡ παρθένος σήμερ.

Ἡ πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν πρόδρομον τίκτει. καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς προφητείας. ὃν γὰρ οἱ προφῆται προεκήρυξαν, τοῦτον ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη θείου λόγου, προφήτης, κήρυξ, ὁμοῦ καὶ πρόδρομος.

κε΄. Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

Το-

Τροπάριον. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Κοντάκιον. τὸ τοῦ προδρόμου.

κϛ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαβίδ, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Τροπάριον.

Ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς.

κζ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Σαμψὼν τοῦ ξενοδόχου. Τροπάριον.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου.

Ζήτει σεπτεμβρίῳ, ιβ΄. Κοντάκιον.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἰατρὸν πανάεισον, καὶ πρεσβευτὴν εὐπρόσδεκτον, οἱ τῇ σορῷ σου τῇ θείᾳ προστρέχοντες, Σαμψὼν θεόφρον ὅσιε συνελθόντες ἐν πίστει, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις ἀγαλλιώμενοι, Χριστὸν δοξάζομεν τὸν τοιαύτην σοι χάριν, παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

κη΄. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων, τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου. Τροπάριον, ἦχος, πλ. α΄.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος

μενος

μένος χριστὲ ὁ θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Κοντάκιον.

Τὸ μέγα ἰατρεῖον τῆς οἰκουμένης, τὸ ζεῦγος τοῦ χριστοῦ τὸ πεποθημένον. τοὺς φωστῆρας τοὺς ἐκλάμποντας, ταῖς αὐγαῖς τῶν ἰάσεων, ὑμνήσωμεν πιστοὶ μεγαλοφώνως, ἔνδον τοῦ ναοῦ αὐτῶν βοῶντες. κύρος καὶ ἰωάννης, οἱ χορηγοὶ τῶν θαυμάτων, καὶ ἰατροὶ τῶν νοσούντων, αὐγάζουσι τὰ πέρατα.

κθ. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων καὶ πρωτοκορυφαίων, πέτρου καὶ παύλου. ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις. Κοντάκιον, ἦχος, δ.

Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι. καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν

μῶν

μῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, ἡ ὑπακοή, ἦχος, πλ. δ΄.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον, ποία δὲ ἐκκλησία οὐκ ἔσχε σε ῥήτορα. δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σὲ παῦλε. εἶδε γάρ σε σκελισθέντα φωτί. ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει. ἀλλ' ἡ ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ ποθεῖ τιμῶσα σου τὰ σπάργανα. πέτρε τῆς πίστεως ἡ πέτρα. παῦλε καύχημα τῆς οἰκουμένης. ἐκ τῆς ῥώμης συνελθόντες, στηρίξατε ἡμᾶς.

Ἀφ' ἕκτης ᾠδῆς, Κοντάκιον, ἦχος, β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας. τὴν κορυφὴν τῶν ἀποστόλων κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν, τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

λ΄. Ἡ σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων

φήμων ἀποστόλων, τῶν δώδεκα ἰχθύως κατάλυσις. Τροπάριον, Ο τῶν ἀποστόλων.

Κοντάκιον ἦχος, β'. πρὸς τὸ,

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πέτρα χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως. δοξάζει φαιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρόκριτον. καὶ σὺν παύλῳ ἅπασαν δωδεκάριθμον φάλαγγα σήμερον. ὧν τὴν μνήμην τελοῦντες πιστῶς, τὸν τούτους δοξάσαντα δοξάζομεν.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ,

ἔχων ἡμέρας, λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιδ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ι.

α'. Εἰς τὴν πρώτην, τῶν ἁγίων, καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων, κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ, τῶν ἐν ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

Κατάλυσις, οἴνου, καὶ ἐλαίου. Τροπάριον καὶ κοντάκιον, Ζήτει νοεμβρίῳ, α'.

β'. Η κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπε-

ραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, ἐν βλαχέρναις. Κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου. Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη. ἐσθῆτα καὶ ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου, ἄφθαρτα διαμείναντα. ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. διὸ δυσωποῦμέν σε. εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος τέταρτος.

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, θεοχαρίτωτε ἁγνὴ ἐδωρήσω, τὴν ἱερὰν ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερὸν σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη πάντων ἀνθρώπων. ἧσπερ τὴν κατάθεσιν, ἑορτάζομεν πόθῳ. καὶ ἐκβοῶμεν φόβῳ σοι σεμνή, χαῖρε παρθένε χριστιανῶν τὸ καύχημα.

γ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ὑακίνθου. καὶ τοῦ

ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνατολίου, πατριάρ-
χου κωνσταντινουπόλεως. Ἀπολυτίκιον.
Ὁ μάρτυς σου κύριε. Κανόνα πίστεως.
δ΄. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου κρήτης,
τοῦ ἱεροσολυμίτου. Ἀπολυτίκιον.
Κανόνα πίστεως. Κοντάκιον. ἦχος, β΄.
Τὰ ἄνω ζητῶν.
Σαλπίσας τρανῶς, τὰ θεῖα μελωδήμα-
τα. ἐδείχθης φωστήρ, τῷ κόσμῳ τηλαυγέ-
στατος. τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῆς τριάδος
ἀνδρέα ὅσιε. ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι, μὴ
παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.
ε΄. Τῆς ἁγίας μάρθας, μητρὸς τοῦ ἁγίου συμεὼν.
τοῦ θαυματουργοῦ. καὶ τοῦ ὁσίου καὶ θεο-
φόρου πατρὸς ἡμῶν, ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ
ἄθῳ. καὶ τοῦ ὁσίου λαμπαδοῦ.
Ἀπολυτίκιον, τῆς ὁσίας. Ἐν σοὶ μῆτερ ἀ-
κριβῶς. Τοῦ ὁσίου, ἦχος, γ΄.
Τὴν ἐν σαρκὶ ζωήν σου κατεπλάγησαν ἀγγέ-
λων τάγματα. πῶς μετὰ σώματος, πρὸς
ἀοράτους συμπλοκὰς ἐχώρησας ἀοίδιμε.

καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς
φάλαγγας. ὅθεν ἀθανάσιε, ὁ χριστός σε ἠ-
μείψατο πλουσίαις δωρεαῖς. διὸ πάτερ πρέ-
σβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Κοντάκιον ἦχος, β. τὰ ἄνω ζητῶν.
Χριστοῦ τὸν ζυγὸν, λαβὼν ἀθανάσιε, καὶ
σοῦ τὸν σταυρὸν, ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενος, μιμητὴς
πανάριστος τῶν αὐτοῦ παθημάτων γέγο-
νας. κοινωνός τε τῆς δόξης αὐτοῦ τῆς θείας,
μετέχων καὶ ἀλήκτου τρυφῆς.
ϛ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, σισώη τοῦ μεγάλου.
Ἀπολυτίκιον, ἦχος, α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.
Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.
Ἐξασκήσας ἄγγελος ἐν γῇ ὡράθης. κα-
ταυγάζων ὅσιε, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν,
θεοσημείοις ἑκάστοτε. ὅθεν σε πίστει σι-
σώη γεραίρομεν.

ζ΄. Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, θωμᾶ, τοῦ ἐν
τῷ μαλαίῳ, καὶ ἀκακίου, τοῦ ἐν τῇ κλί-

μανι. καὶ τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος
Κυριακῆς. Ἀλληλούϊα.
Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος προκοπίου,
κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον.
Ὁ μάρτυς σου κύριε. Κοντάκιον,
τὰ ἄνω ζητῶν.
Τῷ ζήλῳ χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ τῇ τοῦ σταυροῦ, ἰσχύϊ συμφραξάμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα καὶ τὸ θράσος κατέβαλες προκόπιε. καὶ τὴν σεπτὴν ἐκκλησίαν ὕψωσας, τῇ πίστει προκόπτων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.
θ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος παγκρατίου, ἐπισκόπου ταυρομενίας. τροπάριον.
Καὶ τρόπων μέτοχος.
ι'. Τῶν ἁγίων, με'. μαρτύρων τῶν ἐν νικοπόλει τῆς ἀρμενίας. τροπάριον,
Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

ιδ'. Τῆς ἁγίας μάρτυρος, καὶ πανευφήμου Εὐφημίας, ἤτοι τοῦ ὅρου τῶν πατέρων.
τρο-

τροπάριον. Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ.
Κοντάκιον, ἦχος, πλ. β'.
Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει κατεβάλλου θερμῶς, ὑπὲρ χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου. ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἱρέσεις, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε διὰ τῆς θεοτόκου. ἡ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων πατέρων τὸν ὅρον λαβοῦσα καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.
ιβ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, πρόκλου καὶ ἱλαρίου. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, μιχαὴλ τοῦ μελεΐνου.

ιγ'. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου γαβριὴλ, καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωσὴφ θεσσαλονίκης τοῦ ὁμολογητοῦ.
τροπάριον. Τῶν οὐρανίων στρατιῶν.
τοῦ ὁσίου. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.
Κοντάκιον. τοῦ ἀρχαγγέλου. τὴν ὑπέρ.

 Ὁ ἐν

Ὁ ἐν ὑψίστοις, καθορῶν τὴν σὴν δόξαν· καὶ τῆς ἐπὶ γῆς, ἐξ ὕψους παρέχων χάριν, ἀρχηγὲ τῶν ἀγγέλων σοφὲ γαβριήλ. τῆς δόξης ὁ διάκονος, καὶ τοῦ κόσμου θεῖος πρόμαχος, σῶζε φρούρει τοὺς βοῶντάς σοι, αὐτὸς γενοῦ βοηθὸς, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

ιγ΄. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀκύλα.

Τροπάριον. Ἀπόστολε ἅγιε.

ιε΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, κηρύκου, καὶ ἰουλίττης. Τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος, δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα ἡ χριστομάρτυς, ἰουλίττα κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρικῶς ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε. χριστὸς ὑπάρχει, μαρτύρων τὸ καύχημα.

ιϛ΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, ἀθηνογένους καὶ τῶν δέκα αὐτοῦ μαθητῶν. Σχόλιον.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἤγουν τῇ, ιϛ΄. τοῦ ἰουλίου μηνὸς. μνή-

μην

μην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ κατὰ νίκαιαν συνελθόντων, τιη΄. καὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ συνελθόντων ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, ρν΄. καὶ τῶν ἐν τῇ, γ΄. ἐν ἐφέσῳ, σ΄. καὶ τῶν ἐν τῇ, δ΄. ἐν χαλκηδόνι, χλ΄. καὶ τῶν ἐν τῇ, ε΄. ρξ΄. καὶ τῶν ἐν τῇ, ϛ΄. ρο΄.

Τροπάριον, καὶ κοντάκιον.

Ζήτει τῇ ια΄. τοῦ ὀκτωβρίου μηνός.

ιζ΄. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος μαρίνης. κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου. Τροπάριον, ἦχος, δ΄. Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ.

Κοντάκιον, ἦχος, γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε. ἀκηράτοις στέμμασιν, ἐστεφανώθης μαρίνα. αἵμασι τοῦ μαρτυρίου δὲ φοινιχθεῖσα. θαύμασι κατελαμπρύνθης τῶν ἰαμάτων. καὶ βραβεῖα τῆς νί-

κης ἐδέξω μάρτυς, χειρὶ τοῦ κτίστου στε-

Ἕτερον, ἦχος, δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνδρείαν καὶ φρόνησιν σὺ κεκτημένη σεμνή, τελείως κατεπάλαισας ὄφιν ἀρχέκακον, μαρίνα πανεύφημε. ἠξίωσας ἐλυμβεῖς, τὰς πικρὰς τιμωρίας. εὐφράνας ἀσωμάτων, τὰς χορείας ἀθλοῦσα. διὸ ἀπαύστως πρέσβευε Χριστῷ, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

ιή. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ὑακίνθου, τοῦ ἐν ἀμάστριδι, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος αἰμιλιανοῦ. Ἀλληλούια.

ιθ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν δίου, καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου βασιλείου. Τροπάριον.

Τῆς ἐρήμου πολίτης,

Ἕτερον. Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς.

κ΄. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου ἠλιοῦ. κατάλυσις. οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον, ἦχος, δ΄.

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν προφητῶν ἡ

κρη-

κρηπίς. ὁ δεύτερος πρόδρομος. τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἠλίας ὁ ἔνδοξος. ἄνωθεν καταπέμψας, ἐλισσαίῳ τὴν χάριν. νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει. διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Κοντάκιον, ἰδιόμελον, ἦχος, β΄.

Προφῆτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἠλία μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

κα΄. Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, συμεὼν τοῦ διὰ χριστὸν σαλοῦ. καὶ ἰωάννου συνασκητοῦ αὐτοῦ. καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου ἰεζεκιήλ.

Τροπάριον. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. Καὶ τὸ

Τοῦ προφήτου σου τὴν μνήμην κύριε.

Κοντάκιον, τῶν ὁσίων. Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἀναφανέντα, ἄσαρκον, καὶ ἀρεταῖς ὑπερκοσμίως λάμψαντα. συμεὼν ἰσάγγελον καὶ θεοφόρον εὐφημήσωμεν, σὺν τούτῳ ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον ἐν

πίστει

πίστει καὶ ἀγάπῃ, ὡς πρεσβεύοντας κῷ ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

κβ΄. Τῆς ἁγίας μυροφόρου, καὶ ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς. καὶ ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φωκᾶ. Κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου. Τροπάριον, ἦχος, α΄.

Χῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνὴ Μαγδαληνή, ἠκολούθεις Μαρία. αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην. ἑορτάζοντες, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν. Τοῦ μάρτυρος.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Κοντάκιον. ἦχος, γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Τὴν Χῦ μαθήτριαν, καὶ πρώτην ἐν μυροφόροις. τὴν εὐαγγελίσασαν τοῖς ἀποστόλοις τὸ χαῖρε. ἅπαντες ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις ἀνευ-

ἀνευ-

ανευφημοῦμεν, αἴνεσιν ἀναπέμποντες Θεῷ τῷ τῶν ὅλων. τῷ τοιαύτην ἐν τῷ κόσμῳ πηγὴν θαυμάτων, χαρισαμένῳ ἡμῖν.

Ἕτερον τῆς αὐτῆς ἦχος, δ΄.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτήσας Μαρία, σὲ ἀληθῆ μαθήτριαν προσήκατο. ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς αὐτὸν κεκτημένην. ὅθεν καὶ ἰάματα ἐπετέλεσας πλεῖστα, καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἑκάστοτε.

κγ΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Τροφίμου, Θεοφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κε.

κδ΄. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Χριστίνης. Τροπάριον, ἦχος, δ΄. Ἡ ἀμνάς σου Ἰῦ. Κοντάκιον, ἦχος, δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ.

Φωτοειδὴς περιστερὰ ἐγνωρίσθης, ἔχουσα πτέρυγας χρυσᾶς καὶ πρὸς ὕψος, τῶν οὐρανῶν κατέπαυσας Χριστίνα σεμνή. ὅ-

θεν σου

θεν σου τὴν ἔνδοξον ἑορτὴν ἐκτελοῦμεν. πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην. ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἴαμα θεῖον, ψυχῆς τε, καὶ σώματος.

κε΄. Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας ἄννης, μητρὸς τῆς θεοῦ. καὶ μνήμη τῶν ὁσίων γυναικῶν, ὀλυμπιάδος καὶ εὐπραξίας. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος, δ΄.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν ἐκυοφόρησας, ἁγνὴν θεομήτορα θεόφρον ἄννα. διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραινομένων κατοικία ἐν δόξῃ. χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἱλασμὸν ἀεὶ μακαρία.

Κοντάκιον ἦχος, β΄. τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων χριστοῦ, τὴν μνήμην ἑορτάσωμεν. τῶν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν. τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κράζοντας, ὁ θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν. ὁ τού-

ὁ τούτους δοξάσας ὡς ηὐδόκησεν.

κς΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἑρμολάου. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος τοῦ χριστοῦ, παρασκευῆς. τροπάριον.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Καὶ τῆς ἁγίας, ἦχος, α΄.

Τὴν σπουδήν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε. τὴν ὁμώνυμον σου πίστιν, εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, παρασκευὴ ἀθλοφόρε. ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ΄.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῇ ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ τὸν ὑμνητήριον παρασκευῆς δεῦτε συμφώνως ἀναμέλψωμεν. ἀπαστράπτει γὰρ τοῖς θαύμασιν ἐν τῷ κόσμῳ. ἀπελαύνουσα τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαιναν. καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὴν χάριν ἄφθονον. τοῖς κραυγάζουσι, χαῖρε μάρτυς πολύαθλε.

κζ. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος παντελεήμονος. Κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τροπάριον. ἦχος, γ'.

Ἀθλοφόρε ἅγιε καὶ ἰαματικὲ παντελεήμων, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. α'.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ μάρτυς χριστοῦ τοῦ θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον. ἀπελαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοώντων πιστῶς, σῶσον ἡμᾶς κύριε.

κη'. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ διακόνων προχόρου, νικάνορος, τίμωνος, καὶ παρμενᾶ.

Τροπάριον. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Κοντάκιον, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σῶτερ.

Διάκονοι σεπτοί, καὶ αὐτόπται τοῦ λόγου. καὶ σκεύη ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πιστεῖ νικάνορ καὶ πρόχορε, παρμενᾶ, τίμων σὺν δόξῃ. ὅθεν σήμερον, τὴν ἱερὰν ἡμῶν μνήμην ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

κθ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος καλλινίκου.

Τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω τερπνά, ἀξίως νῦν κεκλήρωσαι. χριστοῦ γὰρ σφοδρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτούμενος, τοῦ πυρὸς καλλίνικε, διαυτοῦ ἀνδρείως κατετόλμησας. ᾧ καὶ νῦν παρεστάμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

λ'. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων, σίλα, καὶ σιλουανοῦ. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

λα'. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου, εὐδοκίμου, καὶ προεόρτια τῆς προελεύσεως, τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.

Τροπάριον, τοῦ ἁγίου, ἦχος, δ'.

Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς οὐρανίους σκηνάς. τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον, ἀδιάλωβητον τὸ σῶμά σου ἅγιε. σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνη,

νη, καὶ σεμνὴ πολιτεία, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύνας τὴν σάρκα. διὸ ἐν παῤῥησίᾳ, Χριστῷ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου.

Κοντάκιον. ἦχος, γʹ. πρὸς τὸ,

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἡ σεπτή σου σήμερον, ἡμᾶς συνήθροισε μνήμη ἐν τῇ θείᾳ λάρνακι· τῶν ἱερῶν σου λειψάνων. πάντες οὖν οἱ προσιόντες, καὶ προσκυνοῦντες, ἅπασαν δαιμόνων βλάβην, ἀποσοβοῦνται. καὶ ποικίλων νοσημάτων λυτροῦνται τάχος, μάκαρ εὐδόκιμε.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ,

ἔχων ἡμέρας, λαʹ. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγʹ. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιαʹ.

αʹ. Εἰς τὴν πρώτην, ἡ πρόοδος τῶν τιμίων ξύλων, τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. καὶ μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ μαρτύρων τῶν μακκαβαίων, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν σολομο-

νῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν ἐλεαζάρου.

Ἀρχόμεθα τῆς νηστείας τῆς θεοτόκου.

Τροπάριον. ἦχος, αʹ.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι κύριε. καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Δόξα καὶ νῦν. Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου.

Κοντάκιον, ἦχος, βʹ. τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας θεοῦ, οἱ στῦλοι οἱ ἑπτάριθμοι, καὶ θείου φωτὸς, οἱ λύχνοι οἱ ἑπτάφωτοι, μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ μαρτύρων μέγιστοι μάρτυρες. σὺν αὐτοῖς τὸν πάντων θεὸν αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς.

βʹ. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου, τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου στεφάνου.

Τροπάριον, ἦχος, δʹ.

Βασίλειον διάδημα ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, μαρτύρων πρωτόαθλε. σὺ γὰρ τὴν ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν. εἶδές σου τὸν σωτῆρα, τοῦ πατρὸς δεξιόθεν. αὐτὸν οὖν ἐκ-

δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ΄.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανίου γεωργοῦ πανεύφημε. πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ χριστὸν ἐξέχεας μακάριε. πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ, τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανοῖς, ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανῖτα τῶν μαρτύρων ὁ πρωτάθλος.

γ΄. Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, ἰσαακίου, δαλμάτου, καὶ φαύστου. τροπάριον.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων. κοντάκιον. ἦχος, β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον θεοτόκον.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμψαντας ὡς φωστῆρας, καὶ τὰς αἱρέσεις ἀνατρέψαντας ἐν τῇ πίστει, ὕμνοις ἰσαάκιον εὐφημήσωμεν, καὶ σὺν δαλμάτῳ φαῦστον, ὡς τοῦ χριστοῦ θεράποντας. αὐτὸν δυσωποῦντας ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

δ΄. Τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων, τῶν ἐν ἐφέσῳ. καὶ τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος εὐδοκίας.

τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

κον-

κοντάκιον. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Οἱ τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, καταφθορᾶς διέμειναν τεθνήξαντες ἐκτός. ὅθεν ἐξανίσανται, μετὰ πλείονας χρόνους. ἅπασαν ἐνθάψαντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν. οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ, εὐφημοῦντες χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

ϛ΄. Προεόρτια τῆς μεταμορφώσεως, τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος εὐσιγνίου. τροπάριον, ἦχος, δ΄.

Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν προϋπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ προεόρτια πιστοὶ, καὶ βοήσωμεν. ἔφθασεν ἡ ἡμέρα, τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης. ἄνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ θαβὼρ ὁ δεσπότης. τῆς θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι τὴν ὡραιότητα.

κοντάκιον, ἦχος, δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει θεϊκῶς. ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα, μεταμορ-

φαῦται χριστὸς σώζων ἅπαντας.

ϛ΄. Ἡ ἁγία μεταμόρφωσις, τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν, ἰησοῦ χριστοῦ. ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις. ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει χριστὲ ὁ θεὸς, δείξας τοῖς μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου καθὼς ἠδύναντο, λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ μαθηταί σου τὴν δόξαν σου χριστὲ ὁ θεὸς ἐθεάσαντο. ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἑκούσιον. τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

ζ΄. Τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος δομετίου. τροπάριον, καὶ κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς.

η΄. Τοῦ ἁγίου αἰμιλιανοῦ τοῦ ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου κυζίκου. ὁμοίως.

θ΄. Τοῦ

θ΄. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ματθία. τροπάριον.

Ἀπόστολε ἅγιε.

Κοντάκιον, ἦχος, δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωταυγὴς ὡς ἥλιος εἰς πάντα κόσμον, ἐξελθὼν ὁ φθόγγος σου, καταφωτίζει τῶν ἐθνῶν, τὴν ἐκκλησίαν ἐν χάριτι. θαυματοφόρε, ματθία ἀπόστολε.

ι΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, καὶ ἀρχιδιακόνου λαυρεντίου. τροπάριον. Ὁ μάρτυς σου κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. τὰ ἄνω ζητῶν.

Πυρὶ θεϊκῷ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σου. τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας. ἀθλητῶν ἑδραίωμα, θεοφόρε μάρτυς λαυρέντιε. καὶ ἐν ἄθλοις ἐβόας πιστῶς. οὐδέν με χωρίσει τῆς ἀγάπης χριστοῦ.

ια΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου εὔπλου. τροπάριον. Ὁ μάρτυς σου κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος, α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Τοὺς νόμους τοῦ χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων. ἐπέστης ἐκβοῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν σταδίῳ. αὐτόκλητος πάρειμι, ἐναθλῆσαι στερ-

ροτατα. ὅθεν κλίνασου, περιχαρῶς τὸν αὐχένα. ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους. τελέσας τὸν δρόμον σου.

ιβ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, φωτίου, καὶ ἀνικήτου. Ἐνταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, μαξίμου. Τροπάριον.

Ο ἱ μάρτυρές σου κύριε. καὶ τό,

Ο ρθοδοξίας ὁδηγέ.

Κοντάκιον. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τ ῆς ἐκκλησίας ὑπέρμαχε θεηγόρε. ὀρθοδοξίας ἀσφάλεια καὶ λαμπρότης. λύρα καὶ ὄργανον τῆς εὐσεβείας. τῶν μοναστῶν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ιγ'. Τ οῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. ἐνταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀποδίδοται ἡ ἑορτή. Ἡ δὲ τοῦ ἁγίου ἀκολουθία ὡς ἄνωθεν εἴρηται, ψάλλεται εἰς τὰς δώδεκα.

ιδ'. Προεόρτια τῆς κοιμήσεως, τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου μιχαίου.

χαίου. Τροπάριον, ἦχος δ'.

Λ αοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς. καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ. τοῦ θεοῦ γὰρ ἡ μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν ἐνδόξως, ἣν ὕμνοις ἀεὶ, ὡς θεοτόκον δοξάζομεν. Κοντάκιον. ἦχος, τέταρτος.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τ ῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, προσκιρτῶσα σήμερον, μετ' εὐφροσύνης μυστικῶς, θεοκυῆτορ κραυγάζει σοι, χαῖρε παρθένε, χριστιανῶν τὸ καύχημα.

ιε'. Ἡ κοίμησις, τῆς ὑπεραγίας ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου. καὶ ἀειπαρθένου μαρίας. ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Τροπάριον, ἦχος, α'.

Ἐ ν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες,

θεῖ μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρ-
χουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς
σαῖς, λυτρουμένη ἐκ θανάτου τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν. Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον θεοτόκον,
καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τά-
φος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν. ὡς γὰρ
ζωῆς μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν,
ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

ιϛ'. Ἡ ἐξ ἐδέσης ἀνακομιδὴ, τῆς ἀχειροποιή-
του εἰκόνος, τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ἤτοι τοῦ
ἁγίου μανδηλίου. Καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος
διομήδους. Τροπάριον, ἦχος, β'.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνασου προσκυνοῦμεν
ἀγαθέ. αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισ-
μάτων ἡμῶν χριστὲ ὁ θεός. βουλήσει γὰρ εὐδόκη-
σας ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ. ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔ-
πλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. ὅθεν εὐ-
χαρίστως βοῶμέν σοι. χαρᾶς ἐπλήρωσας
τὰ

τὰ πάντα ὁ σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος
εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον. Δόξα τοῦ ἁγίου.
Ὁ μάρτυς σου κύριε. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ιζ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος μύρωνος.
Τροπάριον, καὶ κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς.

ιη'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων φλώρου, καὶ λαύ-
ρου. ὅμοιος.

ιθ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, ἀνδρέου τοῦ στρατη-
λάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεν-
τακοσίων ἐννενήκοντα τριῶν.

κ'. Τοῦ ἁγίου προφήτου σαμουήλ. τὸ τῆς ἑορ-
τῆς, ὁμοίως.

κα'. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου θαδδαίου, καὶ τῆς
ἁγίας μάρτυρος βάσσης. Τροπάριον.
Ἀπόστολε ἅγιε.

κβ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀγαθονίκου.
Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, συμψάλλεται καὶ
ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου λούππου.
Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων.
Οἱ μάρτυρές σου κύριε.
Καὶ κοντάκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς.

κγ'.

κγ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος λούπου. Ἐν ταύτῃ τῇ
ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ ἑορτή. ὁ δὲ ἅγιος
λοῦππος προεψάλθη, τῇ, κβ'.

κδ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος εὐτυχοῦς, μα-
θητοῦ τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ θεολόγου.
Τροπάριον. Καὶ τρόπων μέτοχος. καὶ
θρόνων διάδοχος.

κε' Ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου, τοῦ ἁγίου ἀπο-
στόλου βαρθολομαίου. καὶ μνήμη τοῦ
ἁγίου ἀποστόλου τίτου. Τροπάριον.
Ἀπόστολοι ἅγιοι. Κοντάκιον, ἦχος, β'.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ παύλου δειχθεὶς συνόμιλος ἀπόστολε.
σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγει-
λας, τῆς ἐν θεοῦ χάριτος μυστολέκτα τίτε
ἀοίδιμε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι μὴ παύσῃ
πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

κς'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀδριανοῦ καὶ νατα-
λίας. Τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.
Κοντάκιον, πρὸς τὸ, Ἐπεφάνης σήμερον.

Γυναι-

Γυναικὸς θεόφρονος, τοὺς θείους λόγους, ἐν
καρδίᾳ θέμενος, ἀδριανὲ μάρτυς χριστοῦ, ἐν
ταῖς βασάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συ-
ζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

κζ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ποιμένος. Τροπάριον.
Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

κη'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, μωϋσέως τοῦ αἰθίοπος.
Τροπάριον. ἦχος, πρῶτος.
Τῆς ἐρήμου πολίτης.
Ζήτει, τῇ κθ'. τοῦ σεπτεβρίου.
Κοντάκιον, ἦχος, γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλαμψιν καταπλουτίσας, σκότος
ἔλυσας παθῶν παμμάκαρ. καὶ ταῖς
ἀγρύπνοις προσευχαῖς σου ἐμάρανας,
τὸ τῆς σαρκὸς ἐπαιρόμενον φρόνημα. καὶ
πρὸς τὴν ἄνω ἐπέβης ἀκρόπολιν. πάτερ
ὅσιε χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

κθ'. Ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς, τοῦ τι-
μίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ

βαπτι-

βαπτιστοῦ ἰωάννου. ἀργία καὶ νηστεία.

Τροπάριον, ἦχος, β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ κῦ πρόδρομε. ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως, καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος. ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας χαίρων, εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾅδη θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. α'.

Ἡ τοῦ προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκή. ἵνα καὶ τοῖς ἐν ᾅδη, τοῦ σρς κηρύξῃ τὴν ἔλευσιν. θρηνείτω οὖν ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα. οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ θεοῦ. οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

λ'. Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, πατριαρχῶν κωνσταντινουπόλεως, ἀλεξάνδρου, ἰωάννου, καὶ παύλου τοῦ νέου. Τροπάριον, τοῦ

τοῦ προδρόμου. Δόξα, τῶν ἁγίων.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ κοντάκιον, τοῦ προδρόμου.

λα'. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης, τῆς ὑπεραγίας θκοῦ. κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τροπάριον. ἦχος, πλ. δ'.

Θκε ἀειπάρθενε τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη. ἐσθῆτα καὶ ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα. ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. διὸ δυσωποῦμέν σε. εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου θκε, περιλαβοῦσα ἡ ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον. καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος,

ἡ μόνη

ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Τέλος τῆς μηνολογίας, τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ. ΚΑΙ ΚΟΝΤΑΚΙΑ, τοῦ τριωδίου, καὶ ἐξωπαχίου, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου, μέχρι τῶν ἁγίων πάντων.

Τῇ κυριακῇ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου. τροπάριον, τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου. κοντάκιον, ἦχος τέταρτος.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν. καὶ τελώνου μάθωμεν τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν σωτῆρα κραυγάζοντες, ἵλαθι μόνε ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

Τῇ κυριακῇ τοῦ ἀσώτου, τροπάριον, τοῦ ἤχου, καὶ κοντάκιον.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῴας δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως. ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὅν μοι παρέδωκας πλοῦτον. ὅθεν σοι τὴν τοῦ ἀσώτου φωνὴν κραυγάζω. ἥμαρτον ἐνώπιόν σου πάτερ οἰκτίρμον. δέξαι με μετανοοῦντα καὶ ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

Τῷ σαββάτῳ τῆς ἀπόκρεω. τροπάριον, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὁ βάθει σοφίας, φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε δημιουργέ, ἀνάπαυσον κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ θεῷ.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον χριστὲ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Τῇ κυριακῇ τῆς ἀπόκρεω, τροπάριον, τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου, καὶ κοντάκιον, ἦχος, α΄.

Ὅταν ἔλθῃς ὁ θεὸς, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης. καὶ τρέ-

τρέμουσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ βήματος ἕλκει, καὶ βίβλοι διανοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύωνται, τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου μεστῆναι, κριτὰ δικαιότατε.

Τῷ σαββάτῳ τῆς τυροφάγου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων, ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν. τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν. μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς εὐσεβείας κήρυκας, καὶ ἀσεβείας φιμωτρα, τῶν θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαίδρυνας κε, τῇ ὑφηλίῳ λάμποντα. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις. ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ τοὺς σὲ δοξάζοντας, καὶ μεγαλύνοντας, διαφύλαξον

ψάλλειν

ψάλλειν καὶ ᾄδειν σοι, ἀλληλούϊα.

Εἰδέναι χρὴ ὅτι τῇ τετράδι καὶ παρασκευῇ τῆς τυροφάγου, μετὰ τὴν θ'. ἐσθίομεν τυρὸν, καὶ ὠὰ, διὰ τοὺς ἰακωβίτας, καὶ τετραδίτας, κατὰ τὸν κανόνα τοῦ ἐν ἁγίοις, πατρὸς ἡμῶν νικηφόρου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ κυριακῇ τῆς τυροφάγου. τροπάριον, ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου, καὶ κοντάκιον ἰδιόμελον, ἦχος, πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὁδηγὲ, φρονήσεως χορηγὲ, τῶν ἀφρόνων παιδευτὰ, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά. στήριξον συνέτισον τὴν καρδίαν μου δέσποτα. σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ πατρὸς λόγος. ἰδοὺ γὰρ τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι. ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Τῷ πρώτῳ σαββάτῳ τῶν νηστειῶν, μνήμην ἐπιτελοῦμεν, τοῦ γενομένου θαύ-

μα-

ματος τῶν τῶν κολύβων, παρὰ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος, θεοδώρου τοῦ τύρωνος.

τροπάριον, ἦχος, β΄.

Μ εγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα, ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος μάρτυς θεόδωρος ἠγάλλετο. πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδὺς τῇ τριάδι προσήνεκται. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις χριστὲ ὁ θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ΄.

Π ίστιν χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολύαθλε. καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

Τ ῇ πρώτῃ κυριακῇ τῶν νηστειῶν, ἤτοι τῆς ὀρθοδοξίας, μνείαν ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων προφητῶν. μωϋσέως καὶ ἀαρὼν, καὶ τῶν λοιπῶν. καὶ τῆς τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἀναστηλώσεως.

τροπά-

τροπάριον. τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου. δόξα. ἦχος, β΄.

Τ ὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι, συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν χριστὲ ὁ θεός. βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου. ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι. χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν θεοτοκίον, Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν.

Κοντάκιον, ἰδιόμελον, ἦχος, πλ. δ΄.

Ο ἀπερίγραπτος λόγος τοῦ πατρὸς, ἐκ σοῦ θεοτόκε περιγέγραφη σαρκούμενος. καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Τῇ αὐτῇ ἑσπέρᾳ, ψάλλομεν τὸν παρὸν προκείμενον, εἰς ἦχον, πλ. δ΄. ἤγουν τό,

Μ ὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ

 τοῦ

τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι ταχὺ ἐπά-
κουσόν μου. στίχος.

Ἡ σωτηρία σου ὁ θεὸς ἀντιλάβοιτό μου. στίχος.

Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Τῇ δὲ ἑσπέρα, τῆς δευτέρας κυριακῆς, ὁμοί-
ως τὸ παρὸν προκείμενον, εἰς ἦχον πλ. δ´.

Ἔδωκας κληρονομίαν, τοῖς φοβουμένοις τὸ
ὄνομά σου κύριε. στίχος.

Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς, πρὸς σὲ ἐκέ-
κραξα. στίχος.

Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύ-
γων σου.

Ψάλλεται δὲ ἐν, παρὸν ἑκάστῃ κυριακῇ,
μέχρι τῆς τελευταίας κυριακῆς, τῶν
νηστειῶν.

Τῇ τρίτῃ κυριακῇ τῶν [illegible]στειῶν, ἑορτάζομεν
τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
σταυροῦ. Τροπάριον, τὸ ἀναστάσιμον. Δόξα.

Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κλη-
ρονομίαν σου. νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρ-

βάρων

βάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων,
διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Κοντάκιον, ἰδιόμελον. ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι φλογίνη ῥομφαία, φυλάττει τὴν πύ-
λην τῆς ἐδέμ, αὐτῇ γὰρ ἐπέστη παράδο-
ξος δέσις τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ. θανάτου τὸ
κέντρον, καὶ ᾅδου τὸ νῖκος ἐνήλλατο. ἐπέ-
στης δὲ σωτήρ μου βοῶν τοῖς ἐν ᾅδη, εἰσά-
γεσθε πάλιν εἰς τὸν παράδεισον.

Τῇ δ´. κυριακῇ τῶν νηστειῶν, ψάλλομεν
τὴν ἀκολουθίαν. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως τῆς κλίμακος.
τροπάριον, καὶ κοντάκιον.

Ζήτει, μηνὸς μαρτίου, δ´.

Τῇ μετὰ πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ὁ-
μοίως ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν, τοῦ με-
γάλου κανόνος. καὶ κοντάκιον, ἦχος, πλ. β´.

Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα τί καθεύδεις.

 τὸ τέ-

τὸ τέλος ἐγγίζει καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι. ἀνάνηψον οὖν ἵνα φείσηταί σου χριστὸς ὁ θεός, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Τῷ δὲ σαββάτῳ, ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον, ἀκάθιστον ὕμνον. καὶ τροπάριον, ἦχος πλαγίου τετάρτου.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ ἰωσήφ, ἀσπουδὴ ἐπέστη. ὁ ἀσώματος, λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ. ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί. ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου. λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. Κοντάκιον, Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ, ζήτει μαρτίῳ, κε.

Τῇ πέμπτῃ κυριακῇ τῶν νηστειῶν, ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν, μαρίας τῆς αἰγυπτίας.

τρο-

Τροπάριον, ἦχος πλαγίου τετάρτου. Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη. κοντάκιον, ἦχος, ϛ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλὺν ἐκφυγοῦσα, τῆς μετανοίας τῷ φωτὶ αὐγασθεῖσα, τὴν σὴν καρδίαν ἔνδοξε προσήξας χριστῷ. τούτου τὴν πανάμωμον καὶ ἁγίαν μητέρα, πρέσβιν συμπαθεστάτην προσενέγκασα. ὅθεν. καὶ τῶν πταισμάτων εὗρες ἀποχήν, καὶ σὺν ἀγγέλοις ἀεὶ ἐπαγάλλεσαι.

Τῷ σαββάτῳ τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου λαζάρου.

Τροπάριον, ἦχος, α.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν λάζαρον χριστὲ ὁ θεός. ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ παῖ-

 δες

δες τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν. ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Κοντάκιον ἦχος, β'. τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρὰ, χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ, τοῦ κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται. τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι. γεγονὼς τύπος τῆς ἀναστάσεως, καὶ πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων. τροπάριον, τὴν κοινὴν ἀνάστασιν, ἐκ δευτέρου, καὶ τοῦτο ἅπαξ, ἦχος, δ'.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς, ἠξιώθημεν τῇ ἀναστάσει σου. καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι κυρίου.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἡ ὑπακοὴ, ἦχος, πλ. β'.

Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνέλαβον ὕστερον, οἱ ἀγνώμονες χριστὸν, ἰουδαῖοι τὸν θεόν. ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτῳ, ἀεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, διὰ παντὸς βοήσωμεν αὐτῷ, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. β'.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς ἐποχούμενος χριστὲ ὁ θεὸς, τῶν ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν καὶ τῶν παίδων ἀνύμνησιν, προσεδέξω βοώντων σοι, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δευτέρᾳ, ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ ἀλληλούϊα. τροπάριον. ἦχος, πλ. δ'.

Ἰδοὺ ὁ νυμφίος, ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς. καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὑρήσει γρηγοροῦντα. ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὑρή-

εὑρήσει ῥαθυμοῦντα. βλέπε οὖν ψυχή-
μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς, ἵνα μὴ τῷ
θανάτῳ παραδοθῇς, καὶ τῆς βασιλεί-
ας ἔξω κλεισθῇς. ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζου-
σα. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς, διὰ τῆς
θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὁ ἰακὼβ ὠδύρετο, τοῦ ἰωσὴφ τὴν στέρησιν. καὶ
ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἅρματι ὡς βασιλεὺς
τιμώμενος. τῆς αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς
ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἐδοξάζετο πα-
ρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας.
καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ γ΄. τροπάριον. ἰδοὺ
ὁ νυμφίος ἔρχεται. κοντάκιον, ἦχος, β΄.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα. καὶ
τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ
δοθέν σοι τάλαντον φιλοπόνως ἔργασαι
ταλαίπωρε. γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα, μὴ
μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος χριστοῦ.

Τῇ

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δ΄. τροπάριον, τὸ αὐτό.
κοντάκιον, ἦχος, δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ.

Ὑπὲρ τὴν πόρνην ἀγαθὲ ἀνομήσας, δα-
κρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα, ἀλ-
λὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι. πόθῳ
ἀσπαζόμενος τοὺς ἀχράντους σου πόδας,
ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς δεσπότης παρέ-
ξεις, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι σωτὴρ, ἐκ τοῦ
βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ε΄. εἰς τὸ ἀλληλούϊα,
τροπάριον, ἦχος, πλ. δ΄

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ
δείπνου ἐφωτίζοντο. τότε ἰούδας ὁ δυσσε-
βὴς. φιλαργυρίᾳ νοσήσας ἐσκοτίζετο.
καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον κρι-

τὴν

τὴν παραδίδωσι. βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον. φεῦγε ἀκόρεστον ψυχήν, τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν, ὁ περὶ πάντας ἀγαθὸς κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον λαβών, εἰς χεῖρας ὁ προδότης. κρυφίως αὐτάς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει τὴν τιμήν, τοῦ πλάσαντος ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν ἰούδας, ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ. τροπάριον. τό, Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί καὶ κοντάκιον ἰδιόμελον. ἦχος, πλ. δ΄.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν. αὐτὸν γὰρ κατεῖδε μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν. εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ υἱὸς καὶ θεός μου.

Τροπάριον εἰς τὴν ἀπόλυσιν. ἦχος, δ΄.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι. τῷ σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Τροπάριον τῆς πρώτης ὥρας, ἦχος, α΄.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνῃρέθη ἡ τυραννίς. ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ. οὔτε γὰρ ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς, δόξα σοι. Δόξα καὶ νῦν.

Τί σε καλέσωμεν ὦ κεχαριτωμένη.

Τροπάριον. τῆς γ΄. ὥρας. ἦχος, πλ. β΄.

Χριστέ, κατέκριναν σε ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων. οἱ τὴν ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῷ σε προσηλῶσαν. καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολήν σοι προσήνεγκαν. ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας

μείνας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, χριστὲ ὁ θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀλ.

Τροπάριον. τῆς ϛ'. ὥρας, ἦχος, β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς χριστὲ ὁ θεός, ἐπὶ σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας. ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα, κύριε δόξα σοι. Δόξα, καὶ νῦν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν. Τροπάριον. τῆς θ'. ὥρας. ἦχος, πλαγίου τετάρτου.

Βλέπων ὁ λῃστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν. εἰ μὴ θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου. Κοντάκιον, ἦχος πλαγίου τετάρτου.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία

ἐπὶ

ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν, εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ υἱὸς καὶ θεός μου.

Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ.

Τροπάριον, ἦχος, β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. σινδόνι καθαρᾷ εἱλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας, ἀπέθετο. Δόξα.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ᾅδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος. ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον, ζωοδότα χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Καὶ νῦν.

Τ αῖς

Ταῖς μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστὰς ὁ ἄγγελος ἐβόα. τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἁρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας νεκρὸς ὁρᾶται, καὶ σμύρνῃ καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος, γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἦλθον μυρίσαι, κλαίουσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι, τοῦτο σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον. ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα, ἡ ὑπακοὴ ἀντὶ τροπαρίου, ἦχος δ΄.

Πρό-

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὑροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα, ἤκουον ἐκ τοῦ ἀγγέλου, τὸν ἐν φωτὶ ἀϊδίῳ ὑπάρχοντα. μετὰ νεκρῶν, τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον, βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα. δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε. ὡς ἠγέρθη ὁ κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει θεοῦ υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον, ἰδιόμελον, ἦχος, πλ. δ΄.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ᾅδου καθεῖλες τὴν δύναμιν. καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς Χριστὲ ὁ θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος χαίρετε. καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης κυριακῆς τοῦ πάσχα, μέχρι τοῦ σαββάτου τῆς διακαινησίμου, αἱ ὧραι καὶ τὰ ἀπόδειπνα. οὕτω ψάλλονται μετὰ τὸν εὐλογητόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν
χαρισάμενος. ἐκ τρίτου.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσω-
μεν ἅγιον κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀνα-
μάρτητον. τὸν σταυρόν σου Χριστὲ προσκυνοῦ-
μεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦ-
μεν καὶ δοξάζομεν, σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν.
ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὀνομάζομεν. δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
προσκυνήσωμεν, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστα-
σιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ
τῷ κόσμῳ, διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν
κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ, σταυ-
ρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θά-
νατον ὤλεσεν. ἐκ τρίτου.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον. Εἰ καὶ ἐν τά-
φῳ κατῆλθες ἀθάνατε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ᾅδου δὲ μετὰ
ψυχῆς ὡς θεός. ἐν παραδείσῳ δὲ με-
τὰ λῃστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστὲ με-

τὰ πατρὸς καὶ πνεύματος. πάντα πλη-
ρῶν ὁ ἀπερίγραπτος. Δόξα.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὡραιότερος,
ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλι-
κῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος Χριστὲ ὁ τά-
φος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν. θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα,
χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ θεοτόκε
τοῖς κραυγάζουσιν, εὐλογημένη σὺ ἐν γυ-
ναιξὶν ὑπάρχεις, πανάμωμε δέσποινα.

Τὸ κύριε ἐλέησον μ'. καὶ λέγεται στίχος. ψάλ-
λεται δὲ ἡ τοιαύτη ἀκολουθία, ἐν
ταῖς ὥραις, καὶ τῷ ἀποδείπνῳ. καὶ τῷ
μεσονυκτικῷ· εἰς δὲ τὸ ἀπόδειπνον λέγο-
μεν καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην.

Εὐλογητὸς εἶ δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φω-
τίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ.
Καὶ τὰ λοιπά, ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ
ἑσπερινοῦ. τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'. καὶ ἀ-
πόλυσις.

Τῇ κυριακῇ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ.

Τροπάριον, ἦχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις. πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευρὰν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε Χριστὲ ὁ Θεός. συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις ἐβόα σοι, κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Τῇ κυριακῇ τῶν μυροφόρων τροπάριον.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον.

Δόξα

Δόξα. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ. Καὶ νῦν.

Ταῖς μυροφόροις γυναιξί.

Κοντάκιον ἰδιόμελον, ἦχος ϛ'.

Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις προσέταξας, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὔας κατέπαυσας τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ Θεός. τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς, κηρύττειν ἐπέταξας, ὁ σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Τῇ κυριακῇ τοῦ παραλύτου. Τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον. Κοντάκιον, ἦχος, γ'.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχήν μου κύριε, ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστασίᾳ. ὥσπερ καὶ τὸν παράλυτον ἤγειρας πάλαι. ἵνα κράζω σεσωσμένος, οἰκτίρμον δόξα Χριστὲ τῷ κράτει σου.

Τῇ

Τῇ τετάρτῃ τῆς μεσοπεντηκοστῆς.

τροπάριον, ἦχος πλαγίου δ΄.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα, ὅτι πᾶσι σῶτερ ἐβόησας· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν. χριστὲ ὁ θεὸς δόξα σοι. Κοντάκιον, ἦχος, δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἁπάντων ποιητὴς καὶ δεσπότης πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες χριστὲ ὁ θεὸς, δεῦτε καὶ ἀρρύσασθε ὕδωρ ἀθανασίας, ὅθεν σοι προσπίπτομεν καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν, σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς

ζωῆς ἡμῶν.

Κυριακῇ τῆς σαμαρείτιδος. τροπάριον. τὸ ἀναστάσιμον. καὶ κοντάκιον, ἦχος πλαγίου δ΄. πρὸς τὸ Πίστει χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα.

Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι ἡ σαμαρεῖτις, ἐθεάσατο τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε. ὃ ποτισθεῖσα δαψιλῶς. βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκληρώσατο αἰωνίως ἡ ἀοίδιμος.

Τῇ κυριακῇ τοῦ τυφλοῦ τροπάριον. τὸ ἀναστάσιμον. καὶ κοντάκιον,

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος. σοὶ χριστὲ προσέρχομαι ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι. σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Τῇ πέμπτῃ τῆς ἀναλήψεως.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Ἀνελήφθης, ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. χαροποιήσας τοὺς μαθητὰς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἑνώσας τοῖς οὐρανοῖς, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός, οὐδαμόθεν χωριζόμενος. ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε, ἐγώ εἰμι μεθ'

ὑμῶν

ὑμῶν καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων τιη' θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Τροπάριον, ἦχος πλ. δ'.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας. καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν πατέρων τὰ δόγματα, τῇ ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισεν. ἣ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας τὸν ὕφαντον ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Τῷ σαββάτῳ πρὸ τῆς πεντηκοστῆς, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Τροπάριον, καὶ κοντάκιον,

Ζήτει σαββάτῳ τῆς ἀποκρέω.

Τῇ

Τῇ κυριακῇ τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς·
Τροπάριον, ἦχος πλαγίου δ΄.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας φιλάνθρωπε δόξα σοι,

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὅτε καταβὰς, τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ ὕψιστος. ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον πνεῦμα.

Τῇ

Τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων πάντων.

Τροπάριον, τὸ ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῶν ἁγίων, ἦχος δ'.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὰ αἵματα ἡ ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι χριστὲ ὁ θεός. τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν ἐκκλησίαν σου, τὴν πολιτείαν σου διὰ τῆς θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

Τὰ ἀπολυτίκια ἀναστάσιμα τῶν ὀκτὼ ἤχων, σὺν τοῖς θεοτοκίοις, καὶ

ταῖς

ταῖς ὑπακοαῖς αὐτῶν.

Τροπάριον, ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν. διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα. δόξα τῇ ἀναστάσει σου χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι παρθένε τὸ χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος δαβίδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ ὑπακοή.

Ἡ τοῦ λῃστοῦ μετάνοια, τὸν παράδεισον ἐσύλησεν. ὁ δὲ θρῆνος τῶν μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης χριστὲ ὁ θεός, παρέχων

τῷ

τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. ἦχος β΄.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ᾅδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος. ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον, ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια. τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη. μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ἡ ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν. φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος. δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. ἦχος γ΄.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι

αὐτοῦ

αὐτοῦ ὁ Κύριος. ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο. ἐκ κοιλίας ᾅδου, ἐρρύσατο ἡμᾶς. καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε παρθένε. ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος. ἡ ὑπακοή.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν. ὁ ἀστράπτων ἄγγελος ταῖς μυροφόροις ἔλεγε τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα. τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον, εἴπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων. ἦχος δ΄.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι. καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς ἀποστόλοις καυχώμε-

ναι

χόμεναι ἔλεγον, ἐσκύλευται ὁ θάνατος· ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

θεοτόκιον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον. διὰ σοῦ θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος. καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος. δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἡ ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ μυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος πλαγίου πρώτου.

Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι, τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν. ὅτι ηὐδόκησε σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

θεοτόκιον.

Χαῖρε πύλη κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητήν σου καὶ θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

ἡ ὑπακοή.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ μυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο. ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν ἀνάστασιν, τοῦ κυρίου συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος πλαγίου δευτέρου.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου. καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν. καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. ἐσκύλευσας τὸν ᾅδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ παρθένῳ δωρούμενος τὴν ζωήν, ὁ ἀνα-

στὰς ἐκ τῶν νεκρῶν κύριε, δόξα σοι. Θεοτόκιον.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ. λάμψας ἐν τῷ σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν ἀδάμ. λέγων τοῖς ἀγγέλοις συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολλυμένη δραχμή. ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. ἡ ὑπακοή.

Τῷ ἑκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ χριστέ, πύλας τοῦ ᾅδου συντρίψας ὡς θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι παράδεισον. καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν. ἦχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέῳξας τῷ λῃστῇ τὸν παράδεισον. τῶν μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας. ὅτι ἀνέστης χριστὲ ὁ θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτόκιον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου

καὶ

καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν. ἡ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον παρθένος. ἡ ὑπακοή.

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου χριστὲ ὁ θεός, ὡς φιλάνθρωπος. ἦχος πλ. δ.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν κύριε, δόξα σοι. Θεοτόκιον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον. ἡ ὑπακοή.

Λιμυ-

Αἱ μυροφόροι τοῦ ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνή
ματι, τὸν δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς
τὸν ἀθάνατον. καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια
ἐκ τοῦ ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς ἀποστό-
λοις ἐκήρυττον, ὅτι ἀνέστη ὁ κ(ύριο)ς. παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τροπάρια ἀναστάσιμα, τὰ ψαλλόμενα με-
τὰ τὸν ἄμωμον, ἐν ταῖς κυριακαῖς τοῦ ὅλου
ἐνιαυτοῦ. ἦχος πλ. α. ἐν ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ τρο-
παρίῳ, λέγομεν τό, Εὐλογητὸς εἶ κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὁρῶν
σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα. τοῦ θανάτου δὲ
σωτὴρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ
τὸν ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ᾅδου πάντας
ἐλευθερώσαντα. Εὐλογητὸς εἶ κ(ύρι)ε.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ
μαθήτριαι κιρνᾶτε. ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ
τάφῳ, ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς
μυρο-

μυροφόροις. ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθη-
τε. ὁ σωτὴρ γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ κ(ύρι)ε.

Λίαν πρωῒ, μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ
μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι. ἀλλ' ἐπέστη
πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε, θρήνου
ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε. τὴν ἀνά-
στασιν δὲ, ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ κ(ύρι)ε.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι,
πρὸς τὸ μνῆμά σου σῶτερ ἐνηχοῦντο. ἄγγε-
λος δὲ, πρὸς αὐτὰς ἔφη λέγων τί, μετὰ νε-
κρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε. ὡς θεὸς γάρ, ἐ-
ξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα, τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν πατέρα, καὶ τὸν τούτου υἱόν τε,
καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα. τὴν ἁγίαν τριάδα ἐν
μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς σεραφὶμ κράζον-
τες τό, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ κ(ύρι)ε.

Καὶ νῦν, θεοτόκιον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἁμαρτίας παρθένε

τὸν

τὸν ἀδὰμ ἐλυτρώσω. χαρμονὴν δὲ τῇ εὔα, ἀντὶ λύπης παρέσχου. ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς θεὸς καὶ ἄνθρωπος. Ἀλληλούϊα. ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ θεός. ἐκ γ΄.

ὁμοίως

Ἕ΄ΤΕΡΑ ΤΡΟΠΑ΄ΡΙΑ ΝΕκρώσιμα, ψαλλόμενα μετὰ τὸν ἄμωμον ἐν τῷ σαββάτῳ, ἦχος πλ. α΄. λέγεται δὲ ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ καὶ τούτων, τὸ, Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορὸς, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν παραδείσου. εὕρω κἀγὼ τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι, ἀνακάλεσαί με σωτὴρ, καὶ σῶσόν με. Εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Οἱ τὸν ἀμνὸν τοῦ θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες. καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω ἅγιοι, καὶ ἀΐδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, μάρτυρες

αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι. Εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν, βαδίσαντες τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ, οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε, ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια. Εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Εἰκών εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων, οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα δέσποτα, καὶ καθάρισον σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, παραδείσου πάλιν, ποιῶν πολίτην με. Εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Ὁ πάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἀποστρέψας, εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ᾽ ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι. Εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Ἀνάπαυσον ὁ θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατά-

τάξον αὐτοὺς ἐν παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ
τῶν ἁγίων κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς
φωστῆρες, τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου
ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν, πάντα τὰ
ἐγκλήματα. Δόξα, τριαδικόν.

Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς θεότητος, εὐσε-
βῶς ὑμνήσωμεν. βοῶντες, ἅγιος εἶ ὁ
πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος υἱὸς καὶ
θεῖον πνεῦμα, φώτισον ἡμᾶς, πίστει σοι λα-
τρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπα-
σον. Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, ἡ θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα εἰς πάν-
των σωτηρίαν. δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων, εὕρατο τὴν
σωτηρίαν. διὰ σοῦ εὕροιμεν παράδεισον,
θεοτόκε ἁγνὴ εὐλογημένη.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα,
δόξα σοι ὁ θεός. ἐκ γ΄.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ψαλλόμενα ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ, ἔν-

τε τῷ ἑσπερινῷ, καὶ εἰς τὸ θεὸς κύριος ἐν τῷ
ὄρθρῳ, καὶ πάλιν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.
Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. καὶ τῇ β΄. εἰς τὸ
θεὸς κύριος. ἦχος πρῶτος.

Θαῦμα θαυμάτων κεχαριτωμένη ἐν σοὶ
θεωροῦσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται. συνέλα-
βες ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως. ὃν
ταξιαρχίαι ἀγγέλων ὁρᾶν οὐ δεδύνηνται.
αὐτὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου, ἦχος α΄.

Ἄχραντε θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ
ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε νύμφη
ἀνύμφευτε.

Τῇ β΄. ἑσπέρας. καὶ τῇ γ΄. εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος α΄.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς θεότη-
τος. καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως, πηγὴν ζωῆς
τὸν κύριον. κεχαριτωμένη θεοτόκε, περίσωζε τοὺς
σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου, ἦχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ
ἄνοιαν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. αὐ-

τὸν θεὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ γ΄. ἑσπέρας, καὶ τῇ δ΄. εἰς τὸ θεὸς κύριος.
ἦχος, α΄.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι ἄχραντε. καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ἄχραντε θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ δ΄. ἑσπέρας, καὶ τῇ ε΄. εἰς τὸ θεὸς κύριος.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου, ἦχος πρῶτος.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν.

Τῇ ε΄. ἑσπέρας, καὶ τῇ παρασκευῇ, εἰς τὸ θεὸς κύριος, ἦχος πρῶτος.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. Ἄχραντε θεοτόκε.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ σαββάτῳ, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος πρῶτος.

Τοῦ γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι παρθένε τὸ χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος δαβίδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. καὶ τῇ β΄. εἰς τὸ θεὸς κύριος, ἦχος β΄.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς θεοτόκε. βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου. εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου, ἦχος, β΄.

Μῆτερ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σὲ ὕμνοις, τιμῶντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ β΄. ἑσπέρας καὶ τῇ γ΄. εἰς τὸ θεὸς κύριος, ἦχ. β΄.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ θεοτόκε ἀειπάρθενε. θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας. διὸ κατὰ χρέος σὲ πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου, ἦχος β΄.

Σὲ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες, χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη. αὐτὸν βαστάσασα κόλποις, τῆς δόξης τὸν κύριον.

Τῇ γ΄. ἑσπέρας καὶ τῇ δ΄. εἰς τὸ θεὸς κύριος, ἦχ. β΄.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις θεοτόκε ὑμνουμένη σε. διὰ γὰρ τοῦ σταυροῦ τοῦ υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἅδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε, νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν. τὸν παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. διὸ εὐχαριστοῦντες δοξαλογοῦμεν. ὡς κραταιόν, Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες, χαῖρε ἡ ῥάβδος ἐξ ἧς ἀσπόρως θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ δ΄. ἑσπέρας, καὶ τῇ ε΄. εἰς τὸ θεὸς κύριος, ἦχ. β΄.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες, χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη. Τῇ ε΄. ἑσπέρας. καὶ τῇ παρασκευῇ, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος, β΄.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες. χαῖρε ἡ ῥάβδος. Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ σαββάτῳ, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος, β΄.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ θεοτόκε μυστήρια. τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου, ἦχος β΄.

Μῆτερ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Εἰ δὲ τύχῃ ἀλληλούϊα, ἐν οἱῳδήποτε ἤχῳ, λέγονται ταῦτα. ἦχος, β΄.

Ἀπόστολοι μάρτυρες καὶ προφῆται, ἱεράρχαι ὅσιοι καὶ δίκαιοι. οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες. παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν σωτῆρα. ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μνήσθητι κύριε. ὡς ἀγαθὸς τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτον, συγχώρησον. οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Μῆτερ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. καὶ τῇ β΄. εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος, γ΄.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου. καὶ τὸ ὑπέρ

λαμ-

λαμπρὸν τὸ τῆς ἁγνείας σου. ὁ γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι θεοτόκε. ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον. τί δὲ ὀνομάσω σε, ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου, ἦχος, γ΄.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει. καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ β΄. ἑσπέρας, καὶ τῇ γ΄. εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος, γ΄.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν θεοτόκε. ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου. ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται.

Τῇ γ΄. ἑσπέρας, καὶ τῇ δ΄. εἰς τὸ θεὸς κύριος, ἦχος γ΄.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν σταυρὸν τοῦ υἱοῦ σου θεοτόκε. ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα. οἱ

πόθῳ

πόθῳ σε ἀπαύσως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν θεοτόκε.

Τῇ δ΄. ἑσπέρας, καὶ τῇ ε΄. εἰς τὸ θεὸς κύριος, ἦχος γ΄.

Προφῆται προεκήρυξαν, ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς πιστεύσαμεν, θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν. διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ἔλεος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως, καὶ προστρέχει. Τῇ ε΄. ἑσπέρας, καὶ τῇ παρασκευῇ, εἰς τὸ θεὸς κύριος, ἦχος γ΄.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν σταυρὸν τοῦ υἱοῦ σου θεοτόκε. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν θεοτόκε.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας. καὶ τῷ σαββάτῳ, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος γ΄.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν θεοτόκε παρθένε. ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ υἱός σου καὶ θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ

καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Προφῆται προεκήρυξαν.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. καὶ τῇ β΄. εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος δ΄.

Τὴν ἀναστραφεῖσαν ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. τὴν περιβεβλημένην τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμεμπτον παρθενίαν. ὁ ἀρχιστράτηγος γαβριήλ. προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμόν, καὶ τὸ χαῖρε. χαῖρε εὐλογημένη. χαῖρε δεδοξασμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος δ΄.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα. ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες θεοτόκε. δωρεὰν αἰτούμεθά σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ β΄. ἑσπέρας. καὶ τῇ γ΄. εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος δ΄.

Τῇ θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρ-

ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί. καὶ προσπέσωμεν
ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυ-
χῆς. δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγ-
χνισθεῖσα. σπεῦσον ἀπολλύμεθα ὑπὸ
πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς
σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα
κεκτήμεθα. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχ. δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες. σὺ εἶ ἡ βά-
τος. ἐν ᾗ ἀφλέκτως μωσῆς κατεῖδεν, ὡς
φλόγα τὸ πῦρ θεότητος.

Τῇ γ'. ἑσπέρας καὶ τῇ δ' εἰς τὸ θεοτοκίον. ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, μῆτερ χριστοῦ τοῦ θεοῦ. ῥομ-
φαία διῆλθε σου τὴν παναγίαν ψυχήν.
ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν
υἱὸν καὶ θεόν σου, ὅνπερ εὐλογημένη, δυσω-
ποῦσα μὴ παύσῃ συγχώρησιν πταισμά-
των ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες. σὺ εἶ τὸ
ὄρος ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος. καὶ
πύλας τοῦ ᾅδου συνέτριψεν.

Τῇ

Τῇ δ'. ἑσπέρας. τῇ ε'. εἰς τὸ θεοτοκίον. ἦχος δ'.

Τὸν λόγον τοῦ πατρὸς, χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. ἐκ σοῦ
σαρκωθέντα ἔγνωμεν θεοτόκε παρθένε.
μόνη ἁγνὴ μόνη εὐλογημένη. διὸ ἀπαύ-
στως σε ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων
ὑπερτέρα. Τῇ ε' ἑσπέρας. καὶ τῇ
παρασκευῇ, εἰς τὸ θεοτοκίον, ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, μῆτερ χριστοῦ τοῦ θεοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες, σὺ εἶ τὸ ὄρος.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας. καὶ τῷ σαββά-
τῳ. εἰς τὸ θεοτοκίον. ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. καὶ ἀγγέλοις
ἄγνωστον μυστήριον. διὰ σοῦ θεοτόκε τοῖς ἐπὶ
γῆς πεφανέρωται. θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
ἑνώσει σαρκούμενος. καὶ σταυρὸν ἑκουσίως
ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος. δι' οὗ ἀναστή-
σας τὸν πρωτόπλαστον. ἔσωσεν ἐκ θανά-
του τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 Εἰς

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου, ἦχος, δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες. σὺ εἶ ἡ βά-
τος ἐν ᾗ ἀφλέκτως μωσῆς κατεῖδεν, ὡς
φλόγα τὸ πῦρ τῆς θεότητος.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ β'. εἰς τὸ θεὸς
κύριος. ἦχος πλαγίου πρώτου.

Μετὰ ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ
ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, θεοτόκε βοῶ-
μέν σοι. χαῖρε πύλη τῶν οὐρανῶν πλατυ-
τέρα. χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία.
χαῖρε σεμνὴ κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα θεὸν
σεσαρκωμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος, πλ. α'.

Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ χριστὲ ὁ
θεός. υἱοὺς φωτὸς δι᾽ αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Τῇ β'. ἑσπέρας. καὶ τῇ γ'. εἰς τὸ θεὸς κύριος, ἦχ. πλ. α'.

Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν,
καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου. καὶ

τὰ κύματα ἁγνὴ καταπράϋνον, τῶν μα-
ταίων λογισμῶν. καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυ-
χὴν, ἀνάστησον θεοτόκε. οἶδα γὰρ οἶδα παρ-
θένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλει.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Μήτηρ θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν χριστια-
νῶν. ῥῦσαι λαόν σου συνήθως, κραυγά-
ζοντάς σοι ἐκτενῶς. ἀντιτάχθητι ἐχθροῖς,
καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς. ἵνα βοῶμέν σοι,
χαῖρε ἀειπάρθενε.

Τῇ γ'. ἑσπέρας. καὶ τῇ δ'. εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχ. πλ. α'.

Τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώ-
λων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται. καὶ τῶν
δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται. διὰ
τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε ἀεὶ ὑμνοῦ-
μεν καὶ εὐλογοῦμεν. καὶ θεοτόκον κυρίως,
ὁμολογοῦντές σε μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας.

Τῇ δ'. ἑσπέρας. καὶ τῇ ε'. εἰς τὸ θεὸς κύριος.
ἦχος, πλαγίου πρώτου.

Τὸ ξένον τῆς παρθένου μυστήριον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον. ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθης ἄνευ σπορᾶς. καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθης δίχα φθορᾶς. ἡ πάντων χαρὰ κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Μήτηρ θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν χριστιανῶν.

Τῇ ε΄. ἑσπέρας. καὶ τῇ παρασκευῇ, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος, πλ. α΄.

Τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου θεοχαρίτωτε.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας, τῷ κόσμῳ.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας. καὶ τῷ σαββάτῳ, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος, πλ. α΄.

Χαῖρε πύλη κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ. χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε. ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητήν σου καὶ θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπῃς ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. Ὁ ἐκ παρθένου.

Τῇ

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. καὶ τῇ β΄, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος, πλ. β΄.

Ἀρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν παρθένον γέγονεν. ἤκουσε γὰρ τὸ χαῖρε, καὶ οὐ κατέφυγε τὸν ἀσπασμόν. οὐκ ἐδίστασεν ὡς ἡ σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ. ἀλλ᾽ οὕτως ἔλεγεν. ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος, πλ. β΄.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης. καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ β΄. ἑσπέρας. καὶ τῇ γ΄. εἰς τὸ θεὸς κύριος. πλ. β΄.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή, θεοτόκε παρθένε. τὴν σὴν καὶ μόνην κραταιὰν, προστασίαν αἰτοῦμεν. σπλαγχνίσθητι, εἰς ἀπροστάτευτον λαόν. δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα θεὸν ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ πάσης ἀπειλῆς μόνη εὐλογημένη.

Εἰς

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος, πλ. β′.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται ἁγνὴ παρθένε θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῇ γ′. ἑσπέρας καὶ τῇ δ′. εἰς τὸ θεοτοκίον. ἦχ. πλ. β′.

Θεοτόκε παρθένε, ἱκέτευε τὸν υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ. καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος, πλ. β′.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρός, ἄνευ μητρὸς γεννηθέντα, υἱὸν καὶ λόγον τοῦ θεοῦ. ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου θεοκυῆτορ. ἄνευ ἀνδρός. ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ δ′. ἑσπέρας καὶ τῇ ε′. εἰς τὸ θεοτοκίον. ἦχ. πλ. β′.

Ἁγία δέσποινα ἁγνή, τοῦ θεοῦ ἡμῶν μήτηρ. ἡ τὸν ἁπάντων ποιητήν, ἀπορρήτως τεκοῦσα. ἱκέτευε σὺν ἀποστόλοις ἱεροῖς ἑκάστοτε τὴν

ἀγα-

ἀγαθότητα αὐτοῦ. παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι. καὶ ἄφεσιν ἡμῖν, δοῦναι ἁμαρτημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος, πλ. β′.

Μεγάλων χαρισμάτων ἁγνή, παρθένε θεομῆτορ σεμνή. ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς τριάδος, χριστὸν τὸν ζωοδότην εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ ε′. ἑσπέρας. καὶ τῇ παρασκευῇ, εἰς τὸ θεοτοκίον.

Θεοτόκε παρθένε, ἱκέτευε τὸν υἱόν σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρός, ἄνευ μητρὸς γεννηθέντα.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας. καὶ τῷ σαββάτῳ, εἰς τὸ θεοτοκίον ἦχος. πλ. β′.

Προϊστορεῖ ὁ γεδεὼν τὴν σύλληψιν. καὶ ἑρμηνεύει ὁ δαβὶδ τὸν τόκον σου θεοτόκε. κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ λόγος ἐν τῇ γαστρί σου. καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σπορᾶς γῆ ἁγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν. χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρός, ἄνευ μητρὸς γεννηθέντα.

Τῇ

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ β΄. εἰς τὸ θεοτόκιον. ἦχος, βαρύς.

Θεοτόκε παρθένε ἀμίαντε. τὸν υἱόν σου δυσώπει σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι. συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι. τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσιν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος βαρύς.

Υπερέβης τὰς δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεϊκός, εὐλογημένη Θεοτόκε. ὡς τεκοῦσα Χριστόν, τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ β΄. ἑσπέρας καὶ τῇ γ΄ εἰς τὸ σταυροθεοτόκιον, ἦχ. βαρ.

Τὸ χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε. τῶν ἀγγέλων γάρ, ἀνωτέρα ἐδείχθης, θεὸν κυήσασα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος, βαρύς.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν. τῶν βοώντων σοι ἐλέημον Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ γ΄. ἑσπέρας καὶ τῇ δ΄. εἰς τὸ σταυροθεοτόκιον. ἦχ. βαρ.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν τὸν Θεόν. καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε Θεοτόκε παρθένε,

ἀμὴν

ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος, βαρύς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν. ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν εἰ μὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ δ΄. ἑσπέρας. καὶ τῇ ε΄ εἰς τὸ θεοτόκιον. ἦχος, βαρύς.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε, τῶν προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα. διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος, βαρύς.

Ὁ καρπὸς τῆς γαστρός σου θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη σωτηρίας πρόξενος. διό σε Θεοτόκον, γνώμῃ καὶ γλώσσῃ δοξάζοντες οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τῇ ε΄. ἑσπέρας καὶ τῇ παρασκευῇ, εἰς τὸ θεοτόκιον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν τὸν Θεόν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας

καὶ

Ἐν τῷ σαββάτῳ, εἰς τὸ Θεὸς κύριος. ἦχος, βαρύς.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. σὺ γὰρ τοὺς ὑποδίκους τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν. ἡ πρὸ τόκου παρθένος. καὶ ἐν τόκῳ παρθένος. καὶ μετὰ τόκον παρθένος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Χαῖρε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· χαῖρε παρθένε, τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα. δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ. χαῖρε μήτηρ χριστοῦ τοῦ θεοῦ.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. καὶ τῇ β'. εἰς τὸ Θεὸς κύριος. ἦχος, πλ. δ'.

Χαῖρε ἡ διὰ ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη. χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν ποιητήν σου καὶ κύριον. χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι μήτηρ θεοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Χαῖρε

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ βασιλέως τῆς δόξης, ἣν ὁ ὕψιστος μόνος διώδευσε. καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ β'. ἑσπέρας. καὶ τῇ γ'. εἰς τὸ Θεὸς κύριος. ἦχος πλαγίου τετάρτου.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τῆς πίστεως. καὶ σεβάσμιον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν πιστοί. χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρί σου χωρήσασα. χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις. χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου. κινοῦσα σπλάγχνα μητρικὰ, πρὸς υἱόν σου καὶ θεὸν ἡμῶν.

Τῇ γ'. ἑσπέρας. καὶ τῇ δ'. εἰς τὸ Θεὸς κύριος. ἦχος πλαγίου τετάρτου.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα ἔλεγε δακρύουσα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου

τὴν

τὴν σταύρωσιν. ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ υἱὸς καὶ θς μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος πλ. δ'.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε, τῶν προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα. διό σε θκν ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ δ'. ἑσπέρας. καὶ τῇ ε'. εἰς τὸ θς κς. ἦχος πλαγίου τετάρτου.

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἄχραντε θκε. τοὺς προσφεύγοντας σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων. ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Παρθένε ἄχραντε. Τῇ ε'. ἑσπέρας καὶ τῇ παρασκευῇ, εἰς τὸ θς κς.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ σαββάτῳ, εἰς τὸ θς κς. ἦχος, πλ. δ'.

Ὁ δι'

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου. καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ. ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας. καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου. δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον. δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος, πλ. δ'.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου. κινοῦσι σπλάγχνα μητρικά, τὸν υἱόν σου καὶ θεὸν ἡμῶν.

Τέλος τῶν θεοτοκίων.

ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ἑβδομάδος.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. τροπάριον, ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι. δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς,

σκέπῃ

σκέπῃ τῶν πτερύγων τῆς ἀΰλου ὑμῶν δόξης. φρουροῦντες ἡμᾶς. προσπίπτοντας ἐκτενῶς καὶ βοῶντας, ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσατε ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων.

Θεοτοκίον, ἦχος. ὁ αὐτός.

Τ ῇ ἀναστραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ.

Τῇ β΄. ἑσπέρας. ἦχος, β΄.

Μ νήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων. σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ κῦ πρόδρομε. ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος. ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας. χαίρων εὐηγγελίσω, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ θῦ φανερωθέντα ἐν σαρκί. τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. *Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.*

Θ είας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως.

Τῇ γ΄. ἑσπέρας. τροπάριον, ἦχος, α΄.

Σ ῶσον κε τὸν λαόν σου. *σταυροθεοτοκίον.*

Ο ἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι ἄχραντε.

Τῇ δ΄. ἦχος, γ΄.

Α πόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι θεῷ. ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἕτερον. ἦχος, δ΄.

Κ ανόνα πίστεως. *Θεοτοκίον. ἦχος, δ΄.*

Τ ὸν λόγον τοῦ πατρὸς χν τὸν θν ἡμῶν.

Τῇ ε΄. ἑσπέρας. τροπάριον.

Σ ῶσον κε τὸν λαόν σου. *Θεοτοκίον.*

Ο ἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι ἄχραντε.

Τῇ παρασκευῇ. ἦχος, γ΄.

Α πόστολοι μάρτυρες καὶ προφῆται. *ὅμοιον.*

Μ νήσθητι κε ὡς ἀγαθός. *Θεοτοκίον.*

Μ ήτηρ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ἀκολουθία, τοῦ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτ(όκον),
ἀκαθίστου ὕμνου, σὺν τοῖς οἴκοις αὐτῆς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ

ἀκάθιστον ὕμνον, τῆς ὑπερευλογημένης δε-
σποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου μα-
ρίας. εἰς τό. Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προ-
σόμοια. ἦχος, πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι κό-
ρη· γαβριὴλ ἐφέστηκε. σὲ κατασπαζόμε-
νος καὶ φθεγγόμενος. χαῖρε γῆ ἄσπορε.
χαῖρε βάτε ἄφλεκτε. χαῖρε βάθος δυ-
σθεώρητον. χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς
οὐρανοὺς ἡ μετάγουσα. καὶ κλίμαξ ἡ μετάρ-
σιος, ἣν ὁ ἰακὼβ ἐθεάσατο. χαῖρε θεία
στάμνε τοῦ μάννα, χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς.
χαῖρε ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ κύριος.

Φαίνῃ μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος κόρη,
πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον. καὶ πῶς φθέγ-
γῃ ῥήματα ὑπὲρ ἀνθρώπων. μετ' ἐμοῦ ἔφης γὰρ,
τὸν θεὸν ἔσεσθαι. καὶ σκηνῶσαι ἐν τῇ μήτρᾳ μου,
καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι χωρίον εὐρύχω-

ρον. καὶ τόπος ἁγιάσματος, τοῦ τοῖς χερου-
βὶμ ἐπιβαίνοντος. μή με δελεάσῃς ἀπά-
τῃ, οὐ γὰρ ἔγνων ἡδονήν. γάμου ὑπάρχω ἀ-
μύητος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι.

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τά-
ξις. φησὶν ὁ ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον
διαπράττεται. τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀλη-
θέσι ῥήμασι, παναγία ὑπεράμωμε. ἡ δὲ
ἐβόησε, γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου. καὶ
τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανει-
σάμενον. ὅπως ἀναγάγῃ τὸν ἄνθρωπον ὡς μό-
νος δυνατὸς. εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ
τῆς συγκράσεως. Δόξα, καὶ νῦν ἦχος, β'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται
σήμερον. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ υἱὸς ἀνθρώπου
γίνεται. ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν, με-
ταδῷ μοι τοῦ βελτίονος. ἐψεύσθη πάλαι
ἀδὰμ, καὶ θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν. ἄνθρωπος
γίνεται θεὸς, ἵνα θεὸν τὸν ἀδὰμ ἀπεργάση-
ται. εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ
φύσις. ὅτι ἀρχάγγελος παρθένῳ μετὰ
δέους

δέους παρίσταται, καὶ τὸ χαῖρε κομίζει, τῆς
λύπης ἀντίθετον. ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους
ἐνανθρωπήσας θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρά, ἦχος, α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ἁψίδων, ὁ γαβριὴλ κατα-
πτὰς. εἰς ναζαρὲτ ἐπέστη, πρὸς παρθένον
μαρίαν. βοῶν αὐτῇ τὸ χαῖρε. συλλήψῃ
υἱὸν, τοῦ ἀδὰμ ἀρχαιότερον. τὸν ποιητὴν τῶν
αἰώνων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοώντων σοι τὸ
χαῖρε ἁγνή.

στίχος. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Ὁ γαβριὴλ τῇ παρθένῳ, τὸ εὐαγγέλιον, ἐξ
ὕψους κομίσας, ἀνεβόα τὸ χαῖρε. συλλή-
ψῃ ἐν γαστρί σου, τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τοῖς
πᾶσιν ἀχώρητον, καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τοῦ
ἐκ πατρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντος.

στίχος. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν
οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Ὁ συναΐδιος λόγος, τοῦ προανάρχου πατρὸς,
μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς

κάτω. διάκραν εὐσπλαγχνίαν. οἶκτον λαβὼν, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος. καὶ τοῦ ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλόξιον. στίχος.

Πᾶσα ἡ γῆ, προσκυνησάτωσάν σε.

Ὁ ἐκ πατρὸς ἀϊδίως, καὶ ἐκ μητρὸς χρονικῶς. φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ, ὑπερούσιος λόγος. μορφὴν δούλου λαμβάνει. καὶ γίνεται σὰρξ, μὴ ἐκστὰς τῆς θεότητος. καὶ τὸν ἀδὰμ ἀναπλάττει ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς ἀσπόρως συλλαβούσης αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, β.

Εὐαγγελίζεται ὁ γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. χαῖρε ἀνύμφευτε μῆτερ καὶ ἀπειρόγαμε. μὴ καταπλαγῇς τῇ ξένῃ μου μορφῇ. μὴ δὲ δειλιάσῃς, ἀρχάγγελός εἰμι, ὄφις ἐξηπάτησεν εὔαν ποτέ. νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν καὶ μένεις ἄφθορος, καὶ τέξεις τὸν κύριον ἄχραντε.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸ θεὸς κύριος ψάλλομεν τροπάριον, ἦχος, πλ. δ.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, λαβὼν ἐν γνώσει. ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ ἰωσὴφ, σπουδῇ ἐπέστη. ὁ ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ. ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί. ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρα σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. Λέγομεν τὸ αὐτὸ ἐκ τρίτου, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους, μετὰ δὲ τὴν στιχολογίαν ψάλλομεν, κοντάκιον. ἦχ. πλ. δ.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια. ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια. Ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον. Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον. ἵνα κράζω σοι, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶθ' οὕτως, οἴκους ἑξ.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ θεοτόκῳ τὸ, χαῖρε. καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ σωματούμενόν σε θεωρῶν κύριε, ἐξίστατο καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει, χαῖρε δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε τοῦ πεσόντος ἀδὰμ, ἡ ἀνάκλησις, χαῖρε τῶν δακρύων τῆς εὔας ἡ λύτρωσις,

Χαῖρε ὕψος δυσανάβατον, ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς, χαῖρε βάθος δυσθεώρητον, καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις, βασιλέως καθέδρα.

Χαῖρε ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε ἀστὴρ, ἐμφαίνων τὸν ἥλιον, χαῖρε γαστὴρ, ἐν θέου σαρκώσεως.

Χαῖρε δι' ἧς, νεουργεῖται ἡ κτίσις, χαῖρε δι' ἧς, προσκυνεῖται ὁ πλάστης.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ ἁγία ἑαυτὴν ἐν ἁγνείᾳ, φησὶ τῷ γαβριὴλ θαρσαλέως. τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται. ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις κράζων. Ἀλληλούϊα.

Γνῶσιν ἄγνωστον γνῶναι ἡ παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα ἐκλα-

γόνων

γόνων ἁγνῶν, υἱὸν πῶς ἐστὶ τεχθῆναι δυνατὸν, λέξον μοι. πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτως.

Χαῖρε βουλῆς ἀπορρήτου μύστις, χαῖρε σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαῖρε τῶν θαυμάτων χριστοῦ τὸ προοίμιον, χαῖρε τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ θεὸς, χαῖρε γέφυρα μετάγουσα, τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαῖρε τὸ τῶν ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα, χαῖρε τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

Χαῖρε τὸ φῶς, ἀρρήτως γεννήσασα, χαῖρε τὸ πῶς, μηδένα διδάξασα.

Χαῖρε σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν, χαῖρε πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε πρὸς σύλληψιν τῇ ἀπειρογάμῳ. καὶ τὴν εὔκαρπον ταύτης νηδὺν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν

ἅπασι.

ἅπασι, τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως. Ἀλληλούϊα.

Ἔχουσα θεοδόχον ἡ παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ. τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης, εὐθὺς ἐπιγνοῦν τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε. καὶ ἅλμασιν ὡς ᾄσμασιν ἐβόα πρὸς τὴν θεοτόκον.

Χαῖρε βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα, χαῖρε καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.

Χαῖρε φυτουργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον, χαῖρε φωτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε ἄρουρα βλαστάνουσα, εὐφορίαν οἰκτιρμῶν, χαῖρε τράπεζα βαστάζουσα, εὐθηνίαν ἱλασμῶν.

Χαῖρε ὅτι λειμῶνα τῆς τροφῆς ἀναθάλλεις, χαῖρε ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἑτοιμάζεις.

Χαῖρε δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα. χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία, χαῖρε θνητῶν πρὸς θεὸν παῤῥησία.

Χαῖρε

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Ἰωσὴφ ἐταράχθη. πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν ἄμεμπτε. μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ πνεύματος ἁγίου, ἔφη. Ἀλληλούϊα.

Εἶτ' οὕτως, τὸ κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ. εἶτα τὸν ἄμωμον, καὶ πάλιν, τὸ κοντάκιον εἶτα τοὺς ἑτέρους ἓξ οἴκους.

Ἤκουσαν οἱ ποιμένες τῶν ἀγγέλων ὑμνούντων, τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἣν ὑμνοῦντες εἶπον.

Χαῖρε ἀμνοῦ καὶ ποιμένος μήτηρ. χαῖρε αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον. χαῖρε παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ. χαῖρε ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε τῶν ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα, χαῖ-

ρε

ρε τῶν ἀθλοφόρων, τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε στερρὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα. χαῖρε λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα.

Χαῖρε δι᾽ ἧς ἐγυμνώθη ὁ ᾅδης, χαῖρε δι᾽ ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλῃ. καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι᾽ αὐτοῦ ἠρεύνων κραταιὸν ἄνακτα. καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν αὐτῷ βοῶντες.

Ἀλληλούϊα.

Ἴδον παῖδες χαλδαίων ἐν χερσὶ τῆς παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ εὐλογημένῃ.

Χαῖρε ἀστέρος ἀδύτου, μήτηρ. χαῖρε αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα. χαῖρε τῆς τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε

Χαῖρε τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς, χαῖρε κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαῖρε ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας, χαῖρε ἡ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε πυρὸς προσκύνησιν παύσασα, χαῖρε φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης, χαῖρε πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδην ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν. Ἀλληλούϊα.

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος. τὰ γὰρ εἴδωλα ταύτης σῶτερ, μὴ ἐνεγκαντά σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν. οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες, ἐβόων πρὸς τὴν θεοτόκον.

Χαῖρε ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων, χαῖρε κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε

Χαῖρε τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα,
χαῖρε τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.
Χαῖρε θάλασσα ποντίσασα φαραὼ τὸν νοη-
τόν, χαῖρε πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶν-
τας τὴν ζωήν.
Χαῖρε πύρινε στύλε ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει,
χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νε-
φέλης.
Χαῖρε τροφὴ τοῦ μάννα διάδοχε, χαῖρε τρυ-
φῆς ἁγίας διάκονε.
Χαῖρε ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, χαῖρε ἐξ ἧς
ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος,
μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς
βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ θεὸς
τέλειος. διόπερ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρη-
τον σοφίαν, κράζων. Ἀλληλούϊα.
Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ. Εἶθ' οὕτως, τὸν
καὶ ὁ κανὼν τῆς θεοτόκου οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μό-
νη.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε
σεμνή. ὁ μέγας ἀρχάγγελος, ἁγνὴ θεώμε-
νος, ἐπεφώνει σοι. χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον,
δι' ἧς τῆς προμήτορος, ἀρὰ λυθήσεται.
Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις. χαῖρε παρθένε θεό-
νυμφε τοῦ ᾅδου ἡ νέκρωσις, χαῖρε πανάμω-
με, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου βασιλέως. χαῖ-
ρε θρόνε πύρινε τοῦ παντοκράτορος.
Ῥόδον τὸ ἀμάραντον. χαῖρε ἡ μόνη βλαστή-
σασα. τὸ μῆλον τὸ εὔοσμον, χαῖρε ἡ τέξα-
σα, τὸ ὀσφράδιον τοῦ πάντων βασιλέως.
χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.
Ἁγνείας θησαύρισμα. χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ
πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν. χαῖρε ἡ
δύπνοον, κρίνον δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιά-
ζον. θυμίαμα εὔοσμον, μύρον πολύτι-
μον. Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτ.
Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα
ἀνή-

ἀνήροτος σαφῶς. χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα. χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον χαῖρε τοῖς πιστοῖς. χαῖρε ἀμνάδα κυήσασα, θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἴροντα, κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα. χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

Ὄρθρος φαεινὸς, χαῖρε ἡ μόνη, τὸν ἥλιον φέρουσα χριστὸν, φωτὸς κατοικητήριον. χαῖρε τὸ σκότος λύσασα. καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὁλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη ἣν ὁ λόγος, διώδευσε μόνος ἡ μοχλοὺς καὶ πύλας ᾅδου δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα. χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Τὸ κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ.

καὶ πάλιν ἄλλους ἐξ οἴκους.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις, ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρὸς, καὶ φυλάξας ταύτην ὥσπερ ἦν ἄφθορον, ἵνα τὸ θαῦμα βλέ-

πον-

ποντες, ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες.

Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, χαῖρε τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα, χαῖρε τῶν ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί. χαῖρε ξύλον εὐσκιόφυλλον, ἐξ οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε κυοφοροῦσα, ὁδηγὸν πλανωμένοις, χαῖρε ἀπογεννῶσα, λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε κριτοῦ δικαίου, δυσώπησις. χαῖρε πολλῶν πταιόντων, συγχώρησις.

Χαῖρε στολὴ τῶν γυμνῶν παῤῥησίας, χαῖρε στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες, διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἑλκύσαι πρὸς ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας. Ἀλληλούϊα.

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδ' ὅλως ἀπῆν, ὁ ἀπερίγραπτος λόγος. συγκατάβασις γὰρ θεϊκή, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε. καὶ τόκος ἐκ παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα.

Χαῖρε θεοῦ ἀχωρήτου χώρα, χαῖρε σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα, χαῖρε τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν χερουβὶμ, χαῖρε οἴκημα πανάρειστον, τοῦ ἐπὶ τῶν σεραφίμ.

Χαῖρε ἡ τἀναντία εἰς ταυτὸ ἀγαγοῦσα. χαῖρε ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα.

Χαῖρε δι' ἧς ἐλύθη παράβασις, χαῖρε δι' ἧς ἠνοίχθη παράδεισος.

Χαῖρε ἡ κλεὶς τῆς Χριστοῦ βασιλείας, χαῖρε ἐλπὶς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον. τὸν ἀπρόσιτον

τον

τὸν γὰρ ὡς θεὸν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον. ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως. Ἀλληλούϊα.

Ῥήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους ὁρῶμεν, ἐπὶ σοὶ θεοτόκε. ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ πῶς καὶ παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας, ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν.

Χαῖρε σοφίας θεοῦ δοχεῖον, χαῖρε προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε φιλοσόφους, ἀσόφους δεικνύουσα, χαῖρε τεχνολόγους, ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί, χαῖρε ὅτι ἐμαράνθησαν, οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε τῶν ἀθηναίων τὰς πλοκὰς διασπῶσα, χαῖρε τῶν ἁλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα, χαῖρε πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε ὁλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι.

χαῖρε λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τῶν ὅλων κοσμή-
τωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε.
καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς θεός, δι᾽ ἡμᾶς ἐ-
φάνη καθ᾽ ἡμᾶς ἄνθρωπος. ὁμοίῳ γὰρ τὸ
ὅμοιον καλέσας ὡς θεὸς ἀκούει.

Ἀλληλούϊα. τὸ κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ ᾠδή, δ΄. Ὁ κα-
θήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος.

Ἐν φωναῖς ᾀσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν
πανύμνητε. χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυ-
ρωμένον ἐν πνεύματι. χαῖρε λυχνία καὶ στά-
μνε, μάννα φέρουσα. τὸ γλυκαῖνον, τὰ
τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ἱλαστήριον τοῦ κόσμου. χαῖρε ἄχραντε
δέσποινα. χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας
ἀνυψώσασα χάριτι. χαῖρε ἡ γέφυρα ὄν-
τως, ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας,
πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θε-

μέλιον.

μέλιον. ἐν τῇ σῇ νηδύϊ, ἄχραντε ἀκόπως
βαστάσασα. χαῖρε κογχύλη πορφύραν
θείαν βάψασα. ἐξ αἱμάτων σου, τῷ βα-
σιλεῖ τῶν δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς. χαῖρε
δέσποινα. τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων δω-
ρεὰν ἐξαλείφοντα, ἀκατανόητον βάθος,
ὕψος ἄρρητον. ἀπειρόγαμε δι᾽ ἧς ἡμεῖς
ἐθεώθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλο-
κον στέφανον. ἀνυμνολογοῦμεν, χαῖρέ σοι
παρθένε κραυγάζοντες. τὸ φυλακτή-
ριον πάντων, καὶ χαράκωμα. καὶ κρα-
ταίωμα, καὶ ἱερὸν καταφύγιον.

Ὠδὴ, ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὁδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε πανάμωμε.
ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας. σώσασα κό-
σμον, χαῖρε θεόνυμφε. ἄκουσμα καὶ λάλη-
μα φρικτόν. χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ δεσπό-
του τῆς κτίσεως.

Ἰσχὺς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε ἄχραν-

 τε.

τε. τόπε ἁγιάσματος τῆς δόξης. νέκρωσις ᾅδου νυμφὼν ὁλόφωτε. χαῖρε τῶν ἀγγέλων χαρμονή. χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ λόγου χαῖρε δέσποινα. ἔμψυχε παράδεισε τὸ ξύλον. ἐν μέσῳ ἔχον ζωῆς τὸν κύριον. οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας. καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Ῥωννύμενοι τῷ σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι. χαῖρε πόλις τοῦ παμβασιλέως. δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς. ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκήνωμα, τοῦ λόγου χαῖρε ἄχραντε, κόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτην. προαγαγοῦσα χαῖρε πανθαύμαστε. πάντων πρὸς θεὸν καταλλαγή, τῶν μακαριζόντων σε, θεοτόκε ἑκάστοτε. ᾠδὴ ς΄.

Τὴν θείαν ταύτην, καὶ πάντιμον.

Πασαὶ τοῦ λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν

πάν-

πάντων θεώσεως. χαῖρε πανάχραντε. τῶν προφητῶν περιήχημα. χαῖρε τῶν ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθεΐας λύσασα. ὅθεν βοῶμέν σοι. χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν παρθένε προεθεάσατο.

Ἰδού σοι χαῖρε κραυγάζομεν. λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι. καὶ ὁρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων. καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι. χαῖρε ἡ ἄφλεκτος βάτος. νεφέλη ὁλόφωτε. ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Τὸν εἱρμόν. Τῇ ὑπερμάχῳ. καὶ εὐθύς.

Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων, θεοτόκε παρθένε καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατεσκεύασέ σε ποιητὴς ἄχραντε. οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας.

Χαῖρε ἡ πύλη τῆς παρθενίας, χαῖρε ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως, χαῖρε χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχρῶς, χαῖρε σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα, χαῖρε ἡ τὸν σπορέα τῆς ἁγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως, χαῖρε πιστοὺς κυρίῳ ἁρμόζουσα.

Χαῖρε καλὴ, κουροτρόφε παρθένων, χαῖρε ψυχῶν νυμφοστόλε ἁγίων.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὕμνος ἅπας ἡττᾶται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου. ἰσαρίθμους ψαλμοὺς καὶ ᾠδὰς ἂν προσφέρωμέν σοι βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον ὧν δέδωκας ἡμῖν τοῖς σοὶ βοῶσιν. Ἀλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὁρῶμεν τὴν ἁγίαν παρθένον. τὸ γὰρ ἄϋλον ἅπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας. αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα.

Χαῖρε ἀκτὶς νοητοῦ ἡλίου. χαῖρε βολὶς, τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα, χαῖρε ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.

Χαῖρε ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμὸν, χαῖρε ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον, χαῖρε τῆς ἁμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ῥύπον.

Χαῖρε λουτὴρ ἐκπλύνων συνείδησιν, χαῖρε κρατὴρ κιρνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε ὀσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας, χαῖρε ζωὴ, μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὀφλημάτων ἀρχαίων

χαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων,
ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδή-
μους τῆς χάριτος αὐτοῦ. καὶ σχίσας τὸ
χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως.

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε
πάντες, ὡς ἔμψυχον ναὸν θεοτόκε. ἐν τῇ σῇ
γὰρ οἰκήσας γαστρὶ, ὁ συνέχων πάντα
τῇ χειρὶ κύριος, ἡγίασεν. ἐδόξασεν, ἐδίδαξε
βοᾶν σοι πάντας.

Χαῖρε σκηνὴ τοῦ θεοῦ καὶ λόγου, χαῖρε ἁγία,
ἁγίων μείζων.

Χαῖρε κιβωτὲ, χρυσωθεῖσα τῷ πνεύματι.
χαῖρε θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε τίμιον διάδημα, βασιλέων εὐσε-
βῶν. χαῖρε καύχημα σεβάσμιον, ἱερέων
εὐλαβῶν.

Χαῖρε τῆς ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος.
χαῖρε τῆς βασιλείας, τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

Χαῖρε δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια, χαῖ-
ρε δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι. χαῖρε
χρωτὸς,

χρωτὸς, τοῦ ἐμοῦ θεραπεία. χαῖρε ψυ-
χῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὦ πανύμνητε μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων
ἁγίων, ἁγιώτατον λόγον. δεξαμένη τὴν
νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι συμ-
φορᾶς ἅπαντας, καὶ τῆς μελλούσης λύ-
τρωσαι κολάσεως, τοὺς σοὶ βοῶντας.

Ἀλληλούϊα.

καὶ πάλιν, τό,

Ἄγγελος πρωτοστάτης. ε τὸ κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ. ᾠδὴ, ἑβδόμη.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἀνυμνοῦμέν σε βοῶντες, χαῖρε ὄχημα ἡλί-
ου τοῦ νοητοῦ ἄμπελος ἀληθινὴ, τὸν βότρυν
τὸν πέπειρον ἡ γεωργήσασα. οἶνον στά-
ζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν
πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ἰατῆρα τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε θεό-
νυμφε. ἡ ῥάβδος ἡ μυστικὴ, ἄνθος τὸ ἀ-
μάραντον ἡ ἐξανθήσασα. χαῖρε δέ-
σποινα,

σποινα, δι᾽ ἧς χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ
ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ι ητορεύουσα οὐδενεὶ γλῶσσα δέσποινα
ὑμνολογῆσαί σε. ὑπὲρ γὰρ τὰ σεραφίμ,
ὑψώθης κυήσασα τὸν βασιλέα χριστόν. ὃν
ἱκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ῥύσασθαι,
τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Ε ὑφημεῖσε μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ
ἀνακράζει σοι, χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δα-
κτύλῳ ἐγγέγραπται, πατρὸς ὁ λόγος ἁγνή.
ὃν ἱκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους
σου, καταγράψαι θεοτόκε.

Γ κετεύομεν οἱ δοῦλοί σου. καὶ κλίνομεν
γόνυ καρδίας ἡμῶν, κλῖνον τὸ οὖς σου
ἁγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι βυθιζο-
μένους ἡμᾶς. καὶ συντήρησον, πάσης ἐχ-
θρῶν ἁλώσεως, τὴν σὴν πόλιν θεοτόκε.

Ὠδὴ, η.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Νηδύϊ τὸν λόγον ὑπεδέξω. τὸν πάντα βα-
στάζοντα ἐβάστασας. γάλακτι ἐξέθρε-
ψας

ψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμέ-
νην ἅπασαν, ἁγνὴ ᾧ ψάλλομεν, τὸν κύριον
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς, κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μυ-
στήριον τοῦ τόκου σου. παῖδες προεικόνι-
σαν, τοῦτο ἐμφανέστατα. μέσον πυρὸς ἱστά-
μενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἁγία
παρθένε. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρώην ἀπάτῃ γυμνωθέντες, στολὴν
ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ
σου. καὶ οἱ καθεζόμενοι ἐν σκότει παρα-
πτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς
κατοικητήριον κόρη. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται. ζωὴν γὰρ
τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας. εὔλαλοι οἱ ἄλα-
λοι, πρώην χρηματίζοντες. λεπροὶ ἀπο-
καθαίρονται, νόσοι διώκονται. πνευμάτων
ἀερίων τὰ πλήθη, ἥττηνται παρθένε,
βρο-

βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν. χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, τῶν μελῳδούντων ἁγνή, τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὠδὴ θ'.

Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω, τῷ πνεύματι.

Ἵνα σοι πιστοὶ, τὸ χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι τῆς ἀϊδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ βαρβαρικῆς ἁλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς. διὰ πλῆθος, κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἁμαρτάνουσιν.

Ὤφθης φωτισμὸς, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις. ὅθεν βοῶμέν σοι, χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ τὸν μέγαν ἥλιον. χαῖρε ἐδὲμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην ἁγνή. χαῖρε στύλε πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν καὶ

ἐκ

ἐκβοήσωμεν, χαῖρε κόσμου δέσποινα. χαῖρε μαρία κυρία πάντων ἡμῶν. χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος ἐν γυναιξὶ καὶ καλή. χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Ἡ περιστερὰ, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα. χαῖρε ἀειπάρθενε. ὁσίων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα. τῶν ἀθλητῶν στεφάνωμα. χαῖρε ἁπάντων τε τῶν δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωμα.

Φεῖσαι ὁ θεὸς, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν. εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυοφοροῦσαν, διὰ μέγα ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι χριστὲ τὸ ἀλλότριον.

Ἐξαποστειλάριον.

πρὸς τὸ, Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σκιρτήσατε χορεύσατε, μετ' εὐφροσύνης ᾄσατε. ὁ γαβριὴλ τῇ παρθένῳ, χαρὰν κομί-

κομί-

κομίζων ἐπέστη, εἰς ναζαρὲτ νῦν τὴν πό-
λιν, χαρᾶς τὰ εὐαγγέλια, χαῖρε ἁγνὴ
καὶ ἄμωμε, τοῦ κόσμου ἡ προστασία,
χαῖρε οὐράνιε θρόνε.

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ ἦχος, δ'. πρὸς τὸ,
ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Κεκρυμμένον μυστήριον, καὶ ἀγγέλοις
ἀγνώριστον, γαβριὴλ πιστεύεται ὁ ἀρ-
χάγγελος. καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύσεται,
τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περι-
στεράν, καὶ τοῦ γένους ἀνάπλασιν. καὶ
βοήσει σοι, παναγία τὸ χαῖρε. ἑτοιμάζου,
διὰ λόγου θεοῦ λόγον, σοῦ ταῖς λαγόσιν εἰς
εἰσδέξασθαι.

Φωτοφόρον παλάτιον, ἡτοιμάσθη σοι δέ-
σποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἄχραντος τῆς θεόπαι-
δος. δεῦρο πρὸς τοῦτο κατάβηθι. οἰκ-
τείραι τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολε-
μηθὲν, καὶ δουλεία κρατούμενον, τοῦ
ἀλάστορος. καὶ τὸ κάλλος τὸ πρώην, ἀ-
πολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριώδη, προ-
σανα-

σαναμένον κατάβασιν.

Γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ἐπὶ σὲ παναμώ-
μητε. ἐμφανῶς ἐλεύσεται, καὶ βοήσει
σοι, χαῖρε κατάρας λυτήριον. πεσόντων
ἀνόρθωσις. χαῖρε μόνη ἐκλεκτὴ, τῷ
θεῷ χρηματίσασα. χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ
ἡλίου νεφέλη, ὑποδέχου, τὸν ἀχώ-
ρητον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκῆσαι θελήσαν-
τα.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, δ'.

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ θεοτόκος.
ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ ἀρχάγγελος,
τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα. ὅθεν πι-
στῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλα-
βέ σε τὸν προαιώνιον θεὸν, διὸ καὶ ἡμεῖς
ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι. ὁ ἐξ αὐτῆς σαρ-
κωθεὶς ἀτρέπτως θεὸς, εἰρήνην τῷ κό-
σμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος.

Τέλος τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου,

Στιχηρὰ, καὶ

ΚΑΝΩΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ,

Εἰς τὸν κν̃ ἡμῶν ἰν̃ χν̃. ᾠδὴ, α΄. ἦχος, β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἰυ̃ γλυκύτατε χε̃, ἰυ̃ μακρόθυμε. τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα. ἰησοῦ καὶ γλύκανον τὴν καρδίαν μου πολυέλεε δέομαι. ἰυ̃ σῆρ μου, ἵνα μεγαλύνω σε σωζόμενος.

Ἰυ̃ γλυκύτατε χε̃, ἰυ̃ διάνοιξον, τῆς μετανοίας μοι πύλας φιλάνθρωπε. ἰυ̃ καὶ δέξαι με, σοὶ προσπίπτοντα, καὶ θερμῶς ἐξαιτούμενον. ἰυ̃ σῆρ μου, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ἰυ̃ γλυκύτατε χε̃, ἰυ̃ ἐξάρπασον, ἐκ τοῦ χειρὸς τοῦ δολίου βελίαρ με. ἰυ̃ καὶ ποίησον, δεξιὸν παραστάτην τῆς δόξης σου. ἰυ̃ σῆρ μου, μοίρας εὐωνύμου λυτρωσάμενος. Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν γεννήσασα θεὸν, δέσποινα δυσώπησον, ὑπὲρ ἀχρείων οἰκετῶν πανάχραν-

τε. ὅπως τῆς κολάσεως, ταῖς πρεσβείαις
σου, λυτρωθῶμεν ἀμόλυντε, οἱ μεμολυσ-
μένοι. δόξης ἀϊδίου ἀπολαύσαντες.

Ὠδὴ, γ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως στερεώσας. ἐπλάτυνας
» τὸ στόμα μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου. ηὐφράνθη
» γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν
» ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος
πλήν σου κύριε.

Εἰσάκουσον φιλάνθρωπε ἰησοῦ μου. τοῦ δούλου σου βο-
ῶντος ἐν κατανύξει. καὶ ῥῦσαι ἰησοῦ με τῆς κα-
ταδίκης. καὶ τῆς κολάσεως, μόνε μακρό-
θυμε. ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Ὑπόδεξαι τὸν δοῦλόν σου ἰησοῦ μου. προσπί-
πτοντα σὺν δάκρυσιν ἰησοῦ μου. καὶ σῶσον ἰησοῦ με
μετανοοῦντα καὶ τῆς γεέννης με, δέσποτα
λύτρωσαι. ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Τὸν χρόνον ἰησοῦ μου ὃν δέδωκάς μοι. εἰς πάθη
ἐδαπάνησα ἰησοῦ μου. διό με ἰησοῦ μου μὴ ἀπορρί-
ψῃς. ἀλλ᾽ ἀνακάλεσαι. δέομαι δέσποτα,
ἰησοῦ γλυκύτατε καὶ διάσωσον. Θεοτοκίον.

Παρ-

Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν ἰησοῦν μου. ἱκέτευε ῥυσθῆ-
ναί με τῆς γεέννης. ἡ μόνη προστασία τῶν θλι-
βομένων. θεοχαρίτωτε, καὶ καταξίωσον,
τῆς ζωῆς πανάμωμε τῆς ἀγήρω με.

Ἦχος, α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Σωτήρ μου ἰησοῦ, ὁ τὸν ἄσωτον σώσας, σωτήρ μου ἰησοῦ,
ὁ δεξάμενος πόρνην. καὶ με νῦν ἐλέησον,
ἰησοῦ πολυέλεε. σῶσον οἴκτειρον, ὦ ἰησοῦ εὐερ-
γέτα. ὥσπερ εὔσπλαγχνος, τὸν Μανασσῆν
ἰησοῦ μου, ὡς μόνος φιλάνθρωπος. Ὠδὴ, δ΄.

Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Θεράπευσον, ἰησοῦ μου ψυχῆς μου τὰ τραύμα-
τα. ἰησοῦ μου δέομαι, καὶ τῆς χειρός με ἐξαρ-
πασον, ἰησοῦ μου εὔσπλαγχνε, τοῦ ψυχοφ-
θόρου βελίαρ καὶ διάσωσον.

Ἡμάρτηκα, ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὔσπλαγχνε.
ἰησοῦ μου σῶσόν με, τὸν προσφεύγοντα τῇ σκέ-
πῃ σου, ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ βασιλείας
τῆς σῆς με καταξίωσον.

Οὐχ ἥμαρτεν, ἰησοῦ μου οὐδεὶς ὥσπερ ἥμαρ-
τον, ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος. ἀλλὰ προσπί-

πω δεόμενος. ἰησοῦ μου σῶσόν με. καὶ τὴν
ζωήν, ἰησοῦ μου κληροδότησον. Θεοτοκίον.
Πανύμνητε, ἰυ̃ ἡ γεννήσασα κύριον. αὐτὸν κα-
θικέτευε. τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως.
πάντας τοὺς ὑμνοῦντας σε. καὶ θεοτόκον κυ-
ρίως ὀνομάζοντας. Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.
Σὺ φωτισμὸς, ἰησοῦ μου νοός μου σὺ σωτηρία,
τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου σῶτερ. σὺ
ἰησοῦ μου, τῆς κολάσεως ῥῦσαι. καὶ γεέν-
νης ἐμὲ κραυγάζοντα. σῶσον ἰησοῦ μου,
χε̃ με τὸν ἄθλιον.
Ὁλοσχερῶς, ἰυ̃ μου πρὸς πάθη τῆς ἀτιμίας,
καταβεβλημένος ἤδη κραυγάζω. σὺ ἰη-
σοῦ μου, βοηθείας μοι χεῖρα, καταπέμ-
ψας ἐκάπασον κράζοντα. σῶσον ἰησοῦ
μου, χε̃ με τὸν ἄθλιον.
Βέβηλον νοῦν, ἰυ̃ περιφέρων ἀναβοῶ σοι. κά-
θαρον τοῦ ῥύπου με τῶν πταισμάτων. καὶ
λύτρωσαί με. τὸν εἰς βάθη κακίας. ἐξ ἀ-
γνοίας κατολισθήσαντα. σῶτερ ἰυ̃ μου,
καὶ σῶσόν με δέομαι. Θεοτοκίον.

Τὸν ἰυ̃, ἡ γεννήσασα κόρη θεογεννήτορ. τοῦ-
τον ἐκδυσώπει σωθῆναι πάντας. τοὺς
ὀρθοδόξους, μοναστὰς καὶ μιγάδας. καὶ γεέν-
νης ῥυσθῆναι κράζοντας. πληρώσει. προστα-
σίαν, βεβαίαν σὲ ἐγνωμένην. Ὠδὴ ς΄.
Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.
Ἰησοῦ μου χε̃ πολυέλεε, ἐξομολογούμενόν
δέξαι με δέσποτα ὦ ἰυ̃ καὶ σῶσόν με. καὶ
φθορᾶς ἰυ̃ με ἐξάρπασον.
Ἰησοῦ μου οὐ γέγονεν ἕτερος, ἄσωτος οὐ-
δεὶς ὡς ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, ὦ ἰυ̃ φιλάνθρωπε,
ἀλλὰ σὺ ἰυ̃ με ἐξάσωσον.
Ἰυ̃ μου καὶ πόρνην καὶ ἄσωτον. καὶ τὸν μανασ-
σῆν καὶ τελώνην νενίκηκα. ὦ ἰυ̃ μου πάθε-
σι. καὶ λῃστὴν ἰυ̃ νινευΐτας τε. Θεοτοκίον.
Ἰησοῦν τὸν χν̃ μου κυήσασα, ἄχραντε παρ-
θένε ἡ μόνη ἀμόλυντος. μεμολυσμένον
ὄντα με, πρεσβείαις σου ὑσσώπῳ νοῦν
κάθαρον.
Κοντάκιον. ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.
Ἰυ̃ γλυκύτατε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου. τῆς

ψυχῆς μου φώτισον, τοὺς ὀφθαλμοὺς
χ̄ε θ̄ῡ, τῇ θεαυγεῖ σου λαμπρότητι. ἵνα
ὑμνῶ σε τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

ᾨδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Χριστὲ ἰῡ, οὐδεὶς ἥμαρτεν ἐν γῇ ἐκ τοῦ αἰῶνος.
ὦ ἰῡ μου ὥσπερ ἥμαρτον, ἐγὼ ὁ τάλας καὶ
ἄσωτος. ὅθεν ἰῡ μου βοῶ σοι, μελῳδοῦν-
τά με οἰκτείρον. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν.

Χριστὲ ἰῡ, ἐν τῷ φόβῳ σου βοῶ καθήλωσόν με.
ὦ ἰῡ μου καὶ κυβέρνησον, νῦν πρὸς λιμέ-
να τὸν εὔδιον. ὅπως ἰῡ μου οἰκτίρμον, με-
λῳδῶ σοι σωζόμενος. εὐλογητὸς εἶ ὁ θ̄ς,
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Χριστὲ ἰῡ, μυριάκις ὑπεσχέθην σοι ὁ τάλας. ὦ
ἰῡ μου τὴν μετάνοιαν. ἀλλ' ἐψευσάμην ὁ
ἄθλιος. ὅθεν ἰῡ μου βοῶ σοι. τὴν ἀναίσθη-
τον μένουσαν, ψυχήν μου φώτισον χ̄ε, ὁ
τῶν πατέρων θ̄ς. Θεῖον.

Χριστὸν ἰν̄, ἡ γεννήσασα φρικτῶς καὶ ὑπὲρ φύ-
σιν. αὐτὸν δυσώπει πανάμωμε, τὰ πα-
ρὰ

ρὰ φύσιν μου πταίσματα. πάντα συγχω-
ρῆσαί μοι κόρη, ἵνα κράζω σωζόμενος. εὐ-
λογημένη εἶ, ἐν σαρκὶ κυήσασα. ᾨδὴ η΄.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὲ ἰησοῦ μου δυσωπῶ. ὡς τὴν πόρνην ἰῡ
μου ἐλυτρώσω, τῶν πολλῶν ἐγκλημά-
των. οὕτω κἀμὲ ἰησοῦ, χ̄ε μου, λύτρωσαι
καὶ κάθαρον. τὴν ῥερυπωμένην, ψυχήν
μου ἰησοῦ μου.

Καθυποκύψας ἰῡ, ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς
ἄλογος ὤφθην. καὶ τοῖς κτήνεσιν ὄν-
τως, ὦ ἰῡ μου οἰκτρῶς. ὁ τάλας, σὲ ὑπὲρ ἀφω-
μοίωμαι. ὅθεν ἰῡ με, τῆς ἀλογίας ῥῦσαι.

Περιπεσὼν ὦ ἰῡ, ψυχοφθόροις ἐν λησταῖς
ἀπεγυμνώθην. τὴν στολὴν ἰῡ μου, τὴν θεοΰφαν-
τον νῦν. καὶ κεῖμαι μώλωψι κατάστι-
κτος. ἔλαιον χ̄ε μου, ἐπίχεε καὶ οἶνον.

Τὸν ἰῡ μου καὶ θεόν, ἡ βαστάσασα χ̄ν ἀνερμη-
νεύτως. θκε μαρία, τοῦτον δυσώπει ἀεί,
κινδύνων, σώζεσθαι τοὺς δούλους σου καὶ τοὺς
ὑμνητάς σου, ἀπειράνδρε παρθένε.

ᾨδὴ.

Ὠδὴ, θ΄. Τὸν ἐκ θῦ θῦ λόγον.

Τὸν μανασσῆν ἰῦ μου, τὸν τελώνην τὴν πόρνην, τὸν ἄσωτον οἰκτίρμον ἰῦ. καὶ τὸν λῃστὴν ὑπερβέβηκα. ἰῦ μου ἐν ἔργοις αἰσχίστοις καὶ ἀτόποις ἰῦ. ἀλλὰ σὺ ἰῦ μου, προφθάσας με διάσωσον.

Τὸν πρὶν ἀδὰμ ἰῦ μου, ἁμαρτήσαντας πάντας, πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ ἰῦ, καὶ μετὰ νόμον ὁ ἄθλιος. ἰησοῦ μου καὶ χάριν, νενίκηκα τοῖς πάθεσιν οἰκτρῶς. ἀλλὰ σὺ ἰησοῦ με, τοῖς κρίμασί σου σῶσόν με.

Μὴ χωρισθῶ ἰῦ μου, τῆς ἀφράστου σου δόξης. μὴ τύχω τῆς μερίδος ἰησοῦ, τῆς εὐωνύμου γλυκύτατε. ἰῦ ἀλλὰ σύ με, τοῖς δεξιοῖς προβάτοις σου χριστὲ. ἰῦ μου συντάξας ἀνάπαυσον ὡς εὔσπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Τὸν ἰῦ θεὲ, ὃν ἐβάστασας μόνη. ἀπειράνδρε παρθένε μαριάμ. τοῦτον ἁγνὴ ἐξιλέωσαι, ὡς υἱόν σου καὶ κτίστην, ῥυσθῆναι τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ. πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος.

Στιχηρὰ προσόμοια κατανυκτικὰ εἰς τὸν κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ. ἦχος, πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία. ἰησοῦ ἡ κάθαρσις, τοῦ νοός μου δέσποτα πολυέλεε. ἰησοῦ σῶσόν με, ἰησοῦ σῶτερ μου. ἰησοῦ μου παντοδύναμε, μὴ καταλίπῃς με. σῶτερ ἰησοῦ με ἐλέησον. καὶ λύτρωσαι κολάσεως, πάσης ἰησοῦ καὶ ἀξίωσον, τῆς τῶν σωζομένων, μερίδος ἰησοῦ μου καὶ χορῶ. τῶν ἐκλεκτῶν σου με σύνταξον, ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Ἰῦ γλυκύτατε, τῶν ἀποστόλων ἡ δόξα. ἰῦ μου καύχημα, τῶν μαρτύρων δέσποτα παντοδύναμε. ἰῦ σῶσον με, ἰησοῦ σῶτερ μου, ἰησοῦ μου ὡραιότατε, τὸν σοὶ προστρέχοντα, σῶτερ ἰησοῦ με ἐλέησον, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, πάντων ἰησοῦ τῶν ἁγίων σου. προφητῶν τε πάντων, σωτήρ μου ἰησοῦ καὶ τῆς τρυφῆς, τοῦ παραδείσου ἀξίωσον, ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Δόξα. ὅμοιον.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος.
Ἰησοῦ μακρόθυμε, ἀσκητῶν ἐντρύφημα καὶ
καλλώπισμα, Ἰησοῦ σῶσόν με. Ἰησοῦ σῶτερ μου.
Ἰησοῦ μου ὑπεράγαθε, χειρὸς ἐξάρπασον.
σῶτερ Ἰησοῦ με τοῦ δράκοντος. καὶ τούτου
τῶν παγίδων νῦν, σῶτερ Ἰησοῦ ἐλευθέρω-
σον. λάκκου κατωτάτου, σωτήρ μου Ἰη-
σοῦ ἀναγαγών. καὶ δεξιοῖς συναρίθμη-
σον, Ἰησοῦ προβάτοις με.

Καὶ νῦν θεοτοκίον. ὅμοιον.

Μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστα-
σίᾳ, παναγία δέσποινα. ἀλλὰ δέξαι δέη-
σιν τοῦ ἱκέτου σου. θλῖψις γὰρ ἔχει με. φέρειν
οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύμα-
τα, σκέπην οὐ κέκτημαι οὐδὲ ποῦ προ-
σφύγω ὁ ἄθλιος. πάντοθεν πολεμούμε-
νος. καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω, πλὴν σοῦ,
δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπὶς καὶ προστα-
σία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν,
τὸ συμφέρον ποίησον.

ΚΑ-

Ὁ ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ καὶ κατανυκτικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον. ψαλλόμενος ἐν πάσῃ θλίψει τῆς ψυχῆς, καὶ περιστάσει. ποίημα. θεοστηρίκτου μοναχοῦ.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών. ὁ ἰσραηλίτης ἀνεβόα. τῷ λυτρωτῇ καὶ θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ μῆτερ τοῦ λόγου καὶ παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί. πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν. εἰρήνευσον κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ θεόν. δυσωπῶ παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν. σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω. καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ. ἀξίωσον μόνη θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

ᾨδὴ β΄. λείπ.

Ὠδὴ, γ΄. Ὁ εἱρμός.

Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ κύριε. καὶ τῆς ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον. ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι. σὲ θεογεννῆτορ παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου. τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἱκετεύω παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαί μου. σὺ γὰρ θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης. τὸν χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα τὸν τῶν καλῶν αἴτιον. τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον.

σου. πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν
ἰσχύϊ. τὸν Χριστὸν κυήσασα θεομακάριστε.
Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθε-
σιν, ἐξεταζομένῳ παρθένε σύ μοι βοήθη-
σον. τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώ-
σκω, θησαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνη-
τον.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ εἱρμὸς

Εἰσακήκοα κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυ-
στήριον. κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδό-
» ξασά σου τὴν θεότητα.
»
Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυ-
βερνήτην τεκοῦσα κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα
κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων θεο-
νύμφευτε.
Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμέ-
νῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγ-
χνον κυήσασα. καὶ σωτῆρα πάντων τῶν
ὑμνούντων σε.
Ἀπολαύοντες πάναγνε, τῶν σῶν δωρημά-
των, εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύ-
μνιον, οἱ γινώσκοντές σε θεομήτορα.

Ἐπὶ

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀρρωστίας
κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθη-
σον, θεοῦ μόνη ἀειπάρθενε.
Η ἐλπίδα καὶ στήριγμα. καὶ τῆς σωτηρίας τεῖ-
χος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε πανύμνη-
τε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ὠδὴ, ε'. ὁ εἱρμός.

Φώτισον ἡμᾶς τοῖς προστάγμασί σου κύριε, καὶ
» τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ. τὴν σὴν εἰρή-
» νην, παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.
Ἔμπλησον ἁγνὴ, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν
μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν. τῆς
εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.
Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων θεοτόκε ἁγνή. ἡ
αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν. καὶ τὴν εἰρήνην,
τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.
Λῦσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου
θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμ-
πρότητος. ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ
προαιώνιον.
Ἴασαι ἁγνὴ, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν,

O ἐπι-

ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα. τὴν ὑγείαν,
τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ εἱρμός.

Τ ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κν̄. καὶ αὐτῷ ἀ-
» παγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν ἡ
» ζωή μου ἐπλήσθη. καὶ ἡ ψυχή μου. τῷ ᾅδῃ
» προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς ἰωνᾶς, ἐκ
» φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε.

Θ ανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν,
ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ. τὴν
τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν κατα-
σχεθεῖσαν παρθένε, δυσώπησον, τὸν κν̄
σου καὶ υἱὸν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με
ῥύσασθαι.

Π ροστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι. καὶ φρου-
ρὰν ἀσφαλεστάτην παρθένε. τῶν πει-
ρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον. καὶ ἐπη-
ρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν. καὶ δέομαι
διαπαντὸς, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου
ῥυσθῆναί με.

Ω ς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα. καὶ

ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν. καὶ πλα-
τυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι κόρη. καὶ τῷ
φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. ὦ δέσποινα
καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων
διάσωσον.

Ε ν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι. καὶ
οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου. ἀλλ' ἡ θεὸν
καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆ-
ρα τῶν νόσων κυήσασα. σοῦ δέομαι τῆς
ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνά-
στησον.

Κοντάκιον ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Π ρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχη-
τον. ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον.
ἐκτενῶς βοῶμέν σοι, θεοτόκε δέσποι-
να πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύ-
τρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστα-
τεύουσα.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ εἱρμός.

Ο ἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖ-
» δες ἐν βαβυλῶνι ποτέ. τῇ πίστει τῆς
» τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατε-

πάτησαν ψάλλοντες. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας σῶτερ οἰκονομήσασθαι. ἐν μήτρᾳ τῆς παρθένου κατῴκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους. ὃν ἐγέννησας μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων. ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας. καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας. καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον. ἡ τὸν σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ὠδὴ,

Ὠδὴ, η'. ὁ εἱρμός.

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν. ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους. μὴ παρίδῃς παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, σὲ κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς. ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ παθῶν τὰς ὀδύνας παρθένε. ἵνα σε δοξάζω, ἁγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους παρθένε. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. ὁ εἱρμός.

Κυρίως θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν. οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι παρθένε ἁγνή. σὺν ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς.

ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα· τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον· καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον παρθένε· τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα· τοὺς εὐσεβῶς, θεοτόκον σε καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα παρθένε θεράπευσον· ἐξ ἀρρωστίας, εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Κανὼν παρακλητικός. εἰς τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς ἄγγελον. Ποίημα, ἰωάννου μοναχοῦ. τοῦ μαυρόποδος. φέρων ἀκροστιχίδα, τήνδε.

Τὸν ἄγγελον μέλπω σε τὸν φύλακά μου. ᾠδή, μοναχοῦ ἰωάννου.

ᾠδὴ α'. ἦχος, πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὸν ἄγρυπνον φύλακα τῆς ἐμῆς, ψυχῆς καὶ προστάτην, τῆς ζωῆς μου καὶ ὁδηγόν, θεόθεν ὃν ἔλαχον ὑμνῶ σε, ἄγγελε θεῖε θεοῦ παντοκράτορος.

Ὁ θέλων σωθῆναι πάντας βροτούς, ἁγίους ἀγγέλους, ὁδηγούς, καὶ φωταγωγοὺς ἐπέστησας λόγε τοῖς ἀνθρώποις, χειραγωγοῦντας ἡμᾶς πρὸς τὸν φόβον σου.

Νυκτὶ συνεχόμενον ζοφερᾷ. καὶ μέλανι γνόφῳ, καλυπτόμενον τῶν παθῶν, φωτὶ μετανοίας αὔγασόν με, ὁ ὁδηγὸς καὶ προστάτης καὶ φύλαξ μου.

Αἰσχρῶν ἐνθυμήσεων ἐν ἐμοί, πηγάζει πλημμύρα, βορβορώδης καὶ ζοφερά, τοῦ θεοῦ χωρίζουσα τὸν νοῦν μου, ἣν ἀποξήρανον ὦ ἀντιλήπτωρ μου. Θεοτοκίον.

Γαλήνη σὺ δέσποινα καὶ λιμήν. τῶν χειμαζομένων, ἐν πελάγει ἁμαρτιῶν. διό σου προστρέχω τῷ λιμένι, κλυδωνιζόμενος σάλῳ ποικίλων παθῶν.

ᾨδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Γεηροῦ καὶ πηλίνου. καὶ χοϊκοῦ κράματος, ἔσχηκα τὴν ὕπαρξιν, ὅθεν τῇ γῇ προσήλωμαι. ἀλλ' ὦ προστάτα μου. καὶ ὁδηγέ μου καὶ ῥῦσαι τρέψον μου τὴν ἔφεσιν πρὸς τὰ οὐράνια.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τοῖς πονηροῖς ἔργοις μου. καὶ παραπικραίνω καὶ θλίβω καὶ παροξυνῶ σε. καὶ οὐκ ἐθέλοντα, ἀπὸ μακρόθεν ἑστάναι, τὸν ἐμὸν ὑπέρμαχον καταναγκάζω σε.

Λύπης καὶ ἀθυμίας, παρεκτικὸς γίνομαι ὡς ἀμετανόητος μένων καὶ ἀδιόρθωτος,

ἀλλά-

ἀλλὰ μοι δώρησαι, μετανοῆσαι γνησίως.
καὶ χαροποιῆσαί σε τὸν ἐμὸν φύλακα.
Ὁρᾷν ἀοράτως, τὸ τοῦ θῦ πρόσωπον. τοῦ
ἐν ὑψίστοις καθημένου. καὶ ἐπιβλέπον-
τος, ἐπὶ τὴν γῆν νοερῶς. καὶ τρέμειν
ταύτην ποιοῦντος, αἴτησαι σωθῆναί με
ἅγιε ἄγγελε.
Νοῦν καὶ φρένα καὶ λόγον, δῶρον θῦ ἤλη-
φα. ὅπως ἐπιγνοὺς τὸν δεσπότην, ἔργοις
τιμήσω καλοῖς. ἐγὼ δὲ πάθεσι, τὴν δω-
ρεὰν ἀτιμάσασα, τὸν δοτῆρα ὕβρισα, δέ-
σποινα σῶσόν με.
Κάθισμα, ἦχος, δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.
Ὁ τῆς ψυχῆς μου φυλακτὴρ καὶ τοῦ σώμα-
τος, ἀφορισθείς μοι ἐκ θῦ θεῖε ἄγγελε.
θεομιμήτως πάριδε πανάγιε, ἅπαν-
τα τὰ πταίσματα, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου.
ῥῦσαι τοῦ δολίου με, τῶν ποικίλων πα-
γίδων. καὶ τὸν κοινὸν ἱλέωσαι θεόν. ἵνα ἐν
κρίσει, παρέξῃ μοι ἄφεσιν. ᾠδὴ, δ΄.
Σύ μου ἰσχὺς κε σύ μου καὶ δύναμις.

Μὴ ἐννοῶν, τὸ φοβερὸν δικαστήριον. ἐν ᾧ
μέλλω, σῶτερ παραστήσεσθαι, καὶ δοῦναι
λόγον περὶ παντὸς, ἔργου τε καὶ λόγου.
μηδὲ θανάτου τὸ ἄδηλον, εἰς νοῦν λαμ-
βάνω ὅλως. ἀδιόρθωτος μένω, ὁδηγέ μου
μὴ ἐγκαταλίπῃς με.
Ἐπιμελῶς, πᾶσαν κακίαν ἐτέλεσα. νη-
πιόθεν. καὶ οὐκ ἐπαυσάμην σε. τὸν ἀντιλή-
πτορα τὸν ἐμὸν τοῦ παραπικραίνειν, ἀθέσ-
μοις λόγοις καὶ πράξεσιν. ἀλλ' οὖν μὴ
ἐκκακήσῃς. ἀλλ' ἐπίμεινον ἔτι, συνετίζων
φωτίζων στηρίζων με.
Λόγου θῦ, μακροθυμίαν μιμούμενος. τοῦ
ἐλθόντος. ὅπως εἰς μετάνοιαν καλέσῃ
πάντας ἁμαρτωλούς. καὶ ἐκδεχομένου,
αὐθαίρετον τὴν διόρθωσιν. καὶ μὴ βιαζο-
μένου. καὶ αὐτὸς ὁδηγέ μου, ἐπ' ἐμοὶ μα-
κροθύμως παράμενον.
Πόρρω θεοῦ, ἡ ἁμαρτία με ἔβαλε. τὸν
ἀχρεῖον, δοῦλον καὶ ἀνάξιον. ἀλλ' ὁ δε-
σπότης μου ἰησοῦς. προσελάβετό με. σὺ
σπλάγ-

σπλάγχνως καὶ ᾠκειώσατο. ἐγὼ δὲ τὴν τοσαύτην, ἀθετῶ αὐτοῦ χάριν. ἔτι θλίβω καὶ σὲ θεῖε ἄγγελε. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀληθῶς, ὁ κύριος ἐβασίλευσε. βασιλείαν, ἣν μὴ διαπίπτουσαν. καὶ ἐνεδύσατο ψαλμικῶς, ἐκ σοῦ θεομῆτορ, ὡραιοτάτην εὐπρέπειαν. τὴν σάρκα τὴν ἁγίαν, δι' ἧς θάνατον εἷλε. καὶ καθεῖλεν αὐτοῦ τὰ βασίλεια.

Ὠδὴ, ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Σὲ φρουρὸν κεκτημένος. σύνοικον συνόμιλον, ἅγιε ἄγγελε. συμπαραμαρτοῦντα. συνοδεύοντα συμπαραμένοντα. τὰ σωτηριώδη, ὑποτιθέμενον ἀεί μοι. ποίαν ἕξω συγγνώμην ἀσύνετος ὤν.

Ἐν πολλῇ παῤῥησίᾳ, θρόνῳ παριστάμενος τοῦ παντοκράτορος. καὶ περιχορεύων, περὶ τὸν βασιλέα τῆς κτίσεως. τῶν πολλῶν κακῶν μου, παρακλήθητι ναί μοι συγγνώμην, ὁ ὑπερασπιστής μου δεήθητι.

Τὰς βασάνους προβλέπων. καὶ τὰς τιμωρίας τὰς ἀναμενούσας με. καὶ τὴν

πώρω-

πώρωσίν μου. καὶ τὴν ἀναλγησίαν καὶ τύφλωσιν. ἐλεεινῶς στενάζεις. καὶ σκυθρωπάζεις καὶ στυγνάζεις, κατηφείας πληρούμενος ῥῦσαί μου.

Οὐδὲ μίαν πρὸς ὥραν. ἀλλ' οὐδὲ στιγμὴν ἢ καὶ ταύτης βραχύτερον. συνεχώρησά σοι. τῷ ἐμῷ εὐεργέτῃ καὶ φύλακι. ἐπ' ἐμοὶ χαρῆναι. καὶ εὐφρανθῆναι καὶ σκιρτῆσαι. ἁμαρτίαις ἀεὶ συμφθειρόμενος. Θεοτοκίον.

Νέον βρέφος ὡράθη, ὁ ἀπειρονόητος ἐκ σοῦ πανάμωμε. ὁ σταθμῷ τὰς νάπας. καὶ τὰ ὄρη ζυγῷ στήσας γνώσεως. ὁ χορὸν ἀστέρων, ἐξαριθμῶν καὶ βώλους δρόσου. καὶ ἀνέμων πνοὴν μεταθέμενος. ᾠδὴ, ς'.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον.

Φυλάσσων καὶ παρεμβάλλων κύκλῳ μου. καὶ ὁρμὰς ἀναχαιτίζων δαιμόνων. καὶ τὰς αὐτῶν, θηριώδεις ἐφόδους, τὰς κατ' ἐμοῦ ἀναστέλλων ἑκάστοτε. μὴ λίπῃς ὁ φύλαξ ὁ ἐμὸς, σὲ γὰρ ἔχω θερμὸν ἀντιλήπτορα.

Ὑπέρτιμοι καὶ εὐώδεις οὐ μύρον μὴ βδελύ-

ξῃς

ξῃ, τὴν ἐμὴν δυσωδίαν· μὴ ἀποστῇς ἐμοῦ
μέχρι τέλους. ἀλλ' ἀδιάστατος ἔσο μοι
φύλαξ ἀεί. καὶ ἥλιος τόπους ῥυπαρούς,
διερχόμενος γὰρ οὐ μολύνεται.

Λιβάδας δακρυορρύτους ὀμβρύζειν. τὸν
στάζοντα ἐν ὕδασι λόγῳ. τὰ ἑαυτοῦ, ὑψη-
λὰ ὑπερῷα. χάριν μοι δοῦναι, δυσώπει
προστάτα μου. ὡς ἂν δι' ἐκείνων καθαρθῇ,
ἡ καρδία μου καὶ καθορᾷ τὸν θεόν.

Ἀΰλως ὡς καθαρὸς καὶ ἄϋλος, παρεστὼς
τῷ καθαρῷ καὶ ἀΰλῳ. καὶ πρὸς αὐτὸν
κεκτημένος πλουσίαν. τὴν παῤῥησίαν
καὶ τὴν οἰκειότητα δυσώπησον τοῦτον
ἐκτενῶς. τὴν ψυχήν μου σωθεῖσαν
χαρίσασθαί μοι.

Καλύψει ἐντροπὴ καὶ αἰσχύνη, τὰς αἰ-
σχρὰς καὶ δυσειδεῖς καὶ ζοφώδεις. ὄψεις
ἐχθρῶν. ὁπηνίκα τοῦ σκήνους, ἡ ταπεινή
μου ψυχὴ διαζεύγνυται. αὐτὴν δὲ σκε-
πάσειαν ὁδηγέ μου, σοῦ αἱ λαμπραὶ καὶ
πανίεροι πτέρυγες. Θεοτόκιον

Ἁγίων

Ἁγίων ἁγιωτέρα ἀγγέλων. χερουβὶμ, καὶ
σεραφὶμ ὑπερτέρα. τὸν χαμερπῆ καὶ χα-
μαίζηλον νοῦν μου. τῆς γεηρᾶς καὶ προσύ-
λου ἐφέσεως, ὑπέρτερον δεῖξον ἀπὸ γῆς,
πρὸς οὐράνιον πόθον ὑψώσασα.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θεοῦ λειτουργὲ, καὶ φύλαξ μου πανάριστε. τῷ
ἁμαρτωλῷ. ἀεί μοι συμπαράμενε. κα-
κουργίας πάσης με, τῶν δαιμόνων ἐκλυτρού-
μενος. καὶ πρὸς θείας τρίβους ὁδηγῶν,
ζωὴν προξενοῦσας τὴν ἀκήρατον.

Ὠδὴ, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Μυριάδας τῶν κύκλῳ, συνεπιτιθεμένων
ἐμοὶ λῃστῶν ἀφανῶν. ζητούντων τὴν
ψυχήν μου, ἁρπάσαι καὶ σπαράξαι, τῇ πυ-
ρίνῃ ῥομφαίᾳ σου, ἀποσοβῶν κραταιῶς,
μὴ λίπῃς βοηθέ μου.

Ὅταν μέλλει με κρῖναι, ὁ κριτὴς καὶ θεός
μου. καὶ κατακρῖναί με, τὸν κατακε-
κριμένον ὑπὸ τοῦ συνειδότος. πρὸ ἐ-
κείνης τῆς κρίσεως, μὴ ἐπιλάθῃ τοῦ

σοῦ

σοῦ δούλου χειραγωγέ μου.

Ὑλικὴν χοῦν τὴν μητέρα καὶ πηλὸν τὸν πατέρα. καὶ τὸν προπάτορα χοῦν. τῇ τούτων συγγενείᾳ, εἰς γῆν δ' ὅλως βλέπω. ἀλλὰ δός μοι πρὸς σ' ἀτάμεν. καὶ ἄνω βλέψαι ποτέ, πρὸς οὐρανοῦ τὸ κάλλος.

Ὡς ὡραῖος ὢν κάλλει. καὶ γλυκὺς καὶ χαρίεις ὁ ἡλιόμορφος νοῦς. φαιδρῶς παράστηθί μοι, προσώπῳ μειδιῶντι, χαροπῶ τε προσβλέμματι, ἡνίκα μέλλω τῆς γῆς ἀπαίρειν ὁδηγέ μου.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους, διὰ φιλανθρωπίας περιουσίαν πολλήν, τῶν σῶν πτερύγων σκέπῃ, φρουρέ μου σκέπασόν με, ἐκδημοῦντα τοῦ σώματος. ὡς μὴ ἰδεῖν δυσειδῆ πρόσωπα τῶν δαιμόνων. Θεοτοκίον.

Ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, ἡ κλίμαξ ἡ νοητή, δι' ἧς θεὸς κατέβη, καὶ αὐτὸς ἀνέβη, οὐρανῶν βασιλείας με, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου σεμνή, ἀξίωσον σὸν δοῦλον.

ᾠδὴ ή. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Μετὰ

Μετὰ θεὸν σὲ ἔλαχον, ἐκ θεοῦ ἀντιλήπτορα. καὶ χειραγωγὸν καὶ βοηθὸν καὶ πρόμαχον, πανάγιε ἄγγελε. διὸ μὴ παύσῃ δέομαι. καὶ παιδαγωγῶν, καὶ νουθετῶν καὶ διδάσκων. τὰ δέοντά με πράττειν. καὶ φωτίζειν τὸν νοῦν μου. ἕως με παραστήσεις, τῷ χριστῷ σεσωσμένον.

Ὅταν οἱ θρόνοι τίθωνται. καὶ αἱ βίβλοι ἀνοίγωνται. καὶ ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν καθέζηται. καὶ κρίνωνται ἄνθρωποι. καὶ ἄγγελοι παρίστανται. καὶ κλονεῖται γῆ. καὶ πάντα φρίσσει καὶ τρέμει. τὴν σὴν φιλανθρωπίαν, ἐπ' ἐμοὶ δεῖξον τότε. καὶ ῥῦσαί με γεέννης, χριστὸν καθικετεύων.

Νῦν ὡς κηρίον μέλισσαι, ἀοράτως κυκλοῦσί με. οἱ θεοστυγεῖς καὶ λυμεῶνες δαίμονες. ὡς ἅρπαγες ὄρνιθες, ὡς δολεραὶ ἀλώπεκες. καὶ ὡς ὠμοφάγα, πετεινῶν σαρκοβόρων, κύκλωθεν ἵπτανται μου. σκέπασόν με φρουρέ μου, ὡς ἀετὸς σκεπάζει, τὰ ἑαυτοῦ νοσσία.

Ἀπὸ

Ἀπὸ βλεφάρων δάκρυα, ἄσακτί καταρρέοντα. μετὰ δαψιλοῦς τῆς προχοῆς παράσχου μοι. διόλου με πλύνοντα, ἐκ κορυφῆς καὶ μέχρι ποδῶν. ὡς ὑπὲρ χιόνα λευκανθέντα χεῖρα. φορέσας μετανοίας, εἰς νυμφῶνα τὸν θεῖον. εἰσέλθω σὲ γεραίρων, τὸν ὑπερασπιστήν μου.

Χριστοῦ ναὸν ὑπάρχοντα, τὴν καρδίαν μου πάθεσι χοίρων νοητῶν διατριβὴν ἐτέλεσα. ἀλλά με δυνάμωσον, ὁ τῆς ἐμῆς ψυχῆς βοηθός. ταύτην καθαρίσαι, θυμιᾶσαι ῥαντίσαι. ἀρώμασι καὶ μύροις, προσευχῶν καὶ ἁγνείας, ὡς ἂν ὑπάρξῃ πάλιν, ναὸς Χριστοῦ εὐώδης.

Ὁ ὁδηγός καὶ φύλαξ μου. καὶ προστάτης καὶ ῥύστης μου. τῆς ἀπεγνωσμένης μου ψυχῆς ὁ ἔφορος. ἡνίκα τῆς σάλπιγγος, τὸ φοβερὸν ἀπήχημα. μέλλει με τῆς γῆς ἐξαναστῆσαι εἰς κρίσιν. ἐγγύς μου στῆθι τότε, ἱλαρὸς καὶ χαρίεις, ἐλπίδι σωτηρίας, ἐξαίρων μου τὸν φόβον.

Θεοτοκίον.

Ὑπερβολῇ χρηστότητος, δωρεάν με ἐλέησον. ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγὴν κυήσασα. ἐλέους γὰρ ἄξιον, οὐκ ἔχω, τί προσάξω σοι. τῶν γὰρ ἀγαθῶν μου, οὐδαμῶς χρείαν ἔχεις. ὡς τὸν ἀγαθοδότην, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου. ἀρρήτως συλλαβοῦσα, ἡ κεχαριτωμένη.

Ὠδὴ, θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἴδοιμί σε ἐκ δεξιῶν, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς παριστάμενον. φαιδρὸν καὶ ἥμερον, τὸν ἀντιλήπτορα καὶ προστάτην μου. ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ, βιαίως τὸ πνεῦμά μου. καὶ τοὺς ζητοῦντάς με, συλλαβεῖν πικροὺς ἐχθροὺς φυγαδεύοντα.

Ὡς Θεοῦ θεῖος λειτουργὸς, καὶ ποιῶν αὐτοῦ τὰ θεῖα θελήματα. πολλὴν πλουτεῖς πρὸς αὐτὸν, τὴν παρρησίαν ἅγιε ἄγγελε. διὸ θερμῶς ὑπὲρ ἐμοῦ, αὐτὸν παρακάλεσον. ὡς ἂν σωθεὶς διὰ σοῦ, ἀνυμνῶ τὴν προστασίαν καὶ σκέπην σου.

Ἅπασαν τὴν ἐμὴν ζωὴν, ἐν πολλῇ διαδρα-

μῶν, ματαιότητι. τῷ τέλει ἤγγισα. καὶ δυσωπῶ σὲ τὸν ἐμὸν φύλακα. γενοῦ μοι ὑπερασπιστής, καὶ πρόμαχος ἄμαχος. ὅταν διέρχωμαι, τοὺς τελώνας τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος.

Νόος μου ταῖς παρεκτροπαῖς, ῥεμβασμοῦ; αἰχμαλωσίας φαυλότητας. καὶ τὴν αἰσχρόνοιαν, τῶν ἀκαθάρτων καὶ ῥυπαρῶν λογισμῶν. τρέπων ἐννοίας εἰς καλάς, μὴ λίπης πρόστατά μου. εἰς ἀγαθοὺς λογισμούς, κατανύξεως, ἐμπύρου γεννήτορας.

Νίκησον τῶν ἐμῶν κακῶν, Ἰησοῦ μονογενὲς ὑπεράγαθε. τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, τὴν ἀμετρίαν καὶ πολυπλήθειαν. τοῦ σοῦ ἀΰλου λειτουργοῦ, θείαις παρακλήσεσιν. ὅν μοι ἐπέστησας, νηπιόθεν ὡς φιλάνθρωπος φύλακα.

Ὅλην μου σοὶ μετὰ θεόν, σωτηρίας τὴν ἐλπίδα ἀνέθηκα, τῷ ἐμῷ φύλακι. καὶ κηδεμόνι. καὶ ἀντιλήπτορι. κοινὴν πρεσβείαν

πρὸς

πρὸς θεόν, ὑπὲρ ἐμοῦ ποίησον. συμπρεσβευτὰς προσλαβών, τῶν ἀγγέλων τοὺς χοροὺς καὶ συλλήπτορας. Θεοτοκίον.

Ὕψωσον κέρας εὐσεβῶν. καὶ κατάβαλε βαρβάρων φρυάγματα, θεογεννήτρια. ἀπολιόρκητον διασώζουσα, ταύτην τὴν ποίμνην σου ἐν ᾗ, τὸ μέγα σου ὄνομα. καὶ πολυδόξαστον, μεγαλύνεται πιστῶς καὶ δοξάζεται.

Στιχηρὰ προσόμοια εἰς τὸν αὐτόν. ἦχος, β'.
πρὸς τό, Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ὦ ἄγγελε θεοῦ, ὁ παρεστὼς ἀμέσως, τῇ ἁγίᾳ τριάδι. μὴ παύσῃ ἱκετεύειν, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου.

Ὡς ἔλαβες ἰσχύν, φυλάττειν τὴν ψυχήν μου, παρὰ θεοῦ μὴ παύσῃ, σκέπῃ τῶν σῶν πτερύγων, αὐτὴν σκέπειν ἑκάστοτε.

Χαίρεις τῷ Ἰησοῦ, τῷ δόντι μοι σε μέγαν, φύλακα τῆς ψυχῆς μου. καὶ ὅπλον κατ' ἐχθρῶν μου, ἄγγελε θεοτίμητε.

Α' ξίωσον κἀμὲ τυχεῖν τῆς βασιλείας, τοῦ
θῦ τοῦ ὑψίστου, ἵνα σὺν σοὶ κραυγάζω, τὸν
ὕμνον τὸν τρισάγιον. Δόξα.

Φ ῶς δεύτερον σὺ εἶ, μετὰ θεὸν φρουρέ μου.
μὴ παύσῃ ἀποστατεύειν, ἰδεῖν κἀμὲ τὸ
σέλας, τῆς τριλαμποῦς θεότητος.

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Α' γγέλων καὶ βροτῶν, δέσποινα θεοῦ. μὴ
παύσῃ ἱκετεύειν, παρθένε τὸν υἱόν σου,
ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δούλου σου.

Η' ὐχή, εἰς τὸν αὐτὸν φύλακα, τῆς τοῦ ἀνθρώ
που ζωῆς, ἄγγελον.

Α' γιε ἄγγελε. ὁ ἐφεστὼς τῆς ἀθλίας μου ψυ-
χῆς. καὶ ταλαιπώρου μου ζωῆς, μὴ ἐγκα-
ταλίπῃς με τὸν ἁμαρτωλόν, μηδὲ ἀπο-
στῇς ἀπ' ἐμοῦ διὰ τὴν ἀκρασίαν μου. μὴ
δώῃς χώραν τῷ πονηρῷ δαίμονι κατα-
κυριεῦσαί μου τῇ καταδυναστείᾳ τοῦ θνη-
τοῦ τούτου σώματος. κράτησον τῆς ἀ-
θλίας καὶ παρειμένης χειρός μου, καὶ ὁ-
δήγησόν με εἰς ὁδὸν σωτηρίας. Ναὶ ἅγιε
ἄγγε-

ἄγγελε τοῦ θῦ, ὁ φύλαξ καὶ σκεπαστὴς
τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώμα-
τος, πάντα μοι συγχώρησον, ὅσα σοι ἔθλι-
ψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ
εἴ τι ἥμαρτον τὴν σήμερον ἡμέραν. σκέ-
πασόν με ἐν τῇ παρούσῃ νυκτί. καὶ δια-
φύλαξόν με ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ
ἀντικειμένου. ἵνα μὴ ἔν τινι ἁμαρτή-
ματι παροργίσω τὸν θν. καὶ πρέ-
σβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν κύριον,
τοῦ ἐπιστηρίξαι με ἐν τῷ φό-
βῳ αὐτοῦ, καὶ ἄξιον
ἀναδεῖξαί με δοῦ-
λον τῆς αὐτοῦ
ἀγαθότητος.
Ἀμήν.

ἡ πλουσία τε καὶ σεβασμιωτάτη

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ μεταλήψεως.

μετὰ τὸν στίχον, λέγομεν τὸ, Βασιλεῦ οὐράνιε. τρισάγιον. Παναγία τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. τὸν πεντηκοστόν. καὶ εὐθὺς, τὸν κανόνα. ἦχος, β΄. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Ἄρτος ζωῆς αἰωνιζούσης γενέσθω μοι, τὸ σῶμά σου τὸ ἅγιον, εὔσπλαγχνε κύριε, καὶ τὸ τίμιον αἷμα. καὶ νόσων πολυτρόπων ἀλεξιτήριον.

Βεβηλωθεὶς, ἔργοις ἀτόποις ὁ δείλαιος, τοῦ σοῦ ἀχράντου σώματος, καὶ θείου αἵματος, ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστὲ τῆς μετουσίας, ἧς με ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Γῆ ἀγαθὴ, εὐλογημένη θεόνυμφε, τὸν στάχυν ἡ βλαστήσασα, τὸν ἀγεώργητον, καὶ σωτήριον κόσμῳ. ἀξίωσόν με τοῦτον τρώγοντα σώζεσθαι. Ὠδὴ, γ΄. Ὁ εἱρμός.

Ε ὑπέξαμε τῆς πίστεως στερεώσας. ἐπλά-
» τυνας τὸ στόμα μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου. ηὐ-
» φράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν,
» οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ κύριε.

Δακρύων μοι παράσχου Χριστὲ ῥανίδας, τὸν ῥύπον τῆς καρδίας μου καθαιρούσας. ὡς ἂν ἐν συνειδήσεως κεκαθαρμένης, πίστει προσέρχωμαι, καὶ φόβῳ δέσποτα, ἐν τῇ μεταλήψει τῶν θείων δώρων σου.

Εἰς ἄφεσιν γενέσθω μοι τῶν πταισμάτων, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα καὶ θεῖον αἷμα. εἰς πνεύματος ἁγίου τε κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον ζωὴν φιλάνθρωπε. καὶ παθῶν καὶ θλίψεων ἀλλοτρίωσιν. Θεοτοκίον.

Ζωῆς τοῦ ἄρτου τράπεζα παναγία. τοῦ ἄνωθεν δι᾽ ἔλεον καταβάντος. καὶ κόσμῳ καινοτέραν ζωὴν διδόντος, κἀμὲ ἀξίωσον νῦν τὸν ἀνάξιον, μετὰ φόβου γεύσασθαι, τούτου καὶ ζήσεσθαι.

Ὠδὴ, ϛ᾽. Ἐλήλυθας, ἐκ παρθένου.

Η θέ-

Ἠθέλησας, δι᾽ ἡμᾶς σαρκωθεὶς πολυέλεε. τυθῆναι ὡς πρόβατον, διὰ βροτῶν ἁμαρτήματα. ὅθεν ἱκετεύω σε. καὶ τὰ ἐμὰ ἐξάλειψαι πλημμελήματα.

Θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα κύριε, καὶ ὅλον ἁγίασον. καὶ καταξίωσον δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω σου, τοῦ μυστικοῦ θείου δείπνου ὁ ταλαίπωρος.

Ἱλέωσαι καὶ ἐμοὶ τὸν ἐκ σπλάγχνων σου δέσποινα. καὶ τήρει με ἄρρυπον, τὸν σὸν ἱκέτην καὶ ἄμεμπτον. ὅπως εἰσδεχόμενος, τὸν νοητὸν μαργαρίτην, ἁγιάζωμαι.

Ὠδὴ. ζ. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Καθὼς προέφης Χριστὲ. γενέσθω δὴ τῷ εὐτελεῖ δούλῳ σου. καὶ ἐν ἐμοὶ, μεῖνον ὡς ὑπέσχου. ἰδοὺ γὰρ τὸ σῶμα, τρώγω σου τὸ θεῖον, καὶ πίνω τὸ αἷμά σου.

Λόγε θεοῦ καὶ θεὲ, ὁ ἄνθραξ γένοιτο τοῦ σοῦ σώματος. εἰς φωτισμὸν, τῷ ἐσκοτισμένῳ ἐμοὶ, καὶ καθαρμὸς, τῆς βεβηλωθείσης ψυχῆς μου τὸ αἷμά σου. Θεοτοκίον.

Μ αρία

Μαρία μῆτερ θεοῦ, τῆς εὐωδίας τὸ σεπτὸν σκήνωμα. ταῖς σαῖς εὐχαῖς, σκεῦος ἐκλογῆς με ἀπέργασαι, ὅπως τῶν ἁγιασμάτων, μετέχω τοῦ τόκου σου.

Ὠδὴ, ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νοῦν ψυχὴν καὶ καρδίαν ἁγίασον, σῶτερ καὶ τὸ σῶμά μου. καὶ καταξίωσον, ἀκατακρίτως δέσποτα, τοῖς φρικτοῖς μυστηρίοις προσέρχεσθαι.

Ξενωθείην παθῶν καὶ τῆς χάριτος, σχοίην σου προσθήκην, ζωῆς τε ἀσφάλειαν. διὰ τῆς μεταλήψεως, τῶν ἁγίων Χριστὲ μυστηρίων σου.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ θεὸς λόγος ὁ ἅγιος, ὅλον με ἁγίασον νῦν προσερχόμενον, τοῖς θείοις μυστηρίοις σου, τῆς ἁγίας μητρός σου δεήσεσι.

Κοντάκιον. ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον Χριστὲ, λαβεῖν μὴ ὑπερίδης με. τὸ σῶμα τὸ σὸν, καὶ θεῖόν σου νῦν αἵματος, τῶν ἀχράντων δέσποτα καὶ φρικτῶν μυστηρίων σου, μεταχεῖν ὁ ἄθλιος. μὴ εἰς

κρίμα-

κρίμα μοι γένοιτο. γένοιτο δέ μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ ἀθάνατον.

Ὠδὴ, ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Πηγὴ ἡ ἀγαθῶν, ἡ μετάληψις Χριστὲ τῶν ἀθανάτων σου, νῦν μυστηρίων γενηθήτω μοι, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀπάθεια. καὶ πρὸς ἀρετῆς θειοτέρας, προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν, πρόξενος μόνε ἀγαθὲ, ὅπως δοξάζω σε.

Ῥυσθείην παθῶν, καὶ ἐχθρῶν καὶ ἀναγκῶν, καὶ πάσης θλίψεως. τρόμῳ καὶ πόθῳ προσιόντα νῦν, μετ' εὐλαβείας φιλάνθρωπε, σοῦ τοῖς ἀθανάτοις καὶ θείοις, μυστηρίοις καὶ ψάλλειν σοι, εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Χριστὸν, ἡ τεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν θεοχαρίτωτε. ἐκδυσώπει σε, νῦν ὁ δοῦλός σου, τὴν καθαρὰν ὁ ἀκάθαρτος. μέλλοντά με νῦν τοῖς ἀχράντοις, μυστηρίοις προσέρχεσθαι, καθαρὸν ὅλον μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος.

Ὠδὴ, η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῶν

Τῶν οὐρανίων καὶ φρικτῶν, καὶ ἁγίων σου Χριστέ, νῦν μυστηρίων, καὶ τοῦ θείου σου δείπνου, καὶ μυστικοῦ κοινωνὸν, γενέσθαι, κἀμὲ καταξίωσον. τὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου.

Ὑπὸ τὴν σὴν καταφυγὴν, εὐσπλαγχνίαν ἀγαθὲ, κράζω σοι φόβῳ. ἐν ἐμοὶ μεῖνον σῶτερ, κἀγὼ ὡς ἔφης ἐν σοί. ἰδοὺ γὰρ θαρρῶν τῷ ἐλέει σου, τρώγω σου, τὸ σῶμα, καὶ πίνω σου τὸ αἷμα.

Φρίττω δεχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ ὡσεὶ κηρὸς καὶ ὡσεὶ χόρτος. ὢ φρικτοῦ μυστηρίου, ὢ εὐσπλαγχνίας θεοῦ, πῶς θείου σώματος καὶ αἵματος, ὁ πηλὸς μετέχω, καὶ ἀφθαρτοποιοῦμαι.

Ὠδὴ, θ΄. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Χριστός ἐστι, γεύσασθε καὶ ἴδετε ὁ κύριος. δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γὰρ πάλαι γενόμενος. ἅπαξ ἑαυτόν τε προσάξας, ὡς προσφορὰν, πατρὶ τῷ ἰδίῳ, ἀεὶ σφαγιάζεται, ἁγιάζων τοὺς μετέχοντας.

Ψυχὴν σὺν τῷ σώματι ἁγιασθείην δέσποτα. φωτισθείην, σωθείην, γενοίμην οἶκός σου, τῇ τῶν μυστηρίων μεθέξει, τῶν ἱερῶν. ἔνοικον σὲ ἔχων, σὺν πατρὶ καὶ πνεύματι, εὐεργέτα πολυέλεε.

Ὡς πῦρ γενηθήτω μοι, καὶ ὡσεὶ φῶς τὸ σῶμά σου. καὶ τὸ αἷμα σῶτέρ μου τὸ τιμιώτατον. φλέγον ἁμαρτίας τῆς ὕλης, καὶ ἐμπιπρῶν, παθῶν τὰς ἀκάνθας. καὶ ὅλον φωτίζον με, προσκυνεῖν σου τὴν θεότητα. Θεοτοκίον.

Θεὸς σεσωμάτωται. ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων σου. ὅθεν πᾶσα ὑμνεῖ σε, γενεὰ δέσποινα. νόων τε τὰ πλήθη δοξάζει. ὡς διὰ σοῦ, σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων δεσπόζοντα, ἑνωθέντα τὸ ἀνθρώπινον.

Καὶ εὐθὺς, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. τρισάγιον. Παναγία τριάς. Πάτερ ἡμῶν. τροπάριον. τῆς ἡμέρας, εἰ ἔστιν ἑορτὴ τῶν χριστουγέννων, ἢ ἀλληλούϊα. εἰ δ' οὖν ταῦτα. ἦχος, πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην,

Τὸ Κύριε ἐλέησον μ΄. καὶ ἡ εὐχὴ τῶν ἀποδείπνων, ἤγουν·

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε.

Τῇ ἐπαύριον δὲ, μετὰ τὴν τῶν ὡρῶν συνήθη ἀκολουθίαν, ὁ μεταλαβεῖν μέλλων, ποιεῖ στίχον. εἶτα, Βασιλεῦ οὐράνιε. τρισάγιον Παναγία τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ τοὺς παρόντας ψαλμούς.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει. εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν.

Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ᾽ ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗταί με παρεκάλεσαν.

Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος κυρίου, ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

Ἀθῷος χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ.

Ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τὸν πλησίον αὐτοῦ.

Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρ-
θητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ
βασιλεὺς τῆς δόξης.
Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; κύριος κραται-
ὸς καὶ δυνατός, κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.
Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρ-
θητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ
βασιλεὺς τῆς δόξης.
Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; κύριος τῶν δυ-
νάμεων. αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
Ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα. ἐγὼ δὲ ἐταπει-
νώθην σφόδρα. ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκ-
στάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.
Τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν
ἀνταπέδωκέ μοι.
Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα
κυρίου ἐπικαλέσομαι.
Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον
παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Τίμιος ἐναντίον κυρίου, ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
Ὦ κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός. ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς
τῆς παι-

τῆς παιδίσκης σου. διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.
Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόμα-
τι κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλέσομαι.
Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον
παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου, ἐν μέσῳ σου ἱερουσαλήμ.

Δόξα, καὶ νῦν, ἀλληλούϊα, μετανοίας γ΄.
καὶ τὰ παρόντα τροπάρια.
ἦχος, πλαγίου δευτέρου.

Τὰς ἀνομίας μου παρίδε κύριε, ὁ ἐκ παρθένου
τεχθείς. καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρι-
σον ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἀχράντου
σώματός σου καὶ αἵματος. μὴ μὲ ἀπορρί-
ψῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον
ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.
Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν ἁγιασμάτων σου,
πῶς ἀναιδευθῶ ὁ ἀνάξιος. ἐὰν γὰρ τολ-
μήσω σοι προσελθεῖν σὺν τοῖς ἀξίοις, ὁ
χιτών με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ δείπνου. καὶ
κατάκρισιν προξενήσω τῇ πολυαμαρ-
τήτῳ μου ψυχῇ. καθάρισον κύριε τὸν ῥύπον τῆς
ψυ-

ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος. Καὶ νῦν.

Π ολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν θεοτόκε πταισμάτων, πρὸς σὲ κατέφυγον ἁγνὴ σωτηρίας δεόμενος. ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσαν μου ψυχήν, καὶ πρέσβευε τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν μόνη εὐλογημένη.

Τῇ δὲ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ μ͞ε, λέγε το, Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί. Ζήτει. τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, ε. Εἶτα τό, Κύριε ἐλέησον, μ΄. μετανοίας ὅσας βούλει. καὶ εὐθύς, τοὺς παρόντας στίχους.

Μ ἔλλων φαγεῖν ἄνθρωπε σῶμα δεσπότου.
Φ όβῳ πρόσελθε μὴ φλέξῃς, πῦρ τυγχάνει.
Θ εῖον δὲ πίνων αἷμα πρὸς μετουσίαν.
Π ρῶτον καταλλάγηθι τοῖς σὲ λυποῦσιν,
Ε πειτα θαρρῶν μυστικὴν βρῶσιν φάγε.

Ἕτεροι στίχοι.

Π ρὸ τοῦ μεταλαβεῖν τῆς φρικώδους θυσίας,
Τ οῦ ζωοποιοῦ σώματος, τοῦ δεσπότου.

Τῷ

Τῷ δὲ πρόσευξαι τῷ τρόπῳ μετὰ τρόμου.

Εὐχὴ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός, ὁ τοῦ ἀνάρχου πατρὸς συναΐδιος υἱὸς καὶ συνάναρχος. ὁ δι' ὑπὲρ βολὴν ἀγαθότητος ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σάρκα φορέσας καὶ σταυρωθείς, καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ σου αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας φύσιν ἡμῶν. Αὐτὸς ἀθάνατε βασιλεῦ, πρόσδεξαι κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. ἥμαρτον γὰρ κύριε, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου. παρώργισα γάρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς σὰς ἐντολὰς παραβάς, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς προστάγμασιν. Ἀλλὰ σὺ κύριε

ἀνεξίκακος ὤν, μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος, καὶ παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφήν. Σὺ γὰρ εἶπας φιλάνθρωπε διὰ τοῦ προφήτου σου, ὅτι θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν. Οὐ γὰρ βούλει δέσποτα τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν. οὐδὲ εὐδοκεῖς, ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θέλεις πάντας σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Διὸ κἀγὼ εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἐμαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ ταῖς ἡδοναῖς δουλώσας, καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποίημα καὶ πλάσμα σὸν γεγονώς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἐμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος. τῇ δὲ σῇ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ θαρρήσας, προσέρχομαι. Δέξαι οὖν κἀμὲ φιλάνθρωπε Χριστέ, ὡς τὴν πόρνην, ὡς τὸν λῃστήν, ὡς τὸν

τελώνην καὶ ὡς τὸν ἄσωτον. καὶ ἆρόν μου τὸ βαρὺ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν, ὁ τὴν ἁμαρτίαν αἴρων τοῦ κόσμου, καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος. ὁ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους, πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων. ὁ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. δίδαξόν με, ἐπιτελεῖν ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ σου. ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου, τῶν ἁγιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἑνωθῶ τῷ ἁγίῳ σώματί σου, καὶ αἵματι. καὶ ἕξω σε ἐν ἐμοὶ κατοικοῦντα καὶ μένοντα, σὺν τῷ πατρί, καὶ τῷ ἁγίῳ σου πνεύματι. Ναὶ κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεός μου. καὶ μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο ἡ μετάληψις τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων σου. μηδὲ ἀσθενὴς γενοίμην, ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δός μοι μέχρι τελευταίας μου

ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι
τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς
πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον
ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπο-
λογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός
σου. ὅπως ἂν κἀγὼ σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλε-
κτοῖς σου, μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηρά-
των σου ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀ-
γαπῶσί σε κύριε. ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑ-
πάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου.

Κύριε ὁ θεός μου, οἶδα ὅτι οὐκ εἰμὶ ἄξιος, οὐδὲ
ἱκανὸς, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς
τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς, διότι ὅλη ἔρημος καὶ
καταπεσοῦσα ἐστί. καὶ οὐκ ἔχεις παρ' ἐμοὶ
τόπον ἄξιον τοῦ κλῖναι τὴν κεφαλήν.
ἀλλ' ὡς ἐξ ὕψους δι' ἡμᾶς ἐταπείνωσας
σεαυτὸν, συμμετρίασον καὶ νῦν τῇ τα-
πεινώσει μου. καὶ ὡς κατεδέξω ἐν σπηλαίῳ
καὶ φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, οὕτω
κα-

κατάδεξαι καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου
μου ψυχῆς, καὶ ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου σώ-
ματι εἰσελθεῖν. καὶ ὡς οὐκ ἀπηξίωσας εἰ-
σελθεῖν καὶ συνδειπνῆσαι ἁμαρτωλοῖς
ἐν τῇ οἰκίᾳ σίμωνος τοῦ λεπροῦ, οὕτω κα-
τάδεξαι εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς τα-
πεινῆς μου ψυχῆς τοῦ λεπροῦ καὶ ἁμαρτω-
λοῦ. καὶ ὡς οὐκ ἀπώσω τὴν ὁμοίαν μοι πόρ-
νην καὶ ἁμαρτωλὸν προσερχομένην καὶ
ἀπτομένην σου, οὕτω σπλαγχνίσθητι καὶ
ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ προσερχομένῳ,
καὶ ἁπτομένῳ σου. καὶ ὡς οὐκ ἐβδελύξω τὸ
ῥυπαρὸν ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγὲς κατα-
φιλοῦν σε, μηδὲ ἐμοῦ βδελύξῃ τὸ ῥυπα-
ρώτερον ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγέστερον. μὴ
δὲ τὰ ἔμμυσα καὶ ἀκάθαρτά μου χείλη
καὶ βέβηλα, καὶ τὴν ἀκαθαρτοτέραν μου
γλῶσσαν. ἀλλὰ γενέσθω μοι ὁ ἄνθραξ
τοῦ παναγίου σου σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου
αἵματος, εἰς ἁγιασμὸν, καὶ φωτισμὸν
καὶ ῥῶσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καὶ
τοῦ

τοῦ σώματος, εἰς κουφισμὸν τοῦ βάρους τῶν
πολλῶν μου πλημμελημάτων, εἰς φυλα-
κτήριον πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας.
εἰς ἀποκοπὴν καὶ ἐμπόδιον τῆς φαύ-
λης μου καὶ πονηρᾶς συνηθείας. εἰς ἀπο-
νέκρωσιν τῶν παθῶν. εἰς περιποίησιν τῶν
ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας
σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰ-
κείωσιν. οὐ γὰρ ὡς καταφρονῶν προσέρ-
χομαί σοι χριστὲ ὁ θεός, ἀλλ' ὡς θαρρῶν τῇ ἀ-
φάτῳ σου ἀγαθότητι. καὶ ἵνα μὴ ἐπιπολὺ
ἀφιστάμενος τῆς κοινωνίας σου, θηριάλω-
τος ὑπὸ τοῦ νοητοῦ λύκου γένωμαι. διὸ
δέομαί σου ὡς μόνος ὢν ἅγιος δέσποτα,
ἁγίασόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα. τὸν νοῦν
καὶ τὴν καρδίαν, τοὺς νεφροὺς καὶ τὰ σπλάγ-
χνα, καὶ ὅλον με ἀνακαίνισον, καὶ ῥίζωσον
τὸν φόβον σου ἐν τοῖς μέλεσί μου, καὶ τὸν ἁ-
γιασμόν σου, ἀνεξάλειπτον ἀπ' ἐμοῦ ποίη-
σον. καὶ γενοῦ μοι βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ,
κυβερνῶν ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωήν μου, κα-
ταξιῶν

ταξιῶν με καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστά-
σεως μετὰ τῶν ἁγίων σου. εὐχαῖς καὶ πρε-
σβείαις τῆς παναχράντου σου μητρός. τῶν ἀΰ-
λων σου λειτουργῶν καὶ ἀχράντων δυνά-
μεων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶ-
νός σοι εὐαρεστησάντων, ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, συμεὼν τοῦ μεταφραστοῦ.

Ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος κύριε. ὁ δι' οἶ-
κτον φιλανθρωπίας ἀνεκδιήγητον, τὸ
ἡμέτερον ὅλον προσλαβόμενος φύρα-
μα, ἐκ τῶν ἁγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμά-
των τῆς ὑπερφυῶς κυησάσης σε, πνεύματος θείου
ἐπελεύσει, καὶ εὐδοκίᾳ πατρὸς ἀϊδίου χριστὲ ἰησοῦ,
σοφία θεοῦ, καὶ εἰρήνη καὶ δύναμις. ὁ τῷ
προσλήμματί σου τὰ ζωοποιὰ καὶ σω-
τήρια πάθη καταδεξάμενος, τὸν σταυρόν,
τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, τὸν θάνατον, νέκρω-
σόν μου τὰ ψυχοφθόρα πάθη τοῦ σώμα-
τος. ὁ τῇ ταφῇ σου τὰ τοῦ ᾅδου σκυλεύσας
βασίλεια, θάψον μου διὰ τῶν ἀγαθῶν
λογισμῶν, τὰ πονηρὰ διαβούλια, καὶ
τὰ

τὰ τῆς πονηρίας πνεύματα διασκέδα-
σον. ὁ τῇ τριημέρῳ σου καὶ ζωηφόρῳ ἀναστά-
σει, τὸν πεπτωκότα προπάτορα ἀναστή-
σας, ἀνάστησόν με τῇ ἁμαρτίᾳ κατολισθή-
σαντα, τρόπους μοι μετανοίας ὑποτιθέμε-
νος. ὁ τῇ ἐνδόξῳ σου ἀναλήψει, τὸ σαρκὸς
θεώσας τὸ πρόσλημμα, καὶ τοῦτο τῇ δε-
ξιᾷ καθέδρᾳ τιμήσας τοῦ πατρός. ἀξίωσόν με
διὰ τῆς τῶν ἁγίων σου μυστηρίων μεταλή-
ψεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος τῶν σωζομένων
τυχεῖν. ὁ τῇ ἐπιδημίᾳ τοῦ παρακλήτου
πνεύματος, σκεύη τίμια τοὺς ἱερούς σου μαθητὰς
ἐργασάμενος, δοχεῖον κἀμὲ τῆς αὐτοῦ
ἀνάδειξον ἐπελεύσεως. ὁ μέλλων πά-
λιν ἔρχεσθαι κρῖναι τὴν οἰκουμένην ἐν δι-
καιοσύνῃ, εὐδόκησον κἀμὲ προϋπαντῆ-
σαί σοι ἐν νεφέλαις, τῷ κριτῇ καὶ πλάστῃ
μου, σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις σου. ἵνα ἀτελευ-
τήτως δοξολογῶ καὶ ἀνυμνῶ σε, σὺν τῷ
ἀνάρχῳ σου πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι. νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας

αἰῶνας, τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ σου, καὶ ἀπροσωπολήπτου
παρεστηκὼς βήματος Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ δίκας
ὑπέχων, καὶ λόγον ποιούμενος τῶν ἐμοὶ πε-
πραγμένων κακῶν, οὕτω σήμερον, πρὸ τοῦ
φθάσαι τὴν ἡμέραν τῆς κατακρίσεώς μου,
ἐπὶ τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, παραστάμε-
νος ἐνώπιόν σου, καὶ τῶν φοβερῶν καὶ ἁγίων
ἀγγέλων σου, κατακαμπτόμενος ὑπὸ τοῦ
ἰδίου συνειδότος, προσφέρω τὰς πονηράς
μου καὶ ἀθέσμους πράξεις, θριαμβεύων
αὐτὰς καὶ δημοσιεύων, ἴδε κύριε τὴν ταπείνω-
σίν μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
ἰδὲ ὅτι ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας
τῆς κεφαλῆς αἱ ἀνομίαι μου. τί γὰρ οὐκ ἔπρα-
ξα κακόν, ποῖον ἁμάρτημα οὐκ ἐποίησα;
ποῖον κακὸν οὐκ ἐνετυπωσάμην ἐν τῇ ψυ-
χῇ μου; ἤδη δὲ καὶ ἐν τοῖς ἔργοις διεπραξά-
μην, πορνείαν, μοιχείαν, ὑπερηφανίαν
ἀλαζονείαν, λοιδορίαν, βλασφημίαν,

ἀρ-

ἀργολογίαν, βρασμοὺς, γέλωτας. μέθην,
γαστριμαργίαν, ἀδδηφαγίαν. μῖσος, φθό-
νον, φιλαργυρίαν, φιλοχρηματίαν, πλεο-
νεξίαν, φιλαυτίαν, φιλοδοξίαν, ἁρπα-
γὴν, ἀδικίαν, αἰσχροκέρδειαν, ζηλοτυ-
πίαν, καταλαλιὰν, παρανομίαν, πᾶ-
σαν μου αἴσθησιν, καὶ πᾶν μέλος ἐμίανα.
ἔφθειρα, ἠχρείωσα, ἐργαστήριον γενόμε-
νος, καθόλου τοῦ διαβόλου. καὶ οἶδα κε, ὅτι
αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου.
ἀλλ' ἀνείκαστον τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τὸ ἔλεος ἄφατον τῆς σῆς ἀνεξι-
κάκου ἀγαθοσύνης. καὶ οὐκ ἔστιν ἁμαρ-
τία, ἣ νικῶσα τὴν φιλανθρωπίαν σου.
Διὸ πανθαύμαστε βασιλεῦ ἀνεξίκακε κε,
θαυμάστωσον καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτω-
λῷ τὰ ἐλέη σου. δεῖξον τὴν τῆς χρηστότητός
σου δύναμιν, καὶ ἐμφάνισον τὴν ἰσχὺν τῆς
εὐσπλάγχνου ῥοπῆς σου, καὶ ἐπιστρέ-
φοντα δέξαι με τὸν ἁμαρτωλόν. Δέξαι
με, ὡς ἐδέξω τὸν ἄσωτον, τὸν λῃστὴν,
τὴν

τὴν πόρνην. δέξαι με τὸ ὑπερβαλλόντως,
καὶ λόγῳ, καὶ ἔργῳ, καὶ ἐπιθυμίᾳ ἀτόπῳ, καὶ
ἐνθυμήσει ἀλόγῳ ἡμαρτηκότα σοι.
Καὶ ὡς τοὺς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐ-
δέξω μηδὲν ἄξιον ἐργασαμένους, οὕτω δέ-
ξαι κἀμὲ τὸν ἁμαρτωλόν. πολλὰ ἐπλημ-
μέλησα, καὶ ἠσέλγησα, καὶ ἐλύπησα τὸ πνα
σου τὸ ἅγιον. καὶ παρεπίκρανα τὰ φιλάν-
θρωπα σπλάγχνα σου, καὶ ἔργῳ καὶ λό-
γῳ καὶ διανοίᾳ, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, φα-
νερῶς τε καὶ ἀφανῶς, ἑκουσίως τε καὶ ἀ-
κουσίως, καὶ οἶδα ὅτι παραστήσεις τὰς ἁ-
μαρτίας μου, ἔμπροσθέν μου τοιαύτας, οἵας
καὶ παρ' ἐμοῦ γεγόνασι, καὶ συνάρεις λό-
γον μετ' ἐμοῦ ὑπὲρ ὧν ἐν γνώσει, ἀσύγ-
γνωστα ἔπραξα ἁμαρτήματα. Ἀλλὰ κε
κε, μὴ τῇ δικαίᾳ σου κρίσει. μὴ τῷ θυμῷ
σου ἐλέγξῃς με. μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς
με. ἐλέησόν με κε, ὅτι οὐ μόνον εἰμὶ ἀσθε-
νὴς, ἀλλὰ καὶ σὸν εἰμὶ πλάσμα. Σὺ μὲν
κε, ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὸν φόβον σου,
ἐγὼ

ἐγὼ δὲ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. σοὶ τῷ μόνῳ ἥμαρτον, ἀλλὰ δέομαί σου μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε κύριε, τίς ὑποστήσεται. ἐγὼ γὰρ εἰμὶ τὸ πέλαγος τῆς ἁμαρτίας, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος, οὐδὲ ἱκανὸς ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἁμαρτιῶν μου, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. πᾶσαι γὰρ κακοπραγίαι καὶ ἐπίνοιαι, καὶ μεθοδίαι σατανικαί, διαφθοραί, ῥύσεις, μαλακίαι, παιδοφθορίαι, μνησικακίαι, συμβουλίαι πρὸς ἁμαρτίαν, γαργαλισμοί, ἄλλα τε μυρία πάθη οὐκ ἐξέλιπον ἀπ' ἐμοῦ. ποίοις γὰρ οὐ διεφθάρην ἁμαρτήμασι; ποίοις οὐ συνεχέθην κακοῖς; πᾶσαν ἁμαρτίαν διεπραξάμην. πᾶσαν ἀσωτίαν διεθέμην ἐν τῇ ψυχῇ μου. ἠχρείωμαι ἀπὸ σοῦ τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἀνθρώπων. τίς ἀναστήσει με τὸν ἐν τοιούτοις, κακοῖς, καὶ τοσούτοις περιπεσόντα πλημμελήμασιν. ἐπὶ σοὶ κύριε ἠλ-

πισα

πισα ὁ θεός μου, εἰ ἔστι μοι σωτηρίας ἐλπίς, εἰ νικᾷ ἡ φιλανθρωπία σου, τὰ πλήθη τῶν ἀνομιῶν μου, γενοῦ μοι σωτήρ, καὶ κατὰ τοὺς οἰκτιρμούς σου καὶ τὰ ἐλέη σου, ἄνες ἄφες συγχώρησόν μοι πάντα ὅσα σοι ἥμαρτον, ὅτι πολλῶν κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ σωτηρίας ἐλπίς. ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. καὶ μὴ ἀποδώσῃς μοι κατὰ τὰ ἔργα μου. ἀλλ' ἐπίστρεψον. ἀντιλαβοῦ, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν συμφυέντων αὐτῇ κακῶν, καὶ δεινῶν προλήψεων, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου, ἵνα ὅπου ἡ ἁμαρτία ἐπλεόνασεν, ὑπερπερισσεύσῃ ἡ χάρις σου, καὶ αἰνέσω καὶ δοξάσω σε διαπαντός, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Σὺ γὰρ εἶ θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σωτὴρ τῶν ἁμαρτανόντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι. νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σ

Τοῦ

Τοῦ θείου Δαμασκηνοῦ.

Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος πάριδέ μου πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα. καὶ ἀξίωσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων καὶ ἐνδόξων καὶ ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσθήκην ἁμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμὸν καὶ ἁγιασμὸν καὶ ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. εἰς τεῖχος καὶ βοήθειαν καὶ ἀνατροπὴν τῶν ἐναντίων. εἰς ἐξάλειψιν τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων. Σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Οἶδα κύριε, ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνω τοῦ ἀχράντου σου σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου αἵματος, καὶ ἔνοχός εἰμι, καὶ κρίμα

ἐμαυτῷ ἐσθίω, καὶ πίνω. μὴ διακρίνων τὸ σῶμα καὶ αἷμα σοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ μου. ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου θαρρῶν, προσέρχομαί σοι τῷ εἰπόντι, ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ. σπλαγχνίσθητι οὖν κύριε, καὶ μὴ παραδειγματίσῃς με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ ποίησον μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸ ἔλεός σου. καὶ γενέσθω μοι τὰ ἅγια ταῦτα, εἰς ἴασιν καὶ κάθαρσιν, καὶ φωτισμὸν καὶ φυλακτήριον, καὶ σωτηρίαν, καὶ ἁγιασμὸν ψυχῆς καὶ σώματος. εἰς ἀποτροπὴν πάσης φαντασίας, καὶ πονηρᾶς πράξεως, καὶ ἐνεργείας διαβολικῆς, κατὰ διάνοιαν τῆς ἐν τοῖς μέλεσί μου ἐνεργουμένης, εἰς παρρησίαν καὶ ἀγάπην τὴν πρὸς σέ, εἰς διόρθωσιν βίου, καὶ ἀσφάλειαν. εἰς αὔξησιν ἀρετῆς καὶ τελειότητος, εἰς πλήρωσιν ἐντολῶν, εἰς πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ

του φοβερου βήματός σου, μὴ εἰς κρί-
μα, ἢ εἰς κατάκριμα. Εὐχὴ ἑτέρα,
ἐκ τῶν θείων ἐρωτήσεων τῆς ἁγίας μετα-
λήψεως, συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου.

Ἀπὸ ῥυπαρῶν χειλέων, ἀπὸ βδελυρᾶς
καρδίας.

Ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης, ἐκ ψυχῆς ῥε-
ρυπωμένης.

Δέξαι δέησιν Χριστέ μου, καὶ μὴ παρωσάμενός μου.

Μὴ τοὺς λόγους μὴ τοὺς τρόπους, μὴ δὲ
τὴν ἀναισχυντίαν.

Δός μοι παῤῥησίᾳ λέγειν, ἃ βεβούλευμαι
Χριστέ μου.

Μᾶλλον δὲ καὶ δίδαξόν με, τί με δεῖ ποιεῖν καὶ
λέγειν.

Ἥμαρτον ὑπὲρ τὴν πόρνην, ἣ μαθοῦσα ποῦ
κατάγεις.

Μύρον ὠνησαμένη, ἦλθε τολμηρῶς ἀ-
λεῖψαι.

Σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ μου, τοῦ δεσπότου
καὶ θεοῦ μου.

Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπώσω, προσελθοῦσαν
ἐκ καρδίας.

Μὴ δ᾽ ἐμὲ βδελύξῃ λόγε, σοὺς δὲ παράσχε-
μοι πόδας.

Καὶ κρατῆσαι καὶ φιλῆσαι, καὶ τῷ ῥείθρῳ τῶν
δακρύων.

Ὡς πολυτιμήτῳ μύρῳ, τούτους τολμη-
ρῶς ἀλεῖψαι.

Πλῦνόν με τοῖς δάκρυσί μου, κάθαρόν αὐ-
τοῖς με λόγε.

Ἄφες καὶ τὰ πταίσματά μου, καὶ συγγνώμην
παράσχε μοι.

Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος, οἶδας καὶ τὰ
τραύματά μου.

Καὶ τοὺς μώλωπας ὁρᾷς μου, ἀλλὰ καὶ τὴν
πίστιν οἶδας.

Καὶ τὴν προθυμίαν βλέπεις, καὶ τοὺς στε-
ναγμοὺς ἀκούεις.

Οὐ λανθάνει σε θεέ μου, ποιητά μου λυ-
τρωτά μου.

Οὐδὲ σταλαγμὸς δακρύων, οὐδὲ σταλαγμοῦ
τι μέρος.

Τὸ μὲν ἀκατέργαστόν μου, ἔγνωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου.

Ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ σου καὶ τὰ μήπω πεπραγμένα.

Γεγραμμένα σοι τυγχάνει. ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου.

Ἴδε μου τὸν κόπον ὅσος. καὶ τὰς ἁμαρτίας πάσας.

Ἄφες μοι θεὲ τῶν ὅλων. ἵνα καθαρᾷ καρδίᾳ.

Πεφριξομένῃ διανοίᾳ, καὶ ψυχῇ συντετριμμένῃ,

Τῶν ἀχράντων σου μετάσχω, καὶ πανάγνων μυστηρίων.

Οἷς ζωοῦται καὶ θεοῦται, πᾶς ὁ τρώγων τε καὶ πίνων.

Ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας. σὺ γὰρ εἶπας δέσποτά μου.

Πᾶς ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, πίνων δέ μου καὶ τὸ αἷμα.

Ἐν ἐμοὶ μὲν οὗτος μένει, ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω.

Ἀληθὴς ὁ λόγος πάντως, τοῦ δεσπότου καὶ θεοῦ μου.

Τῶν γὰρ θείων ὁ μετέχων, καὶ θεοποιῶν χαρίτων.

Οὐ μὲν ὅλως οὐκ ἔστι μόνος, ἀλλὰ μετὰ σοῦ Χριστέ μου.

Τοῦ φωτὸς τοῦ τρισηλίου, τοῦ φωτίζοντος τὸν κόσμον.

Ἵνα γοῦν μὴ μόνος μένω, δίχα σοῦ τοῦ ζωοδότου.

Τῆς πνοῆς μου τῆς ζωῆς μου τοῦ ἀγαλλιάματός μου.

Τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας, διὰ τοῦτό σοι προσῆλθον.

Ὡς ὁρᾷς μετὰ δακρύων, καὶ ψυχῆς συντετριμμένης.

Αὔξον τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἱκετεύω τοῦ λαβεῖν με.

Καὶ τῶν σῶν ζωοπαρόχων, καὶ ἀμέμπτων μυστηρίων.

Μεταχεῖν ἀκατακρίτως, ἵνα μένῃς καθὼς εἶπας.

Μετ' ἐμοῦ τοῦ τρισαθλίου. ἵνα μὴ χωρὶς δύρων με.

Τῆς σῆς χάριτος ὁ πλάνος, ἀφαρπάσῃ με δολίως.

Καὶ πλανήσας ἀπαγάγῃ, τῶν θεοποιῶν σου λόγων.

Διὰ τοῦτό σοι προσπίπτω, καὶ θερμῶς ἀναβοῶ σοι.

Ὡς τὸν ἄσωτον ἐδέξω, καὶ τὴν πόρνην προσελθοῦσαν.

Οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον καὶ τὸν ἄσωτον οἰκτίρμον.

Ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, νῦν γὰρ προσερχόμενός σοι.

Οἶδα σῶτερ ὅτι ἄλλος, ὡς ἐγὼ οὐκ ἔπταισέ σοι.

Οὐδὲ ἔπραξε τὰς πράξεις, ἃς ἐγὼ κατειργασάμην.

Ἀλλὰ τοῦτο πάλιν οἶδα, ὡς οὐ μέγεθος πταισμάτων.

Οὐχ ἁμαρτημάτων πλῆθος, ὑπερβαίνει τοῦ θεοῦ μου.

Τὴν

Τὴν πολλὴν μακροθυμίαν, καὶ φιλανθρωπίαν ἄκραν.

Ἀλλ' ἐλαίῳ συμπαθείας, τοὺς θερμῶς μετανοοῦντας.

Καὶ καθαίρεις καὶ λαμπρύνεις, καὶ φωτὸς ποιεῖς μετόχους.

Κοινωνοὺς θεότητός σου, ἐργαζόμενος ἀφθόνως.

Καὶ τὸ ξένον καὶ ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώπων διανοίαις.

Ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις, ὥσπερ φίλοις σου γνησίοις.

Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ με, ταῦτα με πτεροῖ Χριστέ μου.

Καὶ θαῤῥῶν ταῖς σαῖς πλουσίαις, πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίαις.

Χαίρων τε καὶ τρέμων ἅμα, τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνω.

Χόρτος ὢν καὶ ξένον θαῦμα, δροσιζόμενος ἀκαύστως.

Ὥσπερ οὖν ἡ βάτος πάλαι, ἡ ἀφλέκτως καιομένη.

Τοίνυν

Τοίνυν εὐχαρίστῳ γνώμῃ, εὐχαρίστῳ δὲ καρδίᾳ.

Εὐχαριστοῖς μέλεσί μου, τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σαρκός μου.

Προσκυνῶ καὶ μεγαλύνω, καὶ δοξάζω σε Θεέ μου.

Ὡς εὐλογημένον ὄντα, νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ χρυσοστόμου.

Ὁ θεὸς, ἄνες, ἄφες, συγχώρησόν μοι τὰ πλημμελήματά μου, ὅσα σοὶ ἥμαρτον, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε κατὰ διάνοιαν. ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, πάντα μοι συγχώρησον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς παναχράντου σου μητρὸς, τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν καὶ ἁγίων δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, ἀκατακρίτως εὐδόκησον δέξασθαί με τὸ ἅγιον καὶ ἄχραντόν σου σῶμα, καὶ τὸ τίμιον αἷμα, εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

καὶ

καὶ εἰς ἐξάλειψιν τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν. ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς δέσποτα κύριε, ἵνα εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην τῆς ψυχῆς μου, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ βούλει τὸ ὡς φιλάνθρωπος οἰκεῖν ἐν ἐμοὶ, θαῤῥῶν προσέρχομαι. κελεύεις· ἀναπετάσω τὰς πύλας ἃς σὺ μόνος ἐδημιούργησας, καὶ εἰσέρχῃ μετὰ φιλανθρωπίας ὡς πέφυκας. εἰσέρχῃ καὶ φωτίζεις τὸν ἐσκοτισμένον μου λογισμὸν, πιστεύω ὡς τοῦτο ποιήσεις, οὐ γὰρ πόρνην προσελθοῦσάν σοι μετὰ δακρύων ἀπέφυγες, οὐδὲ τελώνην ἀπέβαλες μετανοήσαντα, οὐδὲ λῃστὴν ἐπιγνόντα τὴν βασιλείαν σου ἀπεδίωξας, οὐδὲ διώκτην μετανοήσαντα κατέλιπες ὁ ὤν, ἀλλὰ τοὺς ἀπὸ τῆς μετανοίας σοι προσαχθέντας

ἀπαρ-

ἅπαντας, ἐν τῷ χορῷ τῶν φίλων κατέταξας, ὁ μόνος ὑπάρχων εὐλογημένος πάντοτε. νῦν καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας, ἀμήν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός μου, ἄνες, ἄφες, ἱλάσθητι, καὶ συγχώρησόν μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀχρείῳ, καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου, τὰ πταίσματα. καὶ πλημμελήματα, καὶ παραπτώματά μου, ὅσα σοι, ἐκ νεότητός μου, μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἥμαρτον. εἴτε ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγοις, ἢ ἔργοις, ἢ ἐνθυμήμασι, ἢ διανοήμασι, καὶ ἐπιτηδεύμασι, καὶ πάσαις μου ταῖς αἰσθήσεσι. καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἀσπόρως κυησάσης σε παναχράντου, καὶ ἀειπαρθένου μαρίας τῆς μητρός σου, τῆς μόνης ἀκαταισχύντου ἐλπίδος, καὶ προστασίας καὶ σωτηρίας μου, καταξίωσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν, τῶν ἀχράντων, καὶ ἀθανάτων, καὶ ζωοποιῶν καὶ φρικτῶν μυστηρίων σου. εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

νιον.

εἰς ἁγιασμὸν, καὶ φωτισμὸν, καὶ ῥώμην, καὶ ἴασιν, καὶ ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἐξάλειψιν, καὶ παντελῆ ἀφανισμὸν, τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν, καὶ ἐνθυμήσεων, καὶ προλήψεων, καὶ νυκτερινῶν φαντασιῶν, τῶν σκοτεινῶν καὶ πονηρῶν πνευμάτων, ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις. καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ σου πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα, καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι. ἀλλὰ σὺ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τελώνην δικαιώσας, καὶ χαναναίαν ἐλεήσας, καὶ τῷ λῃστῇ παραδείσου πύλας ἀνοίξας· ἄνοιξόν μου τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας σου. καὶ δέξαι με προσερχόμενον, καὶ ἁπτόμενόν σου, ὡς τὴν πόρνην καὶ τὴν αἱμόρροουν. ἡ μὲν γὰρ τοῦ κρασπέδου σου ἁψαμένη, εὐχερῶς τὴν

ἴασιν

ἴασιν ἔλαβεν. ἡ δὲ τοὺς σοὺς ἀχράντους
πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἁμαρτημά-
των ἐκομίσατο. ἐγὼ δὲ ὁ ἐλεεινὸς ὅλον σου
τὸ σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ κατα-
φλεχθείην, ἀλλὰ δέξαι με ὥσπερ ἐκεί-
νας, καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητή-
ρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἁμαρτίας ἐγ-
κλήματα, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρως τεκού-
σης σε, καὶ τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων. ὅτι εὐ-
λογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
ἀμήν. Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ χρυσοστόμου.

Π ιστεύω κύριε καὶ ὁμολογῶ ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς,
ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς
τὸν κόσμον, ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶ-
τος εἰμὶ ἐγώ. ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό
ἐστι, τὸ ἄχραντον σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτό
ἐστι, τὸ τίμιον αἷμά σου. δέομαι οὖν σου ἐλέη-
σόν με, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώ-
ματά μου. τὰ ἑκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν
ἔργῳ. τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ, καὶ ἀξίωσόν
με ἀκατακρίτως μεταχεῖν τῶν ἀχράν-
των

τῶν σου μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,
καὶ ζωὴν αἰώνιον, ἀμήν. Ἀπερχόμενος
δὲ μεταλαβεῖν, λέγε καθ' ἑαυτὸν, τοὺς
παρόντας στίχους. τοῦ μεταφραστοῦ.

Ἰ δοὺ βαδίζω πρὸς θείαν κοινωνίαν.
Π λαστουργὲ μὴ φλέξῃς με τῇ μετουσίᾳ.
Π ῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγων.
Ἀ λλ' οὖν κάθαρον, ἐκ πάσης με κηλῖδος.

Εἶτα λέγε.

Τ οῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον υἱὲ θεοῦ, κοι-
νωνόν με παράλαβε, οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχ-
θροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω. οὐ φίλημά σοι
δώσω, καθάπερ ὁ ἰούδας. ἀλλ' ὡς ὁ λῃστὴς
ὁμολογῶ σοι, μνήσθητί μου κύριε, ἐν τῇ βασι-
λείᾳ σου. Καὶ τὰ πάλιν τοὺς στίχους τούτους.

Θ εουργὸν αἷμα, φρῖξον ἄνθρωπε βλέπων.
Ἄ νθραξ γάρ ἐστι τοὺς ἀναξίους φλέγων.
Θ εοῦ τὸ σῶμα, καὶ θεοῖ με καὶ τρέφει.
Θ εοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Εἶτα τὰ τροπάρια.

Ἔ θελξας πόθῳ με χριστὲ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ
θείῳ-

θείῳ σου ἔρωτι. ἀλλὰ κατάφλεξον πυ-
ρὶ ἀΰλῳ ἁμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆ-
ναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς, καταξίωσον. ἵνα
τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω ἀγαθὲ πα-
ρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, πῶς εἰ-
σελεύσομαι ὁ ἀνάξιος. ἐὰν γὰρ τολμή-
σω συνελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτών
με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέ-
σμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων.
καθάρισον κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου,
καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Εἶτα τὴν εὐχήν.

Δέσποτα φιλάνθρωπε κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεός μου. μὴ εἰς
κρῖμά μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα διὰ τὸ
ἀνάξιον εἶναί με. ἀλλ᾽ εἰς κάθαρσιν καὶ ἁ-
γιασμὸν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρ-
ραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας.

Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν
ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ, τὴν ἐλπίδα τῆς
σωτηρίας μου.

Καὶ

Καὶ πάλιν τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ.

Ἐπὰν δὲ τύχῃς τῆς καλῆς μετουσίας.
Τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων.
Ὕμνησον εὐθὺς, εὐχαρίστησον μέγα.
Καὶ τάδε θερμῶς, ἐκ ψυχῆς θεῷ λέγε.

Δόξα σοι ὁ θεός. Δόξα σοι ὁ θεός. Δόξα
σοι ὁ θεός.

Εἶτα τὴν εὐχαριστήριον ταύτην εὐχήν.

Εὐχαριστῶ σοι κύριε ὁ θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω-
με τὸν ἁμαρτωλὸν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέ-
σθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. εὐ-
χαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλα-
βεῖν τῶν ἀχράντων σου, καὶ ἐπουρανίων δω-
ρεῶν κατηξίωσας. ἀλλὰ δέσποτα φι-
λάνθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανών τε καὶ ἀ-
ναστὰς, καὶ χαρισάμενος ὑμῖν τὰ φρικτὰ
ταῦτα, καὶ ζωοποιά σου μυστήρια, ἐπ᾽ εὐερ-
γεσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν. δὸς γενέσθαι ταῦτα
κἀμοὶ εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος,
εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς

 φωτι-

φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν. ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι᾽ αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διαπαντός. καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ δεσπότῃ, καὶ εὐεργέτῃ. καὶ οὕτω τοῦ τῇδε βίου ἀπάρας ἐπ᾽ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν ἀΐδιον καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων, τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετὸν, καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ μεγάλου βασιλείου.

Δέσποτα Χριστὲ ὁ Θεὸς, βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καὶ δημιουργὲ τῶν ἁπάντων. εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχες μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου μυστηρίων. δέομαι οὖν σου ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου, καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου σκιᾷ. καὶ δώρησαί μοι, ἐν καθαρᾷ συνειδήσει μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Τοῦ μεταφραστοῦ, διὰ στίχων.

Ὁ δοὺς τροφήν μοι, σάρκα σὴν ἑκουσίως.
Ὁ πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλέγων ἀναξίους.
Μὴ δὴ καταφλέξῃς με, μὴ πλαστουργέ μου.
Μᾶλλον δίελθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις.

Εἰς πάντας ἁρμοὺς εἰς νεφροὺς εἰς καρδίαν
Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων.
Ψυχὴν κάθαρον, ἁγίασον τὰς φρένας.
Τὰς ἠνίας στήριξον, ὀστέοις ἅμα.
Αἰσθήσεων φώτισον, ἁπλῆν πεντάδα.
Ὅλον με τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.
Ἀεὶ σκέπε φρούρειτε, καὶ φύλαττέ με.
Ἐκ παντὸς ἔργου καὶ λόγου ψυχοφθόρου.
Ἁγνίζε καὶ κάθαιρε, καὶ ῥύθμιζέ με.
Κάλλυνε συνέτιζε, καὶ φώτιζέ με.
Δεῖξόν με σὸν σκήνωμα πνεύματος μόνου.
Καὶ μηκέτι σκήνωμα τῆς ἁμαρτίας.
Ἵν' ὡς σὸν οἶκον εἰσόδῳ κοινωνίας.
Ὡς πῦρ με φεύγῃ, πᾶς κακοῦργος πᾶν πάθος.
Πρέσβεις φέρω σοι, πάντας ἡγιασμένους,
Τὰς ταξιαρχίας τε τῶν ἀσωμάτων.
Τὸν πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς ἀποστόλους.
Πρὸς τοῖσδε σὴν ἄχραντον ἁγνὴν μητέρα.
Ὧν τὰς λιτὰς εὔσπλαγχνε δέξαι Χριστέ μου.

Καὶ φωτὸς παῖδα, τὸν σὸν ἐργάσαι λάτριν.
Σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἁγιασμὸς καὶ μόνος.
Ἡμῶν ἀγαθὲ, τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης.
Καὶ σοὶ πρεπόντως ὡς θεῷ καὶ δεσπότῃ.
Δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Τὸ σῶμά σου τὸ ἅγιον, κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. καὶ τὸ αἷμά σου τὸ τίμιον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη, εἰς χαρὰν, ὑγείαν, καὶ εὐφροσύνην. καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευτέρᾳ ἐλεύσει σου, ἀξίωσόν με τὸν ἁμαρτωλὸν, στῆναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης. πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου μητρὸς, καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Εὐχὴ ἑτέρα, εἰς τὴν παναγίαν θεοτόκον.

Παναγία δέσποινα θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπὶς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγὴ, ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλίαμά μου. εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἠξίωσάς με τὸν ἀνάξιον, κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου

σου σώματος, καὶ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ ἰησοῦ σου. Ἀλλ᾽ ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν μου τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας. ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν τεθανατωμένον τῇ ἁμαρτίᾳ. ἡ τοῦ ἐλεήμονος θεοῦ φιλεύσπλαγχνος μήτηρ, ἐλέησόν με. καὶ δός, κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ταπείνωσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου. καὶ ἀξίωσόν με, μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων μυστηρίων τὸν ἁγιασμόν, εἰς ἴασιν ψυχῆς τε, καὶ σώματος. καὶ παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, καὶ ἐξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. ὅτι εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

Τέλος τῆς ἁγίας μεταλήψεως.

ΤΟΥ ἘΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ἡμῶν κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας, λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς καὶ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας.

Φοβοῦμαι τὸν θάνατον, ὅτι πικρός μοι ἐστί. φοβοῦμαι τὴν γέενναν, ὅτι ἀτελεύτητός ἐστι. φοβοῦμαι τὸν τάρταρον, ὅτι οὐ μετέχει θέρμης. φοβοῦμαι τὸ σκότος, ὅτι οὐ μετέχει φωτός. φοβοῦμαι τὸν σκώληκα τὸν ἰοβόλον, ὅτι ἀτελεύτητός ἐστι. φοβοῦμαι τοὺς ἀγγέλους τοὺς ἐπὶ τῆς κρίσεως, ὅτι ἀνελεήμονές εἰσι. φοβοῦμαι ἐννοῶν τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὸ φοβερὸν καὶ ἀδέκαστον δικαστήριον. τὸ βῆμα τὸ φρικῶδες, τὸν δικαστὴν τὸν ἀδέκαστον. φοβοῦμαι τὸν ποταμὸν τοῦ πυρὸς τὸν πρὸ τοῦ βήματος ἐκείνου συρόμενον, καὶ σφοδροτάτῃ καχλάζοντα τῇ φλογί. τὰς ἠκονημένας ῥομφαίας. φοβοῦμαι τὰς ἀποτόμους

τιμωρίας. φοβοῦμαι τὴν κόλασιν τὴν οὐκ ἔχουσαν τέλος. πτοοῦμαι τὸν ζόφον τὸν ἀφεγγῆ. φοβοῦμαι τὸ σκότος ἐξώτερον. φοβοῦμαι τὰ δεσμὰ τὰ ἄλυτα. τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἀπαραμύθητον, τοὺς ἀφύκτους ἐλέγχους. οὐδὲν γὰρ κατηγόρων δεῖται ὁ δικαστὴς ἐκεῖνος, οὔτε μαρτύρων, οὔτε ἀποδείξεων, οὔτε ἐλέγχων, ἀλλ᾽ ὅσα ἐπράξαμεν καὶ ἐλαλήσαμεν καὶ ἐβουλευσάμεθα, φέρει εἰς μέσον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν πεπλημμεληκότων, τότε οὐδεὶς ὁ παριστάμενος, καὶ ἐξαρπάζων τῆς τιμωρίας. οὐ πατήρ, οὐ μήτηρ, οὐχ υἱός, οὐχὶ θυγάτηρ, οὐκ ἄλλος τὶς τῶν συγγενῶν. οὐ γείτων, οὐ φίλος, οὐ συνήγορος. οὐ χρημάτων δόσις, οὐ πλούτου περιουσία, οὐ δυναστείας ὄγκος, ἀλλὰ ταῦτα πάντα, ὥσπερ κόνις εἰς σποδὸν ἐνήλλακται, καὶ μόνος κρινόμενος ἀπὸ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, τὴν ἐλευθεροῦσαν, ἢ τὴν καταδικάζουσαν, ὑπομένει

νει ψῆφον. οἴμοι τῆς συνειδήσεως ἐλεγχούσης με καὶ τῆς γραφῆς βοώσης καὶ διδασκούσης με. ὢ ψυχὴ τῶν μιασμάτων, καὶ παρὰ σοὶ ἐβδελυγμένων ἔργων. οἴμοι ὅτι τὸν ναὸν τοῦ σώματος ἔφθειρα. καὶ τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα ἐλύπησα. ὦ θεὲ ἀληθινά σου τὰ ἔργα, καὶ δικαία ἡ κρίσις σου, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου καὶ ἀνεξιχνίαστα τὰ κρίματά σου. διὰ πρόσκαιρον ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, ἀθάνατα βασανίζομαι. διὰ ἡδονὴν σαρκός, τῷ πυρὶ παραδίδομαι. δικαία ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ. ἐκαλούμην, καὶ οὐχ ὑπήκουον. ἐδιδασκόμην, καὶ οὐ προσεῖχον. διεμαρτύραντό μοι, ἐγὼ δὲ κατεγέλων. ἀναγινώσκων καὶ ἐπιγινώσκων, οὐκ ἐπίστευον. ἀλλ᾽ ἐν ἀμελείᾳ καὶ ῥαθυμίᾳ καὶ ἀκηδίᾳ, καὶ ἐν περισπασμοῖς, καὶ ταραχαῖς καὶ ζάλαις τρυφῶν καὶ σπαταλῶν, καὶ σκιρτῶν ἀγαλλόμενος καὶ εὐφραινόμενος, ἐδαπάνησά μου τὰ ἔτη καὶ τοὺς μῆνας καὶ τὰς ἡμέρας, εἰς τὰ πρό-

σκαι-

σκαιρα καὶ φθαρτὰ καὶ γήϊνα κοπιῶν καὶ μοχθῶν καὶ ἀγωνιζόμενος. μὴ εἰς νοῦν λαμβάνων ἢ λογιζόμενος οἷον φόβον καὶ τρόμον καὶ ἀγῶνα καὶ ἀνάγκην ἔχει ἰδεῖν ἡ ψυχή, ὅτε τοῦ σώματος χωρίζεται. παραγίνονται γὰρ ἐφ' ἡμᾶς στρατιαὶ καὶ δυνάμεις οὐράνιοι. καὶ τῶν ἐναντίων δυνάμεων, οἱ τοῦ σκότους ἄρχοντες. οἱ κοσμοκράτορες τῆς πονηρείας. οἱ τελωνάρχαι καὶ λογοθέται καὶ πρακτοψηφισταὶ τοῦ ἀέρος. καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ ἀνθρωποκτόνος διάβολος, ὁ ἐν κακίᾳ δυνάστης, οὗ γλῶσσα ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον. περὶ οὗ φησὶν ὁ προφήτης. τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. καὶ ἐνεδρεύει ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ, ὁ δράκων ὁ μέγας ὁ ἀποστάτης. ὁ ᾅδης ὁ πλατύνων στόμα αὐτοῦ. ὁ ἄρχων τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους. ὁ ἔχων τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ τρόπῳ τινὶ δέκην κατέχων τὴν ψυχήν. ἐπιφέρων καὶ ψηφίζων πάντα

τὰ

τὰ ἐν ἐμοὶ πεπραγμένα, ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ. τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ ἀνομήματα καὶ ἁμαρτήματα, ἀπὸ τῆς νεότητος ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ τέλους ἧς κατελήφθην. ἐξερεύνησον λοιπὸν ὁποῖον φόβον καὶ τρόμον δοκεῖς τὴν ψυχὴν ἔχειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, θεωροῦσαν τοὺς φοβεροὺς καὶ ἀγρίους καὶ ἀπηνεῖς καὶ ἀνηλεεῖς καὶ ἀπιθάσους δαίμονας, ὡς αἰθίοπας ζοφώδεις παρισταμένους, ὡς καὶ αὐτὴ ἡ ἰδέα μόνη, χαλεπωτέρα ὑπάρχει πάσης κολάσεως. οὕς τινας ὁρῶσα ἡ ψυχὴ θορυβεῖται, θροεῖται, ὀδυνᾶται, ταράσσεται, καὶ συστέλλεται, πρὸς τοὺς τοῦ θεοῦ ἀγγέλους προσφεύγουσα. Κατέχεται οὖν ἡ ψυχὴ ὑπὸ τῶν ἁγίων ἀγγέλων διὰ τοῦ ἀέρος παρερχομένη καὶ ὑψουμένη. εὑρίσκει τε τελώνια φυλάττοντα τὴν ἄνοδον, καὶ κρατοῦντα καὶ διακωλύοντα τὰς ἀναβαινούσας ψυχάς, ἕκαστον γὰρ τελώνιον, τὰς οἰκείας ἁμαρτίας προσφέρει αὐτῶν. τὸ μὲν τῆς καταλαλιᾶς,

ὅσα

ὅσα διὰ στόματος καὶ γλώττης ἀπὸ ψευδοῦς, καὶ ὅρκου καὶ ἐπιορκίας. ἀργολογίας τε καὶ φλυαρίας καὶ ματαιολογίας καὶ γαστριμαργίας παραχρήσεις. ἀσωτοποσίας τε οἴνου καὶ ἀμέτρους γέλωτας καὶ ἀπρεπεῖς. καὶ φιλημάτων ἀσέμνων καὶ ἀπρεπῶν, καὶ ᾀσμάτων πορνικῶν. Οἱ δὲ ἅγιοι ἄγγελοι, οἱ τὴν ψυχὴν ὁδηγοῦντες, προσφέρουσι καὶ αὐτοί, ὅσα διὰ στόματος καὶ γλώσσης ἐλαλήσαμεν ἀγαθὰ προσευχάς, εὐχαριστείας, ψαλμούς, ᾠδάς, ὕμνους, καὶ ᾄσματα πνευματικά. ἀναγνώσεις γραφῶν. καὶ ὅσα διὰ στόματος καὶ γλώσσης, ἀγαθὰ τῷ θεῷ προεπέμψαμεν. δεύτερον τελώνιον, ὅρασις ὀμμάτων, καὶ ὅσα ἀπὸ ἀπρεπεῖς θέας καὶ περιέργου καὶ ἀχαλινώτου ὁράσεως, καὶ πνευμάτων δολίων. τρίτον τελώνιον, τῆς ἀκοῆς, καὶ ὅσα διὰ τῆς τοιαύτης αἰσθήσεως, τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα δέχονται. τέταρτον τελώνιον, ἡ ὄσφρησις, ὀσμῆς τε εὐώδους ἀλειμ-

ἀλειμμάτων, καὶ ἡδονικῆς ὀσφρήσεως, ἅπερ γυναιξὶ θυμελικαῖς καὶ ἑταιρίσι πρέπουσι. πέμπτον τελώνιον, ὅσα διὰ φῆς χειρῶν πονηρὰ καὶ χαλεπὰ ἐπράχθησαν. καὶ τὰ λοιπὰ τῆς κακίας τελώνια, φθόνου τε καὶ ζήλου κενοδοξίας τε καὶ ὑπερηφανίας. πικρίας καὶ ὀργῆς. ὀξυχολίας τε καὶ θυμοῦ. πορνείας καὶ μοιχείας καὶ μαλακίας. φόνου τε καὶ φαρμακίας, καὶ τῶν λοιπῶν θεοστυγῶν καὶ μιαρῶν πράξεων, ὧν ἐν τῇ παρούσῃ ὥρᾳ οὐκ ἐνὶ λεπτομερῶς διηγήσασθαι, ἐν ἑτέρῳ καιρῷ ταμιευέσθω. καὶ ἁπλῶς οὕτω καθ᾽ ἑξῆς ἕκαστον πάθος ψυχῆς καὶ πᾶν ἁμάρτημα, ἰδίους τελώνας ἔχει καὶ φορολόγους. Ψυχὴ οὖν ἡ ταῦτα καὶ μείζονα καὶ πλείονα τούτων θεωροῦσα, ὁποῖον φόβον καὶ τρόμον καὶ κλόνον δοκεῖ ἔχειν ἕως ὅτου ἡ ἀπόφασις ἔλθῃ, καὶ ἡ ἐλευθερία αὐτῆς γένηται. ἐκείνη ἐστὶν ἡ ὥρα ἐπώδυνος καὶ ἐπικίνδυνος καὶ πολυστένακτος, καὶ ἀπαραμύ-

ραμύθητος, ἕως ἂν ἴδῃ τί τὸ ἀποβησόμε-
νον. Αἱ γὰρ θεῖαι δυνάμεις, ἵστανται κατὰ
πρόσωπον τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων.
καὶ αὗται καλὰς ἐπιφέρουσι πράξεις, εἴ-
τε λόγων καὶ ἔργων καὶ λογισμῶν καὶ ἐν-
νοιῶν, κατανοεῖ ἡ ψυχὴ μέσον ἱσταμένη
ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ ἕως οὗ ἐκ τῶν πράξεων
καὶ τῶν ἔργων καὶ λόγων αὐτῆς, ἢ κατακρι-
θεῖσα δεσμευθῇ, ἢ δικαιωθεῖσα ἐλευθε-
ρωθῇ. τῶν ἰδίων γὰρ ἁμαρτημάτων ἕκα-
στος ταῖς σειραῖς σφίγγεται. καὶ ἐὰν ἡ ἀξία
εὐσεβῶς ζήσασα, καὶ θεαρέστως βιώσασα
παραλαμβάνουσιν αὐτὴν ἄγγελοι, καὶ
λοιπὸν ἀμέριμνος οὖσα, πορεύεται ἔχουσα
συνοδοιπόρους, τὰς ἁγίας δυνάμεις, κατὰ
τὸ γεγραμμένον, ὡς εὐφραινομένων πάν-
των ἡ κατοικία ἐν σοί. Τότε πληροῦται τὸ
εἰρημένον, ἀπέδρα ὀδύνη λύπη καὶ στενα-
γμός. Τότε ἀπαλλαγεῖσα τῶν πονηρῶν
καὶ σαπρῶν καὶ φοβερῶν πνευμάτων ἐ-
κείνων, πορεύεται εἰς ἐκείνην τὴν ἀνεκ-
λα-

λάλητον χαράν. ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἐν ἀμε-
λείᾳ καὶ ἀσωτίᾳ ζήσασα, ἀκούει τὴν δει-
νοτάτην ἐκείνην φωνήν. ἀρθήτω ὁ ἀσε-
βὴς ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου. τότε αὐτὴν
καταλαμβάνουσιν ἡμέραι ὀργῆς καὶ θλί-
ψεως καὶ ἀνάγκης καὶ στενοχωρείας ἡμέραι
σκότους καὶ γνόφου. τότε ἀφέντες αὐτὴν
οἱ ἅγιοι τοῦ θεοῦ ἄγγελοι, παραλαμβάνου-
σιν αὐτὴν οἱ αἰθίοπες ἐκεῖνοι δαίμονες,
καὶ τύπτοντες αὐτὴν ἀνηλεῶς, κατάγου-
σιν εἰς τὴν γῆν. καὶ διχάσαντες αὐτὴν,
ῥίπτουσιν αὐτὴν δεδεμένην δεσμοῖς ἀλύ-
τοις, εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ ζοφεράν, εἰς
τὰ κατώτερα μέρη ἐν τοῖς καταχθονίοις
καὶ δεσμωτηρίοις καὶ φυλακαῖς τοῦ ᾅδου.
ἔνθα τυγχάνουσιν ἀποκεκλεισμέναι αἱ
ψυχαὶ τῶν ἁμαρτωλῶν, τῶν ἀπ' αἰῶνος
κεκοιμημένων καθὼς φησὶν ὁ ἰὼβ, εἰς
γῆν σκοτεινὴν καὶ ζοφεράν. εἰς γῆν σκό-
τους αἰωνίου οὗ οὐκ ἔστι φέγγος, οὐδὲ ζωὴ
βροτῶν. ἀλλ' ὀδύνη αἰώνιος, καὶ λύπη
ἀτε-

ἀπελεύτητος, καὶ κλαυθμὸς ἄπαυστος, καὶ βρυγμὸς ὀδόντων ἀσίγητος, καὶ στεναγμοὶ ἀκοίμητοι ἐκεῖ καὶ διαπαντός. ἐκεῖ οἴμοι οἴμοι. ἐκεῖ κράζουσι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν βοῶσι, καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ὁ ῥυόμενος. οὐκ ἔστι διηγήσασθαι τὴν ἀνάγκην ἐκείνην. οὐκ ἔστιν εἰπεῖν διαγλώττης τὰς ὀδύνας τῶν ἐκεῖσε κατακειμένων καὶ ἀποκεκλεισμένων ψυχῶν. ἀδυνατεῖ πᾶν στόμα αὐτοῦ, φανερῶσαι τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον ἐκεῖνον, οὐκ ἔνι χείλη αὐτοῦ ἰσχύοντα εἰπεῖν τὴν περίστασιν καὶ τὸν κλαυθμὸν αὐτῶν. στενάζουσι διηνεκῶς καὶ ἀπαύστως, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ ἐλεῶν. κράζουσιν ἐκ βάθους, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ εἰσακούων. ἀποδύρονται, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ ῥυόμενος. ἀνακαλοῦνται καὶ κόπτονται, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ σπλαγχνιζόμενος. τότε, ποῦ ἡ καύχησις τοῦ κόσμου τούτου, ποῦ ἡ κενοδοξία, ποῦ ἡ τρυφή, ποῦ ἡ ἀπόλαυσις. ποῦ ἡ σπατάλη, ποῦ ἡ φαντασία, ποῦ ἡ ἀνάπαυσις, ποῦ ὁ κόσμος, ποῦ τὰ χρήματα, ποῦ

ἡ εὐγε-

ἡ εὐγένεια, ποῦ τότε ἡ τερπνότης, ποῦ ἡ ἀνδρεία τῆς σαρκός, ποῦ τὸ κάλλος τῶν γυναικῶν τὸ ψευδὲς καὶ ἀνωφελές, ποῦ τότε ἡ παῤῥησία ἡ ἀναιδὴς καὶ ἀναίσχυντος. ποῦ τότε ὁ καλλωπισμὸς τῶν ἱματίων, ποῦ ἡ ἡδονὴ τῆς ἁμαρτίας ἡ ἀκάθαρτος καὶ συγχαντή. ποῦ ἡ τὴν βδελυρὰν τῶν ἀῤῥένων κοίτεων ἡδονὴν ἡγούμενοι, ποῦ οἱ τὰ μύρα καὶ τὰ ἀλείμματα ἀλειφόμενοι καὶ καπνιζόμενοι, ποῦ οἱ μετὰ τυμπάνων καὶ κιθάρας τὸν οἶνον πίνοντες. ποῦ τότε ἡ καταφρόνησις τῶν ἐν ἀφοβίᾳ ζώντων. ποῦ ἡ φιλαργυρία καὶ ἡ φιλοχρηματία καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν ἀσπλαγχνία, ποῦ τότε ἡ ἀπάνθρωπος ὑπερηφανία ἡ πάντα βδελυσσομένη, καὶ ἑαυτὴν λογιζομένη εἶναι τι. ποῦ τότε ἡ κενὴ καὶ ματαία τῶν ἀνθρώπων δόξα. ποῦ ἡ λαγνεία καὶ ἡ ἀκολασία. ποῦ ἡ δυναστεία καὶ ἡ τυραννίς. ποῦ τότε βασιλεῖς, ποῦ ἄρχων, ποῦ ἡγούμενος, ποῦ οἱ ἐπ' ἐξου-

σιῶν,

σιῶν, ποῦ οἱ γαυριῶντες ἐπὶ πλήθει πλού-
του, πτωχοὺς μὴ ἐλεοῦντες, καὶ τοῦ θεοῦ κα-
ταφρονοῦντες. ποῦ τὰ θέατρα καὶ τὰ κυνή-
για. ποῦ τότε οἱ μετεωριζόμενοι καὶ με-
ξριάζοντες καὶ ἀμερίμνως βιοῦντες. ποῦ
τὰ μαλακὰ ἐνδύματα, καὶ αἱ στρωμναὶ
αἱ μαλακαί, καὶ ἁπαλαί. ποῦ αἱ ὑψηλαὶ
οἰκοδομαί, καὶ τὸ εὖρος τῶν στοῶν. ποῦ οἱ ἐν
ἀφοβίᾳ ζήσωντες. τότε ἰδόντες, θαυμά-
σουσι καὶ φρίξουσι, καὶ καταπλαγέντες, ὀ-
λολύξουσι. ταραχθέντες σαλευθῶσι. τρό-
μος αὐτοὺς ἐπιλάβοι, καὶ ὠδῖνες ὡσεὶ τι-
κτούσης. ἐν πνεύματι βιαίῳ συντριβήσονται
ἀφανιζόμενοι. ποῦ τότε ἡ σοφία τῶν σο-
φῶν, ποῦ τῶν ῥητόρων ἡ εὐγλωττία. καὶ τὰ
μάταια αὐτῶν πανουργεύματα. οὐαί, ἐταρά-
χθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶ-
σα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη. ποῦ σοφός,
ποῦ γραμματεύς, ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶ-
νος τούτου. Ὦ ἀδελφοί, ἀναλογίσασθε
ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ἡμᾶς διδόντας

λόγον

λόγον καθ' ἓν ὧν ἐπράξαμεν, εἴτε με-
γάλων εἴτε μικρῶν. μέχρι γὰρ τοῦ ἀργοῦ
λόγου, ἀπολογίαν δώσομεν τῷ δικαίῳ
κριτῇ. ποταποὺς δεῖ ἡμᾶς εἶναι ἐν τῇ ὥ-
ρᾳ ἐκείνῃ. ἐὰν δὲ εὕρωμεν χάριν ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ, ἵνα χαρᾷ δέχηται ἡμᾶς ἀφοριζομέ-
νους ἐκ δεξιῶν τοῦ βασιλέως, ποταποὺς δεῖ
εἶναι ἡμᾶς εἰς τὴν χαρὰν ἐκείνην τὴν ἀνεκ-
λάλητον, ὅταν εἴπῃ ὁ βασιλεὺς τῶν βα-
σιλευόντων, τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ μετὰ ἱλα-
ρότητος, δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου
κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν
βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. τό-
τε κατακληρονομήσομεν ἐκεῖνα τὰ ἀγα-
θά, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκου-
σε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοί-
μασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. τότε λοι-
πὸν ἀμέριμνοι ἐσμέν, μηκέτι πτοούμενοι
μὴ δὲ μίαν πτόησιν. Ἀναλογισώμεθα δὲ
ταῦτα. καὶ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν ἀτελεύτητον
κόλασιν. ὅταν εἰσάγωνται εἰς τὸ βῆμα τὸ

φοβε-

φοβερόν, οἵα αἰσχύνη αὐτοὺς λήψεται ἐνώπιον τοῦ δικαίου κριτοῦ μὴ ἔχοντας λόγον ἀπολογίας. οἵα ἐν ῥοπῇ λήψεται αὐτοὺς ἀφοριζομένους ἐξ εὐωνύμων τοῦ βασιλέως. οἷον σκότος ἐπιπέσῃ ἐπ᾽ αὐτοὺς ὅταν λαλήσῃ πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξῃ αὐτούς. ὅταν εἴπῃ πρὸς αὐτούς, πορεύεσθε ἀπ᾽ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. οἴμοι οἴμοι, οἵαν θλίψιν, καὶ ὀδύνην καὶ στενοχωρίαν καὶ φόβον καὶ τρόμον δέξεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν, ὅταν γένηται κραυγὴ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων, λεγουσῶν ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην. οὐαὶ οὐαὶ οἷον μέλος ἀλαλάξουσι θρηνοῦντες. καὶ πενθοῦντες καὶ ὀλολύζοντες κοπτόμενοι, ἀπαγόμενοι κολασθῆναι πικρῶς εἰς ἀτελευτήτους αἰῶνας. οἴμοι οἴμοι, οἷος ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου ἐστὶν ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων ὁ

κα-

καλούμενος τάρταρος, ὃν καὶ αὐτὸς ὁ διάβολος φρίττει. οὐαὶ οὐαί, οἵα ἐστὶν ἡ γέεννα τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καίοντος καὶ μὴ φωτίζοντος. οἴμοι οἴμοι, οἷος ἐστὶν ὁ ἀκοίμητος καὶ ἰοβόλος σκώληξ. οὐαὶ οὐαί, οἷον δεινόν ἐστι τὸ σκότος ἐκεῖνο τὸ ἐξώτερον καὶ ἀεὶ μένον. οἴμοι οἴμοι. οἷοι εἰσὶν οἱ ἄγγελοι ἐκεῖνοι οἱ ἐπὶ τῶν κολάσεων ἄσπλαγχνοι, καὶ ἀνελεήμονες. ὀνειδίζουσι γὰρ καὶ ἐπιπλήττουσι δεινῶς. τότε οἱ κολαζόμενοι κράζουσιν ἐκτενῶς, καὶ ὁ σώζων οὐκ ἔστιν. κεκράξονται γὰρ πρὸς κύριον καὶ οὐκ εἰσακούσεται αὐτούς. τότε γνώσονται ὅτι μάταια αὐτοῖς ἀπήει πάντα τὰ τοῦ βίου, καὶ ἃ ἐδόκουν ἐν ταῦτα χρηστὰ εἶναι, καὶ χαρμονῆς πλήρη, χολῆς, καὶ ἰοῦ πικροῦ, πικρότερα εὑρεθήσονται. οὐαὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅταν οἱ δίκαιοι ἐκ δεξιῶν ἵστανται, κἀκεῖνοι θλίβονται. ὅταν οἱ ἁμαρτωλοὶ πενθῶσι, καὶ οἱ δίκαιοι χαίρουσιν. ὅταν οἱ δίκαιοι ἑορτάζουσι, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ὀδύρονται. ὅταν οἱ δί-

 καιοι

καιοι ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν χει-
μῶνι καὶ συμφορᾷ. οὐαὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς,
ὅταν οἱ δίκαιοι δοξάζωνται, κἀκεῖνοι κατα-
δικάζωνται. οὐαὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅταν
οἱ δίκαιοι κορέννυωνται παντὸς ἀγαθοῦ, καὶ
οἱ ἁμαρτωλοὶ ὑστερούμενοι στενάζουσιν. οὐαὶ
τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅταν οἱ δίκαιοι μακα-
ρίζονται, κἀκεῖνοι ὀνειδίζονται. οἱ δίκαιοι
ἐν ἁγιασμῷ, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν ἐμπρη-
σμῷ. οἱ δίκαιοι ἐγκωμιάζονται, οἱ δὲ ἁ-
μαρτωλοὶ ταλανίζονται. οἱ δίκαιοι ἐν μο-
ναῖς ἁγίων, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν ζοφείᾳ
αἰωνίᾳ. οἱ δίκαιοι ἀκούσονται τό, δεῦτε οἱ
εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε
τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ
καταβολῆς κόσμου, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ἀ-
κούσωσι τό, πορεύεσθε ἀπ᾽ ἐμοῦ οἱ κατηρα-
μένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασ-
μένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐ-
τοῦ. οἱ δίκαιοι εἰς παράδεισον, οἱ ἁμαρτω-
λοὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, οἱ δίκαιοι τρυ-

φῶσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ τρύχονται. οἱ δίκαιοι
χορεύουσιν, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ δεσμοῦνται. οἱ
δίκαιοι ᾄδουσιν, οἱ ἁμαρτωλοὶ θρηνοῦσιν, οἱ
δίκαιοι τὸ τρισάγιον, οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ τρι-
σάθλιον οἱ δίκαιοι τὸ ᾆσμα, οἱ ἁμαρτω-
λοὶ τὸ χάσμα. οἱ δίκαιοι εἰς κόλπους ἀβρα-
άμ, οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς βράσματα βε-
λίαρ. οἱ δίκαιοι εἰς ἀνάπαυσιν, οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ εἰς κατάκαυσιν. οἱ δίκαιοι δροσί-
ζονται, οἱ ἁμαρτωλοὶ φλογίζονται οἱ δίκαιοι
εὐφραίνονται, οἱ ἁμαρτωλοὶ τῇ λύπῃ ξη-
ραίνονται. οἱ δίκαιοι μεγαλύνονται, οἱ δὲ
ἁμαρτωλοὶ τήκονται. οἱ δίκαιοι ὑψοῦνται, οἱ
δὲ ἁμαρτωλοὶ ταπεινοῦνται οἱ δίκαιοι θάλ-
πονται, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ μελαίνονται. οἱ δί-
καιοι τῶν ἀγαθῶν κορέννυνται, οἱ δὲ ἁμαρτω-
λοὶ κλονίζονται. τοὺς δικαίους, θρέψει θέα
θεοῦ. τοὺς ἁμαρτωλούς, λυπήσει θέα πυ-
ρός. οἱ δίκαιοι σκεῦος, ἐκλογῆς, οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ σκεῦος γεέννης, οἱ δίκαιοι χρυσὸς
πεπυρωμένος καὶ ἄργυρος δόκιμος, καὶ

λίθοι τίμιοι. οἱ ἁμαρτωλοὶ ξύλα καλάμη
καὶ χόρτος, πυρὸς ὑπέκκαυμα, οἱ δίκαιοι
σῖτος βασιλείας. οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἄχυρα
ἀπωλείας. οἱ δίκαιοι σπόρος ἐκλεκτὸς,
οἱ ἁμαρτωλοὶ ζιζάνια πυρὸς. οἱ δίκαιοι
ἅλας θεῖον, οἱ ἁμαρτωλοὶ βρῶμος καὶ
δυσωδία. οἱ δίκαιοι. ναοὶ θῦ ἀμίαντοι. οἱ
ἁμαρτωλοὶ, ναοὶ δαιμόνων μεμιασμέ-
νοι. οἱ δίκαιοι ἐν τῷ νυμφῶνι, οἱ ἁμαρτω
λοὶ εἰς χάος ἀπέραντον. οἱ δίκαιοι ἐν φω
τοφανείαις. οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν ζόφῳ θυέλ
λης. οἱ δίκαιοι μετὰ ἀγγέλων, οἱ ἁμαρτω
λοὶ μετὰ δαιμόνων. οἱ δίκαιοι σὺν ἀγγέ
λοις χορεύουσιν. οἱ ἁμαρτωλοὶ μετὰ δαιμό-
νων θρηνοῦσιν, οἱ δίκαιοι μέσον τοῦ φω-
τὸς, οἱ ἁμαρτωλοὶ μέσον τοῦ σκότους. οἱ δί
καιοι ὑπὸ τοῦ παρακλήτου παρακαλοῦν-
ται, οἱ ἁμαρτωλοὶ σὺν τοῖς δαίμοσι τι-
μωροῦνται. οἱ δίκαιοι παρίστανται τῷ θρό
νῳ τῷ δεσποτικῷ, οἱ ἁμαρτωλοὶ παρί-
στανται τῷ ζόφῳ τῷ τιμωρητικῷ, οἱ δί-

καιοι

καιοι διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσω-
πον τοῦ χῦ. οἱ ἁμαρτωλοὶ διὰ παντὸς
ἵστανται κατὰ πρόσωπον τοῦ διαβόλου. οἱ
δίκαιοι μυοῦνται ἀγγέλοις, οἱ ἁμαρτω-
λοὶ μυοῦνται δαιμόνοις. οἱ δίκαιοι ἱκεσίαν
προσφέρουσιν. οἱ ἁμαρτωλοὶ θρῆνον ἄ-
παυστον. οἱ δίκαιοι ἄνω, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ
κάτω. οἱ δίκαιοι ἐν οὐρανῷ, οἱ δὲ ἁμαρτω-
λοὶ ἐν τῇ ἀβύσσῳ. οἱ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώ
νιον, οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς θάνατον ἀπω-
λείας. οἱ δίκαιοι ἐν χειρὶ θῦ, οἱ ἁμαρτω-
λοὶ ἐν τόπῳ διαβόλου. οἱ δίκαιοι μετὰ τοῦ
θῦ, οἱ ἁμαρτωλοὶ μετὰ τοῦ σατανᾶ. οὐαὶ
τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὅτε ἀφορίζονται ἀπὸ
τῶν δικαίων. οὐαὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὅτε γυ
μνοῦνται αἱ πράξεις αὐτῶν, καὶ αἱ βουλαὶ τῶν
καρδιῶν φανεροῦνται. οὐαὶ τοῖς ἁμαρτω-
λοῖς, ὅτε οἱ συνδιασμοὶ τοῦ νοὸς ἐλέγ-
χονται, καὶ αἱ συγκαταθέσεις τῶν πονηρῶν
λογισμῶν ζυγοστατοῦνται, καὶ ταλαν-
τεύεται ἡ διάνοια. οὐαὶ τοῖς ἁμαρτω-

λοῖς

λοῖς ὅτι μισοῦνται ὑπὸ τῶν ἁγίων ἀγγέλων, καὶ βδελύσσονται ὑπὸ τῶν ἁγίων μαρτύρων. καὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅτι ἐκβάλλονται ἐκ τοῦ νυμφῶνος. καὶ τὴν τότε μεταμέλειαν, καὶ τὴν τότε θλῖψιν. καὶ τὴν τότε ἀνάγκην, καὶ τὴν τότε καταιγίδα. δεινὸν τὸ χωρισθῆναι ἀπὸ τῶν ἁγίων, ἀργαλαιότερον τὸ χωρισθῆναι ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ἄτιμον τὸ δεθῆναι χεῖρας καὶ πόδας καὶ εἰς τὸ πῦρ βληθῆναι. θλιβερὸν τὸ ἐκπεμφθῆναι εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, γνοφερὸν τὸ τρύζειν τοὺς ὀδόντας καὶ τήκεσθαι. βαρὺ τὸ ἀπαύστως κολάζεσθαι, πονηρὸν τὸ φλογίζεσθαι τὴν γλῶσσαν, ἀσυμπαθὲς τὸ αἰτεῖν ῥανίδα ὕδατος καὶ μὴ λαμβάνειν. πικρὸν τὸ ἐν πυρὶ εἶναι καὶ βοᾶν καὶ μὴ βοηθεῖσθαι. ἀπαράβατος ὁ φάραγξ καὶ ἀμέτρητον τὸ χάος, ἄφυκτος ὁ ἀποκλεισθεὶς, ἀναπόδραστος ὁ κατεχόμενος, ἀνυπέρβατον τὸ τεῖχος τῆς φυλακῆς. ἄσπλαγχνοι οἱ τηρηταὶ, σκοτεινὸν τὸ

δεσμω-

δεσμωτήριον, ἄλυτα τὰ δεσμὰ, ἀνάσπαστοι αἱ ἀλύσεις, ἄγριοι καὶ ἀτίθασσοι οἱ ὑπηρέται τῆς φλογὸς ἐκείνης, βαρεῖαι αἱ κασίδες αἱ τιμωρητικαὶ ἐκεῖναι, στερροὶ οἱ ὄνυχες καὶ ἄθραυστοι, σκληρὰ τὰ βένδρα, θολώδεις καὶ καχλάζουσαι αἱ πίσσαι, δυσῶδες τὸ θέατρον, ἀνθρακώδεις αἱ κλῖναι ἐκεῖναι, ἄσβεστος ἡ πυρὰ, κνισσώδης καὶ βρωμώδης ὁ σκώληξ, ἀσυγχώρητον τὸ κριτήριον, ἀπροσωπόληπτος ὁ δικαστὴς, ἀπροφάσιστος ἡ ἀπολογία, κατεστιγμένα τὰ πρόσωπα τὰ τῶν δυναστῶν, πενιχροὶ οἱ δυνάσται, πτωχοὶ οἱ βασιλεῖς. ἰδιῶται οἱ σοφοὶ, μωροὶ καὶ ἄδεκτοι οἱ ῥήτορες, ἄφρονες οἱ πλούσιοι, ἀνήκοα τὰ κολακεύματα τῶν πλαστογράφων, φανεραὶ αἱ καμπύλαι τῶν ῥαδιούργων, τηλαυγεῖς αἱ τροχαὶ τῶν πλεονεκτῶν, βρωμώδης φιλαργύρων ἡ ὀσμὴ, φανερὰ τῶν ὑποκριτῶν ἡ ὑπουλότης, λινόπληγοι, οἱ ἐπιθέται, πάντα γυμνὰ καὶ τετραχη-

λισμένα

λισμένα ἐνώπιον αὐτῶν, οὐαὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς. βέβηλοι καὶ ἐναγεῖς καὶ ἀκάθαρτοι εἰσὶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. πῶς μεμίανται αὐτῶν αἱ ψυχαί, πῶς βρομῶσιν αὐτῶν τὰ σώματα ἐκ τῆς λαγνείας καὶ ἀκολασίας. πῶς ἐμόλυναν τὰ σώματα, καὶ ἐμίαναν τὴν ψυχήν, μὴ φυλάξαντες τὴν στολὴν τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, πῶς ἀναισχύντως, καὶ ἀνερυθριάστως, τῇ κραιπάλῃ καὶ τῇ μέθῃ τῆς ἀσωτίας, τὴν ὀζοθήκην τῆς κοιλίας, τὸν ἀσκὸν τῆς γαστρός, τῇ αὐταρκείᾳ καὶ ἐγκρατείᾳ μὴ στοιχήσαντες, ἀλλὰ τὸν πλοῦτον αὐτῶν, αὐτὴν ἐμπιστεύσαντες ξυφηλῶς, εἰς τὰς ἡδονὰς ὡς χοῖροι τῷ βορβόρῳ ἐγκυλινδούμενοι. τὰς ἡμέρας καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐδαπάνησαν, μετεωριζόμενοι ἐν λογισμοῖς ῥυπαροῖς, καὶ φαύλοις ἐννοίαις, καὶ ἀργολογίαις, καὶ θυμελικοῖς ᾄσμασι. Πῶς ἠλλοιώθησαν τὴν καρδίαν αὐτῶν τῇ πωρώσει, εἰς νοῦν μὴ λαβόντες τὴν σύνταξιν τοῦ χριστοῦ, καὶ τὴν ἀπό-

ταξιν

ταξιν τοῦ διαβόλου. πῶς ἐξεστράπημεν τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνοίας βαδίσαντες, καὶ τῷ ὕπνῳ τῆς ῥαθυμίας ἐκδόντες εἰς πέταυρον τῆς γεέννης ἑαυτοὺς ποντίσαντες. πῶς ἀπηλλοτριώθησαν τοῦ φωτὸς τῶν ἀρετῶν, ἀγαπήσαντες τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας, διὰ τὸ βαδίσαι αὐτοὺς τῇ πλατείᾳ καὶ εὐρυχώρῳ ὁδῷ τῆς ζιβακῆς κακίας. πῶς ἐπελάθοντο τῆς τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐπιδημίας καὶ τῶν πολλῶν καὶ ἀνεξιχνιάστων αὐτοῦ εὐεργεσιῶν. καθαρισθέντες μὲν δι᾽ ὕδατος τοῦ θείου βαπτίσματος, καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ στολισθέντες τῷ μύρῳ τῆς ἀγαλλιάσεως. διὰ δὲ μικρὰν ἡδονήν, μισητὴν καὶ συγχαντήν, ἀθετήσαντες τὰς τοιαύτας καὶ τηλικαύτας δωρεάς, ἐδουλώθησαν πνεύματι πορνείας καὶ μοιχείας. οὐαὶ τοῖς καταλείψασι τὴν υἱοθεσίαν καὶ ἀκολουθήσασι ταῖς τοῦ κόσμου ἡδοναῖς. οὐαὶ τοῖς ἑπομένοις ταῖς

τοῦ

τοῦ κόσμου συντυχίαις. οὐαὶ τοῖς ἀγαπῶσι τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας. οὐαὶ τοῖς καταλείπουσι τὸ φῶς τῆς ἀληθείας. οὐαὶ τοῖς περιπατοῦσιν ἐν νυκτὶ τῆς ἁμαρτίας. οὐαὶ τοῖς καταλιμπάνουσι τὴν ἡμέραν τῆς θεογνωσίας. οὐαὶ τοῖς ἐμπεπλησμένοις τῇ κακῇ συνηθείᾳ τοῦ γέλωτος. οὐαὶ τοῖς καλλωπιζομένοις πρὸς τὸ ἐξῶσαι ψυχὰς εἰς συνουσίαν καὶ λαγνείαν ἀκολασίας ἀκαθάρτου. ἀληθῶς ἀγκιστρόν ἐστι τοῦ διαβόλου ὁ καλλωπισμός. τοῖς οὖν ποθοῦσι καὶ ζητοῦσι καὶ θέλουσι σωθῆναι, μισητόν ἐστιν. οὐαὶ τοῖς διαβάλλουσιν ἐν τῷ ἑνί. οὐαὶ παρακροαταῖς καὶ συμβαλλομάχοις καὶ ταραχοποιοῖς. οὐαὶ τοῖς ὀμνύουσι διὰ φιληδονίαν. οὐαὶ τοῖς ἐπιόρκοις, οὐαὶ τοῖς γαστριμάργοις, ὧν θεὸς ἡ κοιλία. οὐαὶ τοῖς μεθύουσι. Μακάριος δὲ ὁ ἐν ταῦθα ἑαυτὸν εὐτελίζων καὶ ταπεινῶν διὰ τὸν θεὸν καὶ ἐξουθενῶν, καὶ κατακρίνων. Ὁ τοιοῦτος ὑπὸ θεοῦ ὑψίστου ὑψοῦται· καὶ

ὑπὸ

ὑπὸ ἀγγέλων ἐπαινεῖται. καὶ ἐν τῇ κρίσει εὐωνύμων οὐχ ἵσταται. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ καρτερῶν ἐν προσευχαῖς. καὶ ὑπομένων ἐν νηστείαις. καὶ χαίρων ἐν ἀγρυπνίαις, καὶ ἀντιπαλαίων καὶ ἀποσοβῶν τὸν ὕπνον, κάμπτων τε τὰ γόνατα εἰς δοξολογίαν θεοῦ. κρούων τὸ στῆθος. τύπτων τὸ πρόσωπον, ὑψῶν τὰς χεῖρας εἰς τὸν ἀέρα, αἴρων τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν πρὸς κύριον, ἐννοῶν τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης καθήμενον, καὶ καρδίας ἐτάζοντα καὶ νεφροὺς ἐμβατεύοντα. Ὁ γὰρ τοιοῦτος, ἀπολαύει τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, υἱὸς καὶ ἀδελφὸς καὶ φίλος καὶ κληρονόμος θεοῦ γίνεται. Τούτου λάμψει τὸ πρόσωπον ὡς ὁ ἥλιος ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἐν ᾗ ἡ τῶν οὐρανῶν βασιλεία. Ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀλήθειαν, φίλος θεοῦ εὑρίσκεται. ὁ δὲ ψεύδη ἐνδελεχίζων, φίλος δαιμόνων γίνεται. Ὁ μισῶν τὸν δόλον, λυτροῦται τῆς ἀρᾶς. ὁ ὑπομένων τοὺς πειρασμοὺς ὡς ὁμολο-

γητὰς

γητὴς στεφανοῦται ἐνώπιον τοῦ βήματος τοῦ χῦ. ὁ γογγύζων καὶ δυσπετῶν ἐν ταῖς συμπιπτούσαις συμφοραῖς, καὶ ταῖς συμβαινούσαις θλίψεσιν, ἀκηδιῶντε καὶ βλασφημῶν, οὗτος πεπλάνηται, καὶ φρένας κωφὰς ἔχει. Ὁ πρᾶος καὶ ἐπιεικὴς καὶ ταπεινόφρων, ὑπὸ θῦ ἐπαινεῖται. μακαρίζεται ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ τῶν ἁγίων. ὁ δὲ πικρὸς καὶ ὀξύθυμος καὶ ὀξύχολος, κεκατήραται ἀπὸ θῦ. τούτου ἡ βρῶσις, βόξυς πικείας δαιμόνων. ὁ δὲ οἶνος, θυμὸς δρακόντων. καὶ ἡ πόσις ἰὸς ἀσπίδος ἀνίατος. Οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὁρῶσι τὴν τοῦ θῦ δόξαν, οἱ δὲ ῥερυπωμένοι τὸν νοῦν, ἐνοπτρίζονται τὸν διάβολον. οἱ τὰ φαῦλα πράξαντες, καὶ τὰ ἄτοπα, ἐννοοῦντες, καὶ τὰ κακὰ λογιζόμενοι εἰς τὸν πλησίον, κωλύουσιν αὐτοὺς τῆς θείας κοινωνίας. οἱ τὸ πρόσωπον φυκίοις ὑγραίνοντες, καὶ ψιμμιθίῳ τὰς παρειάς, τρίβοντες καὶ λευ-

καίνοντες. καὶ διὰ ἐσόπτρου καὶ κατόπτρων στολιζόμενοι πρὸς τὸ ζωγρῆσαι καὶ σαγηνεῦσαι ψυχὰς εἰς ἀκολασίαν καὶ ἐπιθυμίας ἀτόπους καὶ ἔρωτας σατανικούς, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως θεοσεβεῖς οὐχ εὑρίσκονται, ἀλλ' ὡς καταφρονηταὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ θῦ κολάζονται. οἱ περιεργαζόμενοι κάλλος ἀλλότριον, τῆς καλλονῆς τοῦ παραδείσου στερίσκονται. οἱ ἐπιχαίροντες ἐπὶ πτώσει ἑτέρων, ἑαυτοὺς πτωματίζουσιν. οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἀλλότρια, τὰ ἴδια προδιδοῦσι καὶ ἀπόλλονται. οἱ κενόδοξοι καὶ ὑπερήφανοι καὶ ἀνθρωπάρεσκοι, μετὰ τοῦ διαβόλου καταδικάζονται. οἱ ὑποκριταί, μετὰ τοῦ σατανᾶ τιμωροῦνται. οἱ τὸ σῶμα παρὰ τὸ δέον τρέφοντες, λιμοκτονοῦσι τὴν ψυχήν. οἱ ἐν γνώσει καὶ ἄνευ ἀνάγκης ἁμαρτάνοντες, καὶ μὴ μετανοοῦντες, μετὰ ἀπίστων κολάζονται. οἱ λέγοντες ἐν νεότητι ἁμαρτήσωμεν καὶ ἐν γήρᾳ μετανοήσωμεν, ὑπὸ δαιμόνων

ἐμπαίζονται καὶ χλευάζονται, καὶ ὡς ἑκουσίως ἁμαρτάνοντες, τῆς μετανοίας οὐκ ἀξιοῦνται. ἀλλ' ἐν νεότητι ὑπὸ τῆς τοῦ θανάτου δρεπάνης θερίζονται, ὡς ἀμμὼν ὁ τοῦ ἰσραὴλ βασιλεύς. ὁ καὶ τὸν θεὸν παροργίσας διὰ τοὺς πονηροὺς αὐτοῦ λογισμοὺς, καὶ τὰς βεβήλους αὐτοῦ ἐννοίας. οἱ γὰρ λέγοντες, σήμερον ἁμαρτήσωμεν, καὶ αὔριον μετανοήσωμεν. οἱ τοιοῦτοι, ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς λογισμοῖς αὐτῶν. καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία, καὶ τὴν σήμερον ἀπώλεσαν τὸ σῶμα φθείραντες καὶ μιάναντες, καὶ τὴν ψυχὴν ὀλύναντες [?], καὶ τὸν νοῦν ζοφώσαντες, καὶ τὴν διάνοιαν θολώσαντες, καὶ τὴν συνείδησιν βορβορώσαντες, τὴν δὲ αὔριον ἐκλάπησαν. οἱ γὰρ μὴ κλαίοντες διὰ τὸ πτῶμα τῆς πορνείας, καὶ πενθοῦντες διὰ τὸν βόρβορον τῆς μοιχείας, καὶ μὴ θρηνοῦντες διὰ τὸ πέταυρον τῆς ἀῤῥενοκοιτίας, καὶ ὀλολύζοντες διὰ τὴν μαλακίαν, οὐ δύνανται ὁλοψύ-

λοψύχως μετανοῆσαι περὶ τὰ ἀπελθόντα ἁμαρτήματα, οὔτε διορθώσασθαι τὰ μέλλοντα. οἱ γὰρ μὴ ζητοῦντες ὅπερ ἀπώλεσαν, καὶ τὰ σωζόμενα οὐκ ἐκτήσαντο. οἱ μὴ ψηφίζοντες τὴν φυρασίαν τῆς ἐνθήκης, καὶ τὰ κεφάλαια ζημιοῦνται. οἱ μὴ κοπιῶντες νουνεχῶς, καὶ νήφοντες ἐν εὐχαῖς, αἰχμαλωτίζονται ὑπὸ αἰχρὸν λογισμῶν. οἱ δὲ αἰχμαλωτισθέντες, δουλεύουσι τῇ κακῇ συνηθείᾳ ἄκοντες καὶ μὴ βουλόμενοι. οἱ μὴ ἀγρυπνοῦντες νηφόντως ἐν τῇ ψαλμωδίᾳ, κλέπτονται. οἱ μὴ γρηγοροῦντες ἐν τῇ ἀκροάσει τῶν θείων γραφῶν, ἀλλ' ὕπνῳ τῆς ῥαθυμίας ἑαυτοὺς ἐκδόντες, μετὰ τῶν πέντε μωρῶν παρθένων ἀποκλεισθήσονται. τὰ ὅπλα τῆς νηστείας ῥίπτοντες, ὑπὸ τῆς γαστριμαργίας σκελίζονται. καὶ ὑπὸ τῆς πορνομοιχοῦς ἀναιροῦνται ἁμαρτίας. οἱ τὰς τοῦ θεοῦ ἐντολὰς μὴ φυλάξαντες, ὑπὸ δαιμόνων πεξώσκονται [?], καὶ ἐν γεέννῃ

πυρὸς καταδικάζονται. οἱ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινωνίας, ἑαυτοὺς μακρύνοντες, ἐχθροὶ τοῦ θεοῦ γίνονται καὶ δαιμόνων φίλοι. αἰσχυνέσθω πᾶσα αἵρεσις τῶν ἀθέων αἱρετικῶν, καλυπτέσθω τὸ γένος τῶν ἀπίστων. ἀπολέσθω ἡ συναγωγὴ τῶν ἰουδαίων. ἐμφραττέσθω τὰ ἀκάθαρτα στόματα τῶν ἀρνησοθέων ἑβραίων, ὅταν. Ὁ δοκιμάζων τὰς καρδίας καὶ τοὺς νεφροὺς ἐτάζων, ὁ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, διϊκνούμενος μέχρι μερισμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καθῆται δικάζων. τότε δὴ τότε, οὐκ ὀλίγους τινὰς ἐκ πολλῶν, ἀλλὰ πάντας ἐκκαλυπτομένους ὄψει. καὶ οὔτε δορὰ τοῦ προβάτου τὸν λύκον δυνάται καλύψαι, οὔτε κονίασις τῶν ἔργων τὸν ἔνδον ἀποκρύψαι λογισμόν. οὐκ ἔστι γὰρ κτίσις ἀφανὴς τῷ κρίνοντι, ἀλλὰ πάντα γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

Οὐκοῦν

Οὐκοῦν πρὸς τὰς τοῦ θεοῦ ἐντολὰς, σαρκικοῖς ἀντιταξώμεθα πάθεσι. ταπεινώσωμεν λογισμοὺς κενοδόξους, ἐπαναστῶμεν τῷ διαβόλῳ πρὸς μάχην, ὀμματώσωμεν εἰς νῆψιν τὴν διάνοιαν, κοιμήσωμεν λογισμοὺς ἁμαρτίας, κτησώμεθα προσευχὴν ἀρέμβαστον, νοῦν νήφοντα, διάνοιαν διεγηγερμένην, συνείδησιν ἀθόλωτον, ἐγκράτειαν ἀτελεύτητον, νηστείαν ἀνυπόκειτον, ἀγάπην ἀπροσωπόληπτον, ἁγνείαν ἀνόθευτον, σωφροσύνην ἀμίαντον, ταπείνωσιν ἀνύπουλον, ψαλμῳδίαν ἄπαυστον, ἀνάγνωσιν ἀκενόδοξον, γονυκλισίαν ἀνυπερήφανον, δέησιν διηνεκῆ, βίον καθαρὸν, λόγον ἀληθῆ. ξενοδοχείαν ἀγόγγυστον, ὑπομονὴν εὐχάριστον, ἐλεημοσύνην ἀνεξέταστον. τὴν ὀξυχολίαν ἐξοστρακίσωμεν, τὴν ὀργὴν διώξωμεν, τὴν ἀκηδίαν ἐξετάσωμεν, τὸν θυμὸν ἀποκτείνωμεν, τὴν λύπην μα-

ραίνωμεν, τὴν φιλαργυρίαν ξηραίνωμεν.
μὴ φοβηθῶμεν τὸν κοινὸν θάνατον,
τὸν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων θεριστήν, ἀλ-
λὰ τὸν ὀλοθρευτὴν τῶν ἀνῶν. θάνατος
γὰρ κυρίως, οὐχὶ ὁ χωρίζων τὴν ψυχὴν
ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀλλ' ὁ χωρίζων ψυ-
χὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ. Ὁ θεὸς ζωή ἐστιν. ὁ δὲ
τῆς ζωῆς χωριζόμενος, τέθνηκε τὴν πρὸς
θεὸν παρρησίαν, ὡς τὴν ζωὴν ἀποβα-
λών. καὶ ἐπειδὴ θάνατος ὁ διάβολος,
ὁ τοῦ θανάτου πατήρ, ἵσταται ὡς ἀντίπα-
λος ἰσχυρὸς καθοπλιζόμενος, ἵνα ἡμᾶς
ἐν ταῖς ἁγίαις ἡμέραις παλαίσῃ καὶ ῥή-
ξῃ καὶ εἴπῃ, ἐνίκησα τοὺς Χριστοῦ στρατιώτας,
κάλλος δείξας γυναικῶν. καὶ ἀπὸ τῆς
ἀκοῆς ἐκρέμασα αὐτούς, κενοδοξίᾳ καὶ
γαστριμαργίᾳ βοθείσας. ἐδραξάμην αὐ-
τῶν τῆς κόμης τῶν ἀρετῶν, καὶ σκελί-
σας ταῖς ἐπιθυμίαις, καὶ γαργαλίσας τῇ
οἰνοποσίᾳ. ὠθήσας ἔρριψα εἰς βόθρον
πορνείας. μὴ οὖν χαροποιήσωμεν τοὺς
ἀκα-

ἀκαθάρτους δαίμονας. διότι ὁ ἡμέτε-
ρος θεός, πάντων ἐστὶ σωτήρ, καὶ δαιμό-
νων ὀλετήρ. ἐπεὶ τοίνυν καὶ ἡμεῖς σώ-
ματι συμπεπλέγμεθα, καὶ θανάτῳ
ὑπεύθυνοι ἐσμέν. Ἀγωνισώμεθα γεν-
ναίως, ἵνα τοὺς ἀκαθάρτους νικήσωμεν
δαίμονας. ἐὰν γὰρ τὸν φόβον ἔχωμεν ἐν
τῇ καρδίᾳ, καὶ τὴν μνήμην τοῦ θανάτου
ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρωμεν, πάντες οἱ δαί-
μονες καθ' ἡμῶν ὁπλίζονται. ἀλλ' ὥσπερ
κελοκρούοντες, ὡς τεῖχος ἡμᾶς εὑρήσου-
σι, διὰ τὸ εἶναι τὸν κύριον ἡμῶν μεθ'
ἡμῶν. ὅτι αὐτῷ πρέπει
δόξα. τιμὴ καὶ κράτος,
εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.
ἀμήν.

Προσόμοια κατ' ἐπιτομὴν περιέχοντα
κατ' ὄνομα τῶν ἁγίων ἁπάντων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ,
ὅλον τὸ μηνολόγιον. ποίημα Χριστοφόρου
πατρικίου καὶ ἀνθυπάτου τοῦ μιτυληναίου.

Μὴν, σεπτέμβριος.

στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

α Συμεὼν ἀνυμνείσθω μοι, ὅσπερ στύλος τὸ
γνώρισμα. β καὶ σὺν τούτῳ μάμας ὁ περι-
βόητος. γ καὶ ὁ θαυμάσιος ἄνθιμος. δ
βαβύλας ὁ ἔνδοξος. ε ζαχαρίας ὁ κλει-
νός. ς μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος. ζ σώ-
ζων ἔνδοξος. η τοῦ θύμου ἡ μήτηρ. θ σὺν
τοκεῦσι. ι μηνοδώρα, νυμφοδώρα, καὶ
μητροδώρα αἱ μάρτυρες. ια
Θεοδώρας ἡ ἄσκησις. ιβ αὐτονόμου ἡ
ἄθλησις. ιγ καὶ τῆς ἀναστάσεως τὰ ἐγ-
καίνια. ιδ καὶ τοῦ σταυροῦ ἡ ἀνύψωσις, ἀ-
ξίως τιμάσθωσαν. ιε σὺν νικήτᾳ τῷ
στερρῷ. ις εὐφημία ἡ ἔνδοξος. ιζ

ἐλπὶς

ἐλπὶς πίστις τε, καὶ ἀγάπη σὺν θείᾳ. ιη
εὐμενείᾳ. ιθ δορυμέδοντι τροφίμῳ. κ
καὶ παγκλεὴς ὁ εὐστάθιος. κα
Ἰωνᾶς συνδοξάζεται. κβ ὁ φωκᾶς ὁ
ἀοίδιμος. κγ καὶ προδρόμου θείου τιμία
σύλληψις. κδ καὶ ἡ καλλίνικος πρωτα-
θλος. κε μεθ' ὧν εὐφροσύνη τε, καὶ ὁ
εὐαγγελιστής. κς ἰωάννης ἀπόστολος.
κζ καὶ ἐπίχαρις. κη καὶ καλλίστρατος
ἅμα. κθ καὶ χαρίτων. λ σὺν αὐτοῖς κυ-
ριακός τε λα καὶ ἀρμενίας γρηγόριος.

Μὴν, ὀκτώβριος. στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος, πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

α Ὕμνοις ἀνανίαν τιμήσωμεν. β ἰουστί-
ναν τὴν παρθένον. καὶ σεπτὸν κυπρια-
νόν. γ διονύσιον τὸν μέγαν. δ ἱερόθεον
ὁμοῦ. ε μαλμέλχθαν. ς καὶ θωμᾶν
τὸν χρυσαπόστολον. ζ τὸν βάκχον, σὺν
αὐτῷ δὲ καὶ τὸν σέργιον. η τὴν πελα-

γίαν

γίαν τὴν εὔδοξον. θ τὸν τοῦ ἀλφαίου
ἰάκωβον. ι εὐλάμπιον εὐλαμπίαν τε
τὴν πάνσεπτον. ιά
Θ εῖαν ζηναΐδα δοξάσωμεν, φιλονίλαν
τὴν ὁσίαν, ιβ πρόβον τάραχον σε-
πτόν. ἀνδρόνικον τὸν γενναῖον, ιγ καὶ
καρπ ἄπυλον ὁμοῦ. σὺν τούτοις, ιδ καὶ
τοῖς περὶ τὸν ναζάριον. αἰνείσθω σὺν αὐ-
τοῖς, ιε καὶ ὁ θεόπνευστος λουκιανός.
ις ὁ λογγῖνός τε. ιζ σὺν ὠσηὲ, ιη λου-
κᾶς εὔδοξος ὁ βέλτιστος. ιθ ἰωὴλ, κ
καὶ ὁ ἀρτέμιος. κά
Α ἴνει καὶ σεπτὸν ἱλαρίωνα. κβ καὶ ἀβέρ-
κιον. κγ καὶ μέγαν ἀδελφόθεον ὁμοῦ.
κδ καὶ ἀρέθαν τοὺς συνάθλους. κε
νοταρίους τε σοφούς. σὺν τούτοις, κς
καὶ δημήτριον. κζ καὶ νέστορα, κυρίαν καὶ
δουλίδα τὰς συμμάρτυρας. κη τερέν-
τιον καὶ τὴν πάνσεπτον. κθ ἀναστασίαν
τὴν μάρτυρα. λ ζηνόβιον ζηνοβίαν. λα
καὶ ἐπίμαχον.

Μὴν,

Μὴν νοέμβριος. στιχηρὰ, ἦχος, πλ. β'.
Ὅλην ἀποθέμενοι.

ά Δεῦτε εὐφημήσωμεν, σὺν ἀναργύρων
δυάδι, β τοὺς περὶ ἀκίνδυνον. γ καὶ
τοὺς σὺν ἀκεψιμᾶ γενναιόφρονας. τὰς
σεπτὰς πράξεις τε. δ ἰωαννικίου. ε ἐπι-
σήμην γαλακτίωνα. καὶ τὸν τῆς πί-
στεως, ς ὁμολογητὴν παῦλον εὔδοξον.
ζ τὸν κράτιστον ἱέρωνα. η καὶ τὸν μι-
χαὴλ τὸν ἀρχάγγελον. θ μεθ' ὧν τὴν
ὁσίαν ματρώναν, ι καὶ ὀρέστην ἀθλη-
τὴν, ιά μηνᾶν τὸν μέγαν καὶ βίκτωρα.
καὶ στεῤῥὸν βικέντιον. ιβ
Θ εῖον ἐλεήμονα. ιγ καὶ ἰωάννην σὺν
τούτῳ, τὸν ὄντως χρυσόστομον, κοινῷ
πάντες στόματι ἀνυμνήσωμεν, ιδ μα-
θητὴν ἄριστον τοῦ χριστοῦ φίλιππον. ιε σα-
μωνᾶν γουρίαν ἄβιβον. μεθ' ὧν τὸν εὔ-
δοξον, ις εὐαγγελιστὴν καὶ ἀπόστο-
λον,

λον, ματθαῖον τὸν θεόφρονα, ιζ τὸν
θαυματουργόν τε γρηγόριον. ιη πλά-
τωνα γενναῖον. ιθ καὶ θεῖον ῥωμανὸν, καὶ
αὐδιοῦ. κ δεκαπολίτην γρηγόριον, τὴν
παῖ γρηγορότατον. κα
Παρθένου εἰσέλευσιν, τὴν εἰς ναὸν τοῦ
κυ. κβ κικιλίαν μάρτυρα. κγ καὶ
τὸν ἀμφιλόχιον ὕμνοις στέψωμεν. ὀφ-
θαλμὸν γρηγόριον, τῆς τῶν ἀκραγαντίνων.
κδ τὴν σοφὴν αἰ κατερίναν τε. κε τὸν
γενναιότατον, ἐν τοῖς ἀθλοφόροις μερκού-
ριον. κϛ ἀλύπιον τὸν ἔνδοξον. κζ καὶ
τὸν ἐκ περσίδος ἰάκωβον. κη στέφανον
τὸν νέον, κθ εἰρηνάρχον παράμονον ὁ-
μοῦ. λ καὶ τὸν ἀνδρέαν τὸν κάλλιστον,
τοῦ χυ ἀπόστολον.

Μὴν δεκέβριος. στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος. πλ. β΄. Αἱ ἀγγελικαί.
α΄ Α σμασι

α Α σμασιναοῦμ. β ἀββακοῦμ. γ καὶ
σοφονίαν. δ ἰουλιανήν, καὶ βαρβάραν δε-
ξιοῦμαι. ε τὸν σάββαν τε τὸν μέγαν. ϛ καὶ
τὸν θεῖον νικόλαον. ζ ἅμα ἀμβροσίῳ.
η παταπίῳ. θ καὶ τὴν σεπτὴν σύλλη-
ψιν ἄννης. ι μηνᾶν ἔνδοξον. τὸν καλ-
λικέλαδον φημὶ, καὶ τὴν συνοδίαν
αὐτοῦ. ια
Στύλου δανιὴλ. ιβ γεραιρέσθω καὶ
σπυρίδων. ιγ συνάθλος τε ξ αὐ, ἡ
μετὰ τοῦ εὐστρατίου. ιδ σὺν τούτοις δὲ
καὶ θύρσος. ιε καὶ στέῤῥος ἐλευθέριος.
ιϛ ἀγγαῖος προπάτορες πατέρες. ιζ
καὶ δανιὴλ ξ παῖδες τε παίδων. ιη ζωὴ παν-
σεμνος. ιθ καὶ βονιφάτιος ὁμοῦ. κ
καὶ θεῖος ἰγνάτιος. κα
Ιουλιανῆς. κβ μνήμην καὶ ἀναστασίας.
κγ κρήτης ἀθλητῶν. κδ δέκα καὶ
τῆς εὐγενείας. κε τῆς ἐκ παρθένου
κόρης, τοῦ θυ μου γεννήσεως. κϛ ὁ-
μολογητοῦ τοῦ εὐθυμίου. κζ τοῦ ἀθλη-
τοῦ

τοῦ πρώτου στεφάνου, κη καὶ δισμυ-
ρίων τῶν μαρτύρων, κθ πλήθους νη-
πίων τε. λ καὶ ἀνυσίας τῆς σεπτῆς. λα
καὶ μελάνης σέβομεν.

Μηνὶ, ἰαννουαρίῳ. στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

α. Θέλων, περιτέμνεται χς. ἦλθε γὰρ
πληρῶσαι τὸν νόμον, οὐ καταλῦσαι αὐ-
τόν. τούτῳ συνυπμάσθω νῦν, μέγας βα-
σίλειος. β ῥώμης πάπας τε σίλβεστρος,
γ καὶ ὁ μαλαχίας. δ γόρδιος ὁ ἔνδοξος,
ε παῦλος θηβαῖον ὁ βλαστός. ς θεῖος, βα
πτισμὸς τοῦ σρς, ζ πρόδρομος, η ὁσία
δομνίκα, θ πολύευκτος, ι νύσσης τε
γρηγόριος. ια
Υ μνοις, θεοδόσιον ὑμνῶ, τὸν κοινοβιάρ-
χην αἰνέσω. ιβ τατιανὴν τὴν σε-
μνήν, ιγ μάρτυρα στρατόνικον, ἕρμυ-
λον συνάθλον. ιδ ῥαϊθοῦ τοὺς ἀβ-
βάδας

βάδας τε, καὶ ὄρους σιναίου. ιε θεῖον
καλυβίτην τε. ις καὶ πέτρου ἅλυσιν.
ιζ ἅμα, ἀντωνίῳ ὁσίῳ, ιη σὺν ἀθανα-
σίῳ κυρίλλῳ, ιθ καὶ σὺν μακαρίῳ. κ
τὸν εὐθύμιον. κα
Μνήμη, ἡ μαξίμου τοῦ σεπτοῦ. κβ μάρ-
τυς ἀναστάσιος πέρσης, καὶ ὁ τιμόθεος.
κγ κλήμης ἀγαθάγγελος. κδ ὁσία
ξένη τε. κε θεολόγος γρηγόριος. κς
σὺν τῷ ξενοφῶντι. κζ ὄλβιος χρυσό-
στομος. κη ἐφραὶμ ὁ ὅσιος. κθ ἔτι,
καὶ ἰγνάτιος μέγας. λ πάππας ὁ ἱππό
λυτος ῥώμης. λα κῦρος ἰωάννης τε αἰ-
νείσθωσαν.

Μηνὶ, φευρουαρίῳ στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος, α'.
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

α Υ'μνείσθω τρύφων ὁ μέγας. β ὑπα-
παντὴ τοῦ χυ. γ καὶ συμεὼν ὁ πρέ-
σβυς.

σεβυς. δ καὶ ἰσίδωρος ἅμα. ε ἀγάθη,
καὶ βουκόλος, σμύρνης ποιμὴν. ζ καὶ
παρθένιος ἔνδοξος. η ὁ στρατηλάτης
θεόδωρος σὺν αὐτοῖς. θ νικηφόρος. ι
χαραλάμπης τε. ια
Βλάστον πάντες συμφώνως, ἀνευφη-
μήσωμεν. ιβ καὶ μελετίου χάριν. ιγ
τοῦ μαρτινιανοῦ τε. ιδ αὐξέντιον σὺν
τούτοις, τὸν εὐκλεῆ. ιε καὶ τὸν θεῖον
ὀνήσιμον. ις πάμφιλον μέγαν. ιζ καὶ
τήρωνα τὸν σεπτὸν. ιη ῥώμης πάπαν
τε τὸν λέοντα. ιθ
Σὺν τῷ ἀρχίππῳ γεραίρω. κ καταίνης
λέοντα. κα τιμόθεον τὸν μέγαν. κβ
καὶ προτέριον θεῖον. κγ πολύκαρπον
τὸν σμύρνης. κδ καὶ κεφαλῆς τοῦ προ-
δρόμου τὴν εὕρεσιν. κε σὺν ταρασίῳ.
κς πορφύριον καὶ σὺν σοὶ. κζ ὦ γελά-
σιε πρεσβύτατε.

Μὴν, μάρτιος. στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος, δ. Ἠθέλων.

α. Ὕμνοις τιμάσθω ἡ εὐδοκία. β ὁ ἡσυ-
χαῖος νέστωρ ἅμα καὶ θεόδοτος. γ σὺν
εὐτροπίῳ. δ καὶ γερασίμῳ. ε κόνων.
ς δύο ἄνδρες, καὶ τεσσαράκοντα. ζ ἐ-
φραὶμ ποιμὴν τῆς χερσῶνος. η σὺν θείῳ
θεοφυλάκτῳ. θ μαρτύρων, ὧν πᾶσα
πληθὺς τεσσαράκοντα. ι
Πρέπει κοδράτῳ. ια καὶ σωφρονίῳ. ιβ
καὶ τῷ θεοφάνει. ιγ ἄσματα νικηφόρῳ
τε. ιδ ὕμνοις ἀλέξανδρος εὐφημεί-
σθω. ιε ὀλυμπᾶς. ις ῥοδίων πάπας.
ιζ ἀλέξιος. ιη κύριλλος φίλος κυ. ιθ
χρύσανθός τε καὶ δαρεία. κ κόραι ἑπτὰ
παρθένοι. κα ἰάκωβος ὅσιος. κβ
Τέρπου βασίλειε. κγ κρότει νί-
κων. κδ σκίρτα ζαχαρία, χαῖρε θεο-
χαρίτωτε. κε εὐαγγελίζου χαρὰν

μεγάλην. κϛ γαβριὴλ αἰνῶσε. κζ
τιμῶ μαξιμῶναν δέ. κη σὲ ἰλαρίωνα
σέβω. κθ τὸν βαραχήσιον μέλπω. λ
κλίμακος ἰωάννην. λα στεπτόν τε ἰά-
κωβον.

Μὴν, ἀπρίλλιος. στιχηρὰ προσόμοια,
ἦχος, πλ. δ'. Ω' τοῦ παραδόξου
θαύματος.

α'. Ο σιωτάτην αἰνέσωμεν, μαρίαν, β τί-
τον σεπτόν. γ καὶ νικήταν τὸν ἔνδο-
ξον. δ καὶ τὸν ἀγαθόποδα, ε καὶ θεό-
δουλον σύναθλον. ϛ κλαύδιόν τε.
ζ καὶ τὸν εὐτύχιον. η σὺν γεωργίῳ.
θ τὸν ἡρωδίωνα. ι καὶ τὸν εὐψύχιον,
ια καὶ στεῤῥὸν τερέντιον, καὶ σὺν αὐ-
τοῖς. ιβ πίστει εὐφημήσωμεν, ἀντί-
παν μάρτυρα. ιγ
Τὸν τοῦ παρείου βασίλειον. ιδ καὶ τὸν
μαρτῖνον τιμῶ. ιε καὶ ἀρίσταρχον ἔν-
δοξον.

δοξον. ιϛ καὶ τὸν θεῖον κρίσκεντα
χονίαν ἀγάπην τε. ιζ περσῶν ποιμέ-
να τὸν θαυμαστὸν συμεών, ιη τὸν ζώτ-
θον σάββαν. ιθ πέργης θεόδωρον. κ
ἄλλον θεόδωρον, τριχιναῖ αἰνέσωμεν,
καὶ σὺν αὐτοῖς. κα τὴν ἱερομάρτυρα,
ἰαννουάριον. κβ
Μεγαλυνέσθω θεόδωρος, ὁ συκεώτης ὁ-
μοῦ. κγ καὶ ὁ μάρτυς γεώργιος. κδ
στρατηλάτης σάββας τε. κε μάρκος μέ-
γας ἀπόστολος. κϛ ὁ βασιλεύς τε ὁ ἀ-
μασείας φωστήρ. κζ καὶ τοῦ κυρίου ὁ ἀδελ-
φὸς συμεών. κη ἔτι ἰάσων τε, ὁ κλεινὸς
ἀπόστολος, καὶ σὺν αὐτοῖς. κθ μέμνων,
λ καὶ ἰάκωβος, τοῦ ζεβεδαίου υἱός.

Μὴν, μάϊος στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, α'.
Πανεύφημοι μάρτυρες.

α'. Σὺ ἱερεμία σε ὑμνῶ. β θεῖε ἀθανά-
σιε. γ σὺν σοὶ στεῤῥόν τε τιμόθεον, καὶ μαύ-

X ii ραν

ραν μάρτυρα. δ τὸν ὀλβιανόντε. ε
εἰρήνην τὴν πάνσεμνον. ϛ ἰὼβ καρ-
τερικόν. ζ καὶ ἀκάκιον. η καὶ τὸν ἀπόστο
λον ἰωάννην. θ χριστοφόρουντε. ι ἡσαΐ-
αν, ζηλωτήντε σίμωνα. ια
Μώκιον τὸν ἔνδοξον τιμῶ. ιβ κύπρου
ἐπιφάνιον. ιγ καὶ γλυκερίαν τὴν μάρ-
τυρα. ιδ καὶ τὸν ἰσίδωρον. ιε σὺν τῷ
παχωμίῳ. ιϛ ἀλέξανδρον πάνσε-
πτον. ιζ ἀνδρόνικον χριστοῦ τὸν ἀπόστολον.
ιη τὴν εὐφρασίαντε. ιθ καὶ πατρίκιον
τὸν ἔνδοξον. κ καὶ τὸν θεῖον, ἰατρὸν
θαλέλαιον. κα
Α μα κωνσταντίνῳ σὲ ᾠδαῖς, καὶ ἑλένῃ στέ-
φομεν. κβ σὺν βασιλίσκῳ συνάδον-
τε. κγ μιχαὴλ πρόεδρον, θαυμα-
στοῦντε ὄρους. κδ συμεὼν καὶ εὕρε-
σιν. κε προδρόμου θείου κάραν. κϛ
καὶ κάρποντε. κζ καὶ τὸν ἑλλάδιον κη
τὴν σεπτὴν θεοδοσίαντε. κθ ἰσαάκιον.
λ ἑρμείαντε μάρτυρα.

Μὴν, ἰούνιος. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ.
Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

α. Ἰουστῖνον ὑμνήσωμεν. β ἱερὸν νικηφό-
ροντε. γ καὶ λουκιανόντε μεγαλο-
μάρτυρα. δ σὺν μητροφάνει. ε εὐ-
στάθιον. ϛ ποιμένα πανάριστον. ζ καὶ
δωρόθεον σεπτὸν. καὶ θεόδοτον ἔνδο-
ξον. η καὶ θεόδωρον, τὸν σεπτὸν στρα-
τηλάτην. θ σὺν κυρίλλῳ. ι ἀντωνίνῳ
ἀθλοφόρῳ. ια βαρθολομαῖον βαρ-
νάβαντε. ιβ
Ἐπαινείσθω ὀνούφριος. ιγ ἡ σεμνὴ ἀκυ-
λίνατε. ιδ μεθ' ὧν ἐλισσαῖος προφη-
τικώτατος. ιε ἀμώς. ιϛ καὶ τύχων
ἐπίσκοπος. ιζ σαβὲλ καρτερόψυχος,
μανουὴλ καὶ ἰσμαήλ. ιη καὶ λεόντιος ἔνδο-
ξος. ιθ καὶ ὁ ζώσιμος. κ καὶ ἰούδας ὁ μύ-
στης, τοῦ κυρίου. κα μάρτυς ἰουλιανός τε.
κβ καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ εὐσέβιος. κγ

Α' Χριστίνα πολύαθλος. κδ καὶ προ-
δρόμου ἡ γέννησις. κε καὶ ἡ εὐφρωνία ἀ-
νευφημείσθωσαν. κϛ γῆς θεσσαλῶν
δαβὶδ καύχημα. κζ σαμψὼν ἱερώτα-
τος. κη ἰωάννου τῶν ὁσίων, καὶ τοῦ κύρου
ἡ εὕρεσις. κθ πέτρος παῦλος τε. οἱ φω-
τίσαντες πᾶσαν, οἰκουμένην. λ καὶ
τῶν δώδεκα προκρίτων, μυστῶν κυρίου ἡ
σύναξις.

Μὴν, ἰούλιος. στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος, πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου
θαύματος.

α. Θείους ἀναργύρους ᾄσμασι, τοὺς ἀπὸ
ῥώμης ὑμνῶ. β καὶ ἐσθῆτος κατάθεσιν,
ἁγνῆς θεομήτορος. γ καὶ τὸν θεῖον ὑά-
κινθον. δ ἀνδρέαν κρήτης. ε καὶ ἀθα-
νάσιον, τὸν ἐν τῷ ἄθῳ. ϛ καὶ τὸν σισόην
τε. ζ κυριακὴν ὑμνῶ. η καὶ στερρὸν προ-
κόπιον, μεθ' ὧν αἰνῶ. θ κόπειν πατερ-
μάθιον

μούθιον. ι νικοπολίτας τε. ια
Δ Εὐφημίαν ἅπαντες, εὐφημήσω-
μεν νῦν, τὴν τῶν ὅρων δικάστειαν. ιβ
πρόκλον καὶ ἱλάριον. ιγ σαββαΐτην τε
στέφανον. ιδ ἰοῦστον. ιε καὶ ἰουλίτ-
ταν σεμνήν, μετὰ κηρύκου. ιϛ ἀθηνο-
γένην τε. καὶ μαθητὰς αὐτοῦ. ιζ καὶ μα-
ρίναν μάρτυρα. καὶ σὺν αὐτοῖς. ιη αἰ-
μιλιανὸν αἰνῶ. ιθ δῖον, ἠλίαν τε. κ
κα. Ὑ μνοις τιμῶ καὶ τὸν φρόνιμον, διὰ χριστοῦ
δὲ σαλὸν, συμεώνην τὸν ἔνδοξον. κβ καὶ
χριστοῦ μαθήτριαν, τὴν μαρίαν τὴν πανσε-
μνον. κγ φωκᾶ λειψάνων τὴν ἀνακό-
μισιν. κδ χριστίναν. κε ἄνναν. κϛ
καὶ τὸν ἑρμόλαον. κζ παντελεήμονα.
κη καλλίνικον. κθ μάρτυρα σιλουα-
νόν. λ σίλαν. λα καὶ εὐδόκιμον τὸν
ὄντως δόκιμον.

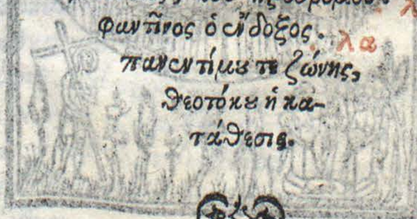

Μὴν, αὔγουστος. στίχηρα προσόμοια.
ἦχος, δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

α. Σὺν σολομώνῃ ὑμνείσθω ἐλεάζαρ, ἑ-
πτὰ μακκαβαῖοί τε. β. καὶ πρωτομάρ-
τυρος, ἡ ἐκ σιὼν ἀνακόμισις. γ. δαλμά-
τος φαῦστος καὶ ἰσαάκιος. δ. Ἐ ὁ πολύα-
θλος ἀνακομιζόμενος τῆς εὐδοκίας νε-
κρός. ε. καὶ ὁ γενναῖος εὐσίγνιος. ς. καὶ
τοῦ χῦ μου τοῦ θεανθρώπου ἡ μετα-
μόρφωσις. ζ. εἰς ἣν ὑμνείσθω, καὶ δομέ-
τιος, σὺν τοῖς κλεινοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. η.
καὶ ὁ αἰμιλιανός. θ. καὶ ματθίας. ι. καὶ
λαυρέντιος. ια.
Ε Εὔπλους ὁ μάρτυς ἀξίως ἐπαινείσθω,
ιβ. ἀνίκητος φώτιος καὶ ἡ μετάθεσις.
ιγ. ἡ τοῦ μαξίμου τοῦ λάμψαντος,
ἐν τῇ γενναίᾳ ὁμολογίᾳ τοῦ ποιητοῦ καὶ
θῦ. ιδ. τούτοις συναινείσθωσαν μι-
χαίας ἔνδοξος. ιε. καὶ ἡ σεβάσμιος
κοί-

κοίμησις, τῆς θεοτόκου. ις. Ἐ διομή-
δης ὁ περιβόητος. ιζ. μύρων ὁ θεῖος. ιη.
φλῶρος λαῦρός τε. ιθ. καὶ στρατηλάτης
ἀνδρέας ὁ ἔνδοξος. κ. τῆς εὐχῆς τε τὸ
τέκνον, σαμουὴλ ὁ ἱερώτατος. κα.

Β Θάσα σὺν τέκνοις τιμάσθω ἡ θεόφρων.
κβ. στέρρος ἀγαθόνικος. κγ. λοῦπος
ὁ ἔνδοξος. κδ. τίτος ὁ θεῖος ἀπόστολος.
κε. βαρθολομαίου, τοῦ σεμνοτάτου ἡ
ἀνακόμισις. ὅ, τε καρτερόψυχος. κς.
ἀδριανὸς σὺν αὐτοῖς, καὶ ναταλία ἡ
πάνσεμνος. κζ. ποιμὴν ὁ θεῖος. κη.
καὶ ὁ αἰθίοψ μωσῆς. κθ. ἀποτομή τε ἡ
ἠδέσιμος, τοῦ προδρόμου. λ.
φαντῖνος ὁ ἔνδοξος. λα.
πανεντίμου τε ζώνης,
θεοτόκου ἡ κα-
τάθεσις.

ὁσιότατος
χορὸς

τοῦ εὐαγγελίου
ὁ ἀμάραντος
κῆπος

ἱκετήριος

ΚΑΝΩΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΟΣ

εἰς τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις, καὶ εἰς
πάντας τοὺς ἁγίους ἱκετήριος,
ποίημα, τοῦ κυρίου ἰωσὴφ τοῦ ὑμνογράφου.
οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, κατὰ
ἀλφάβητον.

ᾠδὴ, α'. ἦχ. πλ. δ'. Ἁρματηλάτην φαραώ.

Α ναρχε λόγε, ἱεραῖς δεήσεσι, τῶν χερουβὶμ σεραφὶμ, ἐξουσιῶν θρόνων, καὶ θείων δυνάμεων, ἀγγέλων ἀρχαγγέλων τε, θρόνων κυριοτήτων, τὰ σὰ ἐλέη τὰ πλούσια, δώρησαι ἡμῖν, ὡς φιλάνθρωπος.

Β οήθησόν μοι τοῦ κυρίου πρόδρομε, χριστοῦ δεόμενος. τῶν προφητῶν δῆμος, ἀποστόλων σύλλογος, μαρτύρων τὰ στρατεύματα, τὸν τῶν ὅλων δεσπότην, ἐκδυσωπεῖτε σωθῆναί με, πταίσμασι πολλοῖς συνεχόμενον.

Γ υναῖκες θεῖαι, αἱ καλῶς ἀθλήσασαι,

καὶ ἐξασκήσασαι. ἱεραρχῶν δῆμος, ὅσιοι
καὶ δίκαιοι, σεπτοὶ ἱερομάρτυρες. ἀγαθῶν
αἰωνίων, ἐπιτυχεῖν ἱκετεύσατε, πίστει τοὺς
ὑμᾶς μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Δεδουλωμένον, ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν
νοῦν μου δέσποινα. καὶ ἀγαθὴ μόνη, ὅλον
ἐλευθέρωσον, καὶ δοῦλον γνησιώτατον.
ἀγαθῶν ἐργασίαις, τοῦ σοῦ υἱοῦ με ἀνά-
δειξον, ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ, ὦ σεραφὶμ
ῥύσασθαί με. ἐξουσίαι χερουβὶμ ἱκετεύω,
κυριότητες ἀρχαὶ καὶ θρόνοι καὶ ἀρχάγ-
γελοι, σὺν τοῖς ἀγγέλοις πᾶσι, τὸν λυ-
τρωτὴν ἱκετεύσατε.

Ζωῆς ἐναρέτου με ἀεί, πρόδρομε Χριστοῦ δυσώ-
πει. προφήταις, καὶ μαρτύρων χορείαις,
ἀποστόλων ἱερῶν, ἱεραρχῶν ὁσίων τε,
καὶ ἱερομαρτύρων, τελειωθέντων δι᾽ αἵ-
ματος.

Ὡς ἠξιώθητε τρυφῆς, καὶ δόξης ἀδιαδό-
χου.

χου, αἱ ἀθλήσασαι γυναῖκες ἀνδρεί-
ως. καὶ ἀσκήσασαι φαιδρῶς, καὶ τὸν ἐχ-
θρὸν νικήσασαι. ταύτης ἡμᾶς γενέσθαι,
ἐν μετοχῇ ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε ἁγνή, μετὰ τῶν ἄνω ταγ-
μάτων. μετὰ πάντων τῶν σοφῶν ἀποστό-
λων, καὶ μαρτύρων ἱερῶν, καὶ προφητῶν
ἱκέτευε, ὅπως τελείαν λύσιν, ἁμαρτη-
μάτων ληψώμεθα.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς κύριε.

Ἰδὲ Χριστέ, καὶ μὴ παρίδῃς με δεόμενον, ἁμαρ-
τίαις, πάσαις συνεχόμενον, ἀλλ᾽ ἱκεσίαις
τῶν ἱερῶν, πάντων σου ἀγγέλων, μετὰ
μαρτύρων, καὶ ἀποστόλων σου, οἰκτείρησόν
με σῶσον, καὶ τῆς σῆς βασιλείας, κληρο-
νόμον με δεῖξον ὡς εὔσπλαγχνος.

Κῆρυξ Χριστοῦ, πρόδρομε τὸν ἐσβεσμένον μου,
τῆς καρδίας, λύχνον νῦν ἐπάναψον. λύ-
χνος ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἤδη χρηματίσας.
καὶ σὺν προφήταις ἱκέτευε, καὶ πᾶσι τοῖς
ἁγίοις, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ, τὴν ζωὴν

μετελ-

μετελθεῖν με τὴν πρόσκαιρον.

Λάμψον μοι φῶς, τῆς μετανοίας φιλάνθρωπε, μεσιτείαις, τῶν ἐν ὁσιότητι, θεραπευσάντων σε ἰῦ, ἱερῶν γυναίων, ἱεραρχῶν καὶ μαρτύρων σου, κηρύκων ἀποστόλων, καὶ ἱερομαρτύρων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Μόνη Θῦ, σωματωθέντα κυήσασα, παναγία, τοῦτον καθικέτευε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ, πάντας. ἡμᾶς σῶσαι, καὶ τῆς κολάσεως ῥύσασθαι, ζωῆς αἰωνιζούσης, καὶ φωτὸς ἀξιῶσαι, καὶ σὺν τούτοις καλῶς θεραπευσάσιν. Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με.

Νοεραί σε δυνάμεις, νῦν καθικετεύουσιν εὔσπλαγχνε κε̃, ἐξουσίαι θρόνοι, σεραφὶμ κυριότητες ἄγγελοι, σὺν τοῖς ἀρχαγγέλοις, καὶ ταῖς ἀρχαῖς ἵλεως ἔσο τῷ λαῷ σου, καὶ σῶσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Ξενοτρόπως βιώσας, πρόδρομε μακάριε, ξένον με ποίησον, πάσης τιμωρίας, ἰν̃ δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, σὺν προ-

φήσαις

φήταις θείοις, καὶ ἀποστόλοις ἱεράρχαις, καὶ μαρτύρων ἁγίοις στρατεύμασι.

Ὁ τοὺς σοὺς ἱεράρχας, καὶ ἱερομάρτυρας λαμπρύνας κύριε, καὶ σεπτῶν γυναίων, ἀθλησάντων τὸν θεῖον κατάλογον, μεγαλύνας τούτων ταῖς προσευχαῖς οἰκτείρησόν με, ὁ εἰδώς μου τὰ ἄμετρα πταίσματα. Θεοτοκίον.

Παναγία παρθένε, λόγον τὸν πανάγιον ἀποκυήσασα, τῆς ψυχῆς μου πᾶσαν, ἀθυμίαν καὶ λύπην ἀπέλασον. καὶ εὐόδωσόν μου, τὸν λογισμὸν τὰ θεῖα πράττειν. ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Ῥυσθείημεν τῆς ἐκεῖ, ἀποκειμένης κολάσεως, δεήθητε χερουβίμ, θρόνοι κυριότητες, ἄγγελοι ἀρχάγγελοι, ἀρχαὶ καὶ δυνάμεις, τὸν δεσπότην πάσης κτίσεως.

Σὺν ἀποστόλων χορείαις, καὶ τῶν μαρτύρων στρατεύμασι, πρόδρομε κῆρυξ χῦ, εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἰν̃

δυσώπει,

δυσώπει, τὸν φιλάνθρωπον θεὸν ἡμῶν.

Τῶν ἀθλησάντων στεῤῥῶς, γυναίων Θέκλα ἐξάρχουσα. ἱκέτευε σὺν αὐταῖς παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πειρατηρίων, πολυτρόπων λυτρωθῆναι ἡμᾶς.

Ὑμνοῦμέν σε οἱ πιστοί, θεοχαρίτωτε δέσποινα. τὸν ὑπερύμνητον γὰρ θεόν, σαρκὶ ἀπεκύησας. ὃν δυσώπει ἄχραντε, πόλιν καὶ λαόν σου, ἐν εἰρήνῃ διασώζεσθαι.

Ὠδὴ, ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὸς φῶτα δεύτερα, τοῦ πρώτου ὄντως ἅγιοι ἄγγελοι, ἐν μεθέξει ἀΰλῳ καὶ πανολβίῳ καταφαιδρύνεσθε. ὅθεν κραυγάζω, τὸν νοῦν μου φωτίσατε. ἐσκοτισμένον ἀεί, βίου τοῖς πάθεσιν.

Χορὸς ὁ μακάριος, τῶν ἀποστόλων καθικετεύει σε. σὺν τῷ θείῳ προδρόμῳ, τῶν ἀθλοφόρων καὶ ἱερῶν προφητῶν, ἱεραρχῶν τε ὁσίων φιλάνθρωπε. παρειδεῖν πάντων ἡμῶν τὰ πλημμελήματα. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ψυχῆς

Ψυχῆς μου μετάβαλε, χριστὲ τὸν πόνον καὶ ταύτην οἴκτειρον. τῶν ἱερομαρτύρων ἱεραρχῶν τε καὶ τῶν ὁσίων σου, ταῖς μεσιτείαις μὴ καταισχύνῃς με, ἡνίκα μέλλω τῷ σῷ θρόνῳ παρίστασθαι. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, τὸν βασιλέα φέρεις τῆς κτίσεως. ὃν ἐκδυσώπει παρθένε, σὺν μακαρίαις, καὶ ἱεραῖς γυναιξί, τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀξιῶσαί με, ὑμνολογοῦντα πιστῶς τὴν προστασίαν σου.

ᾠδὴ, η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠ χερουβὶμ πυρίμορφα, σεραφὶμ πολυόμματα, θρόνοι ἐξουσίαι, καὶ ἀρχαὶ καὶ ἄγγελοι. καὶ πάντες ἀρχάγγελοι. καὶ κυριότητες ἱεραί, σὺν τῷ μακαρίῳ δυσωπεῖτε προδρόμῳ. προφήταις ἀποστόλοις, ἱεράρχαις ὁσίοις. καὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις. ἡμᾶς ἐλεηθῆναι.

Δότε ἡμῖν βοήθειαν, πέτρε, παῦλε, ἰάκωβε, καὶ βαρθολομαῖε, καὶ θωμᾶ, καὶ

Ψ φί-

φίλιππε. ἀνδρέα μάρκε σὺν τῷ λουκᾷ.
καὶ ἰωάννη φίλε χ͞υ. σίμων καὶ ἰούδα
παμμάκαρ. καὶ μέγιστε ματθία, ἐπη-
ρείαις τοῦ πλάνου καταπεπονημένοις, καὶ
ἐξηπορημένοις.

Ἡλιακῶν λαμπρότερος, χρηματίσας ἐλ-
λάμψεων, στέφανε ὁ πρῶτος ἀθλητῶν γε-
νόμενος σὺν τούτοις ἱκέτευε. καταξ-
ιῶσαι πάντας ἡμᾶς. καὶ τῆς ἁμαρτίας,
ἐκφυγεῖν πάντα ζόφον, βοῶντας τῷ δε-
σπότῃ, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦ-
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θκῖον.

Ἰχνηλατεῖν με πανάγνε, τοὺς ὁσίως βιώ-
σαντας. διὰ πολιτείας ἐναρέτου ποίη-
σον, ἐχθροὺς καταράσσουσα, τοὺς ἀφει-
δῶς με θλίβοντας. καὶ πρὸς τῆς σαρκὸς
κατολισθαίνειν τὰ πάθη, ἀπαύστως ἐνο-
χλοῦντας, ἵνα χαίρων κραυγάζω. λαὸς
ὑπερυψοῦτε, χ͞ν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ὦ θεῖαι, ἐξουσίαι καὶ χερουβίμ, σεραφίμ,
κυριό-

κυριότητες ἄγγελοι, θρόνοι ἀρχαί, πᾶ-
σαι καὶ δυνάμεις πανευκλεεῖς. καὶ ἱε-
ροὶ ἀρχάγγελοι δέησιν ποιεῖτε πρὸς τὸν
θ͞ν. καλῶς ἡμᾶς βιῶσαι. τυχεῖν τε σείας,
καὶ τῶν δεινῶν ἀπολυτρώσασθαι.

Σὺν πᾶσι τοῖς προφήταις ὡς προφητῶν,
χρηματίσας ὑπέρτερος πρόδρομε, τῶν ἀ-
γαθῶν, πάντων καταξίωσον καὶ ἡμᾶς.
τοὺς κακωθέντας πάθεσι. καὶ ταῖς ἐ-
πηρείαις τοῦ πονηροῦ, ἀεὶ συνεχομένους καὶ
βίου ταῖς ἀπάταις. ὅπως ὑμᾶς πίστει
γεραίρωμεν.

Ἡ θεία ἀποστόλων πανευκλεής, δωδεκὰς
σὺν τοῖς μάρτυσιν ἅπασιν, ἱερουργοῖς, καὶ
ἱερομάρτυσιν ἱεροῖς προφήταις μακα-
ρίοις τε, ὅσιοι καὶ δίκαιοι αἱ στερρῶς, ἀθλήσα-
σαι γυναῖκες. ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείαν,
πρὸς τὸν φιλάνθρωπον ποιήσασθε. Θκῖον.

Φιλάγαθε παρθένε τὸν ἀγαθόν, ἐκδυσώ-
πει γόνον σου καὶ κ͞ν, διαπαντός, τὴν κεκα-
κωμένην ταῖς προσβολαῖς, τοῦ ψυχο-

φθόρῳ δράκοντος, καὶ ἐξασθενήσασάν μου ψυχὴν, ἰάσασθαι καὶ σῶσαι καὶ πάσαις ἀγαθύναι, ταῖς φωτοφόροις ἀναβάσεσι.

Πασχάλιον σὺν θεῷ ἁγίῳ, ἐτῶν λα΄. ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ κυ ἡμῶν ἰησοῦ χυ ἔτει, χιλιοστῷ, πεντακοσιοστῷ, ἐνενηκοστῷ ἕκτῳ.

βίσεκτος.

,α φ ϟ ϛ΄. ζ ρ δ΄. Ἰνδικτιῶνος, θ΄.

Ἡλίου κύκλοι, κ΄. Σελήνης κύκλοι, ιζ΄. Θεμέλιον σελήνης, ι΄.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χυ γεννῶν, ἡμέρα, δ΄. Κρεοφαγία ἡμέραι, νγ΄. Τὸ τριώδιον ἄρχεται φευρουαρίῳ, α΄. ἦχος, α΄. ἑωθινὸν. α΄. Ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ, ιε΄. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ ε΄. τῆς ε΄. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, β΄.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, ια΄.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, κ΄. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, λ΄. Τῶν ἁγίων πάντων ἰουνίῳ, ϛ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, κβ΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, γ΄.

,α φ ϟ ζ΄. ζ ρ ε΄. Ἰνδικτιῶνος, ι΄.

Ἡλίου κύκλοι, κα΄. Σελήνης κύκλοι, ιη΄. Θεμέλιον σελήνης, κα΄.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χριστοῦ γεννῶν ἡμέρα, ϛ΄. Κρεοφαγία ἡμέραι, λζ΄. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, ιϛ΄. ἦχος πλ. δ΄. ἑωθινὸν, ια΄. Ἡ ἀποκρέα ἰαννουαρίῳ, λ΄. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ. Νομικὸν φάσκα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ.

Τὸ ἅγιον πάσχα μαρτίῳ, κζ΄.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, ε΄. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, ιε΄. Τῶν ἁγίων πάντων μαΐῳ, κβ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἡμέραι, λζ΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα δ΄.

,αφϙη'. ζρϛ'. Ἰνδικτιῶνος, ια'. Ἡλίου κύκλοι, κβ'. Σελήνης κύκλοι, ιθ'. Θεμέλιον σελήνης, β'.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χριστοῦ γεννῶν ἡμέρα, σαββάτῳ. Κρεοφαγία ἡμέραι, νζ'. Τὸ τριώδιον ἄρχεται φευρουαρίῳ, ε'. ἦχος, πλ. α'. ἑωθινὸν, ε'. Ἡ ἀποκρέω φευρουαρίῳ, ιθ'. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῷ σαββάτῳ, τῆς δ'. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, ε'.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, ιϛ'.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, κε'. Τῆς πεντηκοστῆς ἰουνίῳ, δ'. Τῶν ἁγίων πάντων, ἰουνίῳ, ια'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, ιζ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, ε'.

,αφϙθ'. ζρζ'. Ἰνδικτιῶνος, ιβ'. Ἡλίου κύκλοι, κγ'. Σελήνης κύκλοι, α'. Θεμέλιον σελήνης, ιγ'.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χυ γεννῶν, ἡμέρα, κυριακῇ. Κρεοφαγία ἡμέραι, μθ'. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, κη'. ἦχος, α'. ἑωθινὸν, α'. Ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ, ια'. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ κυριακῇ τῆς ε'. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δευτέρᾳ.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, η'.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, ιζ'. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, κζ'. Τῶν ἁγίων πάντων ἰουνίῳ, γ'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, κε'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, ϛ'.

Βίσεκτος.

,αχ'. ζρη'. Ἰνδικτιῶνος, ιγ'. Ἡλίου κύκλοι, κδ'. Σελήνης κύκλοι, β'. Θεμέλιον σελήνης, κε'.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χριστοῦ γεννῶν ἡμέρα, β'. Κρεοφαγία ἡμέραι, λδ'. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, ιγ'. ἦχος, πλ. δ'. ἑωθινὸν, ια'. Ἡ ἀποκρέα ἰαννουαρίῳ, κζ'. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ γ'. τῆς διακαινησίμου. Νομικὸν φάσκα τῷ ἁγίῳ καὶ με-

μεγάλῳ σαββάτῳ.

Τὸ ἅγιον πάσχα μαρτίῳ, κγ΄.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, α΄. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, ια΄. Τῶν ἁγίων πάντων μαΐῳ, ιη΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, μα΄. Καὶ ἡ μνήμη, αὐτῶν ἡμέρα κυριακῇ.

,α χ α΄. ζ ρ θ΄. Ἰνδικτιῶνος, ιδ΄. Ἡλίου κύκλοι, κε΄. Σελήνης κύκλοι, γ΄. Θεμέλιον σελήνης, ς΄.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χριστοῦ γεννῶν, ἡμέρα δ΄. Κρεοφαγία ἡμέραι, νγ΄. Τὸ τριώδιον ἄρχεται φεβρουαρίῳ α΄. ἦχος, πλ. α΄. ἑωθινόν, ε΄. Ἡ ἀποκρέα φεβρουαρίῳ, ιε΄. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ δ΄. τῆς ε΄. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, ιζ΄.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, κα΄. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, λα΄. Τῶν ἁγίων πάντων ἰουνίῳ, ζ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, κα΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, β΄.

,α χ β΄. ζ ρ ι΄. Ἰνδικτιῶνος, ιε΄. Ἡλίου κύκλοι, κς΄. Σελήνης κύκλοι, δ΄. Θεμέλιον σελήνης, ιζ΄.

Ἡ παραμονὴ τῶν χριστοῦ γεννῶν ἡμέρα, ε΄. Κρεοφαγία ἡμέραι, με΄. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, κδ΄. ἦχος, α΄ ἑωθινὸν, α΄. Ἡ ἀποκρέα φεβρουαρίῳ, ζ΄. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ ε΄. τῆς ς΄ ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, γ΄.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, δ΄.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, ιγ΄. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, κγ΄. Τῶν ἁγίων πάντων, μαΐῳ, λ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, κθ΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, τρίτη.

,α χ γ΄. ζ ρ ια΄. Ἰνδικτιῶνος, α΄. Ἡλίου κύκλοι, κζ΄. Σελήνης κύκλοι, ε΄. Θεμέλιον σελήνης, κη΄.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χριστοῦ γεννῶν, ἡμέρα ς΄. Κρεο-

Κρεοφαγία ἡμέραι, ξέ. Τὸ τριώδιον ἄρχεται φευρουαρίῳ, ιγ΄. ἦχος, πλ. ά. ἑωθινὸν. έ. Ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ, κζ΄. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ ς΄. τῆς γ΄. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, β΄.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, κδ΄.

Τῆς ἀναλήψεως ἰουνίῳ, β΄. Τῆς πεντηκοστῆς ἰουνίῳ, ιβ΄. Τῶν ἁγίων πάντων ἰουνίῳ, ιθ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, θ΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, δ΄.

βίσεκτος.

,αχδ΄. ζριβ΄. Ἰνδικτιῶνος, β΄.

Ἡλίου κύκλοι, κή. Σελήνης κύκλοι, ς΄. Θεμέλιον σελήνης, θ΄.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χριστοῦ γεννῶν ἡμέρα, σαββάτῳ. Κρεοφαγία ἡμέραι, ν΄. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, κθ΄. ἦχος πλ. δ΄. ἑωθινὸν, ιά. Ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ, ιε΄. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ έ. κυριακῇ τῶν νηστειῶν. Νομικὸν φάσκα τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, ή.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, ιζ΄. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, κζ΄. Τῶν ἁγίων πάντων ἰουνίῳ, γ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἡμέραι, κέ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα παρασκευῇ.

,αχε΄. ζριγ΄. Ἰνδικτιῶνος, γ΄. 1605

Ἡλίου κύκλοι, ά. Σελήνης κύκλοι, ζ΄. Θεμέλιον σελήνης, κ΄.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χριστοῦ γεννῶν ἡμέρα, β΄. Κρεοφαγία ἡμέραι, μά. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ κ΄. ἦχος, ά. ἑωθινόν, ά. Ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ, γ΄. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, β΄. Νομικὸν φάσκα μαρτίῳ, κζ΄.

Τὸ ἅγιον πάσχα μαρτίῳ, λά.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, θ΄. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, ιθ΄. Τῶν ἁγίων πάντων μαΐῳ,

Initium.

Venetijs. μαΐῳ, κϛʹ. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, λγʹ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα σαββάτῳ.

1606 ,α χ ϛʹ. ζ ρ ι δʹ. Ἰνδικτιῶνος, δʹ.

Ἡλίου κύκλη, ϛʹ. Σελήνης κύκλοι, ηʹ.

Θεμέλιον σελήνης, αʹ.

Constantinopoli. Ἡ παραμονὴ, τῶν χυ γεννῶν ἡμέρα, γʹ. Κρεοφαγία ἡμέραι, ξαʹ. Τὸ τριώδιον ἄρχεται φευρουαρίῳ, θʹ. ἦχος, πλ. αʹ. ἑωθινὸν, εʹ. Ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ, κγʹ. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ γʹ. τῆς δʹ. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα ἀπριλλίῳ, ιεʹ.

Zacynthi. Progressus in Candia.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, κʹ.

In Cypro. Alexandriae. Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, κθʹ. Τῆς πεντηκοστῆς ἰουνίῳ, ηʹ. Τῶν ἁγίων πάντων ἰουνίῳ, ιεʹ. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, ιγʹ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, κυριακῇ.

Aleppi. Damasci.

1607 ,α χ ζʹ. ζ ρ ι εʹ. Ἰνδικτιῶνος, εʹ.

Ἡλίου κύκλοι, γʹ. Σελήνης κύκλοι, θʹ.

Θεμέ-

Θεμέλιον σελήνης, ιβʹ.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χυ γεννῶν, ἡμέρα, δʹ. Κρεοφαγία ἡμέραι, μϛʹ. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, κεʹ. ἦχος, πλ. δʹ. ἑωθινὸν, ιαʹ. Ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ, ηʹ. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ δʹ. τῆς ϛʹ. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα ἀπριλλίῳ, δʹ.

In Bethlehem. HIEROSOLYMIS.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, εʹ. 15.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, ιδʹ 24. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, κδʹ. Τῶν ἁγίων πάντων μαΐῳ, λαʹ. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, κηʹ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα βʹ.

Cayri. Constantinopoli.

Βίσεκτος.

,α χ ηʹ. ζ ρ ι ϛʹ. Ἰνδικτιῶνος, ϛʹ.

Ἡλίου κύκλοι, δʹ. Σελήνης κύκλοι, ιʹ.

Θεμέλιον σελήνης, κδʹ.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χριστοῦ γεννῶν ἡμέρα, εʹ. Κρεοφαγία ἡμέραι, ληʹ. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, ιζʹ. ἦχος, αʹ. ἑωθινὸν, αʹ. Ἡ ἀποκρέα ἰαννουαρίῳ.

νουαρίῳ, λα΄. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, ϛ΄. Νομικὸν φάσκα μαρτίῳ, κδ΄.

Τὸ ἅγιον πάσχα μαρτίῳ, κζ΄.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, ε΄. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, ιε΄. Τῶν ἁγίων πάντων μαΐῳ, κβ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, λζ΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα. δ΄.

,αχθ. ζριζ. Ἰνδικτιῶνος, ζ΄.

Ἡλίου κύκλοι, ε΄. Σελήνης κύκλοι, α΄.

Θεμέλιον σελήνης, ε΄.

Ἡ παραμονὴ, τῶν Χριστοῦ γεννῶν ἡμέρα, σαββάτῳ. Κρεοφαγία ἡμέραι, νζ΄. Τὸ τριώδιον ἄρχεται φευρουαρίῳ, ε΄. ἦχος, πλ. α΄. ἑωθινὸν, ε΄. Ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ, ιθ΄. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ δ΄. σαββάτῳ τῶν νηστειῶν. Νομικὸν φάσκα ἀπριλλίῳ, ιβ΄.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, ιϛ΄.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, κε΄. Τῆς πεν-

τηκοστῆς

τηκοστῆς ἰουνίῳ, δ΄. Τῶν ἁγίων πάντων ἰουνίῳ, ια΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, ιζ΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, ε΄.

,αχι. ζριη΄. Ἰνδικτιῶνος, η΄.

Ἡλίου κύκλοι, ϛ΄. Σελήνης κύκλοι, ιβ΄.

Θεμέλιον σελήνης, ιϛ΄.

Ἡ παραμονὴ, τῶν Χριστοῦ γεννῶν, ἡμέρα κυριακῇ. Κρεοφαγία ἡμέραι, μθ΄. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, κη΄. ἦχος, α΄. ἑωθινὸν, α΄. Ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ, ια΄. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ ε΄. κυριακῇ, τῶν νηστειῶν. Νομικὸν φάσκα ἀπριλλίῳ, α΄.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, η΄.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, ιζ΄. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, κζ΄. Τῶν ἁγίων πάντων ἰουνίῳ, γ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, κε΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα ϛ΄.

,αχια.

,αχιά. ζρι θ'. Ἰνδικτιῶνος, θ'.
Ἡλίου κύκλοι, ζ'. Σελήνης κύκλοι, ιγ'.
Θεμέλιον σελήνης, κϛ'.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χριστοῦ γεννῶν ἡμέρα, ϛ'. Κρεοφαγία ἡμέραι, λδ'. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, ιγ'. ἦχος, πλαγίου δ'. ἑωθινὸν, ιά. Ἡ ἀποκρέα ἰαννουαρίῳ, κζ'. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ νέᾳ, β'. Νομικὸν φάσκα μαρτίῳ, κά.

Τὸ ἅγιον πάσχα μαρτίῳ, κδ'.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, β'. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, ιϛ'. Τῶν ἁγίων πάντων μαΐῳ, ιθ'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, μ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα ἡμέρα σαββάτῳ.

Βίσεκτος.

,αχιϛ'. ζρκ'. Ἰνδικτιῶνος, ι'.
Ἡλίου κύκλοι, η'. Σελήνης κύκλοι, ιδ'.
Θεμέλιον σελήνης, ζ'.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χριστοῦ γεννῶν ἡμέρα, γ'. Κρεο-φαγία ἡμέραι, νδ'. Τὸ τριώδιον ἄρχεται φεβρουαρίῳ, β'. ἦχος, πλαγίου α'. ἑωθινὸν, ε'. Ἡ ἀποκρέα φεβρουαρίῳ, ιϛ'. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ δ'. τῆς, ε'. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, ε'.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, ιβ'.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, κά. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, λά. Τῶν ἁγίων πάντων ἰουνίῳ, ζ'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, κά. καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, δευτέρα.

,αχιγ'. ζρκά. Ἰνδικτιῶνος, ιά.
Ἡλίου κύκλοι, θ'. Σελήνης κύκλοι, ιε'.
Θεμέλιον σελήνης, ιη'.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χριστοῦ γεννῶν ἡμέρα, ε'. Κρεοφαγία ἡμέραι, με'. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, κδ'. ἦχος, α'. ἑωθινὸν, α'. Ἡ ἀποκρέα φεβρουαρίῳ, ζ'. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ

ε. τῆς

ε. τῆς ϛ'. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, β'.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, δ'.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, κγ'. Τῶν ἁγίων πάντων μαΐῳ, λ'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, κθ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, γ'.

αχιδ'. ζρκβ'. Ἰνδικτιῶνος, ιβ'. Ἡλίου κύκλοι, ι'. Σελήνης, κύκλοι, ιϛ'.

Θεμέλιον σελήνης, κθ'.

Ἡ παραμονὴ τῶν χριστουγέννων ἡμέρα, ϛ'. Κρεοφαγία ἡμέραι, ξε'. Τὸ τριώδιον ἄρχεται φεβρουαρίῳ, ιγ'. ἦχος, πλ. α'. ἑωθινὸν, ε'. Ἡ ἀποκρέα φεβρουαρίῳ, κζ'. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ ϛ'. τῆς γ'. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, κδ'.

Τῆς ἀναλήψεως ἰουνίῳ, β'. Τῆς πεντηκοστῆς ἰουνίῳ, ιβ'. Τῶν ἁγίων πάντων, ἰουνίῳ, ιθ'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, ιθ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, δ'.

αχιε'. ζρκγ'. Ἰνδικτιῶνος, ιγ'. Ἡλίου κύκλοι, ια'. Σελήνης κύκλοι, ιζ'.

Θεμέλιον σελήνης, ι'.

Ἡ παραμονὴ τῶν χριστουγέννων ἡμέρα, ζ'. Κρεοφαγία ἡμέραι, ι'. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, κθ'. ἦχος, πλ. δ'. ἑωθινὸν, ια'. Ἡ ἀποκρέα φεβρουαρίῳ, ιβ'. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῷ σαββάτῳ τῆς ε'. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, δ'.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, θ'.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, ιη'. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, κη'. Τῶν ἁγίων πάντων ἰουνίῳ, δ'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, κδ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, ε'.

Βίσεκτος.

αχιϛ'. ζρκδ'. Ἰνδικτιῶνος, ιδ'. Ἡλίου κύκλοι, ιβ'. Σελήνης κύκλοι.

κλοι, ιή. Θεμέλιον σελήνης, κά.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χριστοῦ γεννῶν ἡμέρα κυριακῆ. Κρεοφαγία ἡμέραι, μβ'. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, κά. ἦχος, ά. ἑωθινὸν, ά. Ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ, δ'. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλη, β'. Νομικὸν φάσκα μαρτίῳ, κέ.

Τὸ ἅγιον πάσχα μαρτίῳ, λά.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, θ'. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, ιθ'. Τῶν ἁγίων πάντων μαΐῳ, κς'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, λγ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, σαββάτῳ.

αχιζ'. ζρκέ. Ἰνδικτιῶνος, ιέ.

Ἡλίου κύκλοι, ιγ'. Σελήνης κύκλοι, ιθ'.

Θεμέλιον σελήνης, β'.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χριστοῦ γεννῶν ἡμέρα, γ'. Κρεοφαγία ἡμέραι, ξά. Τὸ τριώδιον ἄρχεται φευρουαρίῳ, θ'. ἦχος, πλ. ά. ἑωθινὸν. έ. Ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ,

ρίῳ, κγ'. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ γ'. τῆς δ'. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα ἀπριλλίῳ, ιγ'.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, κ'.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, κθ'. Τῆς πεντηκοστῆς ἰουνίῳ, ή. Τῶν ἁγίων πάντων ἰουνίῳ, ιέ. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, ιγ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα κυριακῆ.

αχιή. ζρκς'. Ἰνδικτιῶνος, ά.

Ἡλίου κύκλοι, ιδ'. Σελήνης κύκλοι, ά.

Θεμέλιον σελήνης, ιδ'.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χριστοῦ γεννῶν ἡμέρα, δ'. Κρεοφαγία ἡμέραι, μς'. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, κέ. ἦχος, πλαγίου δ'. ἑωθινὸν, ιά. Ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ, ή. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ δ'. τῆς ς'. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα, ἀπριλλίῳ, δ'.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, έ.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, ιδ'. Τῆς πεντη-

τηκοστῆς μαΐῳ, κδʹ. Τῶν ἁγίων πάντων μαΐῳ, λαʹ. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, κηʹ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, βʹ.

,αχιθʹ. ζρκζʹ. Ἰνδικτιῶνος, βʹ.
Ἡλίου κύκλοι, ιεʹ. Σελήνης κύκλοι, βʹ.
Θεμέλιον σελήνης, κεʹ.

Ἡ παραμονή, τῶν χριστουγέννων ἡμέρα, εʹ. Κρεοφαγία ἡμέραι, ληʹ. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, ιζʹ. ἦχος, αʹ. ἑωθινὸν, αʹ. Ἡ ἀποκρέα ἰαννουαρίῳ, λαʹ. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, εʹ. Νομικὸν φάσκα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ.

Τὸ ἅγιον πάσχα μαρτίῳ, κηʹ.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, ϛʹ. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, ιϛʹ. Τῶν ἁγίων πάντων μαΐῳ, κγʹ. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἡμέραι, λϛʹ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, γʹ.

Βίσεκτος.

,αχκʹ. ζρκηʹ. Ἰνδικτιῶνος, γʹ.
Ἡλίου κύκλοι, ιϛʹ. Σελήνης κύκλοι, γʹ. Θεμέλιον σελήνης, ϛʹ.

Ἡ παραμονή, τῶν χριστουγέννων ἡμέρα ϛʹ. Κρεοφαγία ἡμέραι, νηʹ. Τὸ τριώδιον ἄρχεται φευρουαρίῳ, ϛʹ. ἦχος πλαγίου, αʹ. ἑωθινὸν. εʹ. Ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ, κʹ. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῷ σαββάτῳ τῆς δʹ. ἑβδομάδος. Νομικὸν, φάσκα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, βʹ.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, ιϛʹ.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, κεʹ. Τῆς πεντηκοστῆς ἰουνίῳ, δʹ. Τῶν ἁγίων πάντων ἰουνίῳ, ιαʹ. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, ιζʹ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, εʹ.

,αχκαʹ. ζρκθʹ. Ἰνδικτιῶνος, δʹ.
Ἡλίου κύκλοι, ιζʹ. Σελήνης κύκλοι, δʹ.
Θεμέλιον σελήνης, ιζʹ.

Ἡ παραμονὴ τῶν χριστουγέννων, ἡμέρα κυριακῆ. Κριοφαγία ἡμέραι, μβ΄. Τὸ τριῴδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, κα΄. ἦχος, πλ. δ΄. ἑωθινὸν, ια΄. Ἡ ἀποκρέα φεβρουαρίῳ, δ΄. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων. Νομικὸν φάσκα μαρτίῳ, λ΄.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, α΄.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, ι΄. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, κ΄. Τῶν ἁγίων πάντων μαΐῳ, κζ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, λβ΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, παρασκευῇ.

αχκβ΄. ζρλ΄. Ἰνδικτιῶνος, ε΄.
Ἡλίου κύκλοι, ιη΄. Σελήνης κύκλοι, ε΄.
Θεμέλιον σελήνης, κη΄.

Ἡ παραμονὴ τῶν χριστουγέννων ἡμέρα, β΄. Κρεοφαγία ἡμέραι, ξβ΄. Τὸ τριῴδιον ἄρχεται φεβρουαρίῳ, ι΄. ἦχος, πλαγίου α΄. ἑωθινὸν, ε΄. Ἡ ἀποκρέα φεβρουαρίῳ, κδ΄. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ

τῇ

τῇ β΄. τῆς δ΄. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα ἀπριλλίῳ, ιζ΄.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, κα΄.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ λ΄. Τῆς πεντηκοστῆς ἰουνίῳ, θ΄. Τῶν ἁγίων πάντων, ἰουνίῳ, ιϛ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, ιβ΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, σαββάτῳ.

αχκγ΄. ζρλα΄. Ἰνδικτιῶνος, ϛ΄.
Ἡλίου κύκλοι, ιθ΄. Σελήνης κύκλοι, ϛ΄.
Θεμέλιον σελήνης, θ΄.

Ἡ παραμονὴ τῶν χριστουγέννων ἡμέρα, γ΄. Κρεοφαγία ἡμέραι, νδ΄. Τὸ τριῴδιον ἄρχεται φεβρουαρίῳ, β΄. ἦχος, α΄. ἑωθινὸν, α΄. Ἡ ἀποκρέα φεβρουαρίῳ, ιϛ΄. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ γ΄. τῆς ε΄. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δευτέρᾳ.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, ιγ΄.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, κβ΄. Τῆς πεντηκοστῆς ἰουνίῳ, α΄. Τῶν ἁγίων πάντων

ἰουνίῳ,

ἰουνίῳ, ή. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστό-
λων ἡμέραι, κ΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέ-
ρα κυριακῇ.

Βίσεκτος.

,αχκδ΄. ζρλβ΄. Ἰνδικτιῶνος, ζ΄.
Ἡλίου κύκλοι, κ΄. Σελήνης κύ-
κλοι, ζ΄. Θεμέλιον σελή-
νης, κ΄.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χριστουγέννων, ἡμέρα δ΄. Κρεοφαγία ἡμέραι, λθ΄. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, ιή. ἦχος, πλ. δ΄. ἑωθινὸν, ιά. Ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ, ά. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, έ. Νομικὸν φάσκα μαρτίῳ, κζ΄.

Τὸ ἅγιον πάσχα μαρτίῳ, κή.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, ς΄. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, ις΄. Τῶν ἁγίων πάντων μαΐῳ, κγ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, λς΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, γ΄.

,αχκέ.

,αχκέ. ζρλγ΄. Ἰνδικτιῶνος, ή.
Ἡλίου κύκλοι, κά. Σελήνης κύκλοι, ή.
Θεμέλιον σελήνης, ά.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χριστουγέννων ἡμέρα, ς΄. Κρεοφαγία ἡμέραι, νή. Τὸ τριώδιον ἄρχεται φευρουαρίῳ, ς΄. ἦχος, πλ. ά. ἑωθινὸν, έ. Ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ, κ΄. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς ς΄. τῆς ς΄. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, ιζ΄.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, κς΄. Τῆς πεντηκοστῆς ἰουνίῳ, έ. Τῶν ἁγίων πάντων ἰουνίῳ, ιβ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, ις΄. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, δ΄.

,αχκς΄. ζρλδ΄. Ἰνδικτιῶνος, θ΄.
Ἡλίου κύκλοι, κβ΄. Σελήνης κύκλοι, θ΄.
Θεμέλιον σελήνης, ιβ΄.

Ἡ παραμονὴ, τῶν χριστουγέννων ἡμέρα, ζ΄. Κρεοφαγία ἡμέραι, ν΄. Τὸ τριώδιον

ἄρχι-

ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, κθ´. ἦχος, α´. ἑωθινὸν, α´. Ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ, ιβ´. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῷ σαββάτῳ τῆς ε´. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, γ´.

Τὸ ἅγιον πάσχα ἀπριλλίῳ, θ´.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐῳ, ιη´. Τῆς πεντηκοστῆς μαΐῳ, κη´. Τῶν ἁγίων πάντων ἰουνίῳ, δ´. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἡμέραι, κδ´. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, ε´.

Τέλος καὶ τῷ θεῷ χάρις.

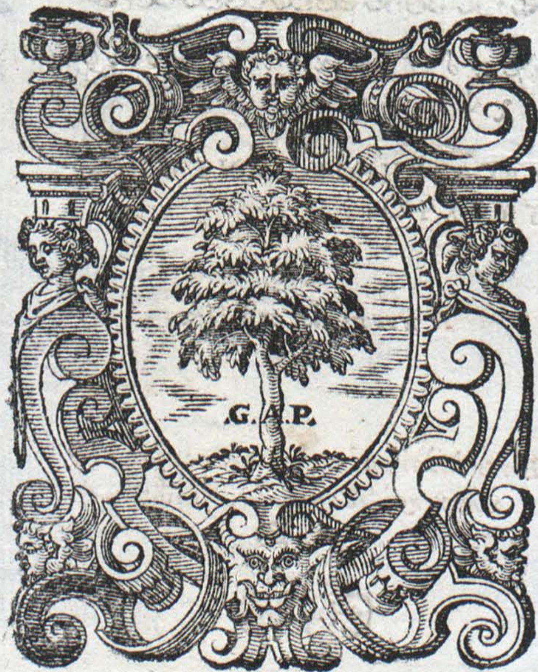
α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω.

Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω.

Ἅπαντα εἰσὶ τετράδια.

Ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, τοῦ κυρίου καὶ θῦ καὶ σρς ἡμῶν ἰῦ χῦ.
,α χ β´.

G.A.P.

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej
01603

